

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

ΥΠΟ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΥ.

*Καλήτερα μὲς ὥρας ἐλευθερῇ ζωῇ
Πὰρὰ σαράντα χρόνους σκλαβία καὶ φυλακῇ.*

ῬΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Α. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

1845.

Πρὸς τὴν Νεολαίαν.

Ἡ Ἑλλάς Ἐλευθερωθεῖσα μετὰ πολυετεῖς ἀγῶνας, βασιλεύεται ἤδη ἡ Ἑλλάς προαχθεῖσα τῇ θείᾳ βοηθείᾳ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐπικρατειῶν, ἔλαβεν ἤδη τὸν οἰκεῖον τόπον μετὰ τῇς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς Οἰκογενείας. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι πλέον δοῦλον, ἀλλὰ συντρίψαν τὸν ζυγὸν τῆς πολλῶν αἰῶνων αἰχμαλωσίας, ἀνέκτησε τὴν αὐτονομίαν του. Οἱ Πατέρες σας πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ἐργαζόμενοι διὰ τὴν Ἐλευθερίαν ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος των. Ἀπὸ τὸ 1829: ὁ ὕλητος ἀγὼν ἀπεπερατώθη καὶ νέον στάδιον ὁδῆς ἠνοιχθη διὰ τὴν ἐπερχομένην γενεάν.

Ἐν τῷ μέσῳ κινδύνων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς τυρανίας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυστυχημάτων καὶ τῶν ταλαιποριῶν, ἄνδρες ὁμογενεῖς περὶ πολλοῦ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος ποιοῦμενοι, ἐπαχείρησαν, πρὸ ἐνὸς τετάρτου αἰῶνος, ἔργον γηγαντιαῖον, ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁλόκληροι τὸν κόσμον ἐξεπληξεν, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τῆς θείας ἀντιλήψεως, διὰ τῆς ἐπιμόνου τοῦ ἔθνους καρτηρίας διὰ τῆς βοήθειας τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν, εἰς πέρας ἔφερον, καὶ ἐπακήγαγον τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀρχαίας πατρίδος της.

Ἡ Ἑλλάς πολυειδῶς περιορισθεῖσα δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν προορισμὸν της· οἱ οἱ πατέρες σας ἤρχησαν διὰ τοῦ πολέμου, ὑμεῖς πρέπει διὰ τῶν φώτων νὰ ἀποπερατώσῃτε δι' αὐτῶν καὶ μόνων ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ ἐνώσῃ καὶ παλιν τὴν ὁροίαν ἡ τύχη διήρρεσε μεγάλην Ἑλληνικὴν φυλήν.

Δημοσιεύων σήμερον τὰ ὅσα ἐδυνήθη νὰ διαπτῶω ἔγγραφα τῶν πρώτων ἐργασιῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, σκοπὸν ἄλλον δὲν προτίθεμαι, εἰ μὴ νὰ ἀποδείξω εἰς τὴν νεολαίαν τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους οἱ πατέρες των ὑπέφερον διὰ νὰ θέσωσι τὸν πρῶτον λίθον τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Αὐτοὺς ἅς μιμηθῶσιν, αὐτῶν τὰ παραδείγματα ἅς παρακολουθήσωσιν· ὁ

τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθήματά των ἀκαταμάχητα. Ἄλλ' ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ παρελθόντος, ἡ ἀληθῆς γνῶσις τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μεγάλων ἔργων, παρέχουσι μαθήματα πείρας, μαθήματα ἐπωφελέστατα εἰς τοὺς νέους, εἰς τοὺς τὰ πρῶτα βήματα τοῦ πολιτικοῦ βίου προβαίνοντας.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἔχωμεν Βασιλέα ἀγαθὸν καὶ φιλοδίκαιον, Βασιλέα ἀνενδότως περὶ τῆς ἐθνικῆς εὐδαιμονίας φροντίζοντα, ζῶντες εἰς τὸν αἰῶνα τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δὲν δύναμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν καμμίαν δυσκολίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας εὐημερίας. Τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν θέλουν εἶσθαι ἐπῆσης ἔργον τῶν χειρῶν μας. Ἄς σπεύσωμεν διὰ τῶν φώτων νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἀγαπητὸν, ἃς ἀνταποδώσωμεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας τῶν μὴ ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν, τὰ ὅσα εὐεργετήματα μᾶς ἐχορήγησαν διὰ τῆς πρὸς τὴν παιδίαν προστασίας. τὴν ὁποίαν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν πολλὰκις ἔσωσαν καὶ ὑπεστήριξαν· οἱ πατέρες των συνέδραμον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας, ἃς τοὺς συνδράμωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν φώτων, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἡθικῆς των ἐλευθερίας.

Ἐμμανουὴλ Ξάνθος.

Η Ἑλλάς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας καίτοι σκληρῶς καταπιεζομένη πανταχόθεν, δὲν ἔλειψε τοῦ νὰ ἀναδεικνύῃ κατὰ καιροῦς φιλελευθέρους καὶ τολμηροὺς ἄνδρας ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐλευθέρωσίν της.

Οἱ μακαρίται Μπενάκης, Κρεβατᾶς, Ζαΐμης καὶ ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἀποτυχόντες κατὰ τὸ 1769 ἔτος, ὅτε σόλος ῥωσσικὸς ἦλθε, σταλείς ἀπὸ τὰ βόρεια μέρη τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ναυάρχου Ἀλεξίου Ὁρλόφ, ὑποσχεθέντος νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τῶν καὶ ἐγκαταλείψαντος αὐτοὺς παρ' ἐλπίδα, εἶδον μὲ βαθείαν τῆς ψυχῆς τῶν θλίψιν τὴν καταστροφὴν τοῦ ἡμίσεως τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Πελοποννήσου καὶ τινῶν Νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ῥήγας ὁ Θεσσαλὸς κατὰ τὸ 1796, ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τὴν παρὰ τῆς τότε Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὑποσχεθεῖσαν συνδρομὴν, ἐπίστευσεν ὅτι ἐδύνατο νὰ συνενώσῃ Ἕλληνας καὶ Ὀθωμανοὺς πρὸς καίσαρστροφὴν τῆς τυραννίας, ἀλλὰ προδοθεὶς συνελλήφθη εἰς Τεργέστην μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ συντρόφων του, καὶ ἀποπεμφθέντες εἰς Βελιγράδιον ἐθανατώθησαν ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς· ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα, καθὼς ἐπίσης τὰ τοῦ Παπᾶ Εὐθυμίου κατὰ τὸ 1808. καὶ πολλῶν ἄλλων, δὲν ἐδεκρίσταν οὐδόλως τοὺς Ἕλληνας νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμά των καὶ νὰ ὤρσληθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως των.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος ἐκ τῆς Νήσου Πάτμου γραμματεύων ἀπὸ τὰ 1810, παρὰ τῷ μεγαλεμπόρῳ Βασιλείῳ Ξένη εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ἐμπορευόμενος, ἀπελθὼν ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν κατὰ τὸ 1812, δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, συνῆψε μὲ τινὰς ἐκεῖ τῶν ἐμπόρων Ἀσυμάκην Κροκύδαν, Χριστοδούλον Οἰκονόμου καὶ Κυριακὸν Μπιτζακτζήν Ἰωαννίταις μίαν ἑταιρίαν ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1813 εἰς τὴν Πρέβεζαν διὰ ἀγορὰν λαδίων· ἐκεῖθεν διέβη εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Πασᾶν τὴν ἀδειαν τῆς ἀγορᾶς, διὰ μέσου τῶν πολλὰ ἰσχυόντων ὑπαλλήλων τοῦ Μάνθου Οἰκονόμου ἀδελφοῦ τοῦ ἀνωγεινήμενου Χριστοδούλου, καὶ Κωνσταντίνου Μαρινόγλου φίλων του· μεταβὰς ἀκολούθως εἰς τὴν Ἀγίαν Μαύραν, διὰ παρακινήσεως φίλου του τινὸς Παναγιωτάκη Καρχιάννη, εἰσῆχθη εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν ἐλευθέρων Κτίστων, (Μασόνων)· ὧν δὲ ἰδεῶν ἐλευθέρων καὶ πνέων πάντοτε μῖσος κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, συνέλαβεν ἀμέσως τὴν ἰδέαν, ὅτι εἴδυνάτο νὰ ἐνεργήσῃ μία μυστικὴ ἑταιρία κατὰ τοὺς κανόνας ταύτης τῆς τῶν ἐλευθέρων Κτίστων, βᾶσιν ἔχουσα τὴν ἑνωσιν ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ἄλλα μέρη εὐρισκομένων διαφόρων Καπιτάνων Ἀρματολῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων πάσης τάξεως ὁμογενῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν, εὐκαιρίας δοθείσης, τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πατρίδος.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν λοιπὸν τῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐμπορικῶν ἐργασιῶν του ὁ Ξάνθος ἐπιστρέψας εἰς Ὀδησσὸν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1813, ἐφιλιώθη μὲ τοὺς ἐκεῖ τότε εὐρεθέντας Νικόλαον Σκουρᾶν ἐκ τῆς Ἀρτης καὶ Ἀθανάσιον Ν. Τζαχάλοφ Ἰωαννίτην, (ἐκ τῆς γενεᾶς, ὡς ἔλεγεν, τοῦ περιφήμου Τεκελῆ) νέους μὲ αἰσθήματα πατριωτικὰ καὶ φιλελεύθερα· ἐν μιᾷ τῶν φιλικῶν τῶν συναναστροφῶν κατὰ τὰ 1814, οἱ τρεῖς οὗτοι φίλοι συνομιλοῦντες περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως, καὶ τυραννίας εἰς ἣν οἱ ὁμογενεῖς ὑπέκειντο εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὴν Ἥπειρον καὶ μερικὰς νήσους, καὶ ταλανίζοντες τὴν σκληρὰν, τύχην τοῦ ἔθνους, ἐμέμφοντο τὴν ἀδιαφορίαν, ἣν οἱ χριστιανοὶ βασιλεῖς εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Σύνο-

δον, μετὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀποπομπὴν εἰς τὴν νῆσον Ἐλδαν τοῦ Ναπολέοντος, ἔδειξαν δι' αὐτὸ, ἐν ᾧ σοφός τις εἰς Βιέννην ἐξέδωκε διατριβὴν τινα εἰς φυλλάδιον, συμβουλευὼν τοὺς συμμάχους βασιλεῖς νὰ στείλλωσι τὰ ἥδη ἐνωμένα μικρὸρα στρατεύματά των πέραν τοῦ Δουνάβεως, πρὸς ἐλευθέρωσιν ἐνὸς παλαιοῦ ἐνδόξου Ἑθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ, πρὸ αἰώνων δουλωμένου ἀπὸ ἄλλο βάρβαρον καὶ ἀνεπίδεκτον πολιτισμοῦ ἔθνος, τὸ Τουρκικὸν κτλ. ἀλλ' ἡ Ἀουστριακὴ Κυβέρνησις εἰδοποιηθεῖσα περὶ τούτου παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτετραμμένου τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, Μαυρογένους, ἐμπόδιζε κατασχῶσα τὸ ῥηθὲν φυλλάδιον καὶ εἰποῦσα ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς κώδικας τῶν ἐθνῶν Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε ὁ Ξάνθος ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ προτείνῃ εἰς τοὺς ῥηθέντας φίλους του, τὴν ἣν συνέλαβεν ἰδέαν νὰ συστήσωσι μίαν Ἑταιρίαν, σκοπὸν ἀμετάτρεπτον ἔχουσαν τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Πατρίδος, φανερώσας δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν εἰσοδὸν του εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Μασόνων καὶ τινα τῶν σημείων αὐτῆς, ὅσα ἐδύναντο νὰ προσαρμολογήσιν εἰς αὐτὴν κοινοποιήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς ὑπ' ὅψιν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰς πηγὰς τῆς δυνάμεώς του, τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τῶν τυραννούντων αὐτὸ Τούρκων, τὰ ἐπιχειρήματα Ῥήγα τοῦ Θεσσαλοῦ, τὰς κατὰ Ἀλῆ Πασᾶ τυράννου Ἰωαννίνων νίκας τῶν ἀνδρείων Σουλῳτῶν, Παργείων καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρματολῶν, ὄνομαζομένων καταχρηστικῶς Κλεπτῶν, τὰς κατὰ καιροῦ νίκας τῶν θαλασσιῶν μας ἐπὶ Λάμπρου Κατζίω, καὶ ἄλλοτε τὸ γενικὸν μῆτος τῶν ὁμογενῶν κατὰ τῆς τυραννίας τῶν Τούρκων, τὰς διαθέσεις τῶν διαφόρων χριστιανῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ οὕτως ἀπεφάσισαν οἱ εἰρημένοι νὰ ἐπιχειρηθῶσι τὴν σύστασιν τοιαύτης Ἑταιρίας καὶ νὰ εἰσάξωσιν εἰς αὐτὴν ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀνδρείους τῶν ὁμογενῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι μόνοι των, ὅ,τι ματαίως καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἤλπιζον ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν τῶν χριστιανῶν βασιλέων.

Ἑταιρία τοιαύτης φύσεως ἀντικείμενον ἔχουσα τὴν παλιγγενεσίαν ἐνὸς πρὸ αἰώνων δεδουλωμένου ἔθνους, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ Ἀρχηγῶν· ἡ Ὁμὰς τούτων, ἥτις ἐμελλε νὰ

ἀναλάβῃ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ τολμηροῦ καὶ δυσκόλου τούτου ἔργου, ὠνομάσθη, Ἀρχὴ, ἄγνωστος καὶ ἀφανὴς εἰς ὅλους τοὺς προσυλητοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἑταιρίας ταύτης· τὰ συμβάντα τοῦ ἀειμνήστου Ῥήγα καὶ Παππᾶ Εὐθυμίου καὶ ἄλλα δικαιο-
 λογούμενα αἷτια, παρακίνησαν τοὺς Ἀρχηγούς, νὰ φυλάξωσι μυστικὴν τὴν Ἀρχήν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως· διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπατηθέντες ἐξέλαβον ὡς Ἀρχηγούς διάφορα ὑποκείμενα, ὅχι μόνον ἐκ τῶν κατηχηθέντων προσυλητῶν ἀδελ-
 φῶν τῆς Ἑταιρίας ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες δὲν εἶχον γινῶσιν, ἴσω· καὶ διάθυσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

Ἐγχεδιάσαν λοιπόν, οἱ εἰρημένοι τρεῖς φίλοι τὴν λεγομένην Κατήχησιν τῆς Ἑταιρίας ταύτης καὶ ἐστοχάσθησαν, διὰ περισ-
 σοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν, εἰς τὴν μεταξύ των ἀλληλογραφίαν, ἀντὶ νὰ υπογράφονται μὲ τὰ ὀνόματά των, νὰ μεταχειρίζονται ἕκαστος αὐτῶν ἄλλα στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου, δηλαδή ὁ μὲν Τζακάλωρ τὰ Α Β, ὁ Σκουρᾶς Α Γ, ὁ Ξάνθος, Α Δ· ἀλλ' ὅτε-
 ρον αὐτός, ἀρ' οὗ ὁ Γαλάτης ἐγνώρισε τὴν Ἀρχὴν παρὰ τοῦ Σκουρᾶ εἰς Ὀδησσὸν, (ὡς ἀκολούθως ῥηθῆναι) ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, ἐμεταχειρίζετο τὰ Α Θ εἰς τὸ ἐξῆς, μετὰ δὲ ταῦτα, κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις ἠνάγκασαν τὸν μὲν Σκουρᾶν καὶ Τζακάλωρ νὰ ἀπέλθωσι, περὶ τὸν Σεπτέμ-
 βριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1814) εἰς Μόσχαν, ὅπου αὐτοὶ ἐτελειο-
 ποίησαν τὸν κανονισμόν αὐτῆς, τὸν ὅποιον Ἑταιρίαν τῶν Φιλικῶν ὠνόμασαν, τὸν δὲ Ξάνθον, περὶ τὸν Δεκέμβριον ὁμοίως, νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, οἱ ῥηθέντες δύο ἀδελφοὶ εἰς Μόσχαν ἀπεράσισαν νὰ ἀποπειραθῶσι νὰ κα-
 τηχῆσιν τινὰς τῶν φιλογενεστέρων ὁμεγενῶν, ὅτους ἐγνώριζον ὅτι ἐπεθύμουν τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ ἔθνους· μεταξὺ τού-
 των λοιπόν, ὁ πρῶτος κατηχηθεὶς ὑπῆρξεν ὁ μακαρίτης Γεώρ-
 γιος Σέκερης Πελοποννήσιος, νέος μὲ παιδείαν καὶ χρηστοθήης·
 (ὅστις καὶ πραγματικῶς ἠγωνίσθη εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἀλλαχού, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ Πατρίδος).

Ἰδόντες δ' οἱ δύο ῥηθέντες Ἀρχηγοί, ὅτι ἡ κατήχησις ἔκαμιν

ἐντύπωσιν καὶ ἐνθουσίασεν ὅσον ἦτον ἐπιθυμητὸν τὸν πρῶτον κατηχηθέντα, ἐπεχείρησαν τὴν κατήχησιν καὶ ἄλλων, ἐν οἷς καὶ τοῦ Ἀντωνίου Κομιζοπούλου ἐκ Φιλιππουπόλεως, εἰς τὸν ὁποῖον (ἀφ' οὗ δοκιμάσαντες εὗρον αὐτὸν χρηστοθήτην καὶ ἐντιμον,) ἀνεκάλυψαν ὅτι ἦσαν αὐτοὶ οἱ Ἀρχηγοί, καὶ οὕτω τὸν ἐδέχθησαν ὡς μέλος τῆς μυστικῆς Ἀρχῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α Ε. Ἐκατήχησαν δὲ καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων ἐμπόρων Ἑλλήνων· τινὲς δὲ τούτων ἀπερχόμενοι εἰς Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν ἐκατήχησαν διαφόρους ὁμογενεῖς εἰς ταύτας τὰς ἐπαρχίας εὕρισκομένους, ἐν οἷς καὶ τὸν Θεόδωρον Νέγρη Γραμματέα ὄντα τοῦ ἐν Ἰασίῳ ἡγεμονεύοντος Σχαρλάτου Καλλιμαχί, καὶ τινὰς Ἱερωμένους καὶ Ἡγουμένους Ἑλληνικῶν Μοναστηρίων. Ἀναχωρήσας δὲ ἀπὸ Μόσχας ὁ ῥηθεις Γεώργιος Σέκερης διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὰ Παρίσια, ἀπέρασεν ἀπὸ τὴν Βιέννην. ὅπου ἐνταμώσας τὸν ἐκεῖ ἐφημερεύοντα Ἀρχιμανδρίτην Ἀνθιμον Γαζῆν, ἐτοιμαζόμενον νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τὴν πατρίδα του, διὰ νὰ συστήσῃ σχολεῖον, τῷ ἐφανέρωσεν ὅτι ὑπάρχει Ἑταιρία· τις μυστικὴ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν βελτίωσιν καὶ ἐλευθέρωσιν τοῦ Γένους, μέλη τινὰ τῆς ὁποίας εὕρισκοντο εἰς Ῥωσσίαν, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν κατηχήσῃ ἢ νὰ τῷ εἰπῇ τι περισσότερον.

Ἐνταυτοῦ οἱ ἐν Μόσχᾳ Ἀρχηγοί ἀπεφάσισαν, ἵνα ὁ εἰς τούτων καταβῇ εἰς Ὀδησσὸν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο μείνωσιν εἰς Μόσχαν, καὶ εἰσακουόμενοι καὶ μετὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδελφοῦ των Εὐάνθου, ἐνεργήσωσιν ἀόκνως καὶ μὲ συστηματικωτέραν πρόοδον τὸ μέγιστον τοῦτο ἐπιχείρημα.

Ἦλθε λοιπὸν ὁ Σκουρῆς εἰς Ὀδησσὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1816 ἔτους καὶ ἐνεργῶν τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καθήκοντα, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκατήχησε καὶ τὸν Παναγιώτην Ἀναγνωστόπουλον, τὸν ὁποῖον πρῶτην φορὰν ἐγνώρισεν τότε ἐκεῖ ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἐκατήχησε τὸν Ἀθανάσιον Σέκερη, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Σκουρῆς ἔπειτα ἐφανέρωσε τὴν Ἀρχήν, προσθεὶς καὶ τοῦτον εἰς τὰ μέλη αὐτῆς καὶ λαβὼν τὰ στοιχεῖα Α Η, εἰς δὲ τὸν Ἀναγνωστόπουλον δὲν ἐφανερώθη ἡ Ἀρχὴ τότε, ἀλλ' ἔμεινεν αὐτοῖς ἄπλοῦν μέλος τῆς Ἑταιρίας, ὡς καὶ ἄλλοι, μὲ τὸν βαθμὸν

τοῦ ἱερέως· (καθότι οἱ Ἀρχηγοὶ εἶχον συστήτει κατ' ἀρχὰς τέσσαρς βαθμοὺς· τῶν βλάμιδων, διὰ τοὺς ἀπλοὺς καὶ ἀγραμμάτους· τῶν Συστημένων, διὰ τοὺς μικρὰς τάξεως ὁμογενεῖς· τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Ποιμένων διὰ τοὺς ἐκλεκτοτέρους καὶ πεπαιδευμένους· ἐσύστησαν δὲ καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ ταῦτα, δύο ἄλλους βαθμοὺς στρατιωτικούς, τῶν Ἀφιερωμένων, καὶ Ἀρχηγῶν τῶν Ἀφιερωμένων, ὡς ἀκολούθως ἐξηγείται).

Κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἐποχὴν ἦλθεν εἰς Ὀδησσὸν κάποιος Νικόλαος Γαλάτης, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὅτι ἦτον συγγενὴς τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, καὶ ὅτι διὰ ὑποθέσεις σημαντικὰς, εἶχε σκοπὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπολιν πρὸς ἐντάμωσίν του. Ὁ Σκουρᾶς, ἄγρυπνος παρατηρητὴς ὅλων τῶν ὁμογενῶν, ἐπρόσβλεπε καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ φιλιωθείς μετ' αὐτοῦ ἐστοχάσθη νὰ τὸν εἰσάξῃ εἰς τὴν Ἐταιρίαν· καὶ τῷ ὄντι, κατηχηθεὶς καὶ μαθὼν τὴν Ἀρχὴν ὑπεσχέθη μεγάλα πράγματα· ὁ Σκουρᾶς λοιπὸν τὸν ἐφοδίασε μὲ ἐξοδα καὶ μὲ συστατικὰ εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ Τζακχλόρ, Κομιζόπουλον καὶ ἄλλους φίλους, οἵτινες τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ πολλὴν περιποίησιν, καὶ τὸν ἐσύστησαν εἰς τὸν Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον τὸν Φυραρῆν καὶ τὸν ὁποῖον ἐκατήχησεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν, τῆς ὁποίας ἐδέχθη μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν τὸ μυστήριον· ἀφ' οὗ δὲ τῷ εὐκόλυναν τὴν ὁδοιπορίαν του διὰ τὴν Πετρούπολιν, ἔφθασεν ἐκεῖ, ἀλλὰ μὲ τὴν κακὴν καὶ ἄρρωνα διαγωγὴν του ἠνάγκασε τὴν Διοίκησιν νὰ τὸν ἀποπέμψῃ ἐκτὸς τῶν συνόρων, καὶ οὕτως ἀπῆλθεν εἰς τὴν Μολδαβίαν, ὅπου εὕρισκόμενος κατασχάτο τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐταιρίας πρὸς ὄφελος καὶ εὐχαρίστησιν τῶν παθῶν του.

Μετὰ δὲ ταῦτα, περὶ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Ὀδησσὸν μερικοὶ Καπιτάνοι Ἕλληνες ὑπηρετήσαντες ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ τοὺς Πρώτους εἰς τὸν κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμον τοῦ 1806, μέχρι τοῦ 1812, καὶ ἀπερχόμενοι εἰς Πετρούπολιν διὰ νὰ ζητήσωσι, διὰ μέσου τοῦ Κόμητος Ἰωάννου Καποδίστρια, ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀντιμισθίαν τῶν ἐκδουλεύσεών των· οὗτοι δὲ ἦσαν ὁ Ἀναγνώστης Παππᾶ Γεωργίου λεγόμενος Ἀναγνωστάρδης, Πελοποννήσιος διακεκριμένος, ἐχθρὸς τῶν Τούρ-

κων, καὶ σύντροφος ποτὲ τοῦ περιφήμου Ζαχαριᾶ, ὁ Ἡλίας Χρυσοπάθης, Παναγιώτης Δημητρακόπουλος Μανιάται, καὶ Καπιτᾶν Ἰωάννης Φαρμάκης Θεσσαλὸς, διακεκριμένος ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τῶν Ἰωαννίνων· αὐτοὺς ὁ Σκουφᾶς καὶ οἱ λοιποὶ εἰς Ὀδησσὸν ἀδελφοὶ ὑπεδέχθησαν, καὶ περιποιηθέντες, ἐκατήχησαν καὶ κατέταξαν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Ἐκάστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅτι οἱ τόσον ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῶν Τούρκων ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιασμόν τὴν τοιαύτην πρότασιν, καὶ νομίσαντες ὅτι τοῦτο ἦτον ὑποκίνημα τῆς Ῥωσσίας, ἐδείχθησαν πιστότατοι εἰς τὸν ὅρκον των. Ἀναχωρήσαντες δὲ διὰ τὴν Μόσχαν, ἔλαβον συστατικὰ γράμματα παρὰ τοῦ Σκουφᾶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ Τζακάλωφ καὶ Κομιζόπουλον, οἵτινες τοὺς ὑπεδέχθησαν καὶ ἐπεριποιήθησαν ὥς ἐσύμφερε, καὶ γνωρισθέντες μὲ αὐτοὺς ὥς ἀπλοὶ ἀδελφοὶ τῆς Ἑταιρίας καὶ οὐχὶ ὥς Ἀρχηγοί, τοὺς ἐσύστησαν εἰς διαφόρους ἐκλεκτοὺς ἐμπόρους Ἑλλήνας, καὶ μάλιστα εἰς τὸν μακαρίτην Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον τὸν Φυραρῆν. Αὐτοὶ δὲ ἐκατήχησαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ὥστε εἰς Μόσχαν ὅλοι σχεδὸν οἱ διακεκριμένοι Ἕλληνες ἐγένιναν ἀδελφοὶ τῆς Ἑταιρίας. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ Καπεδιστρίου εἰς Μόσχαν, οἱ βρηνθέντες Καπιτάνοι ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Κόμητος, καὶ εὐεργετηθέντες, ἐπέστρεψαν εἰς Ὀδησσὸν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1818.

Ὁ Τζακάλωφ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν συναδελφῶν τοῦ Ἀρχηγῶν, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Μόσχαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου τοῦ 1817, ἦλθεν εἰς Ὀδησσὸν, καὶ ἀπεφάτισε μετὰ τοῦ Σκουφᾶ νὰ καταβῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ συναδελφοῦ των Ἐάνθου, πρὸς ὃν ὁ Τζακάλωφ ἀπὸ ἐκεῖ ἔγραψε κατὰ τὴν 8 Αὐγούστου. (ᾶρα στοιχεῖον Α).

Τῶν βρηνθέντων δύο ἀδελφῶν εὐρισκομένων εἰσέτι εἰς Ὀδησσὸν, ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Βιέννης ὁ Ἀνθιμος Γαζής, μὲ τὸν ὁποῖον ἐνταμωθέντες ὁ Σκουφᾶς καὶ Τζακάλωφ, δοκιμάσαντες δὲ αὐτὸν καὶ χρίναντές τον ἄξιον, τὸν ἐκατήχησαν, καὶ τῷ ἐφανέρωσαν τὴν Ἀρχὴν, καὶ οὕτως ἐγένε καὶ αὐτὸς μέλος αὐτῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α Ζ. Ἀναχωρήσας δὲ αὐτὸς ἐκείθεν

ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐνταμώσας τὸν Ξάνθου καὶ συνομιλήσας πολλὰ μὲ αὐτὸν περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἐπιχειρήματος, ἀνεχώρησε διὰ τὸ Πήλιον ὄρος εἰς τὰς Μηλέας διὰ νὰ σχολαρχήσῃ.

Περὶ δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Τζακάλος μόνος, ἐνταμωθείς δὲ μετὰ τοῦ Ξάνθου, παρ' ᾧ κατώκησε, καὶ συνομιλήσας καὶ συσχεφθεὶς μετ' αὐτοῦ ἀρκετὰ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς των, ἀνεχώρησε περὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1818, εἰς τὸ Πήλιον ὄρος πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Γαζῆ, διὰ νὰ τὸν καταπέσῃ νὰ δεχθῇ ὥστε οἱ Ἀρχηγοὶ νὰ συνέλθωσιν ἐκεῖ καὶ νὰ συστηθῇ ὁ τόπος καὶ τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν των τὸ Πήλιον ὄρος, ὡς τόπος ἀσφαλῆς· ἀλλ' ὁ Γαζῆς ὑποπτεύων ὅτι ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ὡς ὑποπτος, δὲν ἐδέχετο, ἐπρότεινε τὴν Μάνην· ὅθεν ὁ Τζακάλος περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ ἐνταμώσῃ τινὰς τῶν φίλων του, καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐπεριμένετο καὶ ὁ Σκουρᾶς. (ὄρα στοιχ. Β. Γ. Δ.)

Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰδίου μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1818), ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ Σκουρᾶς συνοδευόμενος καὶ παρὰ τοῦ Παναγιώτου Ἀναγνωστοπούλου καὶ Λουριώτου, καὶ ἐνταμώσας τὸν συναδελφόν του Ξάνθου, συνομίλησε μετ' αὐτοῦ πολλὰ περὶ τῶν μελλουσῶν ἐργασιῶν των καὶ περὶ τοῦ Τζακάλου· ἔκριναν δὲ ἀμφότεροι νὰ φανερωθῇ ἡ Ἀρχὴ καὶ εἰς τὸν ῥηθέντα Ἀναγνωστόπουλον, ὡς φαινόμενον νέον χρηστοθήν καὶ μὲ ἐθουσιασμόν, καὶ οὕτως ἐγίνε, καὶ προστεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α, 1. τὸν δὲ Λουριώτην μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέστειλαν εἰς Λιθόρνον τῆς Ἰταλίας κατ' αἰτησίαν του, διὰ νὰ κατηχήσῃ τοὺς ὄρους ἐκεῖ γνωρίσῃ χρηστοὺς ὁμογενεῖς· ἀλλ' αὐτὸς ἀπελθὼν ἐκεῖ καὶ ἀσθενήσας μετὰ τινα καιρὸν, ἀπέθανεν εἰς Βαζλέταν. Ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἔμεινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν συνεργαζόμενος μετὰ τῶν δύο Ἀρχηγῶν Σκουρᾶ καὶ Ξάνθου, περιμενόντων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ συναδελφοῦ των Τζακάλου, πρὸς ὃν ὁ Ξάνθος

ἔγραψε, (ὄρα στοιχ. Γ. καὶ Δ.) καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ἀνθιμον Γαζῆν. (ὄρα στοιχ. Γ. Α. Γ. Β.)

Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγου καιροῦ ἦλθαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ Ὁδησσὸν καὶ οἱ ῥηθέντες Καπιτάνοι, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, Χρυσοσπάθης, Δημητρακόπουλος καὶ Ἰωάννης Φαρμάκης μετὰ τοὺς ἀνθρώπους των, τοὺς ὁποίους οἱ Ἀρχηγοὶ ἐπεριποιήθησαν ὡς ἔδει· ἐπειδὴ δὲ κατ' ἀτυχίαν ὁ Σκουφᾶς, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐρχομὸν του ἠσθένησεν, ἐμποδίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ, περιμένοντες τὴν ἀνάρρωσίν του καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Τζαχάλοφ ἀπὸ Σμύρνης (ὅστις καὶ ἦλθε περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου) διὰ νὰ ἀποφασίσωσιν, ὡς εἶχαν προτχεδιάσῃ οἱ Ἀρχηγοί, ποίαν διεύθυνσιν καὶ ὁδηγίαν νὰ τοῖς δώσωσιν, ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς ἃς κατέβαλον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐπισκέψεις τῶν ἱατρῶν τοῦ Μόσχου καὶ Ἰσαβρίδους, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀναλάβῃ ὁ καλὸς Σκουφᾶς, καὶ περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἀπεβίωσεν. (ὄρα στοιχ. Ε.) Τότε οἱ ἄλλοι Ἀρχηγοὶ ἔδωσαν τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ῥηθέντας Καπιτάνους ἐφοδιασθέντας μὲ ἱκανὰ χρήματα ληρθέντα παρὰ τοῦ μεγαλεμπόρου Παναγιώτου Σέκερη, (ἀδελφοῦ τῶν ῥηθέντων Γεωργίου καὶ Ἀθανασίου, κατηχηθέντος εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἀπὸ τὸν Ἀναγνωστόπουλον, ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσφέροντος δὲ προθυμότητας δέκα χιλιάδας γρόσια) ἀπέστειλαν τὸν Ἰωάννην Φαρμάκην εἰς Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν διὰ νὰ κατηχήσῃ, ὡς ὑπесχέθη, τοὺς ἐκεῖ Καπιτάνους Ἀρματωλοὺς καὶ ὅσους σημαντικοὺς καὶ προσεστώτας ἐκείνων τῶν μερῶν, ὡς καὶ ἔπραξεν. Διαβὰς δὲ καὶ εἰς Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἀθωνος, πρὸς τοῖς ἄλλοις κατήχησεν καὶ τὸν αἰσιόδημον Πατριάρχην Γρηγόριον, καὶ εἰς τὰς Σέβρας τὸν ἐκεῖ τότε ἀρχιερατεύοντα Χρύσανθον, καὶ τὸν ἐνάρετον ἐπίσκοπον Ἀρδαμερίου . . . καὶ ἄλλους. Ταῦτοχρόνως δὲ ἀπέστειλαν καὶ τὸν Ἀναγνωσταρᾶν εἰς τὰς νήτους Ὑδραν καὶ Σπέτζας καὶ Πολοπόννησον διὰ νὰ κατηχήσῃ ὅσους κρίνῃ καλοὺς, καὶ οὗτος ἔστειλεν ἄνθρωπον ἐπίτηδες νὰ κατηχήσῃ τὸν εἰς Ζάκυνθον τότε εὐρισκόμενον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην καὶ ἄλλους ἀξίους, ὡς καὶ ἔπραξεν καὶ τὸν Ἠλίαν

δὲ Χρυσοσπάθην, Δημητρακόπουλον καὶ Καμαρινὸν Κυριακοῦ εἰς τὴν Μάνην διὰ τὰ κατηχῆτωσι τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς Πέτρον Μαυρομιχάλην καὶ ὅσους ἄλλους Καπιτάνους ἐκείνου τοῦ τόπου, ὡς καὶ ἔπραξαν. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν Πελοποννήσιον κατηχηθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς Βλαχομολδαυίαν διὰ τὰ κατηχήσῃ ὅσους ἐκ τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων ὁμογενῶν κρίνῃ ἀξίους. Ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄλλους εἰς διαφόρους νήτους τοῦ Ἀρχιεπαύγου καὶ τὰς παραλίους πόλεις τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπέστειλαν πρὸς τοῦτοις καὶ τὸν Δημήτριον Ἡπατρὸν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἓνα Ἰατρὸν Κερκυραῖον εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς διάδοσιν τοῦ μυστηρίου, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου, τὸ μυστήριον τῆς Ἑταιρίας διεδόθη εἰς πολλὰ μέρη τῆς Τουρκίας, εἰς πολλοὺς Καπιτάνους τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, προεστῶτας καὶ πολλοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν ὁμογενῶν μὲ μεγίστην ταχύτητα.

Ἐν τούτοις δι' ὅλα ταῦτα ἀπητοῦντο μεγάλα καὶ συχνὰ ἔξοδα, καὶ ἡ χρηματικὴ κατάστασις τῶν Ἀρχηγῶν δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσει πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν καὶ ὅσων ἐμελλον νὰ γένουν, ἐὰν εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς δὲν συμπεριελαμβάνετο ὁ γενναῖος καὶ κάλλιστος πατριώτης, ὁ Παναγιώτης Σέκερης, ὅστις, ὡς προεῖρηται, κατηχηθεὶς εἰς τὴν Ἑταιρίαν παρὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, ἐπρόσφερε προθύμως δέκα χιλιάδας γρόσια κατ' ἀρχάς, καὶ ἄλλα περισσότερα ἀκολούθως.

Κατηχηθεὶς δὲ εἰς Μάνην ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Πέτρος Μαυρομιχάλης παρὰ τῶν ῥηθέντων ἀπεσταλμένων, ἐδέχθη μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυστήριον, καὶ ἀποφασίσας νὰ προετοιμασθῇ, ἔλαβεν ἀνάγκην χρημάτων, καὶ συμβουλευθεὶς μετὰ τῶν ῥηθέντων κατηχησάντων αὐτὸν, συνενεόθη μὲ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρχηγούς, ἀποστείλας πρὸς αὐτοὺς καὶ τὸ ἀφιερωτικὸν του γράμμα μὲ τὸν Παναγιώτην Δημητρακόπουλον, καὶ συγχρόνως ἔγραψε νὰ τῷ σταλῇ διὰ μέσου τῶν υἱῶν του εὕρισκομένων εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁμῶν παρὰ τῇ Τουρκικῇ Κυβερνήσει ἀρκετὴ ποσότης χρημάτων διὰ τὰ ἐτοιμάσθαι ἐφόδια πολέμου καὶ νὰ μισθώσῃ οἰκείου στρατιώτας ἐτοιμοὺς

εἰς τὴν φωνὴν του. Τὸ ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον ἐξήτει αὐτὰ ἦτο πολλὰ σημαντικόν, καὶ ἡ Ἑταιρία ἀνάγκην εἶχεν ἐνὸς τοιούτου τόπου καὶ Διοικητοῦ, ἀλλ' οἱ Ἀρχηγοὶ χρήματα ὅσα ἐξήτει δὲν εἶχον· ἐπρόστρεξαν λοιπὸν εἰς τὸν ἐρηθέντα Παναγιώτην Σέκερην, ζητήσαντες τὰς ἀναγκαιούσας ποσοτήτας, καὶ ὁ ἀριστος πατριώτης, μετὰ προθυμίας ἐμέτρησεν ἀμέσως αὐτὰς καὶ ἄλλας τοῖς Ἀρχηγοῖς. Τοιαύτη γενναιότης ἦτον ἀρκετὴ ἐγγύησις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρός, διὰ τοῦτο τῷ ἐφανέρωσαν διὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, τὴν Ἀρχήν, καὶ οὕτως γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐν μέλος αὐτῆς καὶ λαδὼν τὰ στοιχεῖα Α. Κ. συνηργάζετο μετὰ τῶν συναδελφῶν του Ἀρχηγῶν. Ἐκτοτε αὐτὸς προθύμως ἀνέπληρει τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑταιρίας, ὥστε ὁ ἄνθρωπος εἶχε καταβάλλει πολλὰ σημαντικὴν ποσότητα. Ἡ Ἀρχὴ διὰ τοῦτο εἰδοποίησε δι' ἐγκυκλίου τῆς τοῦς εἰς διάφορα μέρη γνωστοῦς αὐτῇ ἀδελφοῦς τῆς Ἑταιρίας, νὰ ἐμβάζωσιν εἰς αὐτὸν τὰ πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀφιερωτικὰ γράμματα καθὼς καὶ τὰς χρηματικὰς προσφοράς ὅλων ἐκ τῶν ὅσων ἐμβαίνουν εἰς τὴν Ἑταιρίαν· ἀλλ' ὀλίγα χρήματα τῷ ἐμβῆκαν, διότι οἱ περισσότεροι ἐμβαίνοντες ὑπέσχοντο μόνον χωρὶς νὰ προσφέρωσι χρήματα, καὶ διότι πολλοὶ τῶν κατηχούντων ἀδελφῶν, ὅσα ἐλάβανον ἀπὸ τοῦς κατηχομένους τὰ ἐξώδουςιν εἰς περιοδείας καὶ ἀποστολὰς ἀδελφῶν παρ' ἐκεῖνων, εἰς διάφορα τῆς Τουρκίας καὶ ἀλλαχοῦ μέρη.

Ἐν τούτοις τὸ κέντρον ὅλων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑταιρίας ἦτον εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ξάνθου· αὐτὸς ἐπρότεινε εἰς τοῦς συναδελφούς του καὶ ἔγινεν ἡ σφραγὶς τῆς Ἀρχῆς, φέρουσα εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν Ἀρχηγῶν, καὶ εἰς τὴν μέσην αὐτῆς τὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐχαράχθη τὸ Ε. (Ἑλλάς) καὶ ὁ ἀριθμὸς 16, καθὼς προσέτι καὶ πρωτόκολλον εἰς ὃ ἐσημειώνοντο τὰ ὀνόματα τῶν κατηχομένων ἐταιριστῶν, τὰ σημεῖα τῆς ἀριερώσεως καὶ καθιερώσεώς των, καὶ αἱ προσφερθεῖσαι ἢ ὑποσχόμεναι προσφοραὶ των. Πανταχόθεν ἐλάμβανεν ἡ Ἀρχὴ γράμματα καὶ εἰδήσεις περὶ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρίας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀρχηγοὶ παρετήρησαν ὅτι εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν ἦτα

μεγάλη ἐνέργεια, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ ἀναφύωνται φατρίαι καὶ ἀταξίαι· τινῶν ἐταιριστῶν, καὶ μάλιστα ἐξαιτίας τοῦ ῥηθέντος Γαλάτη καὶ ὑποψίαι, ἔκριναν νὰ σταλλῇ ὁ Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας ὁ Ἰωαννίτης ἀπλοῦν μέλος ὦν τῆς Ἑταιρίας, εὐρεθεὶς τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν διάθεσιν τῶν ἐκεῖσε ἀδελφῶν, καὶ νὰ προσπαθήσῃ, εἰ δυνατόν, νὰ φέρῃ ἐκεῖθεν τὸν ῥηθέντα Γαλάτην, φίλον ὄντα τοῦ Πεντεδέκα· διὰ τοῦτο ἐφοδιασθεὶς οὗτος μὲ ἱκανὰ ἐξοδα καὶ συστατικά παρὰ τῶν Ἀρχηγῶν, ἀνεχώρησεν διὰ τὸ Βουκουρέστιον, ὅπου ἐστάλλη πρότερον, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας διὰ νὰ κατηγῇ.

Ἐπειδὴ προσέτι ὁ Ξάνθος παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἑταιρίας ἐπολλαπλασιάσθησαν ταχέως, καὶ καθ' ἡμέραν ἤξανεν ὁ ἀριθμὸς τῶν, μεταξὺ δὲ τούτων ἦσαν πολλοὶ ἐκ τῶν σημαντικῶν, ἡ ἄγνοια δὲ τῆς μυστηριώδους Ἀρχῆς, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐδυσαρτέσει, καὶ ἐξαιτίας τινῶν καταχρήσεων μερικῶν ἀδελφῶν τῆς Ἑταιρίας, ἐπροξενούντο ὑποψίαι πλάνης τινός, ἐπρότεινεν εἰς τοὺς συναδελφούς του Ἀρχηγούς, ὅτι ἦτον ἀνάγκη εἰς τούτων νὰ ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπουλιν διὰ νὰ φανερώσῃ τὸ μυστήριον εἰς τὸν Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, σημαντικὸν τότε καὶ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὴν μεγάλην πολιτικὴν του εἰς Ῥωσσίαν θέσιν, ὥστε νὰ ἀναδεχθῇ αὐτὸς τὴν διοίκησιν τούτου τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήματος, γράφων πρὸς τοὺς σημαντικότερους ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῶν κατηγχεμένων εἰς τὴν Ἑταιρίαν, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν αὐτῶν· καὶ κατὰ τοῦτο ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἡ Ἑταιρία, γνωστοῦ ὄντος τοῦ Καποδιστρίου ὡς φιλοπάτριδος καὶ σοφοῦ πολιτικοῦ, καὶ διότι ἤθελον ὠρελθῇ οἱ Ἀρχηγοὶ αὐτῆς ἐκ τῆς προλήψεως τὴν ὁποίαν πρὸ αἰώνων οἱ δουλωθέντες Ἕλληνες εἶχον, ὅτι ἐκ τῆς Ῥωσσίας, ὡς ὁμοβλήτου, θέλει προέλθῃ ἡ ἐλευθερώσις των ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν τυραννίαν. Ἐνεκρίθη λοιπὸν νὰ ἀπέλθῃ αὐτὸς ὁ προτείνας τοῦτο Ξάνθος, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἀνέχοντα.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρχηγοὶ ὑπέγραψαν ἐν συμφωνητικῶν (ἔρα στοιχ. Ζ.) καὶ λαβὼν ὁ Ξάνθος ὅλα τὰ εὐ-

ρискόμενα ἐκεῖ ἀφιερωτικά τῶν ἐταιριστῶν πρὸς τὴν Ἀρχὴν γράμματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀνεχώρησε πρῶτον κατὰ τὴν 23, Ὀκτωμβρίου τοῦ 1818. διὰ τὸ Πήλιον ὅρος, πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ συναδελφοῦ των Ἀνθίμου Γαζῆ, διὰ νὰ συνομιλήσωσι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ παραδόσας εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἀνωτέρω γράμματα, ὡς εἰς τόπον ἀσφαλῆ, λαβὼν δὲ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Καποδίστριαν καὶ τινὰς ἄλλους γράμματα συστατικά, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ξάνθος ἦτον εἰς τὸ Πήλιον ὅρος, εἶχεν ἐπιστρέψει ὁ Πεντεδέκας ἀπὸ Βλαχίαν μετὰ τοῦ ῥηθέντος Γαλάτη· τοῦτον οἱ ἐκεῖ Τζακάλωφ, Ἀναγνωστόπουλος καὶ Σέκερης ὑπεδέχθησαν φιλικῶς καὶ ἐπεριποιῶντο μὲ καλὸν τρόπον, ἀλλ' αὐτὸς κακοήθης ὢν, ὠφελεῖτο ἀπὸ τὴν περίστασιν τῶν τρεχόντων πραγμάτων, διὰ νὰ ἐνοχλῇ ὅσους ἐγνώρισεν ἀδελφοὺς τῆς Ἑταιρίας, βιάζων αὐτοὺς νὰ τῷ δίδωσι χρήματα ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ προδοσίας· ἐκεῖνοι δὲ φοβούμενοι, καὶ δικαίως, τῷ ἔδιδον μὲν, ἀλλ' ἐταράττοντο διὰ τοιαύτην φρικτὴν κακοήθειαν καὶ πολλὰ παράπονὰ κατ' αὐτοῦ ἐγίνοντο, ὥστε ὁ Ἀθανάσιος Τζακάλωφ καὶ ὁ Δημητρακόπουλος (ὁ ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Μάνης μὲ γράμματα τοῦ ἡγεμόνος Πέτρου Μαυρομιχάλη πρὸς τὴν Ἀρχὴν) τὸν κατέπεισαν νὰ ἐπιβιβασθῇ μὲ αὐτοὺς διὰ τὴν Μάνην, ὡς καὶ ἐγίνε. Φθάσαντες δὲ εἰς Ὑδρᾶν καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνοντες διὰ τὰς Σπέτζας καὶ μὴν ὑποφέροντες ἀπ' ἐνὸς τὴν κακίαν καὶ διαφθοράν του, προβλέποντες δὲ ἀπ' ἐτέρου καὶ τὸν κίνδυνον εἰς ὃν ἐδύναντο νὰ περιπέσωσιν ἅπαντες οἱ Ἑταιρισταί, καὶ τὲ τόσον μέγα δυσκατόρθωτον ἔργον προχωρῆσαν ἐπὶ τοσοῦτον κατ' εὐχὴν, δυνάμενον εὐκόλως νὰ ματαιωθῇ, μὴ φυλαττομένης τῆς ἀπαιτουμένης ἐχθροφιλίας, δύο κακῶν προκειμένων, ἀπεφάσισαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν πολλῶν νὰ θυσιάσωσιν ἓνα, καὶ τῷ ὄντι τὸν ἐρόνευσαν εἰς τὴν Ἑρμιόνην, (Καστρί) ὅπου πρὸς ἐπίσκεψιν τινῶν ἐρειπίων εἶχαν ὑπάγει· αὐτοὶ δὲ κατέφυγον εἰς τὴν Μάνην· ἀλλ' ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων κινδύνων, ὡς ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ὅτι οἱ φονεῖς κατέφυγον ἐκεῖ καὶ τῆς μελετουμένης ἐπαναστάσεως, τοὺς

ἐσυμβούλευσε νὰ ἀναχωρήσωσιν διὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ οὕτως κατέφυγον εἰς τὴν Πίσσαν, ὅπου ἐνταμώσαντες τὸν ἀρχιερέα Ἰγνάτιον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, ἀπλὰ μέλη ὄντα τῆς Ἑταιρίας ἐφανέρωσαν εἰς αὐτοὺς τὴν Ἀρχήν.

Ἐπιστρέψας δ' ὁ Ξάνθος ἀπὸ τὸ Πήλιον ὄρος, εὔρε διαμαχομένους τὸν Ἀναγνωστόπουλον καὶ Πεντεδέκαν θέλοντος τοῦ πρώτου νὰ δεικνύῃ ὑπεροχὴν τινα καὶ μεμφιμοιροῦντος κατὰ τοῦ δευτέρου δι' ἀσημάντους τινὰς παρεκτροπὰς· εἰς μάτην οἱ ἄλλοι Ἀρχηγοὶ ἐζήτησαν νὰ τοὺς εἰρηνεύσωσιν, ἐπειδὴ τὸ μῖσος διετηρήθη διὰ πάντα, καὶ πολλὰς ταραχὰς ἐπέφερεν εἰς Βλαχομολδαύαν, ὅταν ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἐπῆγεν ἐκεῖ, ἢ μετὰ τοῦ Πεντεδέκα δι' ἰχνοῖα· πολλὰ δὲ οὗτος βραδιουργῶν καὶ ἀντενεργῶν κατὰ τοῦ ἄλλου, ἔδοσεν αἰτίαν νὰ ἀκολουθήσουν πολλὰ ἄτοπα καὶ ἐναντίον τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἂν ὁ Ἀναγνωστόπουλος δὲν ἠναγκάζετο νὰ φανερώσῃ τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν καὶ τὸν Γεώργιον Λεβέντην, πολλὰ ἐκεῖ τότε ἰσχύοντα, (ὡς ἀκολουθῶς ρηθείσεται) ἀναμφιβόλως ἔθελον εἶσθαι ὀλέθρια τὰ ἐπακόλουθα. (ὅρα εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν).

Ἀφ' οὗ ἐσυμφώνησαν λοιπὸν, ὡς εἴρηται, οἱ Ἀρχηγοὶ διὰ νὰ ὑπάγῃ ὁ Ξάνθος εἰς Πετρούπολιν, ἀπεφασίσθη ὁ μὲν Τζακάλωπ πηγαίων εἰς Μάνην νὰ μένῃ ἐκεῖ· ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἐστοχάζετο νὰ ἀπέλθῃ εἰς Σμύρνην πρὸς ἐντάμωσιν τῶν γονέων του εὐρισκομένων εἰς Κωμόπολιν τινὰ ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ ὁ Σέκερης νὰ μένῃ εἰς Κωσταντινούπολιν, καὶ ἀμοιβαίως νὰ ἀνταποκρίνωνται, συνθέσαντες καὶ ἐκ συνθήκης λεξικὸν διὰ προφύλαξιν τῆς ἀλληλογραφίας των· (ὅρα στοιχ. Η.) ἀλλ' ὁ Ἀναγνωστόπουλος μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ Γαλάτῃ καὶ μεταμεληθεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς Σμύρνην, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὴν 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1819, καὶ ρηθάναντες εἰς Γαλάτζι, ὁ μὲν Ξάνθος μετ' ἐλίγας ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Τομάροβαν τῆς Βασσαραβίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν κάθαρσίν του, ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀφ' οὗ, ὡς εἶχον προσχεδιάσει· ἐσύστησεν ἐκεῖ μίαν ἐφορείαν ἐκ τῶν εὐυπολυπτοτέρων

εὐρισκομένων ἀδελφῶν τῆς Ἑταιρίας, διὰ τὰ ἐπιτηρῆ τοὺς προση-
λύτους ἀδελφούς καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀφιερωτικὰ γράμματα καὶ
τὰς προσφορὰς τῶν ὅτων τυχὸν ἤθελον κατηχοῦνται ἐκεῖ εἰς
τὴν Ἑταιρίαν, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων καὶ σφετερισμῶν
τῶν χρημάτων, ἀπῆλθεν πρῶτον εἰς Ἰάτιον διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν,
καὶ ἔπειτα εἰς Βουκουρέστιον πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ Ἀρχιμανδρί-
του Φλέσα, καὶ ὅπου, ὡς ἦτο λόγος, ἤβλεπεν ἡτυχάζει ἕως ὅτου
μάθῃ τὰ ἐν Πιερρουπόλει ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς τοῦ
Ξάνθου καὶ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὰς ἐργασίας του· ἀλλ' αὐτὸς εὐρὼν
ἐκεῖ τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν καὶ τὸν μιτοῦντα αὐτὸν Πεν-
τεδέκαν, ὡς προεῖρηται, περιεπλέχθη εἰς τόσας ἀκαίρους καὶ
ἀναρμόστους φιλονεικίας καὶ ταραχάς, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ζη-
τήσῃ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν τοῦ πολλὰ ἰσχύοντος ἐκεῖ
κατηχημένου ἀδελφοῦ τῆς Ἑταιρίας Γεωργίου Λεβέντη, πρὸς ὃν
καὶ ἀνεκάλυψε τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς, γενόμενον μέλος αὐτῆς
καὶ λαβόντα τὰ στοιχεῖα νὰ ὑπογράφεται Α. Α. (οὗτος δὲ ὠφέ-
λησε πολὺ τὴν Ἑταιρίαν καὶ χρηματικὰς βοηθείας εἰς πολλοὺς
ὁμογενεῖς πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἔκαμε)· ἐκ παρομοίας
αἰτίας καὶ περιστάσεως ἠναγκάσθη νὰ φανερώσῃ τὴν Ἀρχὴν καὶ
εἰς τὸν Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν, ὅστις καὶ ὠνομάσθη Ἀρμό-
διος καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα Α. Μ. διὰ νὰ ὑπογράφεται· ἀλλ' ἐπειδὴ
τινὲς τῶν ἐκεῖ Ἑταιριστῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Θεόδωρος Νέγρης,
πρῶτος γραμματεὺς ὢν τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ ἡγεμονεύοντος τότε
Καλλιμάχου καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλὰ ἰσχύων, διὰ τῶν διαβολῶν
τοῦ Πεντεδέκα καὶ τινων ἄλλων ἀντέπραπτον καὶ ἐπεβουλεύοντο
τὸν Ἀναγνωστόπουλον, οὗτος φοβούμενος ἕνεκα τούτων καὶ ἄλλων
αἰτιῶν νὰ μὲνῃ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἢ εἰς τὴν Βασσαραβίαν ὅπου
μετὰ ταῦτα εἶχε καταφύγει, ἔκρινεν ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφαλείαν
του νὰ ὑποχωρήσῃ, ὅθεν ἐφοδιασθεὶς ἀπὸ τὸν Γεώργιον Λεβέντη
μὲ μερικὰς ἑκατοστὰς γλωρίων δι' ἐξοδα, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
ἀπελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς Πίσσαν τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐνταμωθεὶς
μετὰ τοῦ Τζακάλου ἐμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς προσεγγύσεως τῆς
ἐπαναστάσεως.

Ὁ δὲ Ξάνθος ἀπελθὼν εἰς Μόσχαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον,

ἐντάμιωτε τὸν συναδελφὸν Ἀντώνιον Κομιζόπουλον καὶ συνομιλήσαντες τὰ εἰκότα ἔκριναν νὰ φανερωθῇ ἡ Ἀρχὴ καὶ εἰς τὸν μεγαλέμπορον Νικόλαον Πατζιμάδην Ἰωαννίτην, ἄνδρα φρόνιμον, ἐντιμὸν καὶ ἀπολαμβάνοντα μεγάλην ὑπόληψιν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ οὕτως ἔγινε καὶ αὐτὸς μέλος τῆς Ἀρχῆς καὶ ἔλαβε τὰ στοιχεῖα νὰ υπογράφεται Α. Ξ.

Μετὰ τοῦτο ὁ Ξάνθος ἀνεχώρησε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1820, διὰ τὴν Πετρούπολιν· ἅμα φθάσας ἐπαρυσίσθη μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὸν Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγχειρίσας τὸ γράμμα τοῦ Ἀνθίου Γαζῆ, ἐφανέρωσεν ὅλον τὸ σύστημα τῆς Ἑταιρίας, τοὺς Ἀρχηγούς της, τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν μελῶν της, τὴν ἔκτασιν αὐτῆς καὶ ὅσα ἄλλα ἐστοχάσθη ἀναγκαῖα, καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι ζητοῦν αὐτὸν νὰ διευθύνῃ ὡς Ἀρχηγὸς τὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ σχεδίου τινὸς καταλλήλου, εἰδοποιῶν τοὺς ἐπιστημοτέρους τῶν ὁμογενῶν ἐκ τῶν κατηχηθέντων, περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου· ἀλλ' ὁ Καποδίστριας δὲν ἐδέχθη, λέγων ὅτι ὑπουργὸς ὢν τοῦ Αὐτοκράτορος δὲν ἐδύνατο, καὶ ἄλλα πολλά· ὁ Ξάνθος τῷ ἐπανέλαθεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀδύνατον νὰ μένουν εἰς τὸ ἐξῆς τυραννόμενοι καὶ ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἦτον ἀφευκτος, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ᾧ ἔχουσιν ἀνάγκην Ἀρχηγοῦ δὲν εἶναι δίκαιον ὡς Ἕλλην καὶ ἐν ὑπόληψι παρ' αὐτοῖς καὶ πολλοῖς ἄλλοις, νὰ μείνῃ ἀδιάφορος καὶ ἄλλα πολλά· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπανέλαθεν, ὅτι δὲν ἡμπόρει νὰ μεθέξῃ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ὅτι ἂν οἱ Ἀρχηγοὶ γνωρίζουν ἄλλα μέσα πρὸς κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ των, ἅς τὰ μεταχειρισθῶσιν, καὶ ἤρχετο νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὁ θεός· ταῦτα ἠκολούθησαν εἰς δύο ἰδιαιτέρας συνεντεύξεις.

Ἀπελπισθεῖς λοιπὸν ὁ Ξάνθος ἀπὸ τὸν Κόμητα, στοχασθεὶς δὲ ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπαναστάσεως μετὰ καλὴν ἔκβασιν, ἦτον ἀφεύκτως ἀναγκαῖος νὰ φανῇ εἰς τὸ ἔθνος εἷς τῶν σημαντικῶν πρὸς ἐνθάρρυσιν αὐτοῦ, ἔστρεψε τὸν στοχασμὸν του εἰς ἄλλο ὑποκείμενον λαμπρὸν ὡς τὸν Καποδίστριαν, ἐπιτηδεότερον δὲ ἴσως τούτου, τὸν Πρίγκιπα Ἀλέξανδρον ΓΨηλαντὴν,

στρατηγὸν καὶ ὑπασπιστὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἐν ὑπολήψει καὶ εὐνοίᾳ παρ' αὐτῶν ἐπῆγε· λοιπὸν εἰς ἐπίσκεψίν του, ὁ Πρίγκιψ· ~~Πρίγκιψ~~, τὸν ὑπεδέχθη εὐμενῶς καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν, τὸν ἠρώτησεν πόθεν εἶναι καὶ διὰ ποίας ὑποθέσεις ἦλθεν εἰς Περσούπολιν. Ὁ Ξάνθος ἀπήντησε μὲ πολλὴν προσοχὴν εἰπὼν, ὅτι εἶναι ἀπὸ μίαν Νῆσον τὴν Πάτμον, καὶ ὅτι δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ὁ Πρίγκιψ τὸν ἠρώτησε πῶς ἀπερνοῦν οἱ ὁμογενεῖς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ἂν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιβαρύνει τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ ἐκεῖ, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη, καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰπόντος τοῦ Ξάνθου, ὅτι πανταχοῦ οἱ Τούρκοι τυραννοῦν τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας, καὶ ὅτι κατήντησεν ἡ τυραννία ἀνυπόφορος· ὁ Πρίγκιψ μὲ ἀθυρίαν ψυχικὴν εἶπε. Διὰ τί καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν προσπαθοῦν νὰ ἐνεργήσουν ὥστε, ἂν νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὸν ζυγὸν δὲν δύνανται, τοὐλάχιστον νὰ τὸν ἐλαφρώσουν; Τότε ὁ Ξάνθος ἀποκριθεὶς εἶπε μὲ πολλὴν παθητικότητα. Πρίγκιψ, μὲ ποῖα μέσα καὶ μὲ ποίους ὁδηγοὺς νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς των καταστάσεως; αὐτοὶ ἔμειναν ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες ἐδύναντο νὰ τοὺς ὁδηγήσωσι· διότι ὅλοι οἱ καλοὶ ὁμογενεῖς καταφεύγουν εἰς ξένους τόπους, καὶ ἀρτίζουν τοὺς ὁμογενεῖς των ὀφθαλμούς. Ἰδοὺ ὁ Κόμης Καποδίστριας ὑπηρετεῖ τὴν Ῥωσίαν, ὁ μακαρίτης Πατήρ σας κατέφυγεν ἐδῶ, καὶ ὁ Καρατζῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὑμεῖς ὁ ἴδιος ὑπηρετοῦντες τὴν Ῥωσίαν ἐχάσατε ὑπὲρ αὐτῆς τὴν δεξιὰν χεὶρά σας, καὶ ἄλλοι ἴσοι καλοὶ καταφεύγοντες εἰς τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην, μένουν ἐκεῖ χωρὶς ἴσως νὰ φροντίζουσιν διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς των. Ὁ Πρίγκιψ εἰς ταῦτα ἀπαντῶν εἶπεν· Ἄν ἐγὼ ἐγνώριζον, ὅτι οἱ ὁμογενεῖς μου εἶχον ἀνάγκη ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ἐστοχάζοντο, ὅτι ἐδυνάμην νὰ συντελέσω εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των, σοὶ λέγω ἐντίμως, ὅτι ἤθελον μετὰ προθυμίας κάμω κάθε θυσίαν, ἀκόμη καὶ τὴν κατάστασίν μου, καὶ τὸν ἑαυτὸν μου ὑπὲρ αὐτῶν. Τότε ἐγερθεὶς ὁ Ξάνθος μὲ συγκίνησιν ψυχῆς εἶπε, Δός μοι Πρίγκιψ, τὴν χεὶρά σας εἰς βεβαίωσιν τῶν ὧν ἐκρά-

σθητε. Ὁ Πρίγκιψ μὲ κήπειον θαυμασμόν ἐμβλέψας εἰς τὸν Ξάνθον τῷ ἔδωκε τὴν χεῖρα· τότε αὐτὸς εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Πετρούπολιν δὲν ἦλθε διὰ ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, ἀλλὰ δι' ἄλλαν σημαντικωτέτην αἰτίαν, καὶ ὅτι αὐριοῦ θέλει τῷ τὴν ἀνακαλύψῃ. Ὁ Πρίγκιψ ἀνυπομόνως ἐζήτησε τότε νὰ μάθῃ, ἀλλ' ὁ Ξάνθος τὸν παρεκάλεσε νὰ λάβῃ ὑπομονὴν μέχρι τῆς αὐριου, καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ἡ πρώτη συνέντευξις. Τὴν ἐπιούσαν ὁ Ξάνθος ἐπῆγεν εἰς αὐτόν, τῷ ἐρανέρωσε τὰ πάντα, καὶ ἐκεῖνος μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐδέχθη νὰ ἀριερωθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμογενῶν μὲ πᾶσαν θυσίαν του, καὶ δοῦς εἰς τὸν Ξάνθον ἔνορκον καὶ ἑγγραφον ὁμολογίαν περὶ τῆς πίστεως καὶ ἀφοσιώσεώς του (τὴν ὁποίαν ὁ Ξάνθος ἐστείλεν εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ συναδελφούς του Πατριάρχην καὶ Κομιζόπουλον, παρ' οἷς καὶ εὐρίσκειται) (βρα στοιχ. θ. καὶ ἀριθ. 39.) ἀνεδέχθη τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ὄνομα Καλὸς, καὶ τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ ὑπογράφηται: α. ρ. καὶ οὕτως ἐκκτορθώθη δι' αὐτοῦ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρίας.

Μετὰ ταῦτα ἐγράφησαν ἀμέσως ἐγκύκλια γράμματα ἐκ μέρους τῆς Ἀρχῆς παρὰ τοῦ Ξάνθου (ἔχοντας τὸ πρωτόκολλον, εἰς ὃ ἦσαν σημειωμένα τὰ ὀνόματα τῶν κατηχημένων Ἐταριστῶν μὲ τὰ σημεῖα τῆς ἀριερώσεως καὶ καθιερώσεώς των, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἀρχῆς.) καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, εἰς τοὺς σημαντικωτέρους γνωστοὺς ἀδελφούς τῆς Ἐταιρίας τοὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν, Νήσους, Πελοπόννητον, καὶ Ρούμελην, εἰδοποιούντα αὐτοὺς, ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρος Ὑψηλάντης διορισθεὶς παρὰ τῆς Ἀρχῆς Γενικὸς Ἐπίτροπος, θέλει διευθύνει τὰ τῆς Ἐταιρίας, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν εἰσακούωνται οἱ ἀδελφοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀκούωσι τὰς ὁδηγίας του, καὶ ἄλλα ὅσα ἦσαν κατ'ἀλληλα πρὸς ἐνθάρρουνσιν τῶν ἀδελφῶν. Ἐστάλησαν δὲ ταῦτα διὰ μέσου τῶν ἐν Ὁδησσῷ καὶ Κωνσταντινουπόλει Ἀθανασίου καὶ Παναγιώτου Σέκερη· περὶ τούτων ὧν τῶν ἐνεργειῶν καὶ πράξεων του ὁ Ξάνθος εἰδοποίησε τοὺς συναδελφούς του Ἀρχηγούς τακτικῶς διὰ ταχυδρομείου, τόσον τοὺς ἐν Ὁδησσῷ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀθανάσιον καὶ Παναγιώτην Σέκερη καὶ

Γρηγόριον Φλέσσαν, καθὼς καὶ τὸν Γεώργιον Λεβέντην εἰς Βουκουρεστίον καὶ Ἀθανάσιον Τζαγκαλάρ καὶ Ἀναγνωστόπουλον εἰς Πίσσην τῆς Ἰταλίας.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης συνωμύλησε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἐταιρίας μετὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, παραινῶν αὐτὸν νὰ ἀναφέρῃ τι εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ βοήθειά τις, ἂν ἔχῃ στρατιωτικὴ, τοῦλάχιστον χρηματικὴ, ἀπέναντι τῶν ὧσιν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ὑψηλάντικὴν Οἰκονομίαν τινῶν ἑκατομμυρίων γροστίων· ἀλλ' ὁ Καποδίστριας ἠρνήθη, ἐπαναφέρων ὅσα καὶ εἰς τὸν Ξάνθον πρότερον εἶπε· τότε ὁ Ὑψηλάντης ἀπορασίσας νὰ ἐνεργήσῃ μὲ ἐπιτυχίαν τὴν κίνησιν τοῦ Ἑθνους, ἐστοχάσθη νὰ ζητήσῃ τὰ μέσα τῆς εὐκολίας ἀπὸ τοῦ Ἑθνους καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας· διὰ τοῦτο περὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1820) ἐζήτηταιν ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα ἄδειαν ἀπουσίας διὰ δύο χρόνους, νὰ ἀπέλθῃ εἰς ξένους τόπους, καὶ λαβὼν αὐτὴν ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ξάνθου· ἔλαβον δὲ εἰς τὴν συνοδείαν των καὶ τὸν Ἰατρὸν Πέτρον Ἡππίτην, εὐρισκόμενον τότε ἐκεῖ, καὶ ἦλθον εἰς Μόσχαν, ὅπου ἐγνωρίσθη ὁ Ὑψηλάντης μὲ τοὺς ἐκεῖ ἀδελφοὺς ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ μέλλοντος μεγάλου κινήματος. Μετὰ παρέλευσιν δὲ τινῶν ἡμερῶν ἀναχωρήσαντες ἐβόλυσαν εἰς Κίεβον, ὅπου ἐκατοίχει ἡ οἰκονομίαιά του· ἐκεῖ ἔλαβεν ὁ Ξάνθος διὰ τοῦ Ἀριστείδου Παπαῆ, ἑνὸς τῶν ἐνθέμων ἀδελφῶν τῆς Ἐταιρίας, γράμματα ἀπὸ τὸν Κόμητα Διονύσιον Ρώμαν ἐκ Ζακύνθου καὶ ἄλλων, διευθυνόμενα πρὸς τὴν Ἀρχὴν, καὶ διαφόρους γνώμας περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς τὸν Ὑψηλάντην.

Τὴν πρώτην δὲ τοῦ Αὐγούστου ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Ξάνθου συνοδευόμενοι καὶ ἀπὸ τὸν ρηθέντα Π. Ἡππίτην ἀνεχώρησαν ἀπὸ Κίεβον, καὶ ἀφοῦ ἐβόλυσαν εἰς Δουμπασχί, ὁ μὲν Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Ἡππίτου διευθύνθη εἰς Ὀδησσόν, ὁ δὲ Ξάνθος λαβὼν παρ' αὐτοῦ, παρηγγελίας καὶ γράμματα πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ συστηθέντας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀναγνωστοπούλου Ἐφένρου, καὶ τὸν Γεώργιον

Λεβέντην καὶ ἄλλους ἀδελφούς, καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ κατηχημένους Καπιτάνους, Γεώργιον Ὀλύμπιον, Σάββαν Καμινάρην, καὶ τὸν πρότινος καιροῦ ἐλθόντα ἐνεῖ ἐκ τῆς Μακεδονίας Ἰωάννην Φιρμάκην, ἀπῆλθε διὰ τοῦ Ἰσμαηλίου καὶ Γαλατζίου εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ὠμίλησε τὰ εἰκότα μετ' αὐτῶν. Πρὸς ἐνθάρρυνσιν δὲ καὶ εὐκολίαν αὐτῶν, ὅπως προετοιμασθῶσι, κατὰ ζήτησιν των ἐμέτρησεν, εἰς μὲν τὸν Σάββαν φλωρία Ὀλανδικὰ 500 πεντακόσια, εἰς δὲ τὸν Διμήτριον Μουσακὸν γρόσια 1000 χίλια, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Σερβίαν νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἦγεμένα αὐτῆς Μιλόττην, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκεῖ ὀπλαρχηγούς, εἰς δὲ τὸν Χρ. Περάιθδον, κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ὑψηλάντου, εἰς συναλλαγματικὴν τοῦ Νικολοπούλου πληρωτέαν εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τοῦ Κυριακοῦ Κουμπάρη γρόσια 10,000, δέκα χιλιάδας. (Ὅρα στοιχ. I. καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν.)

Ὁ Ξάνθος πάλιν ἐκεῖθεν εἰδοποίησε διὰ γραμμάτων τοὺς συναδελφούς του Ἀρχηγούς, τὸν Παναγιώτην Σέκερην εἰς Κωνσταντούπολιν, καὶ τοὺς εἰς Πίσσην εὐρισκόμενους Τζαχαλάοφ καὶ Ἀναγνωστόπουλον περὶ τοῦ εἰς Βουκουρέστιον ἐρχομοῦ του, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ ἔλθωσιν εἰς Κινόβιον τῆς Βασαραβίας, ὅπου ἔμελλε νὰ μεταβῇ καὶ ὁ Ὑψηλάντης πρὸς ἀντάμωσίν του, καὶ νὰ συνεργασθῶσι καὶ αὐτοὶ μετ' αὐτοῦ διὰ τὰ περαιτέρω. Ὁ Παναγιώτης Σέκερης εἰδοποίησε τὸν Γρηγόριον Δικαῖον εὐρεθέντα εἰς Κωνσταντινούπολιν (καὶ τὸν ὁποῖον προδοθέντα πρὸ μικροῦ, εἶχεν ἐλευθερώσῃ μετ' αὐτὸν ὁστὶν μεγάλης ποσότητος χρημάτων ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τοῦ Μποσταντζήμπαση.) ὅστις ἦλθεν εἰς Γαλαῶνιον περιμείνας τὸν Ξάνθον νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ Βουκουρέστιον.

Ἐπιστρέψας ὁ Ξάνθος εἰς Γαλαῶνιον περὶ τὸν Ὀκτώμβριον, καὶ ἀνταμωθεὶς μετὰ τοῦ Γρηγορίου Δικαίου, εἰδοποίησε τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, καὶ ἦλθεν ἀπὸ Ὀδησσὸν εἰς Ἰσμαήλ, ἔχων εἰς τὴν συνοδείαν του καὶ τὸν Γ. Λασάνην ὡς Γραμματικόν του, ὅπου ὁ Ξάνθος ἐπῆγε νὰ κάμῃ τὴν καθαρσίν του, διὰ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ ὧσων ἐνῆργησεν εἰς Βουκουρέστιον· ἐσύστησε δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην τὸν ῥη-

θίντα Δικαῖον ὡς συναρχηγόν, τὸν Δημήτριον Θέμελην, Πέτρον Μαρκέστιν, Διονύσιον Εὐμορφόπουλον, Βαγγέλην Μαντζαράκη, Δημήτριον Ἡπατρον ἐπιστρέψαντα ἀπὸ τῆν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου καὶ Κύπρον, καὶ ἄλλους Ἐταιριστὰς, οἵτινες ἦλθον ἀπὸ Γαλάττι μετὰ τοῦ Ξάνθου διὰ νὰ γνωρισθῶσι μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου. Συγχρόνως ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ὁ Χ. Πεβρξαιβὸς ἀπὸ Βουκουρέστιον διευθυνόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν· ὁ Ὑψηλάντης ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐγκύκλια γράμματα καὶ προκηρύξεις πρὸς τοὺς ἐν τῇ Τουρίᾳ ἀδελφοὺς τῆς Ἐταιρίας, προτρέπων καὶ ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὸν ὅσον οὐπω ἀγῶνα, καὶ ἄλλας πολλὰς δίδων παραγγελίας. (ὄρα στοιχ. Ι. α.) Ἐτύστησε δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Παναγιώτην Σέκερην, καὶ εἰς Ἐφόρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς ρηθέντας Δικαῖον καὶ Πεβρξαιβόν, παραγγέλων νὰ τοῖς δοθῶσι χρήματα ἱκανὰ διὰ νὰ προετοιμάσωσι τὰ πρὸς πόλεμον ἀναγκαῖα. Ὁ δὲ Σέκερης προθύμως ἐφοδιάσεν αὐτοὺς καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐφόρων Κ. Μαύρου, Α. Κουμπάρη, Ι. Μπάρπα, εἰς μὲν τὸν Πεβρξαιβόν γρ. 120 χιλ. εἰς δὲ τὸν Φλέσσαν 90. χιλ. καὶ ἄλλας εἰς ἄλλους ποσότητας. Καὶ οὗτοι μὲν ἀνεχώρησαν, ὁ δὲ Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Λασάνη ἐπέστρεψαν εἰς Κισινόβιον, περιμένων ἐκεῖ τὸν Ξάνθον μετὰ τὴν καθαρσὶν τοῦ διὰ νὰ συνεργασθῶσι τὰ περαιτέρω.

Φθάσας δὲ ὁ Ὑψηλάντης εἰς Κισινόβιον, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, ἔγραψεν εἰς τὸν Ξάνθον, ἔτι εὐρισκόμενον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, στείλας εἰς αὐτὸν παραγγελίας τινὰς μὲ τὸν Λασάνην, τὰς ὁποίας ὁ Ξάνθος δὲν ἐσύμπερε τότε νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, γράψας πρὸς αὐτὸν τὰς αἰτίας μὲ τὸν ἴδιον Λασάνην· ὁ δὲ Ὑψηλάντης πεισθεὶς εὐαρεστήθη. (ὄρα στοιχ. Κ. καὶ Κ. Α.)

Ἐλευθεροκοινωνήσας ὁ Ξάνθος εἰς τὸ Ἰσμαήλ, μετέβη περὶ τὰς 10 Νοεμβρίου εἰς Κισινόβιον καὶ συνεργάζετο μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου διὰ τὰς προετοιμασίας τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐστειλαν δὲ τὸν μὲν Λασάνην εἰς Ἰάσιον διὰ νὰ ἡτυγάξῃ καὶ νὰ περιμένη ὁδηγίας καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑψηλάντου, καὶ τοῦ

εἰς τὴν Ἑταιρίαν εἰσαχθέντος Ἡγεμῶνος τῆς Μολδαβίας Πρίγκιπος Μιχαήλ Σούτζου, καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ αὐτοῦ Ἰακωβάκη Ρίζου· τὸν δὲ Ἀριστὴρδην Παππά, μετὰ τοῦ Πέτρου Βαλίδα, εἰς τὴν Σεβίαν μὲ γράμματα τοῦ Ὑψηλάντου πρὸς τὸν Γεσποδάραν Μιλόσην, καὶ μὲ παραγγελίας διὰ νὰ τὸν προετοιμάσῃ νὰ συμμάχησῃ μὲ τοὺς Ἕλληνας.

Ἐν τούτῳ παρατηρῶν ὁ Ξάνθος τὴν ἀργοπορίαν τοῦ Τζαγκάλοφ καὶ Ἀναγνωστοπούλου, πάλιν ἔγραψε παραινῶν αὐτοὺς νὰ ταχύνωσι τὸν ἐρχομὸν των, στείλας τὰ πρὸς αὐτοὺς γράμματά του εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Γεώργιον Λεβέντην, διὰ νὰ τὰ στείλῃ. Ἀλλ' οὗτος ἀπεκρίθη τῷ Ξάνθῳ, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ προσκληθῇ ὁ Ἀναγνωστόπουλος, ἐπειδὴ τὰ πνεύματα τῶν ἀδελφῶν εἶναι ἐρεβισμένα ἐναντίον του, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐρχομὸς του θέλει φέρει πάλιν σκάνδαλον καὶ δυσαρέσκειαν, ὅθεν συμφέρει νὰ ᾔσῃ μακράν. (ᾶρα στοιχ. Α.) Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Ξάνθος εἰλικρινῆς φίλος τούτων, μὴν ὑποφύρων τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἀπὸ τὰ πράγματα, καὶ πολλὰς συστάσεις ὑπὲρ αὐτῶν κάμνων πρὸς τὸν Πρίγκιπα, πάλιν τοῖς ἔγραψε καὶ οὗτοι ἐκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' ὁ Τζαγκάλοφ ἀσθενήσας καθ' ὁδόν, ἐμποδίσθη εἰς Βιέννην. Ὁ δὲ Ἀναγνωστόπουλος ἦλθεν εἰς Βουκουρεστίον εἰς τὰς 30. τοῦ Δεκεμβρίου. (ᾶρα στοιχ. Α. α.) ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὁ Λεβέντης ἔγραψε τῷ Ξάνθῳ, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῇ ὁ Ἀναγνωστόπουλος εἰς Κισινόβιον, διότι δὲν ἐσύμπερε νὰ μένῃ ἐκεῖ, φοβούμενος μὴ δυσαρεστήσῃ πάλιν τοὺς ἀδελφοὺς ἢ παρουσία του, ὁ Ξάνθος κατέπεισε τὸν Πρίγκιπα νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ. (ᾶρα στοιχ. Α. Β. Α. Γ.) Καὶ οὕτως κινήσας ἐρθασεν εἰς Κισινόβιον περὶ τὰ μέτα Φεβρουαρίου τοῦ 1821. ὅτε ὁ Ξάνθος εὗρίσκειτο ἀπὸν εἰς Ἰσμαήλ, ἀλλ' ἐξ αἰτίας ὡς ἀκολούθως γνωσθήσονται, δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ Πρίγκιπος καλὴν υποδοχὴν.

Εὐρισκόμενος ὁ Ξάνθος εἰς Κισινόβιον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπὸ Βουκουρεστίον, συνειργάζετο, ὡς προείρηται, μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, διὰ τὰς ἐτοιμασίας τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐσχεδιάσθη, ὅτι τὸ πρῶ-

τον κίνημα νὰ ἀρχίσῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἀπεφασίσθη ὁ Πρίγκιψ, ὡς Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀρχῆς, νὰ καταβῇ ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ξάνθου καὶ λοιπῶν, ὡς ἔγραφον ἀπὸ Πελοπόννησον ὁ Γρηγόριος Δικαῖος καὶ ἄλλοι, ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα, στείλαντες, ὡς παρεγγέλθησαν, καὶ Ἑλληνικὸν πλοῖον εἰς Τεργέστιον διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ. (ὄρα στοιχ. Μ.) Ἀλλὰ πρὶν νὰ κινήσωσιν, ὁ Πρίγκιψ ἔκρινε νὰ ἀπέλθῃ πρότερον περὶ τὸν Μάρτιον μετὰ τοῦ Ξάνθου εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου εἶχε σκοπὸν, ὡς ἔλεγε, νὰ ἐνεργήσῃ τινα πρὸς ὠφέλειαν καὶ εὐκολίαν τοῦ κινήματος, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἐν Παρισίοις Λαφῆτ καὶ ἄλλων σημαντικῶν Γάλλων νὰ κάμῃ ἐν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ κτημάτων τῆς οἰκογενείας του, καὶ τῶν τριῶν ἑκατομυρίων γροσίων, τὰ ὅποια ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀποράσσει τότε νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτήν, ἀντὶ ἑννέα, κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἀκερμανίῳ μετὰ τῆς Ῥωσσίας συνθήκῃ τῆς εἰρήνης (ὡς τότε τῷ ἔγραψε ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥωστικὸς Πρόεδρος Βαρὸν Στρογγονοφ,) ἔχων μεγάλην, ὡς ἔλεγε, πεπείθησιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουσιν βοηθηθῇ προθύμως παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνητάς των, ὡς τοῦ μόνου ἔθνους φιλελευτέρου καὶ φιλοτιμουμένου νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ φωτισμὸν τῶν ἐθνῶν, καὶ πολὺ περισσότερον τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἔπειτα ἐπιτρέποντες εἰς Τεργέστιον νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον, νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Μάνην, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος. Συγχρόνως δὲ εἰδοποιούμενοι οἱ ἐν Βλαχομουδανίᾳ ἀδελφοὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ οἱ ὁργανισθέντες ὀπλαρχηγοὶ Γεώργιος Ὀλύμπιος, Σάββας Καμινάρης, Ἰωάννης Φαρμάκης, Ἀθανάσιος Τουρεκτζῆς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, νὰ ἀρχίσωσι καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ τὸν πόλεμον, διὰ τοῦτο ὁ Ξάνθος ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κισινόβιον περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1821. διὰ τὸ Ἰσμαὶλ, ὅπου εἰρίσκειτο ἡ οἰκογενεία του, μεταβῆτα πρὸ τινῶν μνηνῶν ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ διατάξῃ τὰς οἰκιακὰς τοῦ ὑποβάσει, καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφων εἰς Κισινόβιον περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου, νὰ συνοδεύσῃ τὸν Πρίγκιπα.

Ευρισκόμενος λοιπόν ὁ Ξάνθος εἰς Ἰγνατίλ, καὶ ἔχων ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ ἄλλων, ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον μὲ γράμματα καὶ παραγγε-
 λίας νέας, σταλείσας παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου, τὸν Δημήτριον
 Θέμελην, καὶ Βαγγέλην Ματζιράκη, δόσας εἰς μὲν τὸν πρῶ-
 τον γρόσια ἑξ χιλιάδας, εἰς δὲ τὸν δεύτερον γρόσι. Ἐδεκα χιλιά-
 δας. (ὅρα τὴν ἀλληλογραφίαν.) Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πρίγκιψ εἰδο-
 ποιήθη, ὅτι οἱ Τούρκοι διὰ προδοσίας τινῶν, ἤρχισαν νὰ ὑπο-
 πτεύωνται, καὶ συγχρόνως ἔμαθον, ὅτι προδοθεὶς ὁ Δημήτριος
 Ἱππατρος, ὅστις εἶχε σταλῆ πρό τινας καιροῦ εἰς Νιζούσταν
 μὲ γράμματα καὶ προκηρύξεις, ἐφρονέυθη. Ἐφ' οὗτο ἔλατο δὲ, ὅτι καὶ
 ὁ Ἀριστείδης Παππᾶ συνελήφθη εἰς τὸν ἀντικυ τῆς Κραϊόδας
 Ἀδὰ-Καλέ παρὰ τῶν Τούρκων, ἔτι δὲ διὰ νὰ ἐπισύρῃ ὅλην
 τὴν προσοχὴν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ ἔχθρου πρὸς τὰ μέρη τοῦ
 Δουνάζεως, ὥστε νὰ μείνωσιν οἱ τόποι τῆς Ἑλλάδος μὲ μικρὰς
 μόνον τοῦ ἔχθρου δυνάμεις, καὶ δι' ἄλλους πολλοὺς λόγους, ἤλ-
 λαξε τὸ σχέδιον, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀπεράσῃ εἰς Μολδοβλα-
 χίαν, ὅπου ὁ Ἱγερμὼν Μιχαήλ Σουτζας ἤτον πρόθυμος νὰ συνε-
 νωθῇ μὲ κάθε θυσίαν του, καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἐκεῖθεν τὴν ἐπανά-
 στασιν διὰ τοῦτο κατὰ τὴν 16. Φεβρουαρίου τοῦ 1821. ἔγραψεν
 εἰς τὸν Ξάνθον δι' ἐκτάκτου Ταχυδρομοῦ, νὰ φθάσῃ εἰς Κισνό-
 βιον. (ὅρα στοιχ. Ν.) Οὗτος κινήσας τὴν 21, ἐρθασεν ἐκεῖ
 ἐκ τῆς κακοκαιρίας τὴν 23. τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε πλεόν
 τὸν Πρίγκιπα ἀναγνωρῆσά του τὴν 21. τὸ ἐσπέρας μετὰ τῶν ἀ-
 δελφῶν του Νικολάου καὶ Γεωργίου, τοῦ Γεωργίου Κατακου-
 ζηνοῦ, καὶ τινῶν ἄλλων, καὶ φθάσαντα εἰς Ἰάσιον τὴν 22· ἀλλ'
 ἄρτηεν εἰς τὴν Μητέρα του γράμμα πρὸς τὸν Ξάνθον, εἰδοποιῶν
 αὐτὸν περὶ τῆς ἤδη κηρυχθησομένης ἐπαναστάσεως, παραγγέλ-
 λων εἰς αὐτὸν διάφορα ἀναφορικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰς
 κατ' Ἀναγνα στοπούλου διαθέσεις του, τὸν ὁποῖον ἄρτηεν εἰς
 Κισνόβιον ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ὧς ὑποπτον. (ὅρα στοιχ. Ν. Α.) Ἀλλ'
 ὁ Ξάνθος ὧς εὐλικρινὴς καὶ πιστὸς φίλος καὶ ἀδελφός, δὲν ὤκ-
 νησεν ἀμέσως νὰ παρηγορήσῃ αὐτὸν εἰς ἐκείνην τὴν ὀλιθερὰν τα-
 πείνωσιν, ἄσχετον καὶ υποβλεπόμενον παρ' ὅλων τῶν οἰκείων καὶ

ρίλων τοῦ Πρίγκιπος, καὶ γράψας εὐθὺς πρὸς τὸν Πρίγκιπα εἰς Ἰάσιον, τὸν ὑπεραπίσθη τόσον, ὥστε διεσκέδασε κάθε κακὴν κατ' αὐτοῦ ὑπόνοιαν. (ὅρα στοιχ. N. B.)

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ εὐρισκόμενος Παναγιώτης Σέ- κερης, πολλοὺς πρότερον ἀποστάς κινδύνους, ἕνεκα προδοσίας ἐνὸς ἀδελφοῦ τοῦ Γαλάτη καὶ ἄλλων ἐνοχλήσεων, ἅμα ἔφθασεν ἐκεῖ ἡ εἰδησις τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ προδοθεὶς ἐζητήθη ἀπὸ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν, ἀλλὰ τύχη ἀγαθὴ εἰδοποιηθεὶς μό- λης ἐσώθη, ὡς εὐρίσκετο ἄνευ χρημάτων, εἰς ἓν πλοῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς Ὀδησσόν, ἀπολύσας ὅλην του τὴν περιου- σίαν, καὶ ἀρήσας εἰς τρομεροτάτους κινδύνους τὴν αἰκογένειάν του, ἥτις, ὡς ἐκ θαύματος, ἔπειτα ἐσώθη ἀπὸ τὰ βράσανα τῶν τυράννων.

Ὁ Ξάνθος ἐνεργῶν καὶ ἐγκαρδιῶνων τοὺς ὁμογενεῖς ἐκεί- νων τῶν μερῶν, ἔγραψεν ἀμέσως εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀποστό- λους Δικαῖον Φλέσαν, Θέμελην, καὶ ἄλλους, τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως, στείλας εἰς αὐτοὺς διὰ θαλάσσης τὰς προκη- ρύξεις τοῦ πολέμου, μὲ ἐπίτιδες ἄνθρωπον, τὸν κατηχηθέντα εἰς τὴν Ἑταιρίαν Σταματίου Δουκίτην ἔμπορον εὐρεθέντα εἰς Ἰσμαῖλ, ὅστις ἀπερῶν διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκινδύ- νευσε τὰ μέγιστα, ἀλλ' εὐτύχησε νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ τὰ εἰδο- ποιητικὰ αὐτὰ γράμματα μὲ τὰς προκηρύξεις, καὶ ἔρχισεν ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ λοιπὰ μέρη.

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐνεψυχώθη καὶ ἐνεθάρρυνθη παρὰ τῶν Προεστώτων καὶ ἄλλων τινῶν κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων, καὶ πρῶτοι τούτων ἐσέκωσαν εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἐνεθάρρουν τὸν λαόν, καθὼς καὶ ὅλοι σχε- δὸν οἱ ἐκ τοῦ Ἱερατικοῦ τάγματος, ἄνευ τῶν ὁποίων, ποτὲ ὁ λαὸς δὲν ἔθελε κινηθῇ, ἢ εὐδύναιτο νὰ εὐδοκιμήσῃ· εἰς δὲ τὰς Νήσους καὶ Ῥούμην, τοῦναντίον, ὁ λαὸς καὶ οἱ Καπιτάνοι ἐπαναστατήσαντες ὑπεχρέωσαν τοὺς προεστώτας των νὰ συγ- κατανεύσωσιν.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάν- του, ἦλθεν εἰς Κισινόβιον ἀπὸ Κίεβον ὁ ἀδελφός του Δημή-

τριος, ὅστις ἐτοιμάζετο νὰ ἀπεράσῃ καὶ αὐτὸς εἰς Μολδαυίαν· ἐπειδὴ δὲ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλέξανδρου γράμματα ἀπὸ τὸ ἐν Ἰασιῷ στρατόπεδον, διὰ τῶν ὁποίων τῷ ἔλεγε νὰ εἰσακουσθῇ μετὰ τοῦ Ξάνθου, περὶ ὧσιν ἀναφέρονται εἰς τὰ τῆς ἐπαναστάσεως, οὗτος ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ καταβῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐκ τῆς Ὑψηλαντικῆς Οἰκογενείας πρὸς περιττοτέρην ἐγκαρδίωσιν τῶν ἐκεῖ ὁπλοφόρων καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐσυμβούλευσε νὰ ἀπέλθῃ ὁ ἴδιος. Πεισθεὶς εἰδοποίησε τὸν ἀδελφόν του Ἀλέξανδρον, πρὸς ὃν ἔγραψε περὶ τούτου καὶ ὁ Ξάνθος. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐνέκρινε ταύτην τὴν γνώμην ἀπαντήσας καὶ εἰς τοὺς δύο καὶ παρεκίνησε τὸν Ξάνθον, τὸν ὁποῖον πρότερον ἐπροσκάλει πλησίον του, (ἔρα στοιχ. N. B.) νὰ συνοδεύσῃ τὸν ἀδελφόν του Δημήτριον, πρὸς ὃν ἔστειλε καὶ συστατικά πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀποκαθιστῶν αὐτὸν ἐπίτροπὸν του. (ἔρα στοιχ. N. Γ.) Κατέπεισαν δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Καντακουζηνὸν ἐτοιμαζόμενον νὰ ἀπεράσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τῆς Μολδαυίας στρατόπεδον, νὰ καταβῇ μὲ τούτους εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀρ' οὗ λοιπὸν διετέθησαν οὕτω τὰ πράγματα, ὁ Πρίγκιψ Δημήτριος ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ πρότερον εἰς Ὀδησσόν, διὰ νὰ ἐξαργυρώσῃ μερικὰς ὁμολογίας ὀκτακοσίων χιλιᾶδων γροσίων, τὰς ὁποίας ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος λαβὼν ἀπὸ τὸν ἐν Ἰασιῷ Τραπεζίτην Ἀνδρέα Παύλου, τῷ ἔστειλε, καὶ περὶ τῶν ὁποίων εἶχε γράψῃ ἀπὸ Ἰάσιον εἰς τοὺς ἐν Ὀδησσῷ παρ' αὐτοῦ συστηθέντας Ἐφόρους τῆς Ἑταιρίας, καὶ νὰ πωλήσῃ ἢ ἐγχειρίασῃ μερικὰ διαμαντικὰ, διὰ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ αὐτάς τὰς ποσότητας. Ἀπῆλθε λοιπὸν μετὰ τοῦ Ξάνθου ἐκεῖ περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου, ὠμίλησε μὲ τοὺς Ἐφόρους περὶ τῶν ὁμολογιῶν, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἤθελον νὰ τὰς ἐξαργυρώσωσι, φοβηθέντες τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶπαν, μήποτε ἀποτυχούσης τῆς ἐπαναστάσεως κινδυνεύσωσι τὰ χρήματά των, τὰ διαμαντικὰ ἐνεχειρίασεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε ρούβλια τριάντα ἐξ χιλιᾶδας, ὁὗς ὁμολογίαν τεσσαράκοντα χιλιᾶδων δι' ἓνα χρόνον. (τὰ ὁποῖα, πληρώσασα ἡ Μήτηρ του εἰς τὴν προθεσίαν, ἔλαβεν.) ἔλαβε

καὶ δεκαοκτὼ χιλιάδας βρύθλια, ὅσα τότε ἐκ συνεισφορῶν τῶν ὁμογενῶν εὐρέθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐφορίας, καὶ ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Ξάνθου εἰς Κισνόδιον.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ταύτην ἀπὸ Κισνόδιον, ἀνεχώρησεν ὁ Ἀλέξανδρος Καντακουζηνὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα, συνοδευθεὶς ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Μιχαλόγλου Πάτριον, Γρηγόριον Σάλαν, Χρήστον Πεταλᾶν, καὶ τινας ἄλλους, ἐπὶ λόγῳ νὰ περιμεῖνῃ τὸν Πρίγκιπα Δημήτριον εἰς Τεργέστιον, ὡς καὶ ἔγινεν.

Ἐπειδὴ δὲ συνέβρευτον εἰς Γαλιτζί καὶ Προῦτον πολλοὶ ὁμογενεῖς, οἵτινες συστηθέντες εἰς στρατιωτικὸν σῶμα διὰ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Βλαχίᾳ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, ὅπου τότε εὐρίσκετο ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐκურίευσαν δεκατέσσαρα Τουρκικὰ πλοῖα, πορευόμενα διὰ τοῦ Δουναβέως εἰς Γαλιτζί, εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ πολυμερόδια καὶ ἄρματα. Ἀπερασίῳ νὰ ἀπέλθῃ ὁ Ξάνθος εἰς Ἰσμαὴλ πρὸς ἐφοδίαν τῶν ἀνωτέρω στρατιωτῶν, καὶ τῶν πλοίων διὰ νὰ ἐκπλεύσωσιν εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς μαύρης θαλάσσης, καὶ νὰ περιμεῖνῃ προσέτι διὰ νὰ παραλάβῃ, ὅσα χρέματα, ὡς ἔμαθεν, ἔμελλε νὰ σταλῶσι παρὰ τοῦ ἐν Ταϊγανρόκ Βαρδάκη, διὰ μέσου τῶν ἐν Ὁδησσῷ Ἑρζόρων, διὰ τοῦτο ἀπῆλθεν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνεργήτῃ ὁ δὲ Πρίγκις Δημήτριος μέινας εἰς Κισνόδιον ἡτοιμάσθη, κατὰ τὴν 13. Ἀπριλίου γράψας πρὸς τὸν Ξάνθον, καὶ ἀρήτας φλωρία πεντακόσια δι' αὐτὸν δι' ἔξοδα τῆς ὁδοπορίας του (ὅρα στοιχ. Ν. Η.) ἀνεχώρησε λαθὼν εἰς τὴν συνοδείαν του σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ξάνθου συστηθέντα εἰς αὐτὸν Ἀναγνωστόπουλον, φοβηθέντα νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς προέγραφεν ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, (ὅρα στοιχ. Ν. Α.) καὶ τὸν Γεώργιον Τυπάλδον Ἰατρὸν.

Ὁ Ξάνθος ἐφοδίασας ἀπὸ Ἰσμαὴλ τοῦ ἐν Γαλιτζίῳ καὶ Προῦτῳ στρατιώτας μὲ ὅσα ἄρματα ἐδυνήθη νὰ προμυθευθῇ ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Τουσκόφ, εὐρισκόμενον ἐκεῖ διαθέσιμον, καὶ μὲ ἀρκετὰ βρέλια πυρίτιδος, καὶ δέκα ἐννέα πυροβόλα, (κανόνια) ἐξ ὧν τὰ δέκα ἐξ ἐστάλησαν κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀπὸ Ὁδησσὸν διὰ θαλάσσης, ἀγοραζθέντα ἐκ τῶν συνεισφορῶν τῶν ἐν

Μόσχα ἀδελφῶν τῆς 'Εταιρίας' ἔτι δὲ εὐκολόνως τὴν εἰς Μολδαυίαν διάβασιν πολλῶν ἄλλων ὁμογενῶν, ἐλθόντων εἰς Βασσαραβίαν ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς 'Ρωσσίας, καὶ πολλῶν Βουλγάρων, ἐνωθέντων μὲ αὐτοὺς ἐκ παρρησιότητός του, διὰ τὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ 'Ἑλληνικόν' στρατόπεδον, προμηθεύων τοὺς μὲν μετὰ φόρα, τοὺς δὲ μὲ ἄρματα, καὶ πολλοὺς αὐτῶν μετὰ χρήματα διὰ τὰ πληρώνωσι τοὺς εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Προύτου φυλάττοντας Κοζάκους, διὰ τὰ παραβλέπωσι τὴν διάβασίν των εἰς Μολδαυίαν· ἔστειλε καὶ εἰς τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον Καντακουζηνόν, σταλέντα εἰς 'Ιάσιον ἀπὸ Τουργόβιστον τῆς Βλαχίας παρὰ τοῦ 'Αλεξάνδρου Ὑψηλάντου διὰ τὰ μεταφέρει τοὺς ἐκεῖ συγκεντρωθέντας στρατιώτας, καὶ ζητήσαντα χρηματικὴν βοήθειαν, τρεῖς χιλιάδας 3000· φλωρίᾳ 'Ολλανδικᾷ, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια εἰς Μαχμουδιέδας· ἔτι δὲ κατ' αἰτησίαν του ἔμβασαν καὶ εἰς τὸν ἐν 'Οδησσῷ ἔμπορον 'Ιωάννην Ἀμβροσίου εἰς συναλλαγματικὴν φοιρήναι Ἀυγούστης δώδεκα χιλιάδας 12,000· ἐπειδὴ οἱ ἐν Βασσαραβίᾳ Ἔθροιοι, ἔλεγον, ὅτι δὲν ἔχουν χρήματα· ὁ δὲ Ἕνθρος διὰ τὰ μὴν ἀφήσῃ τὸν Καντακουζηνόν εἰς τὴν μανίαν τῶν στρατιωτῶν, ὅπου διὰ τῶν ῥαδιουργῶν τοῦ Πεντεδέκα, ζητούντος τὰ ἥναι αὐτὸς ἀρχηγός των, ἐφοβέριζον τὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἐπαπειλεῖτο τὸ 'Ιάσιον ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν ἐκ τῆς 'Ιβραήλας πλησιασάντων Τούρκων, ἀπερᾶσιντε καὶ ἐξτελεῖν εἰς αὐτὸν αὐτὴν τὴν ποσότητα. (ὅρα σ.οιχ. Ξ. εἰς τὴν 'Ἀλληλογραφίαν.).

'Ετελέσας ταῦτα πάντα ὁ Ἕνθρος, καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔστειλε τὰ υποσχεθέντα χρήματα μετὰ τὸν Ἀντώνιον Κομζόπουλον (εὐρεθέντα εἰς 'Οδησσόν) εἰς Λιβόρνο διὰ τὰ ψοφισθῶσι πολεμερόδια τὰ σταλῶσιν εἰς τὴν 'Ελλάδα, (ὡς καὶ ἔγινε,) ἀναχώρησεν ἀπὸ τὴν Βασσαραβίαν κατὰ τὴν 26. 'Ιουνίου 1821. διὰ τὴν 'Ελλάδα διὰ μέσου τῆς Οὐγγαρίας, ἀπελθὼν καὶ εἰς Μογκάτς πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀτυχοῦς Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστρίας τὸν ἐσφάλησε μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του Νικολάου καὶ Γεωργίου, τοῦ Γεωργίου Λατσάνη, τοῦ Γερασίμου Ὁρβανοῦ, τοῦ Πολωνοῦ

Γαρνόστκη καὶ ἐνὸς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Κωνσταντίνου Καβαλιε-
ροπούλου, μὴ λαβὼν δὲ τὴν ἀδειαν νὰ τὸν ἐνταμώσῃ, διευθύν-
θη διὰ τῆς Πέστης καὶ Φιουμίου εἰς Ἀνκῶνα.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πολλοὺς μὲ πόσῃ γενναϊότητα ὁ Ξάνθος
καὶ ἐκεῖ εἰς Ἀνκῶνα, καθὼς καὶ διερχόμενος τὴν Μπιχοβίνην,
τὴν Τρανσιλδανίαν, καὶ Οὐγγαρίαν, ἀπαντήσας πολλοὺς Ἕλληνας
καταφυγόντας εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ εἰς
Βλαχίαν στρατοῦ, καὶ περιπλανομένους ἐν δυστυχίᾳ, συνέτρε-
ξεν αὐτοὺς χρηματικῶς, (πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἴσως εὐρίσκονται
ἐδῶ) λαβὼν καὶ τινὰς τούτων μαζί του εἰς Ἀνκῶνα καὶ ἀπο-
στείλας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα χάριν συντομίας σιωπῶνται,
ὁ Ξάνθος κατέβη μετὰ τοῦ Γζακάλοφ εἰς τὴν Πελοπόννησον,
ἀπελθὼν εἰς Τριπολιτζᾶν καὶ κατώκησε παρὰ τῷ Δημητρίῳ
Ἰψηλάντῃ, συναγωνιζόμενος καὶ αὐτὸς τὰ κατὰ δύναμιν διω-
ρίσθη δὲ καὶ μέλος εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ δικάσῃ διαφο-
ράν τινα μεταξὺ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ Βρισθένης,
καὶ τινων στρατιωτῶν. (ἑρα στοιχ. Ο. καὶ Π.)

Αὕτη ἐστίν· ἡ ἀληθὴς ἱστορία, καὶ ἐκθεσις ὅλων τῶν διατρε-
χάντων, ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τῆς Ἑταιρίας τῶν οἰλικῶν,
τῆς ὁποίας τὸ ἀντικείμενον ἦτον, ἡ τῷ ὄντι ἀπίθανος παρ' ὅλων
τῶν πολιτικῶν καὶ σοφῶν τῆς Εὐρώπης θεωρουμένη ἀνέγερσις,
καὶ ἐλευθέρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος μας.
Καὶ ταῦτα πάντα μὲ πολλὴν συντομίαν. Πρὸς ἀναίρεσιν δὲ τῶν
ὅσων ψευδῶν καὶ ἀνυπάρχων ἀπατηθέντες οἱ συγγραφεῖς τοῦ
Δοκιμίου τῆς φιλικῆς Ἑταιρίας, Ἰωάννης Φιλήμων, ὁ Πρωτο-
σύγγελος Φραντζῆς, καὶ ἄλλοι ἔγραψαν ἀναφορικῶς εἰς τὰ τῆς
Ἑταιρίας αὐτῆς καὶ τῶν ἐνεργητάντων προσώπων· διότι ἄνευ
ἀποδείξεων πεισθέντες εἰς τὰς ψευδολογίας ἀνθρώπων φθονερῶν
ἴσως καὶ ἀναξίων, προσέβαλον, παρεμβόρωσαν, καὶ παρεσιώπη-
σαν τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα προσπαθείας ἐκείνων,
οἵτινες διὰ τὸν ζῆλον των ὑπέφερον ἀπείρους κινδύνους, καὶ ἐθυ-
σίασαν τὴν ὑπαρξίν καὶ περιουσίαν των. Ταύτην τὴν ἀλήθειαν
γινώσκας ἔπειτα καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ Δοκιμίου τῆς Φιλικῆς

Ἑταιρίας Ἰωάννης Φιλίμων, ἐκήρυξεν ἐπιτίμως κατὰ τὴν 19 Μαρτίου τοῦ 1839. διὰ τῆς ἐρημερίδος τοῦ ὁ Αἰὼν ἀριθ. 49. τὰ ἀκόλουθα.

» Τοῦ Ἐάνθου αἱ ἐκδουλεύσεις χρονολογοῦνται πρὸ 25. ἥδη
 » ἐτῶν. Ἐάν καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις οἱ ἀρχηγοὶ θεωρῶνται
 » ἀνώτεροι τῶν ἀκολούθων· ἐάν αἱ πρῶται ἐπιχειρήσεις εἶναι δυσ-
 » κολώτεροι τῶν ὑστέρων· πρέπει νὰ ἐμολογήσωμεν, ὅτι καὶ
 » οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν εἶναι ἄξιοι ἐκείνης
 » τῆς τιμῆς, ὅποیان ὀρεῖται ν' ἀποδώσῃ Ἕθνος εὐαίσθητον καὶ
 » εὐγνώμον εἰς τοὺς ἐνεργοὺς τῆς ἐλευθερίας του.

» Ὁ Ἐάνθος καὶ ὁ Σέκερης, ὁ μὲν διὰ τοῦ γενικοῦ πνεύμα-
 » τος καὶ τῆς πολλῆς ἐνεργητικότητός του. ὁ δὲ διὰ τοῦ ἄκρου
 » ζήλου καὶ τῶν ἀμέσων χρηματικῶν καταβολῶν του, ἔδωσαν
 » τὴν ἐπιθυμητὴν κίνησιν εἰς τῶν Φιλικῶν τὰ πράγματα, κα-
 » τὰ τὰς ἀρχάς των μέχρι τέλους. Δὲν ἀφαιροῦμεν τὴν μερίδα
 » τῆς τιμῆς καὶ τῶν δικαίων παντὸς ἄλλου Πρωτενεργοῦ ἢ
 » Μετόχου τῆς Ἀρχῆς τῶν Φιλικῶν, περιοριζόμενοι ἥδη εἰς
 » μόνα ταῦτα τὰ πρόσωπα τῆς χειρὸς μας. Ποῖος ἄλλος παρὰ
 » πρῶτον τὸν Σέκερην ἐμψύχωσε μὲ σημαντικὴν ποσότητα τὴν
 » Ἑταιρίαν εἰς τὰ σπάργανά της; Τίνος ἄλλου, εἰμὴ μόνου τοῦ
 » Σέκερη, τὰ χρήματα ἐφωδίασαν καὶ διέδυναν ἐκ Κωνσταντι-
 » νουπόλεως τοὺς πρῶτους εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀποστόλους; τὸν
 » Ἀναγνωσταρᾶν, Φαρμάκην, Χρυσοσπάθην κλπ. καὶ κατὰ προ-
 » τίμησιν ὑπεστήριξαν μέχρι τέλους τῶν Φιλικῶν τὰς ἐνεργείας;
 » Ἐάν ἡ ἐμψύχσις τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὡς Ἀρχηγοῦ
 » εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν τότε κυμενομένων πραγμάτων, ἦτον τὸ
 » ἥμισυ τοῦ παντός, διὰ νὰ μὴν εἰπώμεν τὸ ὅλον τῶν μέχρις
 » ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐνεργειῶν, εἰς ποῖον ἄλλον παρὰ τὸν Ἐάν-
 » θον ὀρεῖλεται τὸ κατόρθωμα τοῦτο; Ποῖος ἄλλος παρ' αὐτὸν
 » συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ μέχρι τῆς Ἐξόδου του, καὶ
 » ἔχαιρε τὴν ὑψηλοτέραν ἐμπιστοσύνην του μέχρι τῆς κατατρο-
 » φῆς του, ἃν καὶ ἀπών; Ἀπὸ τοῦ 1820 ὁ Ἐάνθος εἶδεν ὡς
 » ἔργον πρωτίστης ἀνάγκης ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλάς, συνηγ-
 » μένη εἰς Ἑθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν Τροιζῆνα ἐπὶ τῶν

» 1827, ἐννόητε καὶ ἐπέτυχε τότε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸν
 » Κόμητα Ι. Καποδίστριαν.

» Πρὸς ἡτύχϊαν τῆς συνειδήσεώς μας ὁμολογοῦμεν ἤδη, ὅτι
 » εἰς τὴν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας συγγραφὴν μας, ἐκδοθεῖσαν
 » τῷ 1834, ὑπεπέσαμεν ἐξ ἀγνοίας εἰς παραδρομὰς τινὰς καὶ
 » ὥς πρὸς τὰ συστατικὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ συστήματος τούτου ἐν
 » γένει, καὶ ὥς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ξάνθου ἰδιαίτέρως. Τὴν
 » ἔλλειψιν ταύτην θέλομεν θεραπεύσει ἄλλοτε αὐτοὶ ἡμεῖς, χά-
 » ριν τῆς δικαιοσύνης. Πρὸς τὸ παρὸν δὲ περιοριζόμεθα νὰ κη-
 » ρύξωμεν πανοδήμως, κατὰ προτροπὴν τοῦ ἰδίου Ξάνθου, ὅτι
 » διὰ τοῦ τύπου δύνανται νὰ διαδηλώσωσιν, ὅποιοι καὶ πόσας
 » ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοῦτον τὰς συνεισφορὰς τῶν ἐπὶ τῆς Ἑται-
 » ρίας. Τοιοῦτοτρόπως σαφηνίζεται ἡ ἀλήθεια, ἢ μὴ τῆς μόνης
 » κηλίδος, ἣτις προσήφθη ὀπωσδήποτε εἰς τὸ αἶματόν του. Ποίαν
 » ἄλλην δυνάμεθα νὰ ἀπαιτήσωμεν εἰλικρίνειαν ἀπὸ τοῦτον ; Ἡ
 » ἀγνοοῦμεν, ὅτι ὁ φλόγος καὶ αἱ ἰδιοποιήσεις προσέβαλον πολ-
 » λάκις καὶ ἱερωτέραν ἀλήθειαν, καὶ ἠγωνίσθησαν νὰ θάψωσι τὰ
 » ὁμολογούμενα δίκαια τῶν ἄλλων ; »

» Ἐνεκα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα εὐαισθησίας τοῦ ὁ Σέκερης,
 » διασωθεὶς μόλις καὶ πρὶν ἐπὶ τοῦ 1821. ἀπὸ τὴν σφαγὴν
 » τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀρκτῶν γῆν, θυσί-
 » αςας τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς κατασάσεώς του. Ἄν καὶ ἀμέτο-
 » χος τῶν ὅπλων ὁ Ξάνθος, ἐξεπλήρου ὁμως, ὥς καὶ ἄλλοι, χρεὴ
 » ὠφέλιμα μακρόθεν, ἐροδιάζων τὰ λείψανα τῆς καταστροφῆς
 » τοῦ Τυρκοβιστίου, καὶ ἄλλους μεταβαίνοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 » Ἀμφοτέροι δὲ, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων
 » ἐθεωρήθησαν μέχρι τινὸς μέλη τῆς κοινωνίας μας σεσηπότα,
 » καὶ ὥς μηδόλως ἐνεργήσαντες πρῶτοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς
 » πατρίδος. Ἀπέναντι τῶν μεγάλων θυσιῶν καὶ τοῦ ἀνικανοποι-
 » ῆτου ζήλου τοῦ ὁ Σέκερης, μετὰ πολυετῇ καὶ πολυώδυνον
 » δυστυχίαν, μόλις ἠξιώθη τὴν θέσιν Τελώνου εἰς Ἰδραν, Πλοι-
 » ἀρχους τινὰς τῆς ὁποίας πρῶτος οὗτος κατήχησε καὶ ἐμψύ-
 » χωσεν ἄλλοτε διὰ τοῦ παραδείγματός του εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ
 » πολέμου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ δὲ Ξάνθος, προσκληθεὶς ἐπιστή-

» μως τῷ 1837. παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡξιώθη
 » μὲν ἄρ' ἐνὸς τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν
 » τοῦ Σωτῆρος, κατεδικάσθη ὁμοως ἄρ' ἐτέρου εἰς τὴν ἐλευθερίαν
 » τέραν καταδίκην τοῦ ἐπαίτου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συμ-
 » πολιτῶν του, βιῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας
 » πατρίδος του τὸν ἀβίωτον βίον.

» Ποῖον δὲν θέλει καταλάβει ἡ δεινότερα λύπη, ὅταν ἀκούσῃ
 » ὅτι ὁ Ξάνθος ζῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἐλεύσεως ; Ποῖαν φεύγει
 » καταισχύειν ἀγνωμοσύνης ἢ Πατρίς εἰς τοιαύτας σκληρότητας
 » εἰκόνας ζώσας ; Βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ μεγαλοδοξία τοῦ Βα-
 » σιλέως προέλαβε πολλάκις τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τούτου
 » τοῦ πρωταγωνιστοῦ· ἀλλ' αὗται δὲν τὸν ἀπῆλλαξαν καὶ ἀπὸ
 » τὴν κατὰστασιν τοῦ πένητος, δὲν συμβιβάζονται ποτὶς μὲ
 » τὴν τιμὴν τοῦ δοθέντος Σταυροῦ, καὶ πολὺ πλέον μὲ τὸ πνεῦ-
 » μα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐπιστήμου προσκλήσεως, διὰ
 » τῆς ὁποίας ἐδίδοτο ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὑπὲρ
 » πατρίδος ὑπηρεσιῶν του. Ἡ τέλος πάντων εἰς τὸ πρόσωπον
 » τούτου δὲν φέρεται ὁ χαρακτήρ τῆς τιμιότητος, τῆς ἱκανό-
 » τητος, καὶ τοῦ φρονήμου ἀνθρώπου.

» Τοιαύτη ἀδικία, γενομένη πρὸς τὸν Ξάνθον καὶ Σέκερην,
 » δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐρεθίσῃ τὸν γογισμὸν τῶν συμπολιτῶν
 » των οὔτινες, τὴν ὑπολαμβάνουσιν ὡς ἰδίαν· δὲν δύναται, εἰμὴ
 » νὰ προσβάλλῃ πικρῶς τὴν ἱεράν δικαιοσύνην, ἥτις πρέπει νὰ
 » ᾔῃ ὁ μόνος μοχλὸς τῆς Κυβερνήσεώς μας. Δὲν ἀρνούμεθα
 » ὁποῖαν ἢ Κυβέρνησίν μας ἔδωκε δικαιοσύνην εἰς πολλοὺς· λεί-
 » πεται ὁμοως πρὸς τοὺς ἄλλοις νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀποχρώντως τὴν
 » Ὑψηλάντικὴν Οἰκογένειαν, καὶ νὰ περιθάλψῃ τὸν Ξάνθον καὶ
 » Σέκερην ἀναλόγως τῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων των.

Πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων ἦσαν καὶ εἶναι
 μὲ τὴν σφαλερὰν ἰδέαν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἦτον ἀκόμη
 ἄρκετὰ φωτισμένον καὶ ὄριμον, ὥστε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλευθερί-
 σίν του, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ περιμεῖνῃ νὰ φωτισθῇ ἀρκούντως καὶ
 ἄλλην εὐνοϊκοτέραν περίστασιν ἀλλ' ἔθνος, τὸ ὁποῖον εὗρίσκετο
 ὑπὸ τὴν πλέον ἀπάνθρωπον τυραννίαν καὶ ὑπὸ βράβειον ζυγῶν,

ὥς εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ἀμαθεστάτων καὶ ἀγρίων Τούρκων, δύναται νὰ φωτισθῇ; Παρατηρήθη τότε ἀπό τινα τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἑταιρίας, συνδιηλεγόμενον εἰς Πετρούπολιν μετὰ τοῦ Κόμητος Καποδιστρίου, ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἀπεδημοῦσαν εἰς τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην διὰ σπουδὴν, οἱ περισσότεροι ἂν ὄχι ὅλοι, ἐσπούδαζον τὴν Ἱατρικὴν, καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐξήσκουν τὸ ἐπάγγελμα τῶν καὶ ἀπολαμβάνοντες ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῶν καὶ παρὰ τῶν ἰδίων Τούρκων, καὶ πλουτοῦντες, ὀλίγον ἡθελύοντο τὴν τυραννίαν, τὴν ὁποίαν ὑπέφεραν ὁ λαὸς τῶν ὁμογενῶν τῶν, καὶ δὲν ἐφρόντιζον τι ἄλλο. Ἄλλοι, οἵτινες ἐσπούδαζον νομικά, ἢ ἄλλας ἐπιστήμας, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξασκήσωσι τὰ ἐπαγγέλματά τῶν εἰς τὴν Τουρκίαν, κατέφυγον εἰς ξένων ἐθνῶν τόπους τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης, καὶ ἔμενον ἐκεῖ διὰ πάντα. Τὰ δύο καλλίτερα σχολεῖα, τῆς Χίου καὶ Κυθωνίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐδύνατο νὰ διαδοθῇ κάποιος φωτισμὸς εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας, κηλὼς καὶ ἡ μεγάλη πρόοδος, τὴν ὁποίαν οἱ ὁμογενεῖς ἐρχίνετο, ὅτι ἔκαμαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὸ ναυτικόν, γνωρίζομεν, ὅτι εἶχον κεντῆσαι τὴν ζηλοτυπίαν τινῶν καὶ τὰς ἐκ τούτων ἐμπνευσθείσας ὑποψίας εἰς τοὺς τυράννους μας, οἵτινες ἐπερίμεναν τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ φέρωσι τὴν καταστροφὴν καὶ ἂν ἀπὸ τὰ 1806. καὶ ἔπειτα δὲν ἔγεινε, χρεωστεῖται ἡ χάρις εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Πριγκίπων Μουρουζίδων, καὶ μάλιστα τοῦ μακαρίτου Πρίγκιπος Δημοτράκη Μουρουζί, ὅστις φρονίμως καὶ μὲ πολλὴν ἐπιτηδύοτητα διεσκέδασε τὴν τοιαύτην καταδρομὴν. Ἦθελε δὲ αὕτη ἀφύκτως γένῃ ἀκολούθως μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ φηθέντος Πρίγκιπος, κατὰ τὸ 1812. εἰς τὴν Σιδυλιν, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἡπαναγιωτάκη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἃν πολιτικαὶ δεινὰ περιστάσεις δὲν τὸν ἐμπόδιζαν, καὶ ἂν ἡ ἐπανάστασίς μας ἀκολούθως δὲν ἐπρόλαμβανε νὰ διαστρέψῃ τὰ σχέδια αὐτῆς, καὶ τῶν συμβουλευτάντων αὐτὴν φίλων τῆς. Ἀπόδειξις δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐπανάστασει, ἡ πρώτη φροντίς αὐτῆς ἐστὶν νὰ καταστρέψῃ μηχανῶδες τὰ σχολεῖα, καὶ νὰ σφάξῃ ὅσους πεπαιδευμένους τῶν ὁμογενῶν ἐδουλήν νὰ συλλάβῃ. Ἐπειτα, οἱ Ἴσπανοὶ δουλωθέντες ὑπὸ τῶν

Αργολικὴ Ἀρχιεπικὴ Βιβλιοθήκη Ἱστορίας & Πολιτισμοῦ

Μαύρων Μωαμεθανῶν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Ἀσουρίας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ των Πελαγίου, καθὼς καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη δουλωμένα, ὡς τῶν Ὀλανδῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πρίγκιπος Γουλιέλμου τοῦ Σιωπηλοῦ, τῶν Ἑλβετῶν καὶ ἄλλων, ἐπιχειρισθέντες τὴν ἐλευθέρωσιν καὶ αὐτονομίαν τῆς πατρίδος των, μήπως ἦσαν πλέον φωτισμένοι, ἢ ἐπιτηδείότεροι τῶν νῦν Ἑλλήνων. Ἄς ἀναγνώσῃ, ὅστις θέλει, τὴν ἱστορίαν αὐτῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν, καὶ θέλει πληρορορηθεῖ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον δίκαιον, καὶ ἔπρεπε νὰ κινηθῶσι· καὶ ἂν οἱ ἐξωτερικοὶ πειρασμοὶ δὲν τοὺς ἠνόχλουν, ἤθελον εἶσθαι σήμερον εὐτυχέστεροι καὶ ἥτυχοι.

Εἰς ἄλλην δὲ εὐκαιρίαν θέλω γράψαι καὶ τὰ διατρέξοντα εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκεῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, τὰς αἰτίας τῆς ἀποτυχίας του, τοὺς αἰτίους τῆς καταστροφῆς του, τὴν διαγωγὴν τῶν ἀκολουθῶν του, τὰς προδοσίας τινῶν, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπινοηθείσης ἱερᾶς σκῆλας, καὶ ἄλλας τινῶν καταχρήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων προέκυψε τότε τὸ μῆτος τῶν Μολδοβλαχῶν, καὶ ἡ παρὰ τούτων καταδρομὴ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα δὲ ἀρκεῖ νὰ προσθέσω πρὸς βεβαιώσιν τῆς ἐκθέσεώς μου ταύτης, ἀντίγραφα τινῶν ἐπιστελῶν πρὸς τὸν Ξάνθον, τοῦ συμφωνητικοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς ἑταιρίας ὑπέγραψαν, εἰς μὲν τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἀθ. Γεωργιάδης, ὁ Ἐμμ. Ξάνθος, ὁ Παναγ. Ἀναγνωστόπουλος, καὶ ὁ Παναγ. Σέκερης· εἰς δὲ τὸ Πέλιον Ὁρτζ., ὁ Ἀνθιμος Γαζής· εἰς τὴν Μόσχαν, ὁ Νικόλαος Πατζιμάδης, καὶ Ἀντώνιος Κομιζόπουλος· καὶ εἰς Βουκουρέστιον, ὁ Γεώργιος Λεβέντης· τὸ ἐκ συνθέσεως Λεξικόν, τὸ ὁποῖον μετεπεξεργάζοντο εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των οἱ Ἀρχηγοί, καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν πρὸς τὸν Ξάνθον ἐπιστολῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, τοῦ Νικολάου καὶ Δημητρίου ἀδελφῶν του, καὶ τινῶν ἄλλων· καὶ ἐν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ Ξάνθος εἰς Μόσχαν μετὰ τῶν συντρόφων του, Ν. Πατζιμάδην, καὶ Ἀντ. Κομιζοπούλου, ἔκριναν περὶ συστάσεως, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, φλομούτου καὶ φιλανθρωποῦ Γρυκιγκῆς Ἐμπορικῆς ἑταιρίας, κυρίως δὲ ὁ καθολικὸς σκοπὸς αὐτῆς ἦτο,

διὰ τὰ συναχθῶσιν ἀρκετὰ κεφάλαια χρημάτων, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἐλευθερώσεως τῆς πατρίδος· τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ Ξάνθου εἰς Πετρούπολιν, εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, ὅστις ἐγκρίνας αὐτὸ, τὸ ὑπέγραψε καὶ ἐσφράγισε, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐνεργηθῇ, ἀλλ' αἱ περιστάσεις, ὡς προειρέθησαν, ἀναγκάσας αὐτὸν νὰ κηρύξῃ τὴν ἐπανάστασιν, δὲν ἄφησε τὸν καιρὸν νὰ ἐνεργηθῇ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΕΑΝΘΟΝ

ΠΑΡΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

**ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ**

Ἀριθ. 1.

Στοιχείον Α.

Ὁδίσσα τῇ 8. Αὐγούστου 1817.

Κύριε Ξάνθε.

Μ' ὄλον ὅτι ἡ φιλία μας, ἐπιάθη ὀλιγοχρόνιος, καὶ χωρισθέντες δὲν ἐγράψαμεν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον, ὅμως ὡς πρὸς ἐμὲ ἡ ἐντύπωσίς της δὲν ἐγένεν ἐπιτόλαιος· ὅχι πρὸ πολλοῦ ἐρθατα ἐδῶ μὲ σκοπὸν νὰ ἔλθω αὐτοῦ, ὅμως μαθὼν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικαταράτου πανώλης, ἔχων καὶ ἄλλας μερικὰς αἰτίας, ἀναβῆλ' ὅλον τὸν μισευμὸν μου, καὶ ἴσως πηγαίνω διὰ Βλαχίαν· δὲν πιστεύω νὰ σοὶ φαίνεται παρ' ἄλλον, ὅτι μετὰ παρέρευσιν τόσου χρόνου, σοῦ γράφω ἀτυχολίαι, ἐναντιότης, τῆς τύχης, καὶ ἄγνοια τῆς διατριβῆς σου μὲ ἐμπόδιζαν· τῶρα ὅμως μαθὼν, ὅτι ἀπεκατεστάθης εἰς Κωνσταντινούπολιν, μὲ εὐχαρίστησιν σοῦ γράφω, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ δέσω σφικτότερα μίαν φιλίαν, ἥτις ἔρχισε τόσον ἀθῶως· γράψε μου ἐδῶ συσταίνων τὸ γράμμα εἰς Ἀθανάσιον Σέκερην διὰ νὰ μοῦ σταλθῇ ἀντίτως· ἐδῶθεν μισεύσω· ἔγω βέβαιως, ὅτι ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὴν εὐτυχίαν σου καὶ θέλω εἶμαι πάντοτε φίλος σου καὶ δοῦλος

Ἀθανάσιος Τζακάλος.

Σημείωσις. Εἰς τὰς ἀλληλογραφίας των οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμεταχειρίζοντο πάντοτε τοιοῦτον σκοτεινὸν τρόπον, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένου κινδύνου, ἂν παρέπιπτον τὰ γράμματα εἰς τοῦτο τὸ γράμμα ἤθελε νὰ φανερώσῃ εἰς τὸν Ξάνθον τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἀπὸ Μόσχης εἰς Ὁδησσὺν, καὶ ὅτι ἐμελλὲ νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ συστηματικώτερα τὰς ἐπιχειρήσεις των· διὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐμπεριεχομένων, ὑπανίσταται τὰς ἐκ τοῦ Γαλάτη συμβάσεως ταρχιῆς καὶ ὑποβίας, καὶ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ὑπώπτευσεν διὰ τὴν πρόσδον τοῦ ἔργου.

Ἀριθ. 2.

Στοιχ. Β.

Ἀπὸ Βῶλον τῇ 31. Μαρτίου.

Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 24. τοῦ λήγοντος πάλιν σε ἔγραψον ἀπὸ Τρίκερι τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκεῖ κατευοδίου μου καὶ τοῦ ἐκεῖθεν μισευμοῦ μου, ὃς ἔχη δόξαν ὁ Κύριος, ἐξέκαμα καθὼς ἐπιθυμοῦσα· χθές ἦλθον ἐδὼ διὰ νὰ μισεύσω διὰ Σμύρνην, καὶ καλὴν τύχην εὖρον καὶ χαράδι, μάλιστα ἴσως αὖριον σηκωθῶμεν καὶ εἰς τὰ πανιά. Σὲ παρακαλῶ στείλει τὴν ἔσωθεν διὰ Μόσχαν (α), καὶ τὴν ἐτέραν διὰ Ὀδέσσαν (β), καὶ τὰς δύο διὰ τῆς πόστας περικλείοντάς τας εἰς ἐδικήν σου ἐπιστολήν· ἴσως ἔλαβες ἀπὸ τὸν ὕστερον καὶ καμμίαν εἴδησιν ποῦ εὐρίσκεται· ἀνίσως ἔλαβες καὶ ἕνα γράμμα πρὸς ἐμὲ, στείλῃς μὲ το εἰς Σμύρνην κατ' εὐθείαν εἰς ὄνορά μου εἰς τὴν πόσταν, καὶ ἐγὼ ἐκεῖ ἐξετάζω καὶ τὸ λαμβάνω· ἀνίσως ὅμως καὶ δὲν ἔλαβες, πάλιν σὲ παρακαλῶ γράψῃς μου εἰδοποιῶν με, ὅτι δὲν ἦτον διὰ ῥέγουλάν μου· ἀπὸ Σμύρνην σὲ γράψω πλέον ἐκτεταμένως, σὲ ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς καὶ μένω.

Ὁ σὸς Ἀθανάσιος Τζακάλος.

—0—

Ἀριθ. 3.

Στοιχ. Γ.

Ἀπὸ Σμύρνην τῇ 13. Ἀπριλίου. 1818.

Κύριε. Τῇ 24. τοῦ παρελθόντος σὲ ἔγραψον ἀπὸ Τρίκερι τὸ ἔως ἐκεῖ κατευοδίου μου, ὁμοίως καὶ τῇ 31. τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ Βῶλον περὶ τοῦ ταξιδίου μου, περικλείοντας καὶ δύο γράμματα νὰ στείλετε ἓν εἰς Μόσχαν, καὶ ἄλλο εἰς Ὀδέσσαν. Τώρα δὲ σὲ εἰδοποιῶ, ὅτι εὐτυχῶς ἐκατευοδώθην ἐδὼ προχθές· εἶμαι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν μου· ὁ καιρὸς δὲν μὲ συγχωρεῖ νὰ σὲ γράψω ἐκτεταμένως, σὲ λέγω μόνον, ὅτι εὐχαριστήθην μεγάλως ἀπὸ τὸ ταξιδίδιόν μου· ἀμυθίζω ἀνίσως ἔλαβες τὰ γράμματά μου, μάλιστα τὸ δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔδοτα ἐνὸς Γραικοῦ Ναύτου, εὐρισκομένου εἰς τὸ Τουρκικὸν Μπεϊλίκικον Κρητικὸν Καράδι, τὸ

(α) Εἰς τὸν Κορυζόπουλον. — (β) Εἰς τὸν Σκουρῆν.

ὁποῖον ἐρρότωνα σιτάρι τῆς Διοικήτεως εἰς τὸν Βῶλον· πέντε ἡμέρας ἐκάθηται εἰς τὸν φίλον (α), πρὸς τοῦ ὁποῖου ἔμελε νὰ λάβω τὸ ἀνῆκόν μου, ἀπέβασα θαυμασίαν ζωὴν· μετὰ τὸν ἀπ' ἐδῶ κορρίερον θέλω σὲ γράψαι πλέον ἐκτεταμένως· γράψε μου διευθύνων τὸ γράμμα ἀπλῶς εἰς ὄνομα Δημητρίου Μαργαρίτου, εἰς τὸν ὁποῖον κατοικῶ καὶ τὸ λαμβάνω ἀσφαλῶς, στείλῃ μοι καὶ ὅ,τι γράμμα ἔλαβες ἀπὸ τινος φίλου μου, ἂν ὅμως καὶ δὲν ἔλαβες πάλιν γράψαι μου διὰ νὰ ἡξεύρω, ἀνίσως ἕως οὗ μιτητὴ ἡ αὐτοῦθεν πύστα τὴν ἀ. Μαίου δὲν ἤγελε φθάσει ὁ ἀπὸ ἐδῶ κορρίερος, μετὰ τὸν ὁποῖον θέλω σὺ περιελθεῖν καὶ γράμματα, εἰδοποιήσων τὸν Ἀντώνιον περὶ τοῦ ἐδῶ κατεωδίου, σὲ ἀπαζομαι.

Ὁ σὸς Ἀθαν. Τζακάλου.

Σημείωσις. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολῶν, μετὰ τὴν εἰς τὸν Τζακάλου συνειλημμένην προσοχὴν, γεγραμμένων δι' ἀποφυγὴν κινδύνου, παρατηρεῖται, ὅτι ἐπερίκειεν εἰς τὸν Ἐάνθου γράμματα εἰς τοὺς δύο συναρχηγούς των, τὸν Σκουρῆν εἰς Ὀδησσὸν, καὶ Ἀντώνιον Κομιζόπουλον εἰς Μόσχαν· καὶ φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἐπεριμένετο ὁ Σκουρῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν, (ὅς τις καὶ ἦλθε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818. μετὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου καὶ Λουριώτου) εἰς αὐτὰς φαίνονται προσέτι καὶ αἱ μετὰ τὸν Ἀνθιμον Γαζῆν πράξεις τοῦ ἡ ἀλληλογραφία δὲ τοῦ Ἐάνθου μετὰ τὸν Τζακάλου, καθὼς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους συντρόφους του, ἦσαν πάντοτε μετὰ τὴν αὐτὴν προσοχὴν καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, διότι καθαρῶτέρα ἦτον ἐπικίνδυνος αὕτη ἡ προσοχὴ τῶν Ἀρχηγῶν ἐμπόδισε πολλὰ ἐνδεχόμενα κακὰ καὶ προδοσίας, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἔλλειπεν ἀπὸ πολλοῦς ἡ κακοπεριέργεια.

(α) Εἰς τὸν Ἀνθιμον Γαζῆν.

Ἀρθ 4.

Στοιχ. Δ.

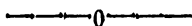
Ἀπὸ Σμύρνην τῇ 21. Μαΐου 1818.

Κύριε. Κατὰ τὸν ἀπερασμένον ταχυδρόμον δὲν σοὶ ἔγραφον, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶχα λάβει ἀκόμη τὰ γράμματά σας, τώρα δὲ ἀποκρίνομαι καὶ εἰς τὰ τῶν δύω σας ἰμοῦ (α), ἐξ ὧν ἐχάρην πρῶτον μεγάλως καὶ κυρίως διὰ τὸ εὐτυχὲς κατευώδιον τοῦ ἀγαπητοῦ σου, μ' ὅλον ὅτι μεγάλως μ' ἔδυσαρέστησεν ἡ ἀσθενεία του, πλὴν τοῦτο ἴσως γίνεῖ εἰς καλὸν· εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἐκτανθῶ, καθὼς ἦτον περιττὸν νὰ γράψετε τόσα, ἀφ' οὗ ὁ φίλος εἶδεν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ γράμμα μου τῶν 20. καὶ μάλιστα ἀνίστως ἤνοιξα καὶ τὸ πρὸς τὸν φίλον (β) στελόμενον· περιττὸν ὡσαύτως νὰ γράψετε καὶ τοῦ θεοῦ σας· (γ) ἀπὸ τὰ γράφομενά σας βλέπω, ὅτι καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἤξεύρητε τί θέλετε, καὶ μάλιστα ὁ σκοπὸς τοῦ φίλου· (δ) περὶ τοῦ ταξειδίου, ἐκ τοῦ ὁποῖου κατὰ καλὴν τύχην ἐμποδίσθη, εἶναι παντελῶς χωρὶς βάτιν· τί ἐπιθυμοῦσε νὰ κάμῃ προτοῦ νὰ ἔλθουν οἱ δύω φίλοι (ε) ἀπὸ μέτα, ἐξ ὧν ὁ ἓνας εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖος; μὲ κακοφαίνεται διὰ τὸν καλὸν φίλον σου, ὅτι αἱ τόσαι ἐναντιότητες δὲν τὸν ἔκαμαν ἀκόμη νὰ σκέπτεται πλεόν ἡσύχως, καὶ νὰ βλέπῃ καλλίτερα τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τόσων πραγμάτων, τὰ ὅποια παρυσιάζονται μὲ τὸ σχῆμά της· ἀπὸ τὸ παράδειγμά του ἐσύρθη καὶ σὺ φίλε νὰ μοῦ εἰπῇς, τί θέλω κάμει εἰς διάστημα ἐνὸς χρόνου, καὶ ἔδοσες ἐλεύθερον τρέξιμον τῆς φαντασίας σου· εἰμυνοβέβαιος, ὅτι σοῦ ἀνέγνωσε τὰ γράμματα τοῦ Ἀντωνίου αὐτὸς, βλέπεις τί γράφει περὶ τοῦ Γερωντοτέρου, (ς) καὶ εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ ἀλήθεια· ὅθεν χρειάζεται πολλά λεπτὴ πραγμάτευσις, διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ γράψῃ τοῦ φίλου Ἀντωνίου, ὅτι ἔλαβας τὰ γράμματά του, καὶ ὅτι δι' ὅλα ἔχει ὀρθῶς, ἐκτὸς ἐνὸς μεγάλου ἀσυγχωρήτου, δηλαδὴ τῆς καθιστικῆς ζωῆς του· πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ἐμβαίνω εἰς καράβι, τὸ ὁποῖον

(α) Δηλαδ. εἰς τὸν Ξάνθον καὶ Σκουρῆν, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἀγαγνοστόπουλον ὡς Ἀρχηγόν, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔμαθεν, ὅτι τῷ ἐφανερώθη ἐκεῖ τὸ μυστήριον τῆς Ἀρχῆς. (β) Κομιζόπουλον. (γ) Γαζῆν. (δ) Σκουρῆν. (ε) Ἀναγνωσταρῆς, καὶ Φαρμάκης. (ς) Ἀναγνωσταρῆς.

ἐτοιμάζεται, καὶ ἐρχόμενος αὐτοῦ τότε θέλω τοῦ γράψαι κατὰ πλάτος. Μὲ καυοφαίνεται μεγάλως, ὅτι σὰς ἔγραψα νὰ μοῦ στεί-
λετε τὰ γράμματά μου ἐδῶ, ἔπρεπε τώρα πρὸ πολλοῦ νὰ εἶμαι
αὐτοῦ, πλὴν ἔστω, ἴσως καλλίτερα, ἀμποτε νὰ ἔλθω κατευκόδιον
καὶ χωρὶς ἄργηταν· ἐλπίζω ἄλλο γράμμα νὰ μὴ μοῦ γράψετε,
καὶ θὰ κάμῃτε καλῶς, εἶναι περιττὸν νὰ γράφωμεν, καὶ ἐγὼ
πλέον δὲν σὰς γράφω μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλω σὰς ἀπολαύσει
ἐν τάχει.

Ὁ σὸς Ἀθην. Τζαχάλοφ.

Ἀριθ. 5.

Στοιχ. Γ. Β.

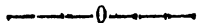
Τῇ 3. Ἰουνίου 1818. Μηλείης.

Φίλε! σὲ ἀτπάζομαι.

Χθὲς ἔλαβον καὶ ἀνέγνων μετὰ χαρᾶς, τὸ ἀπὸ 30. Ἀπριλίου
γράμμα σου· εἶδον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προτεκτικῶς· χαίρω·
ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἀναχωρεῖ ὁ ἐπιφέρων ἐντεῦθεν διὰ τὰ αὐτόθι·
διὸ καὶ δὲν λείπω ἐπὶ ποδῶς νὰ σὲ ἀτπασθῶ διὰ τοῦ παρόντος,
καὶ ἄλλοτε σοὶ γράφω περισσότερα· ἄσπιτόν μοι τὸν κύριον
Σκουφᾶν καὶ τοὺς ἀδελφούς· κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὑπάγω νὰ
περιέλθω τὰν Ηαρχαττὸν καὶ τοὺς Δελφούς, καὶ τὰ περίχωρα
αὐτῶν, καὶ ἕως τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐπιτρέφω. Ὑγιαίνει

Ὁ φίλος Ἀνθίμας Γαζής.

Τῷ κυρίῳ Ἐμμανουὲλ Ξάνθῳ πανευτυχῶς εἰς Κων-
σταντινούπολιν.

Ἀριθ. 6.

Στοιχ. Γ. Β.

Τῇ 9. Ἰουλίου 1818. Μηλιαῖς.

Περὶ πόθητα κύριε Ἐμμανουὴλ Ἐάνθε, ἀτπάζομαι σε.

Τὸ ἀπὸ ἀπὸ 23. Μαΐου γράμμα σου, μόλις ἔλαβον τῇ 29. Ἰουνίου, καὶ ἀπόρητα εἰς τὴν τότεν ἀργοπορίαν του μέσα εἰς αὐτὸ εὔρον καὶ τὸ τοῦ Κυρίου Νικολάου Σέκερη εἶδον μετ' ἐπιστατίας τὰ ὅσα μοι σημειώνετε ἀμρότεροι, καὶ ἐχάτην διὰ τὴν πρόσδον τῶν μαθήσεων, αἱ ὁποῖαι τύχη ἀγαθῇ ἐξαπλώνονται εἰς τὸ Γένος μας· περὶ τοῦ ἐρχομοῦ μου αὐτότε, καὶ ἐγὼ τὸ γνωρίζω, ὅτι εἶναι ὠρέλιμος, ἀλλὰ κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναχωρήσω ἐντεῦθεν, ἐμποδιζόμενος ἀπὸ πολλὰς οἰκονομικὰς φροντίδας, καὶ μάλιστα κτιρίων, τὰ ὁποῖα μὲ κρατοῦσι χεῖρας καὶ πόδας· ἄλλο δὲ καὶ οἱ πρὸς πλεῶν ἀνεπιτήρητοι καιροὶ, καὶ τρίτον ὅταν ἔλθω αὐτοῦ, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ μείνω ἀρκετὸν καιρὸν, δι' ἄλλας μοι ὑποθέσεις καὶ αἰτίας· Καὶ λοιπὸν τοῦτο ἃς μείνῃ δι' ἄλλην φράσιν. Δὲν γράφω εἰς ἄλλον σήμερον, ἐπειδὴ καὶ συμπεραίνω νὰ μὴν ᾔναι πλέον αὐτοῦ οἱ φίλοι, πρὸς οὓς γράψον τοὺς ἀσπασμούς μου· ἡ εὐχὴ τῆς πατρίδος νὰ ᾔναι μαζὺ τῶν μὴν λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ συντρέχετε εἰς τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου μας, διότι ἡ Πατρίς ἔχει χρειάν μαθήσεως καὶ πολιτισμοῦ, καὶ χρειάζεται ἡ ἓνα Ὁρρέα, ἡ ἓνα Δράκουτα διὰ νὰ ἡμερώσῃ τὰ ἄγρια ἤθη τῶν ἀνθρώπων.

Ὑγιάινεται καὶ εὐτυχεῖτε.

Ὁ φίλος τοῦ Γένους Ἀνθιμος Γαζής.

Σημειώσεις. Ὁ Γαζής εἰς τὸ πρῶτον γράμμα εἰδοποιεῖ τὸν πρὸς τὰ ὅρινα μέρη παγεμόν του, διὰ νὰ κατηγήτῃ μερικὸς Καπιτάνους εὐρισκομένους ἐκεῖ· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, μὴ θονηθεῖς νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς τῷ ἔγραψον ὁ Σκουρῆς καὶ Ἐάνθης, παρακινεῖ τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἐνεργώσι μὲ θάρρος εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς συνενώσεως. Περὶ δὲ Ἀναγνωστοπούλου οὐδαίς λόγος, ὡς μὴ γνωρίζων αὐτὸν τότε.

Ἄριθ 7.

Πρὸς τὸν Τιμιότατον Κύριον Ἐμμανουὴλ Ν. Ξάνθον
εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῇ 5. Ἰουνίου 1818. Μόσχα.

Ἐλαβον τὴν τιμὴν σας ἀπὸ 6. τοῦ ἀπελθόντος, ἐχάρην λίαν τὴν περιπόθητόν μοι ὑγείαν σας· τὰ περικλεισθέντα γράμματα ἔλαβον καὶ εὐχαριστῶ, σὰς βρύνω μὲ τὰ ἔσθθιν παρακαλῶντάς σας νὰ τὰ διευθύνετε· γλῆς ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Προυσίας εἰς τὴν πόλιν μας, τὸν ἐδέχθησαν μὲ μεγάλην παράταξιν, ἀπὸ τὸ παλάτιον ἕως εἰς τὴν ἄλραν τῆς πολιτείας ἦτον στρατεύματα περὶ τεταγμένα πεζικῶν, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως ἡ Ἀρτιλιερία καὶ μέρος ἱππικῶν, λαὸς ἀνερ'θμητος, δρόμος εὐκαιρος δὲ ἦτον ἡ μεγάλη εὐταξία τῶν στρατευμάτων, τὰ εὐτακτα κινήματά των, ἡ ὠραία θέα, εἶναι ἀπερίγραπτος· οἱ δύο Βασιλεῖς προσπορεύοντο, συνακολουθοῦντος πλήθους Πριγκίπων καὶ Γενεραλέων· τὸ εὐρὺ τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ λαοῦ ἐγένισαν τὸν δέξοντα, καὶ ὁ ἦχος τῶν μουσικῶν ὁργάνων δὲν ἄρνε νὰ ἀκουσθῇ ὁ πύργος τῶν κωνίων· ὅλα ὁμῶς εὐτακτα.

Ἐν βίᾳ σὰς ἀκριβοσταπάζομαι καὶ μένω· πρόθυμος δοῦλος.

Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

— 0 —

Ἄριθ. 8.

Στοιχ. Ε.

- » Εἴμ' ὑπὸ γᾶν φιλίμεινον οἶμοι! τηλόθι Πάτρης
 - Ἀργεος, τὴν κῆπτον εὔ, πάρος ἀμφίλοχος.
- » Οἶμοι! γειναμένω δ' ἐπεκλώτατο μοῖρ' ὁλόῃ μοι
 - μὴ δόμεναι θρέπτρα Πάτριδι, ἢ φίλοις.
- » Οἶμ' ὡς ἄλθοιμ' ὅθ', Ἑλλάδι ματέρι· φᾶσθαι
 - οὐκ ἔρθην γῆθος Καλλικράτας δ' οἶά περ.
- » Σώζεσθ' οὖν φίλοι. Ἑλλὰς σώζου, φοίνικος δ' ἄκτου,
 - κ' οὐ κυπαρίττειο· ἔγρει δ' ὡς τάχισιν.

» Νῦν μὲν ἰαυω νηδυμα βοσπωρικῷ ἐν αναπλω,
 » ὕστατα δ' αὖ δεῖξιμ' Ἑλλάδος υἷα ἐνθουν.
 αἰωι. ἑκατομβαιῶνος φθίνοντος.

Σημείωσις. Τὸ παρὸν ἐπιτύμβιον ἐγράφη παρὰ τοῦ πατρὸς
 τοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιᾶνος, διὰ τὴν τεθῆ εἰς τὸν τάφον τοῦ Σκουφᾶ.

— 0 —

Ἀριθ. 9.

Στοιχ. Ζ.

Ἀγαθὴ τύχη.

Οἱ ὑπογράφοντες κινῶντες τὴν μηχανὴν τῆς Φιλικῆς Ἑται-
 ρίας, καὶ μέλλοντες νὰ χωρισθῶσι, καθὼς συμφώνως τοὺς ἐφάνη
 εὐλογον, λαμβάνων καθεὶς ἑτέραν διεύθυνσιν διὰ τὰς ὑποθέσεις
 τῆς ἰδίας, κρίνουσι καὶ ἀποφασίζουσι τὰ ἀκόλουθα, τὰ ὁποῖα
 θέλουν τοὺς χρησιμεύσωσιν ὡς κανόνες τῶν ἰδίων τῶν πράξεων, καὶ
 τῆς σχέσεώς των με τοὺς ἄλους.

Α'. Οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς κινῶντας εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει ἐνεργεῖ
 ἢ πράττει πρὸς ἰδιαίτερον τέλος, ἀλλ' ὅλαι αἱ πράξεις του θέ-
 λουν εἶναι ὅλως διόλου διὰ τὴν Ἑταιρίαν· εἰς αὐτὴν τὴν ὑπο-
 χρέωσιν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀπόντες, γνωρίζοντες καὶ λαμβάνον-
 τες μέρος ὁπωσούν· εἰς τὴν κίνησιν κατὰ τὸ παρὸν πλὴν πρὸς
 τελείωσιν καὶ παῦσιν τῶν μερικῶν ὑποθέσεών των, δίδεται διο-
 ρία, τῶν μὲν Ἀντωνίου Κομιζοπούλου, καὶ Ἀθανασίου Σέκερη,
 μῆνες ἑξ, τοῦ δὲ Ἀνθίμου Γαζῆ μῆνες τρεῖς ἀπὸ τὴν σήμερον·
 οἱ ὁποῖοι ἀνίσως δὲν χάνωσι κατὰ ταύτην τὴν ἀπόφασιν, θέ-
 λει θεωροῦνται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἀπλᾶ μόνον μέλη· μόνον τοῦ Πα-
 ναγιώτου Σέκερη, ἐπειδὴ καὶ ἡ παρουσία του εἶναι καλὴ εἰς Κων-
 σταντινουπόλιν, συγχωρεῖται νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἐμπόριόν του,
 ὅσον δ' ἰδίας τὸ κρίνει εὐλογον.

Β'. Ὑποχρεοῦνται οἱ Κινῶντες νὰ εἰδοποιῶνται ἀναμεταξύ
 των διὰ τὰς πράξεις των, διαθέτοντες ἐκ συμφώνου, διὰ τὰ
 χρήματα τῆς Ἑταιρίας πρὸς ὠφελειαν αὐτῆς, καθὼς καὶ διὰ
 τὰ γράμματα, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεὶς τὸ δικαίωμα νὰ τὰ κατα-
 κρατῇ, ἢ μεταχειρίζεται κατ' ἀρέσκειάν του.

Γ'. Οὐδεὶς δὲν θέλει φανερώσει τὴν Κινητικὴν Ἀρχὴν, μήτε καὶ ἀπὸ τούτων Κινοῦντας, μήτε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς Κινοῦντα, μήτε, ὅτι ἡξεύρει τί περὶ Ἀρχῆς· δὲν θέλει δεχθῇ, ἡ χάμη συνθήκη μετ' ἄλλοις, δὲν θέλει ἐπιχειρισθῇ τί σχετικὸν ἀποστασίας γενικῆς ἢ μερικῆς, χωρὶς τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων Κινοῦντων ἀδελφῶν· εἰς περίστασιν διαφωνίας, αἱ περισσώτεραι γινώμαι ὑπερισχύουσιν.

Γίνεται ἐξαίρεσις, ὡς πρὸς τὴν φανέρωσιν μόνον τῆς Κινητικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ Ξάνθου, ὑπάγοντος εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Κόμητος Ἰωάννου, ἔχων τὴν ἄδειαν νὰ φανερώσῃ εἰς αὐτὸν μόνον τὴν Ἀρχὴν, ὅστις ἐμβαίνειν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Κινοῦντων, θέλει ὑπογράψῃ τοῦτο τὸ ὑποχρεωτικόν· ὑποσχόμενος ὅμως ὁ Ξάνθος νὰ δώσῃ εὐθὺς εἰδῆσιν εἰς τὰ πλεῖστα μέλη τῶν Κινοῦντων, ὅλων τῶν σχέσεών του καὶ ἀναφορῶν του μετ' αὐτὸν Κόμητα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 22. Σεπτεμβρίου 1818.

Ἀνθιμος Γαζής.

Νικόλαος Πατζιμάδης.

Ἐμμανουὴλ Ξάνθος.

Γεώργιος Λεβέντης.

Ἀθανάσιος Ν. Τζακάλοφ.

Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

Παναγ. Α. Ἀναγνωστόπουλος. Παναγιώτης Σέκερης.

Ἀριθ. 10.
Στοιχ. Η.

ΔΕΞΙΚΟΝ

Ἀγαπητικὸς—συγγενής.
Ἀγχιό:—ἐγγύς.
Ἀγορίζω—μανθάνω.
Αἶρεσις—ἐβδόμη.
Ἀκίνητον—σουλκή.
Ἀλλήλονται:—σύλακας.
Ἄνθος—φίλος.
Ἀπαθή:—σουλτάνος.
Ἀπειτών—μίσγας δεσπομάνος.
Ἀποτελεσμα—καταδίκαισμα.
Ἀποτυγχόντες—Σίεβοι.
Ἀρράβων—ἐπικύρωσις.
Ἀσχημντοι—φράγγροι τοῦ Σταυροδρομίου.
Ἀσθενεια—περιορισμός (ἀρεστο).
Ἀυτίλια—Γαλιψίς.
Βαρώ—δίδω.
Βρυάρας—στρατηγὸς καπιτάνος τῆς
ἐκεί.
Βρονταί—ἀξιωματικοὶ Ἑλληνες.
Βροχή—ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἑταιρίας.
Γέρων—Ματῆλα ἀρμολὴς τῆς Ἑπτα-
νῆσου.
Γλυκεῖς—οἱ Ἴταλοι.
Δακτυλίδιον—Δάγγη.
Δανείζω—γράφω.
Δένδρα—τευρέκια.
Δεπουτατζιόνε—ὕπουργον.
Δίδυμος—Λουδοβίκος 18.
Δυναμωτικά—τροφαί.
Δυστυχεῖς—ἀρμολογεῖς.
Ἐκδικητικοί—προεστοὶ Πελοποννήσου.
Ἐλπίζοντες—κατάδικοι.
Ἐλέγρα:—κράβι μεγάλον.
Ἐορτή—μῆν.
Ἐρεβίζομαι—Ὀδεῖα.
Ζευστὸς—Διαμνητὴς Πογυθίνος εἰς Πε-
τρούπολιν.
Ἐθνεγετικὸς—Καποδίστριας.
Ἡμερωθέντες—Βαρβαρέσοι.
Θέατρον—πεδιάς.
Ἰατρικά—ἐνδύματα.
Ἴππος—κράβι μικρόν.
Ἰσχυρογνώμων—αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος.
Καμήλα—ἐμπερικὸν πλοῖον.
Καπατὴν Γιάνην—Καρατζῆς.
Καπ. Δημήτριος—Μουζουχης.

Καπ. Εὐστάθιος—Χαντζερλίδης.
Καπ. Μαρσύνηλ.—Σοῦζοι.
Καπ. Εὐμορρόπουλος—Καλλιμάχης.
Κατάπουσις—θάνατος.
Κνταφρόνησις—συγγνώμη.
Κνέψιγμα—δοσσηνία.
Κονδουλομάχιρον—γυμναστικὸς
κοπάδ.—στέλος.
Κοπιώντα—ἔλεος.
Κρηδιστάω—στέλλω.
Κρημοστάρταρον—Μπαρούτι.
Κυκλώψ—κατάσκοπος.
Λοχαγμοί—στρατιώματα.
Μ.—ρολύση.
Μακχρίτα:—οἰκονόμεια τοῦ Μποναπάρτη.
Ματαίετη:—ἀποτυχία.
Μαύρισμα—κρύψιδον.
Μέτοικοι—Τούρκοι.
Μπρίντζον—πόλεμος.
Νικέλαος—Γάλλοι.
Νηστεύοντες—Βούλγαροι.
Νότες—πολεμοφόδια.
Νόξ—φίλος.
Ξεβούλωμα—προδοσία.
Ξεκλήρησις—ἐκκτὸν γλιπῆς.
Ξόλινος—ἐνωμένα ἐπαρχ. Ἀμερικανί.
Ξύπνημα—ἔρνησις.
Οἰνοπλουτών—ἡγεμὼν Μελοδαιτί.
Οἰνοπύται—Φαναριῶται.
Οἱ γώτεροι—Ζακύνθοι.
Ὅρεζιν—μίσημα.
Ὀυάρις—σπαθία.
Παλαιότερος—Πατριάρχης.
Παυδς—καπὶ-κίχρηξ.
Πενθέρδς—Ἀλπακῆς Ἰωαννίνων.
Πλεονέκτης—ἐμποροὶ Ἕλληνες.
Πληρωμὴ—ἡμέρα.
Πλούσιοι—Ἀρμένιοι.
Πολλοὶ—Κεραλονίται.
Ποιμένες—Βλάχοι.
Ποιηταί—Ἕλληνες εἰς τὸν στέλον.
Πολυφρόντιστος—Βεζίρης.
Πόνος—ἐναντιότης.
Πουλῶ—λαλῶ.
Πορνικῶς—κευρά.
Πρέθυμοι—Ἕλληνες.

Προίκα—στρατιωτική βοήθεια.

Πτρωτὸν—παχυνθῆρας.

Σιδηροί—'Αγγαί.

Σκίπασμα—οἰκος.

Σκοτεινίσμα—ὀψίς.

Σταθεροί—Γιανισάροι.

Στεφανίωμα—ειρήνη.

Συμπετέροι—'Αλδανοί μωματάνοι.

Συνειθισμένοι—κίψιμον.

Σύνεφα—μέλη τῆς 'Εταιρίας.

Τέλος—ρθάσιμον.

Τιμημένα—φανερὰ.

Τζιράκι—Πρέσβεις καὶ ἀπόστολοι τῆς 'Εταιρίας.

Τραγουδιστὴς—κανόνι.

Τυροράγοι—ἡγεμόν Βλαχίας.

Υπανδρία—συμμάχια.

Υποδήματα—χρήματα.

Φαλιμέντο—κίρυξις.

Φατούρα—χιλίας μία.

Φιλάνθρωποι—'Αυτοκράτωρ 'Αλέξανδρος.

Φίλαυτος—Βασίλεὺς Πρωσίας.

Φρόνησις—φυγή.

Χορεύεται—κλέπτικα στρατεύματα.

Χορὸς—κλέψιμον.

Χρονικός—κόνσολας.

Αριθ. 2.—Πελοποννησος.

» 5.—Σπέζας.

» 6.—Υδρα.

» 20.—'Ιωάννινα.

» 26.—'Ρούμελι.

» 39.—Βουκουρέστιον.

» 51.—Γαλάτζι.

» 62.—Κωνσταντινούπολις.

» 66.—Μιτυλήνη.

» 68.—Σμύρνη.

» 83.—Τρίεστη.

» 104.—'Ισμαήλ.

» 108.—'Αναγνώσταρχος.

» 109.—'Ιωάννης Φαρμάκης.

» 110.—Πέτρος Μαυρομιχάλης ἡγεμὼν τῆς Μάνης.

» 111.—Γεωργάκης 'Ολύμπιος.

» 112.—Μπίμπαςις Σάββας.

» 118.—Θεόδωρος Κολοκοτώνης.

» 114.—Χριστόφορος Παββαϊδὸς

Ψευδομάντης—Μιχαήλ Χρισταρῆς.

Καινὸς κομήτης—Κωνσ. Πενταδέκας.

Παρασυρόμενος νέος—'Αντ. Καραπάνος.

Οὐτιδανὴ μάκινα—Γεώργ. Γάτζος.

'Ανόητος—Παναγ. Πάνου.

Κατάλληλος.—Δομνίδος γρυσματ. τοῦ 'Ρωσικοῦ προξενείου.

Μέτριος—'Ανδρέας Σραελος.

Πρόθυμος—Μάνθος 'Ριζάρης.

Παιγιδιάρης—Σιμεὼν Σταυροπούλος.

'Απλοῦς—'Ιωάννης Μπούπας.

Δοκισήφορος—'Αδάμπος Πάλης.

'Αμέτοχος—Νικ. Κωνσταντῆς.

Φιλόβρηγκος—'Αναγ. Γοργούλης.

'Οκνηρὸς—'Ιωάν. Μπαίλας.

Πατὴρ—Ζώης Ζωσιμάς.

Γ. Δ.—Σταμάτης Κουμπάζης.

'Αδιάφορος—'Απόλ. Κλέντος.

Ζεστός—Διαμαντὴς Ποδωθίνος.

Εὐγενής—Στοῦρτζας.

Φρόνιμος—'Ροδοφ-νίκης.

Περιποιητικός—Γουλιάνοφ.

'Αγαπητὸς—Κ. Κανδιώτης.

'Ανδρέας—'Αριστείδης Παππᾶ.

Κυνηγότυχος—'Αντώνιος Τζούνης.

Οἱ δὲ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν των, ἀντὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων των, ἐμεταχειρίζοντο τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου ὡς ἀκολούθως·

A. B. — ὁ Ἀθανάσιος Τζακάλου.

A. Γ. — ὁ Νικόλαος Σκουρᾶς.

A. Δ. — ὁ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος, ἀλλ' ἔπειτα ἐξαίτιας τοῦ Γαλάτη ἔλαβε τὰ:

A. Θ. —

A. E. — ὁ Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.

A. Z. — ὁ Ἀνθίμος Γαζής.

A. Η. — ὁ Ἀθανάσιος Σέκερης.

A. I. — ὁ Παναγιώτης Ἀναγνωστόπουλος.

A. K. — ὁ Παναγιώτης Σέκερης.

A. Λ. — ὁ Γεώργιος Λεδέντης.

A. M. — ὁ Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας καὶ Ἀρμόδιος.

A. Ξ. — ὁ Νικόλαος Πατζίμαδης.

A. P. καὶ καλὸς — ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἀριθ. 11.

Τὴν εὐγενεῖάν σας, κύριε Ἐμμανουὴλ, κύριε Ἀθανάσιε, καὶ κύριε Παναγιωτάκη, ἐκ βάθους καρδίας σᾶς γλυκοασπάζομαι, τοῦ κυρίου Ξάνθου τὸ ἀρχοντικὸν πολλὰ προσκυνήματα.

Δὲν σᾶς ἔγραψα ταῖς ἀπερασμέναις μὲ τὸ νὰ ἔγραφα τοῦ κυρίου Σέκερη, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι σᾶς τὰ ἐφανερώσει τώρα σᾶς ξαναλέγω, ὅτι τὸν πρῶτον κύρ Παναγιώτην Παππᾶ Ἀθανασόπουλον, ὅπου ἐστειλάμεν, ὁ φίλος ἐδέχθη τὸ καπάρο καὶ μοῦ ἀποκρίνεται, ὅτι θέλει στείλει τὸν ἀδελφόν του, ἢ τὸ παιδί του, ἕως νὰ καπαριάσῃ καὶ ἄλλα, νὰ μοῦ φέρῃ τὰ κοντράτα ἐδῶ ὁμοίως τὸ ἴδιον καὶ ὁ Καμρινὸς μοῦ γράφει, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκαπάριασε τὸ λάδι, καὶ ἐδέχθη τὸ καπάρο ὁ φίλος· ἀκόμη ὁ φίλος γυρεύει νὰ κάμωμεν συμπεθερίον· ἐγὼ ἡ κατὰστασίς μου, δὲν δύναται μὲ αὐτὸν νὰ κάμω συμπεθερίον· ὅτι δὲν

ἡξεύρω τί μετρητὰ θέλει μοῦ γυρεύτη, ἀλλὰ πάλιν καὶ νὰ εἰπῶ
 τὸ ὅχι δὲν δίδει χέρι· τοῦ ἀπεκρίθηκα ἔτσι, ὅτι ὁ θεὸς ὅπου σὲ
 ἐφώτισε νὰ ζητᾷς νὰ κάμωμεν αὐτὸ, καὶ ἐγὼ τὸ ἀγαπῶ κα-
 ἄλλα ἀκόμη κατὰ τὴν συνήθειάν μας· τώρα βλέπω ἡ πραγμα-
 τεῖα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ πᾶσι καλὰ καὶ θὰ πᾶσι ὁμοίως
 καὶ ἐδῶ ἐβαλα τρία καὶ στοχάζομαι νὰ βάλω ἀκόμη· σὰς ξα-
 ναλέγω ἐνθυμηθεῖτε τὰ ὅσα εἶπαμεν. Ἐγὼ σὰς ἔχω νόκτα
 καὶ ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἔκτισα εἰς τὴν τιμὴν σας, σὰς ἐσο-
 χάσθηκα ἤρωας, δουλεύω διὰ τὴν εὐτυχίαν σας, δουλεύω δια-
 τὴν εὐτυχίαν τῶν φαμιλιῶν σας, δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ μὲ ἀλη-
 σμονήσετε, θέλει θυσιάσω τὴν ζωὴν μου διὰ τὸν σκοπὸν σας,
 καὶ νὰ φωτίσω νὰ καζαντίσωμεν, μόνον ὁ ἐσθὺς μου εἰς ἄλλο
 δὲν στέκει, πιάνωμεν πολλὰ, καὶ μὴ δὲν μᾶς σώνουν τὰ ἄσπρα·
 αὐριον στέλνω τὸν ἄνωθεν κύρ Παναγιώτην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν
 Πάτραν καὶ Καλάβρυτα νὰ φωνίσῃ, ἐγὼ θὰ σταθῶ νὰ λάβω
 ἀπέκρισιν· πολλὰὶς δαυλαῖς μὲ πλακῶσουνε, δὲν ἡξεύρω ποῖαν
 νὰ πρωτοῖδῶ· ὁ παρὼν κύρ Γεώργης Ἀγαλόπουλος, ὅπου σὰς
 φέρει τὸ παρὸν, ἔγεινε Παπᾶς καὶ ἔρχεται αὐτοῦ, ὃς γνωρισθῇ
 ἀπὸ μέρους σας μὲ τὸν Παπᾶν κύριον Φλέσαν, ὅτι ποῦ νὰ
 γράφω ξεχωριστὰ τοῦ καθενός· καὶ ὅλους τοὺς φίλους γονυ-
 κλυτῶς τοὺς ἀτπάζομαι.

31. Αὐγούστου 1818, Ὑδρα. ὁ Δουῖλος σας.

Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου.

(Ἀναγνωσταρᾶς).

Σημειώσεις. Ὅλη ἡ ἀλληλογραφία τῶν ἀποστολῶν μεταξὺ-
 των καὶ μὲ τοὺς Ἀρχηγούς ἦτο σχεδὸν μὲ τρόπον τοιούτον,
 ὡς ἡ ἀνωτέρω τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης
 παραπτώσεως τῶν γραμμάτων.

Τὴν εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικώτατα προσαγορεύω.

Ἀριθ. 12.

Κυτριάς 24. Σεπτεμβρίου 1818.

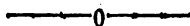
Ἀφοῦ ἐρευνήσω διὰ τὴν ἀκριβὴν μοι ὑγίαν τῆς, ἣν περ τὸ θεῖον διαφυλάττει μεθ' ὅλων τῶν ἐφετῶν, τὴν δηλοποιῶ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ θεία δύναμις, καλῶς ὑγιαίνομεν μέχρι τοῦ νῦν ἀριθάρησε καὶ ὁ ἀνεψιός μας Γιαννάκος εἰς τὰ ἐδῶ, καὶ μᾶς ἐπαράστησε διὰ ζωῆς φωνῆς τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐδῶ πατρίδος μας, τὰ νεγότηζια, τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν μας καὶ πάντοτε ἔτρεφα τοιοῦτον ἐμπορικὸν σύστημα τυχόντων ὑποκειμένων μετὰ τῶν ἡμῶν φρονήματα, νὰ ἀκορδιάρωμεν συντροφίαν, καὶ ἄμποτε μετὰ τὴν εὐγενεῖαν σας καλλίτερα, διὸ μαζοῦς σπεδίζεται ὁ παρὼν γραμματοχομιστής, καὶ μετὰ τὸν ἴδιον σᾶς περιμένομεν ἀφεύκτως. θεόθεν ὑγιαίνετε.

Ὁ ἀδελφός σας εἰλικρινέστατος.

Πετρόμπεης Μαυρομηχάλης.

Τὸν κύριον καπετὰν Παπᾶ Γεώργην ὡς ἀδελφὸν τὸν ἀσπάζομαι.

Τῷ εὐγενεστάτῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ Τζακάλογλου παναισίως.

Τὴν εὐγενεῖαν σου ἡγαπητέ μου κύρ Παναγιώτη Σέκερη ἀσπάζομαι ἐκ καρδίας.

Ἀριθ. 13.

1818. Ὀκτωβρίου 30. Ὑδρα.

Ἐγὼ ἐγνώρισα τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ εὐγενεία σου τὴν ἐδικήν μου, καὶ ὁ θάνατος θὰ μᾶς ξεχωρίσῃ καὶ νὰ μᾶς ἔξωσῃ ὁ θεὸς νὰ σᾶς ἰδῶ, καθὼς θέλει ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν, ὡς ἀμαρτωλὸς ὅπου εἶμαι νὰ με ἀκούσῃ. Ἀδελφε, τὰ πράγματα πάνε πολλὰ καλὰ, τῶρα ἀφεύκτως μοῦ γράφουν νὰ πάω νὰ συνομιλήσωμεν περὶ τοῦ ἐμπορίου, ἔλους τοὺς στοχασμούς τοὺς τοὺς καταλαμβάνω, καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν νὰ τὰ διορθώσω· γνωρίζω θὰ μοῦ χρειασθοῦν ἔξοδα, καὶ νὰ μοῦ ἐμβάσετε, καθὼς εἰς τὸ ἄλλο μοῦ γράφω νὰ μὴ μ' ἀφήκετε εἰς τὴν ἐντροπήν, γράφω καὶ τοῦ κύρ Ἐάνθου καὶ

κύρ Παναγιωτάκη, ὁμοῦ καὶ κυρίου Τζακάλου, ἐὰν καὶ ᾔνοι αὐ-
τοῦ, ὁμῶς ἐὰν καὶ λείπουν ἢ εὐγενεῖα σου νὰ μὴ μοῦ λείψης
καὶ μείνω εἰς τὴν ἐντροπὴν.

Ὁ παρὼν κύριος Ἀνδρέας Σπηλιοτόπουλος, καλὸς ἄνθρωπος
καὶ δεξιοῦ τον ὡς ἀδελφόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβάνεις 17. γράμ-
ματά· αὐτὰ εἶναι νὰ σταλθοῦν κατὰ τὴν συνήθειαν· ἀπὸ ὅλα αὐ-
τὰ γρόσια ἑκάτον ἐννενητὰ ἔλαβα, λέγοντές μου, ὅτι ἡμεῖς βιά-
νομεν τὴν ζωὴν μας διὰ λόγου σου, καὶ ἄσπρα δὲν ἔχομεν νὰ
σοῦ δώσωμεν. ὁ Κύριος Γκίκας Γκιόνης μὲ κύριον Φραγκί-
σκον εἰς ἀκριβοχαίρετον, καὶ ἤρχισαν μὲ ἐπιτηδεύοντα νὰ
ναυβλῶνουν καράβια· ἐγὼ αὖριον, θεοῦ θέλοντος, μισεύω δὲν
ἐλείψα νὰ γράψω, ὅπου ἐδιέτριψα τὸν ἀπερασμένον καιρὸν περὶ
τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅσους ἐγνώρισά ὁποῦ τὸ ἐμπόριον εὐρίσκεται·
μὲ καλὴν κατάστασιν, καὶ τὰ ἐστεῖλα τοῦ Κονσόλου τῆς Πά-
τρας, νὰ τὰ στείλῃ καθὼς ἤμουν διορισμένος, λάβε καὶ τὸ ἐσω-
θέν τοῦ Ψάλλτη διὰ Ὀδέσσα, ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τοὺς γράφω με-
γαλὰ κτυπήματα, διὰ νὰ τηράξουν τὸ ἐμπόριόν τους, εἰδὲ θέ-
λουν παιδεύουν ὅλοι· ὅσα γράμματα λάβεις μὲ τὸν παρόντα,
ἀλλὰ τόσα στοχαζομαι θέλει σου τὰ στείλω μὲ δεύτερον.

Ὁ Γαμβρός σας ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ἐξαιτίας του ἐστάθην
ἐως ὥρας· μοῦ κακοφαίνεται ὅπου δὲν τὸν ἀντάμωσα· ὅτι μοῦ
γράφεις εἰς τοῦ ἰδίου ἐδῶ στέλνεται, ὅτι ἐρχονται πολλὰ σύγουρα.

Ὁ Δουλὸς σας.

Ἀναγνώστης Παπᾶ Γεωργίου
Ἀναγνωσταρᾶς.

Ἀριθ. 13.

Τὴν εὐγενεῖάν σας ἡγαπητοί μου κύριε Ξάνθε καὶ κύρ
Ἀναγνωστόπουλε ἀδελφικῶς σᾶς ἀσπάζομαι.

30. Ὀκτωμβρίου 1818. Ὑδρα.

Δὲν σᾶς γράφω εἰς πλάτος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ γράμμα, ὅπου γρά-
φω τοῦ κύρ Σέκερη καταλαμβάνετε· ἐγὼ πάσχω καὶ πολεμῶ
καὶ ὅλα πᾶνε καλὰ, πλὴν ἔχωμεν τώρα νὰ κάμωμεν μὲ μερι-
κούς ἀνθρώπους ὅπου καὶ αὐτοὶ χρειάζομενοι, καὶ εἶναι καὶ δυ-
στυχισμένοι διὰ νὰ τρῶνε ψωμί· φιλὰ τὰ πᾶω καὶ χοντρά γί-
νονται· τώρα εἶναι χρεῖα, ἀπεύκτως γυρεύουν νὰ κάμωμεν
δμιλίαις καὶ πρέπει νὰ πᾶω, καὶ στοχάζομαι θὰ γυρεύουν
ἄκρη καὶ πιάνα καὶ τόσα ἄλλα περὶ τῆς πραγματείας ποῦ νὰ
πιθωθῇ τὸ πρᾶγμα, καὶ τόσα ἄλλα ὅπου ἐγὼ στοχάζομαι.
Λοιπὸν ὅλα ἡμπορῶ νὰ τὰ ἡσυχάσω καὶ νὰ τοὺς δώσω νὰ κα-
ταλάβουν καὶ σᾶς εἰδοποιῶ τὰ ὅσα κάμνομεν· ἀμὴ ἄραγε τι
ἔξοδα στοχάζομαι θεὸς λὰ μοῦ χρειασθῶν νὰ γυρίσω τὸ τουλάπι!
Λοιπὸν εἶναι χρεῖα νὰ μοῦ μπάσετε τὰ ὅσα γράφω εἰς τὸ
γράμμα τοῦ κυρίου Σέκερη διὰ νὰ πάῃ τὸ πρᾶγμα τιμημένα·
ἐγὼ ὅσα γράμματα ἔλαβα ἀπὸ τὰ μέρη, 17 μόνον· ἀπὸ ὅλα
ἔλαβα γρόσια ἑκατὸν ἑννεήντα, καὶ μοῦ λέγουν, ὅτι ἡμεῖς βά-
νομεν τὴν ζωὴν μας διὰ λόγου σου καὶ ἄσπρα δὲν ἔχωμεν νὰ
δώσωμεν, καὶ ἔχουν δίκσιον, εἶναι ἀκόμη καὶ ἄλλα τόσα ἢ
καὶ περισσότερα γράμματα, ὅμως δὲν εὕριξε σύγουρο ἡν-
κόντρο νὰ μοῦ τὰ στείλουν· ἐγὼ αὖριον μιτεύω θεοῦ θέλοντος·
ἐγὼ δὲν ἔλλειψα εἰς ὅσα μέρη ἐγνώρισα ὅπου ἐδιάτριψα τὸν ἀπε-
ρασμένον καιρὸν, πρὸς βοήθειαν τῆς πραγματείας μὲ μεγάλα
ῥητά· ὅτι δύνoμαι δὲν λείπω, καὶ ἐκεῖνο ἀκόμη, ὅπου δὲν δύ-
νομαι, τὸ κάνω δυνατόν· δὲν ἡξεύρω ἂν ᾔῃαι αὐτοῦ ὁ κύριος
Τζαχάλοφ ἢ ἐμίσειε δὲν μοῦ ἐγράφετε· ἂν ᾔῃαι αὐτοῦ τὸν
ἀσπάζομαι ἐκ καρδίας· ταῦτα.

Δούλος σας.

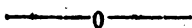
Ἀναγνώστης Παπαῖ Γεωργίου

Ἀναγνωσταράς.

Υ. Γ. Ἐγὼ ἐδῶ τὸν Ἀναγνώστην Δημητρίπουλον, γυρεύει

νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, πάσχω νὰ τὸν κρατήσω· μοῦ λέγει θὰ πά-
γω, ἂν ἡμπορέσω τὸν κρατῶ, εἴτε μὴ τί νὰ τοῦ κάμω ;

Σημείωσις. Ὁ Ἀναγνωσταρᾶς ἀφοῦ ἔβγαλεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν πολλοὺς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ τῶν ἀποσταλμένων παρ' αὐτοῦ, εἶχεν ἀνάγκην ἐξόδων, διὰ τοῦτο ἐζήτησε χρήματα ἱκανὰ· ὁ δὲ ἀξιότιμος Παναγιώτης Σέκερης προθύμως τὸν ἐροδίατε, στεί-
λας αὐτῷ, ὅσα ἐζήτηι, καὶ οὕτως ἐμψυχωθείς ἀπέκτινεν τὴν να-
τήγησιν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Μάνην καὶ εἰς τὰς Σπέ-
τζας καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

Ἀρθ. 14.

Κύριε Ἀθανάση Τζακάλωφ, σὲ ἀσπάζομαι.

11. Νοεμβρίου 1818. Καλαμάτα.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησα ἀπὸ μαζύ σας δὲν ἤξιώθην γράμματα σας, με ὅλον ὁποῦ σᾶς ἔγραψα με τὸ φθάσιμόν μου ἐδῶ, διὰ μέσου τοῦ Κουμπάρου μου Παπᾶ Γεωργίου πὲρ βίας Ὑδρας, καὶ ὡς ὦρας ἀπόκρισίν σας δὲν ἔλαβα· ἔθεν τώρα σᾶς εἰδοποιῶ ὁποῦ με τὸ φθάσιμόν μου εἰς τὸ ἐδῶ, καὶ ἐν ταυτῷ εἰς τὴν Πατρί-
δα μου, ὁποῦ ἐκεῖ ζῶ εὐτυχῶς, καθὼς ἐπιθυμοῦσα· σᾶς λέγω, κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, εἶναι χρεῖα νὰ κοπιᾶτε διὰ νὰ λάβετε τὸ πρᾶγμα, καθὼς τὸ κοντράτο μας, ἥ νὰ με πληρο-
φορήσετε νὰ ἔχω μίαν ἀπόκρισίν σας νὰ ἤξεύρω νὰ πορευθῶ, διὰ τὶ κατὰ τὴν ἀπόρασίν μας, ἀπαρέθην ἀπὸ ὅλας τὰς εἰ-
κιακάς μου ὑποθέσεις, καὶ ἐπρότμενα καθὼς ἡ δουλία μας. Ὡρᾶ λοιπὸν βλέποντας τὴν ἀργοπορίαν σας, ἀπεφάτισα καὶ στείλω πεζὸν πὲρ βίας Ὑδρας, στέλλοντάς σας καὶ τὰ ἀναγκαῖα γράμ-
ματα ὅλης τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἀμέσως ὁποῦ λάβετε, θέλετε τὰ ἰδεῖ, καὶ ἀμέσως νὰ με εἰδεάσετε τὴν γνώμην σας, τί ἔχω νὰ κά-
μω, καθὼς καὶ ὁ κύριος Κορνήλιος, ὁποῦ εἶμαι, εἶναι πολλὰ ὠφέ-
λιμος· με τὸ νὰ μὴν ἔλαβα κανένα γράμμα ἀπὸ Ὑδρα ἀπὸ τοὺς γνωστούς μας, ἐστοχάσθην, ὅτι νὰ ᾔται εἰς Κωνσταντι-

νούπολιν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ στέλλω εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εἰς ἑλλειψιν ἐδικήν σας νὰ τὰ λάβῃ ὁ κύριος Ξάνθος.

Τὸν Ἀναγνωστόπουλον καὶ λοιποὺς πατριώτας ἀσπάζομαι

Σὰς εἶμαι μὲ ὄλην τὴν εἰλικρινὴ ἀγάπην.

Ἠλίας Χρυσασπάθης.

— 0 —

Ἀριθ. 14.

Κύριε Ξάνθε, ἀε ἀσπάζομαι καθὼς ὅλους τοὺς οἰκιακοὺς σας.

11. Νοεμβρίου 1818. Καλαμάτα.

Ἀφ' οὗ ἀνεχώρησα ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, δὲν εἶλαμεν τὴν τιμὴν νὰ λάβωμεν γράμμα σας, καθὼς καὶ ἡμεῖς δὲν εὐκαιρίσαμεν νὰ σὰς γράψωμεν, ἀλλὰ σὰς εἰδοποιούσαμεν τὸ ἀρίθον μας διὰ μέσου τοῦ κυρίου Ἰακώβου Κορνηλίου. Τώρα λοιπὸν σὰς εἰδοποιούμεν, καὶ σὰς λέγομεν, ὅτι εὐρισχόμεθα, σὰν θέλει ὁ θεὸς εἰς τὴν Πατρίδα μας εὐτυχεῖς, καθὼς καὶ τὰ ἐπιχειρήματά μας ἔλαβαν καλὸν τέλος· ἐγὼ ἕως ὥρας εἰλπίζα τὸν φίλον νὰ ᾔναι φθασμένος, διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, καὶ εἶμαι εἰς μεγάλην ἀπορίαν περὶ τούτου.

Ἐγὼ δὲ εὐρίσκομαι καθὼς μὲ ἐγνωρίσατε, καὶ ἀκολουθῶ καθὼς σὰς ἐξηγήθηκα· βλέποντας ὁμῶς μερικὰ ἐπιχειρήματα, ἐβιάσθην νὰ βγάλω πεζὸν διὰ νὰ σὰς εἰδεάσω τὰ κινήματά μου, καθὼς καὶ τοῦ ἐδώ κυρίου Κορνηλίου, καὶ μὲ τὴν περιλαβὴν τους νὰ μὲ εἰδεάσετε τὸ πῶς ἔχω νὰ φερθῶ, μὲ τὸ νὰ εὐρίσκωμαι ἀνεργός, καὶ δόσατέ μας νὰ καταλάβωμεν, πῶς ἔχομεν νὰ πορευθῶμεν εἰς τὸ ἐξῆς· τὰ γράμματα ἔγειναν εἰς ἀνομα τοῖς κυρίῳ Ἰσακάδω, καὶ ἂν ὁ ἴδιος δὲν εὐρεθῇ αὐτοῦ, θέλετε τὰ λάβει καὶ ἐγχειρίσει ἐκεῖ, ὅπου ἀπαιτοῦν, καὶ ἀπὸ αὐτὰ θέλετε καταλάβει τὸ πᾶν. Σὰς παρακαλοῦμεν φροντίσατε νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόκρισίν τους· τὸν κύριον Ἀναγνωστόπουλον ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι ἀπὸ τὸν Κουμπάρον μου Παπᾶ Γεώργγιον δὲν ἤμπορῶ νὰ βεβαιωθῶ εἰς τὴν νερὰ τρέχει, μ' ὅλον ὁπὸ τοῦ ἔγραψα.

Σὰς εἶμαι μὲ ὄλην τὴν εἰλικρινὴ ἀγάπην.

Ἠλίας Χρυσασπάθης.

— 0 —

Ἀριθ. 15.

Φίλε!

Τῇ 31. Μαρτίου 1819. Γαλάτζι.

Ἐλαβον τοὺς ἀδελφικούς της ἀσπασμούς παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἀντωνίου Ἀδαμήδη καὶ εὐχαριστῶν εἶδον τὰς ὑποψίας της, ἔλαβε διὰ τὸν κινιμὸν διὰ Ἰάσιον τοῦ γνωστοῦ φίλου . . . ὅθεν τῇ λέγω μὲ συντομίαν νὰ ἡσυχάσῃ διόλου τὸ πνεῦμά της ἀπὸ . . . διότι δὲν εἶναι ἄλλη τις αἰτία, εἰμὴ θεωρήσαντες ἀκριβῶς τὴν μεγάλην ἀκαταστασίαν καὶ ἀτυμφωνίαν, ὅπου σχεδὸν θέλει ὁ καθεὶς τῶν συντρόφων . . . νὰ ᾔναι ἐξουσιαστὴς τῶν ἄλλων, χωρὶς κἀνένα νόημα . . . ἐκ τούτου λοιπὸν τί ἔπεται ; ἂς συμπαράγῃ τὸν Δικαῖον . . . ἐφέραμεν ἀπὸ ἔξω εἰς Ἰάσιον, ἀλλ' τί νὰ σᾶς εἰπῶ, φίλε μου! σιωπῶ καθότι δὲν ἔχω καιρὸν, καὶ ἀνταμυνώμενοι σὺν θεῷ ὁμιλοῦμεν.

Μένω.

Ἀσπαζόμενός την ὅλος πρόθυμος

Δημήτριος Θέμελης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὲλ Ξάνθῳ εἰς Τομαράεον.

— 0 —

Ἀριθ. 16.

Περιπόθητε. Κύριε, ἀδελφικῶς σὲ ἀσπάζομαι.

Γαλάτζι τῇ 21. Μαΐου 1819.

Ἔστω εἰς εἰδῆσίν της, ὅτι σήμερον εἰς τὰς πέντε ὥρας τῆς ἡμέρας ἐξεκινήσαμεν τὸν κύριον Π. Παππαγιανόπουλον διὰ τὸ γνωστὸν μέρος, εἰς ὃν ἐπαρὰδόμεν καὶ τὴν γραφὴν, ὅπου ἐγχειρίσατε τῷ Ἀδαμήδῃ· δὲν περιττολογῶ, καθότι ἀρκεῖ μόνον, αὐτὴ ἐστάλθῃ ὁ εἰρημένος ἐπίτηδες, καὶ τῶν φρονίμων ὀλίγα . . . τὸν δὲ Κομισιονέρην (α), ἐλθόντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν . . . μ' ὅλον ὅπου ἐζήτησεν ἐπιπόνῳ νὰ μεταβῇ εἰς Ἰάσιον μ' ὅλον τοῦτο ἐκατόρθωσα νὰ μείνῃ ἐδῶ καὶ ἐλπίζω νὰ ἀρέσῃ καὶ τῶν Ἰντερεσάτων καὶ τοῦτο ἀπεφασίσθῃ νὰ μείνῃ ἐδῶ μετὰ τὸ νὰ τὸν ἐβεδαίωσα, πῶς χθὲς ἔλαβον εἰδήσιν, ὅτι ὁ Ἰντερεσάτας, εἰς τὸν

(α) Ὁ Ἀδελφὸς Σφαῖλος, σταλεὶς διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ξάνθον, τὸν Ἀναγνωστόπουλον, Θ. Νέγγην, καὶ Γ. Λεβάντην· ἀλλ' ὁ Θέμελης καὶ Δικαῖος τὸν ἔφερον εἰς μεταμέλειαν, καὶ ἔγεινε πιστὸς καὶ εὐκρινὴς φίλος.

ἔπειτον ἤθελε προσηλωθῇ (α), ἐκίνησε διὰ ἐδῶ, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἔδωκεν ἡσυχίαν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ ὑποκειμένου· καὶ ὑγεία. Εἰμὶ δὲ πρόθυμος ὡς ἀδελφός. Δημ. Θέμελης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Σάνθω. εἰς Ῥένι.

— 0 —

Ἀριθ. 17.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Σάνθε, εἰς Κιτυόβιον.

Ἰάστιν τῇ 4. Αὐγούστου 1819.

Τὸ ἀπὸ 13. τοῦ παύσαντος ἀδελφικόν μοι αὐτῆς μέσον τοῦ κοινοῦ ἡμῶν φίλου Ἀδαμήδῃ, ἀτμένως ἐδεξάμην, ἐξ οὗ τὴν ἀγαθὴν μοι ὑγείαν της πληρορροηθεῖς, λίαν ἐχάρην· εἶδον καὶ τὸ πρὸς τὸν φίλον ἡμῶν (β), ἐσώκλειστον, ὅπερ πάραυτα διεύθυνα διὰ τὴν καλὴν ἐπιτυχίαν τῆς πόστας, ἐτοιμῆς οὐσης, ὡσαύτως τῇ λέγῳ καὶ διὰ τὰ προσταλλέντα μοι αὐτῆς, ὅτι τὰ ἔλαβον καὶ πρὸς ἡσυχίαν της· περὶ δὲ τοῦ ἀπὸ Βασιλευούτης ἐλθόντος, ἰαθείς ἀπὸ τὸ λάβωμα μοι ἐξηπόυσε γρ. 600. διὰ νὰ ἀπέλθῃ χάριν ἐξόδων. Μόλις λοιπὸν τὸν οἰκονόμητα μὲ τὰ 200. μόνον μὲ λόγον νὰ κινήτῃ παραυτίκα διὰ Βασιλεύουσαν, ἀλλὰ λαβὼν αὐτὰ ἔμεινε εἰς Γαλάτζι, ἐγλεντίζοντας ἄχρι τοῦδε. Ἦδῃ δὲ μαθὼν, ὅτι μαθὼν τὴν δεινὴν ἀσθένειαν τοῦ Π. Δικαίου παρὰ τινος φίλου, ἐλθόντος ἀπὸ Βουκουρέστι, ἀπεφάσισε νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ πρὸς ἐντάμωσίν του· δὲν ἔλειψαν ὅμως οἱ φίλοι ἄνευ ἀναβολῆς ἀπὸ τὸ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν φίλον Π. Ἀναγ. ὡς καὶ ἐντεῦθεν διὰ βέγολάν του, ἀμυιβάλλω ὅμως ἂν αὐτὸς δυνήθῃ νὰ ὑπάγῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ χρηματικὸν ἐλλείπει. Ὁ Γεώργιος Γιάτζου ἐπώλησε κατ' αὐτὰς τὴν πραγματείαν (γ), εἰς τὸν ἄρχ. Ποστέλνικον Ἰακωβάκην Ῥίζου μὲ μεγάλην του εὐχαρίστησιν, διὰ τὸ ὅποιον ἐχάρησαν ὅλοι οἱ σύντροφοι, ἐπειδὴ ἐπωλήθη καὶ ἡγοράσθη εὐκόλως· τὰ ἃ μέλλει ἀποστεῖλαι μοι γράμματα θέλει μοι διευθύνει μέσον τοῦ φίλου, παρ' οὗ λείπεται τὴν παροῦσαν μου. Ἐγὼ ἀσπάζομαι.

Υ. Γ. Εἰδοποιήθημεν, ὅτι ὁ Δικαῖος μας ὑγιαίνει.

Δημήτριος Θέμελης.

— 0 —

(α) Τὸν Γεωργίον Δικαῖον, πρὸς ἐν ὃ ἔφηλός Σφαίλος ἦτον συστημένος (β) Ἀναγ. (γ) ἀπὸ τῆς ἀρχ. Ποστέλνικου Ἰακωβάκη Ῥίζου

Ἀριθ. 18 καὶ 19. Εἰς Δουμπασάρι.

Ἐντιμέτωπε κύριε Μανουὴλ Ξάνθε.

Ἰάσιον τῇ 5. 7bris 1819.

Δύ ἐντίμους σας ἐμοὶ περιποθήτας ἐν τῷ δέοντι καιρῷ ἔλαβον τὴν ἀπὸ 15 καὶ τὴν ἀπὸ 25. τοῦ ἡδὴ παρελθόντος· τὰς περικλησιθείσας μοι ἀπέστειλα καλῶς, καὶ ἀμερίμνει περὶ τούτων· ἄλλο τι νεώτερον δὲν ἔχω, παρ' ὅτι ὑγιαίνουν οἱ φίλοι μας καὶ εὐρίσκοντα· καλὰ μένω.

Π. Φριδαπόλλων.

Ἀριθ. 20.

Περὶπόθητέ μοι κύριε, χαῖρε.

Τῇ 7. 8bris 1819. Μότχδα.

Με τὸν ἀπὸ Νίζναν ἐρχομόν μου ἔλαβον τὴν τιμίαν σας ἀπὸ ἀ. τοῦ παρελθόντος καὶ ἔχαρην τὰ περὶ τῆς ποθητῆς μου ὑγείας σας· δὲν ἤξευρα τὸν αὐτοῦ ἐρχομόν σας, ἀλλέως σὰς ἐπρόσμενα νὰ ἔλθωμεν μαζὺ καὶ μεγάλως μοὶ ἐκακοράνη· σθάνοντας σὺν θεῷ ἐδῶ, ἔρχεσθαι εἰς τὴν πολιτείαν, λέγοντας τοῦ ἀγωγιάτου Γκόροτ, καὶ ζητᾷς τὸ ὁσπίτιον τοῦ Κόζλοβ. ἐγὼ κοντὰ ἐκεῖ κατοικῶ· εὐθὺς μετὰ τὸν ἐρχομόν σας, ἐρωτᾷς ποῦ εἶναι Νικόλα Μπαλσόγη κρεστὰ εἰς τὴν ἡλὴν σας βροβότα, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν Νικόλα Μπαλσόγη κρεστὰ μετὰ τὴν ἐκκλησίας καὶ τοῦ χαμπαναρίου εἶναι τὸ ὁσπίτιον ὅπου ζῶ· ἐμβαδίνοντας ἐρωτᾷς περὶ ἐμοῦ, Ἀντὼν Παύλοβιτς, καὶ μετὰ εὐρίσκετε. Πρὸς ἑμέ εἰς τὸν ἐρχομόν σας, μὴν ἐρωτήσης κανένα Γραικὸν περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ Ῥώσσοις ὡς σὲ ὀδηγήσῃ· γράψτε μοι πότε ἀπὸ αὐτοῦ μισεύετε, καὶ ἂν μετὰ τὸν διὰ νὰ ἤξεύρω καὶ νὰ σὰς προσμένω.

Ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον Βασιλείου (α), γράμμα δὲν εἶχον καὶ οὔτε χαμμίαν εἶδον καὶ ἀπορῶ· αὐτοῦ φερθεῖτε καλὰ, ὅτι εἶναι σκουριασμένοι, καὶ μὴ δόσετε αἰτίαν ὁμιλίας. σὰς ἀκριβοσπαζομαι

Ὁ δοῦλος σας.

Ἐλευθεριάδης

(Κομιζόπουλος).

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ εἰς Νίζναν.

Ἀριθ. 21.

Φίλιππε Κ. Ἐμμ. Ξάνθε !

Ἀπὸ Ῥένι τῇ 27. 8δρίου 1819.

Δὲν ἔχω γράμμα σας, ἐν ᾧ σᾶς ἔγραψα ἐγὼ ὑγιαίνομεν εἰς τὰ ἐδῶ, τὸ αὐτὸ σᾶς ἐπευχόμεθα. Ὁ Κ. Π. Α. Ἀναγκωστόπουλος ἦλθε πρὸ πολλοῦ εἰς Γαλάτζι, αἴτιον ὅμως τῆς πανώλους καὶ ἐκ τούτου κλεισήματος καραντίνας μας δὲν εὐγῆκεν ἐδῶ, καὶ περιμένει ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ δωθῇ ἡ ἄδεια νὰ πέρωνονται πατατζέροι καὶ θέλει εὐγεῖ ἐδῶ, καὶ ἐδώθεν αὐτὸς εἶδε διὰ ποῦ. Ὁ Δικαῖος ὑγειῆς ἐμίσησε διὰ Κωνσταντινουπόλιν. οἱ ἐν Γαλάτζι ὑγιαίνουν, οἱ ἐν Ἰσμαήλ τὸ αὐτὸ γράψετε μοι τί, ἐὰν ἤξεύρης, διὰ Βατικιώτην ὁ Μοῦσος εἶναι εἰς Πόλιν, ἐρχεττι τὴν ἀνοιξίν· ὅλα καλὰ μέτεσιν χολεβὰ σοὶ ἔγραψα καὶ ἄλλοτε, ἀπέκρισιν δὲν ἔχω. Σὲ γλυκοασπάζομαι.

Ὁ εὖδς Π. Ρουμπίνης.

Ἀριθ. 22.

Εἰς Μόσχαν.

Ἐντιμότατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ῥένι τῇ 16. Ἰαννουρίου 1820.

Ἀπὸ Ἰσμαήλ ὁ φίλος Δημήτριος Ῥωδιάδης κατὰ τὰς 11. τούτου μᾶς ἔδωσε τὴν ἀποκτάϊαν καὶ Ὀλυβεροτάτην εἰδησιν τοῦ θανάτου τοῦ εὐγενοῦς Κυρίου Δημητρίου Παύλοβιτς Βατικιώτη κατὰ τὰς 21. μηνὸς καὶ χρόνου πνεύσαντος, λέγων, ὅτι ἐρχόμενος ἀπὸ Πετρούπολιν καὶ εἰς τὰς 23. ἐνταριάσθη εἶναι περὶ τὸν νὰ σοὶ παραστήσω τί θλύψιν κοινῶς ἐδῶ ἐπροξένησεν, ἀλλὰ μόνον φιλικῶς καὶ θερμῶς σᾶς παρακαλῶ, νὰ μοὶ δόσετε λεπτομερῶς πληροφορίαν τούτου τοῦ θλυβεροῦ περιστατικοῦ.

Ὁ Κύριος Ἀναγκωστόπουλος ἐμβαίνει αὐριον εἰς Καραντίαν ὑγιαίνει· εἰς Γαλάτζι ἠκολούθητε πυρκαϊά, ἡ ζημία ἀναβαίνει εἰς τὰ 3,000,000 καὶ ἐπέκεινα. ὁ φίλος σου

Παναγιώτης Ρουμπίνης.

Ἀριθ. 23.

Εἰς Περτρώπολιν

Περικύβητε Κόριε· Α. Θ. Ἐμμ. Εἰνθε.

Μόσχα τῇ 2. Φεβρουαρίου 1820.

Τὸ ἀδελφικὸν σας ἀπὸ τὰς 22. λήξαντος ἔλαβον καὶ ἐχάρην τὴν ὑγείαν σας, παρὰ τοῦ Ἀγαπητοῦ ἔμαθον, ὅτι ἐνταμωθήκατε μετὰ τοῦ Εὐεργετικοῦ (Καποδίστρια) καὶ ἐχάρην, ἀγκαλὰ καὶ ἐπρόσμενα γράμμα σου μὲ ἀνησυχίαν, ὅτι ἡ πρώτη γραφή τοῦ Ἀγαπητοῦ μεγάλως μὲ ἐλύπησεν, ἡ ὑστερινὴ ὅμως μοι ἔδωκε χρηστάς ἐλπίδας καὶ εἶθε· μείνῃ ἡσυχος καὶ μὲ πρῶτον θέλει γράψω τῶν φίλων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνένα γράμμα δὲν εἶχον· εἶδον καὶ περὶ τοῦ ἀδολέσχου, καὶ ἐκάμειτε καλὰ ὁποῦ τὸν ἐπολιτεύθητε· ἡμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε μὲ τί ἐπιθυμίαν προσμένω γράμμα σας· ἐδῶ οἱ φίλοι σας ὑγιαίνουν καὶ ἔλοι εἶναι καλὰ ὡς τούτῃς ἄφητες· ὁ Ἀγαπητός μοι ἔστειλε γράμμα πρὸς τὴν οὐτιδανὴν Μηχανὴν (Γεώργιον Γάτζον), καὶ μὲ πρῶτον τὴν στέλω, συμπεραίνω νὰ ᾔται πρὸς ὠφελος. Ἀπὸ αὐτὸν εἶχα γράμμα καὶ πάλιν τὰ ἅπειρα μὲ γράφει, περιπλέον ὅτι ἔλαβον ἐκεῖ γράμμα ἀπὸ μέρος τῶν Κυρίων (τῆς Ἀρχῆς δηλαδὴ), ἔγραψεν ὁ Ἰωαννίδης (Ἀναγνωστόπουλος) ζητῶντας χρήματα καὶ τοῦ ἐγνώρισαν τὸν χαρακτῆρα, καὶ ἐμβήκαν ὅλοι κοιῶς εἰς ὑπόψιν, καὶ ἔμεινε νεκρὸν τὸ ἐμπόριον πρὸς καιρὸν· ὅθεν θέλω γράψω τὰ δέοντα· πολλὰ ἐτι γράφει, πλὴν παρὰ τρέχω. Περιπλέον γράφει ὁ αὐτὸς Ἰωαννίδης πρὸς ἓνα φίλον ἐκεῖ, ὅστις τοῦ ἔδειξε τὸ γράμμα, λέγοντας, ὅτι, ἂν ὁ Ἀντών. Εὐστρατίου (Κομιζόπουλος) ἀπεράσῃ ἀπὸ ἐκεῖ, νὰ πασχίσουν νὰ τὸν στείλουν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐστάλθη ὁ Ἀλ. Δημ. (δηλ. ὁ Γαλάτης) καὶ τὸν λέγει· ὅτι καὶ εἰς τὴν Ὀδέσσαν ἐδόθη παρομοία παραγγελία· τί νὰ συμπεράνω δὲν ἤξεύρω, ἐγὼ ὠμίλησα μὲ τὸν Εὐστ. καὶ μὲ εἶπεν, ὅτι εἶναι ἐτοιμος εἰς τὴν θέλῃτιν τῶν συντρόφων, καὶ μόνος προαιρεῖται νὰ κάμῃ τὸ ταξιίδιον, χωρὶς νὰ βάλῃ εἰς πείραξιν καὶ ἐξοδα τοὺς συντρόφους, φθάνει μόνον νὰ ἤξεύρῃ τὸ βέβαιον κέρδος τῶν συντρόφων, καὶ εἰς τοῦτο ὠρκίσθη, ὅτι δὲν θέλει ἀργοπορήσει νὰ τὸ ἐπιχει-

εισθῇ· μὴ πειραχθῇ· εἰς τὸ παραμικρὸν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος
δὲν ἐπειράχθη, καὶ συμπεραίνω νὰ ᾔναι τῆς Οὐτιδανῆς Μηχ.
ἐνέργειαι, ἅς μὴ τὸ ἐλπίζῃ ὁμῶς νὰ ἐμβάτῃ σκάνδαλα· οὐ
Εὐστρατιάδης· με λέγει εἶναι ἔτοιμος εἰς κάθε νεῦμα τῶν συν-
τρόφων. σὲ γλυκοαπαύξομαι.

Ὁ φίλος

Ἀνδ. Ἐλευθεριάδης
(Κομιζόπουλος.)

Ἀριθ. 24.

Εἰς Πετροῦπολιν.

Ἀκριβέστατε φίλε!

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 5. Φεβρουαρίου 1820.

Κατὰ τὴν 29. Ἰαννουαρίου παρελθόντος, ἦτο γεγραμμένη ἡ
πρὸς τὴν αὐθεντίαν σας ὑστερινή μου, τὴν ὁποίαν σὰς βεβαιῶ·
καὶ αὐτὴν καὶ ἡ πρὸς ἐμέ τιμίσας, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ κυ-
ρίου Ῥιζάρη ἔλαβον· εὐχαρίστως ἀνέγνωσά τὰ μετὰ τὴν πρῶ-
την ἐντάμωσίν σας μετὸν Πανκῶστα (Καποδίστριαν)· καὶ περι-
μένω νὰ μοὶ εἴπητε τὸ χαροποιέστερον μετὰ τὴν δευτέραν.
Δὲν μοὶ λέγετε ἂν τῷ ἀναφέρατε τι περὶ τῆς τοῦ Βαρβάκη
ὑποθέσεως, πρᾶγμα ἀναγκασίτατον, ἐπειδὴ τὰ χαβιάρια του
πολλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν οὐ μικρὰ ἡ ὠφέλεια, ὅταν σταλθῶσι διὰ τὴν Γραι-
κίαν· ὁ καιρὸς τοῦ μιστευμοῦ του πλησιάζει, κατὰ φυσικὸν λο-
γισμὸν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποφασισθῇ καὶ νὰ βαλθῇ εἰς
ἐνέργειαν αὐτὴ ἡ σπεκουλαζιὸν χωρὶς ἄργητα. Τὰ διὰ τοὺς
ἐν Ὁδησσῷ καὶ Ἰσμαήλ φίλους δύω γράμματα, θέλω διευθύ-
νει διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου, καὶ ἂν λάβω καιρὸν θέλω τοῖς
γράψῃ καὶ ὁ ἴδιος ἅπαντες οἱ φίλοι καὶ ἐγὼ σὰς προσκυνούμεν.

Μένω.

Ὁ Δοῦλός σας καὶ φίλος σας

Νικόλαος Πατζιμάδης.

Ἀριθ. 25.

Ἀκριβέστατε φίλε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε εἰς Πιτρούπολιν.

Τῇ 12. Φεβρουαρίου 1820. Μόσχᾳ.

Ἐπειδὴ ἀσθενῶ δὲν σὰς γράφω μόνος μου, διδὼ καὶ συντόμως σὰς λέγω, ὅτι περιμένω ἀπόκρισίν σας εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 5. τοῦ τρέχοντος γραφῆν μου μὲ χαροποιᾶν τινὰ εἶδῃσιν τὸ ἐγκλειζόμενον πρὸς τὴν αὐθεντιάν σας γράμμα ἐλαβὼν παρὰ τοῦ ἐν Ὀδессῃ Σταματῇ Κουμπάρῃ, ὅστις μὲ γράφει καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τὰς Νήσων συντόμως καὶ μὲ βεβαιότητα. Τὴν πρὸς αὐτὸν γραφὴν σας καὶ τὴν πρὸς τὸν κύριον Φωκιανὸν προχθὲς τῇ 10 τοῦ τρέχοντος ἐστεῖλον. Γράψε καὶ ἀπὸ μέρους μου πρὸς ἀμφοτέρους αὐτοὺς. Σὰς προσκυνῶ ἀδελφικῶς, καὶ μένω.

δοῦλος σας.

Νικόλαος Πατζιμάδης.

—0—

Ἀριθ. 26.

Κύριε ! Εἰς Μόσχᾳ.

Κωνσταντινούπολις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1820.

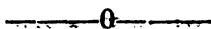
Ἡ ἄργητα τοῦ Θωμαΐδου (Ξάνθου) μᾶς ἐλύπησε, χαιρόμεθα ὅμως τώρα ὅχι μόνον τὸ ὑγιὲς ρηάσιμόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πληροσφίαν σας, ὅτι θέλει καλοπωλῆσει τὰς πραγματείας του, καὶ εἴθε νὰ τὸ ἀκούσωμεν ἀπὸ πρώτῃν σας ἐπειδὴ ἡ ἀπιτυχία τούτου δὲν θέλει ἐπιφέρει καμμίαν δυσκολίαν εἰς κανένα καὶ σχεδὸν ἀσυλλόγιστον πρᾶγμα. Οὐτε ἡ ἀποτυχία τοῦ (ἀν' μὴ δώτῃ κύριος) δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἕως τῶρα γεγονότα, τὰ ὅποια ὑπόσχεσιν αἵτιον τέλος καὶ ἡ θεία χάρις νὰ τὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὸ βάσκανον ὄμμα τοῦ πονηροῦ δαίμονος ! Τὸ πόσον καλὰ διετέθησαν ἕως τώρα τὰ πράγματα διὰ τῆς γραφίδος δὲν ἔμπορῶ νὰ σὰς τὰ ἐξηγηθῶ. Ἐδῶ ἐπίτροποι δὲν ἐδιορίστησαν ἀκόμη, ἐλπίζω ὅμως πρὸ τοῦ μισομαῦ τῆς ἐρχομένης πόστας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν νὰ σὰς τὰ φανερώσω κατὰ τὴν αἵτησίν σας. Τὴν τακτικὴν ἀλληλογραφίαν ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ, ἀλλ' αἱ ἀσχολίαι μου πολλὰ οὐσαι μὲ ἐμποδίζουν τὸν καρόν. Τὴν γραφὴν σας διὰ κύρ Μαρ-

τάκην (Τζακάλοφ) ἔστειλα εἰς Πίσσαν, ὅπου εὐρίσκεται δια-
 σκεδάζοντας τὰς μελαγχολίας του με τὸν ἄρχοντα Κ. Μ. (Μπου-
 ροκορδάτον), καὶ με τὸν ἅγιον Ἄρτης. Κατὰ τὴν αἴτησιν σας
 ἔσωθι εὐρίσκετε τὰ γράματα τοῦ Πετρόμπεη, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐ-
 φέρθησαν ἐδῶ ἀπὸ τὸν Καμαρινόν, καὶ εἶναι τὸ ἓνα ἀναφορά
 τοῦ ἰδίου με μόνην τὴν ὑπογραφήν του, τὸ ἄλλο ἀπὸ τοὺς Ἄρ-
 χιερεῖς καὶ Καπιτάνους, ὅτι ἀφιερώνωνται διὰ κάθε ὑπόθεσιν
 εἰς τὴν καλοσύνην τοῦ ἀρχηγοῦ τους, καὶ ἐν ἀκόμῃ ὁποῦ δὲν
 σᾶς στέλλω, ὡς ἀχρηστον, εἶναι καταγραφή τῶν θυσιῶν του,
 ὡς λέγει, ἀναθαίνουσαι χρονιαίως ἀνὰ ἑβδομήντα. πέντε χιλι-
 άδας γροσίων. Αὐτὸν οἶον τὸν συστήνουν οἱ πατριῶται του, τοι-
 οὔτος καὶ ἀκόμῃ καλλίτερος εἶναι, τὸ μόνον ἐλάττωμά του εἶ-
 ναι ὁποῦ ὑπερκαπᾷ τὸ μέταλον, καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἐμετρήθη μία
 ἀρκετὴ ποσότης ἀπὸ τὸν γραφεὰ καὶ ἀπὸ τὸν Δικαῖον διὰ τοῦ
 ἐνταῦθα υἱοῦ του, ἂν ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὸν Κύριον, νὰ τῷ
 δαθῶσι πάλιν διὰ τῶν ἰδίων μέσων. Ἀσπασόν μοι ἐκ μέσης
 ψυχῆς τὸν κύριον Θωμαΐδην, συγχωρῶντας με ὁποῦ δὲν τοῦ
 γράφω ξεχωριστά, διὰ πληροφορίαν του στείλε του τὴν
 παροῦσαν.

Ἐν βίξ μένω.

Ὁ σὸς Α. Καρίμου.

(Παναγιώτης Σέκερης.)

Ἀριθ. 27.

Περίποθητε Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῇ Α΄ Μαρτίου. 1820. Μόσχα.

Εἰς τὰς 23. σᾶς ἔγραψα τὰ δέοντα, εἰς τὰς 26, ὅμως
 με διαπαρέσκαϊν μου σὲ λέγω, ὅτι διὰ νὰ μοι ἔτυχον ἀνα-
 γκαῖαι ὑποθέσεις δὲν ἐπρόρθασα.

Ἐλαβον τὰς δύο τιμίας σας ἀπὸ 19 καὶ 23. χαίρομεν τὰ
 τῆς υἱείας σας. Εἶδον τὰ ὅσα μοι γράφετε διὰ τὸν ἐναντίον.
 Καὶ ἐπῆρα εἰς καλὴν σημείωσιν, μείνε ἥτυχος καὶ ἐρχάμεγος
 θέλει γνωρίσω τὴν πραθυμίαν καὶ εὐλικρίνειάν του, ἢ τὴν ὑπό-
 χρισίν του. Μὲ τὴν ἀπελθούσαν ἔγραψα τῷ Ἰωννίδῃ (Ἀναγνω-
 στοπούλῳ), καὶ αὐριον πάλιν θέλω γράφει καθὼς καὶ τῷ Λυσίππῳ.

(Λεβέντη) καὶ Κοντοῦ (Π. Σέκκερ,) ἀπὸ τοὺς ὑστέροῦς ὀφθαλμοῦμαι γράφας. Μᾶς λέγεις τὸν ἐρχομὸν δύο φίλων, διὰ τί ὁμῶς νὰ μὴ μᾶς φανερώσῃς ποῖοι, πόθεν καὶ διὰ ποίᾳς προϋβλέψεις πραγματειῶν;

Μὲ δυσχερᾶσκειν μας ἴδομεν καὶ περὶ τοῦ Εὐεργετικοῦ, ὅτι δὲν θέλει νὰ φανῇ ἐνεργὸς συνδρομητὴς, καὶ περὶ τούτου τί νὰ σᾶς εἰπῶ, νόμος γνωρίζετε τὰς χρεῖας μας. Τώρα εἵμεθα εἰς περιστασιν, ὅπου τῶν ἀδυνάτων νὰ μείνῃ ἀνενέργητος ἡ ὑπόθεσις μας, ὅτι καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ κάμωμεν παῦσιν τῶν ἐπιχειρημάτων εἶναι ἀδύνατον, πρέπει νὰ τοῦ παραστήσετε πόσον εἵμεθα ἐξαπλωμένοι, καὶ ὁποῖαν ἤν συμβουλήν διδοί, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ποῦ κλίνει ἡ θέλησίς του. Τοῦτο ὁμῶς σᾶς λέγομεν, ἕως ἐδῶ ὅπου ἐκαταντήσαμεν, μεγαλητέρα θέλει στάθῃ ἡ ζημία, ἂν κάμωμεν στάσιν, καὶ σωτηρία, ἡ ἐνέργεια εἰς τοῦτο συμφωνεῖ καὶ ὁ Ξενοφωντίδης. (Πατζιμάδης.) ἂν κριθῇ εὐλογον, ἡμπορεῖ νὰ ἀναρεθῇ ἡ ὑπόθεσις μας καὶ εἰς τὸν φιλόκλινον. Δὲν δίδω παλαιὰ ἄπειρα παραδείγματα, τῶν ἀποτυχόντων εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς ἐγκάρδιώσῃ, καὶ μάλιστα τώρα ὅπου αἱ ὑποθέσεις μας γυγαντιαίως προχωροῦν πρὸς τὰς χρεῖται· ἡ σπουδὴ καλὴ εἶναι, ὁμῶς βαθμηδὸν καὶ ἡ ἐνέργεια μας νὰ προχωρῇ· γοῖα νὰ ἐκτανθῶμεν εἰς τὰς προβλέψεις, καὶ τὸ Μπιλάντζον, ὅταν ἀποφασισθῇ, τότε ἡμπορεῖ νὰ σφραλισθῇ, καὶ βέβαια ἡ μεγάλη ἔκτασις ἀπαιτεῖ καὶ καιρὸν νὰ σφραλισθῇ Μπιλάντζον γενικόν. Διὰ τοῦτο, κύριε, ἀνάγκη νὰ μείνετε αὐτοῦ, ὅτι ἂν κατὰ τὸ παρὸν καὶ ὁ Εὐεργετικὸς ἀντιτείνῃ, ἐλπίζω ἀφεύκτως ἀκολούθως νὰ συμφωνήσῃ νὰ μᾶς συνδράμῃ, ἀφ' οὗ τὸν παρουσιάσετε ὅλας τὰς ἀποδείξεις τῶν δικαιωμάτων μας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴσθε γενναῖος, ὅτι τὰ καλά μὲ κόπους ἀποκτῶνται. Πάλιν ὁμῶς σᾶς ξαναλέγωμεν, ὅτι ἀφεύκτα πρέπει νὰ μείνητε μερικὸν καιρὸν αὐτοῦ, τὸ σχέδιον τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος ἐτελείωτε καὶ σᾶς στέλεται τὸ πρᾶσφέρει τοῦ Εὐεργετικοῦ, πόσον μεγίστως θέλει εὐκολύνει. Ἡ ἐνέργειά του δὲν θέλει σταθῇ δύσκολος, ὥς στο-

χάζομαι, εἰς τὴν σὺναξιν τῶν κεφαλῶν, καὶ ἡ Θρησκεία κα-
τὰ διαφόρους τρόπους μεγίστη, φθάνει νὰ τὸ ἀπορρίψῃ καὶ
ὁ Εὐσεβητικὸς. Σὲ ἀκριβοασπάζομαι καὶ μένω.

ὁ Α. Ξ. σὲ ἀπαύξει.

Ἐλευθεριάδης.

(Κομιζόπουλος.)

Ἀριθ. 28.

Κύριε Ἀντώνιε Κομιζόπουλε.

Εἰς Μόσχαν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ α΄ Μαρτίου. 1820.

Μὲ τὴν ἀπελθούσαν πόστιν σὰς εἶχον ἑτερὴν μου συντρο-
φεύουσαν καὶ ἓνα πλῆκον ὑπὸ ἀσφάλειαν, τῶν ὁποίων τὴν
παράλαβὴν δὲν ἀμφοιδάλλω, καὶ ἀναμένω μὲ πρῶτην σὰς νὰ τὴν
ἀκούσω διὰ ἡσυχίαν μου· ἤδη δὲ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔρθασεν ἡ
ἀπ' αὐτοῦ προσδοκουμένη πόστις ὑστεροῦμαι γράμματός σας,
καὶ δὲν ἔχω αἰτίαν ἐκτάτως. Σὰς πληροφορῶ, ὅτι ἐδὼ ἐδι-
ωρίσθησαν ἔρροι: δύο ἐκ τῶν ἐλλογίμων ὁ Διδάσκαλος Ν.
Λογιάδης, καὶ ὁ μέγας γραμματικὸς τοῦ Πατριάρχου Γ. Ἐ-
λευθεριάδης· καὶ δύο ἐκ τῶν ἐμπόρων, ὅ, τε Π. Σέκερης καὶ
ὁ Β. Διογενίδης, πρὸς αὐτοὺς εἶναι ἀναγκαῖον ἓνα γράμμα·
καὶ ἂν ἀπορρασιθῇ νὰ τοὺς σταλθῇ, ἢ ἂν ἤλθε κανένα εἰς
χειρὰς σας, νὰ τοὺς τὸ στείλετε μέσον τοῦ ἀδελφοῦ σας γρα-
φέως τούτου τοῦ γράμματος. Μὲ ἀνυπομονησίαν προσμένο-
μεν νὰ ἰδῶμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Θωμαΐδους, (Ξάνθου.)
πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλῶ νὰ στείλετε τὴν ἑσῶθεν γραφὴν
μου, εἰς τὸν ὁποῖον, φαίνεται ὅτι θέλει σταθῇ ὅλη ἡ βία.

Υγίαινε καὶ φίλει τὸν φιλοῦντά σε

Ἀναστάσιον Καρίμου.

(Π. Σέκερης.)

Κύριε! Α. Θ. (Ξάνθε.)

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῇ α΄ Μαρτίου. 1820. Κωνσταντινουπόλις.

Ἀνυπομόνως προσμένομεν ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ πρῶτην σου
τὸ εὐτυχές· φθάσιμόν σου αὐτοῦ, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑποθέσε-
ών σου, διὰ νὰ χαρῶμεν· καὶ ἄμποτε νὰ μᾶς ἔχετε εἰς τὸν

δρόμον γράμματα τῆς ἐπιθυμίας μας. Ἡμεῖς ὅλοι χάριτι θείᾳ ὑγιαίνομεν, αἱ ὑποθέσεις μας προβαίνουν γιγαντιαίως ἐπὶ τὸ καλῆτον, καὶ ἡ φαμίλια σου ὑγιαίνει πανοικί. Μὴ συνερίζεσαι ἂν δὲν τοῦ γράφω διεξυδικῶς, ἐπειδὴ γνωρίζεις πῶς εἶμαι πολύδουλος. Σὲ ἀσπάζομαι.

Ὁ σὸς Α. Κ. (Σέκερης)

—0—

Ἀριθ. 29.

Κύριε ! Θ.

Εἰς Πετρούπολιν.

Τῇ 12. Μαρτίου. 1820. Μότχα.

Με τὴν ἀπελθοῦσάν μου σᾶς ἔγραψον τὰ δέοντα. Τώρα δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ἔλαβον γράμμα ἀπὸ τὴν οὐτιδανὴν (Γ. Γάτζου), καὶ με κατετάραξε με τὰ ἀπειρα γραφόμενά του. Ἐγραφα, ὅτι ἀπ' ἐδῶ ἀπέρασεν ἓνας πολλὰ καλὸς καὶ με προκοπὴν φίλος, καὶ ὑπάγει δι' αὐτοῦ, καὶ με λέγει, ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ Θεοδωρίδης (Ξάνθος), ὡς στοχάζεται, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Σύντροφος τοῦ Ἰωακῆμ. (Ἀναγνωστοπούλου) ὅστις σᾶς ἔγραφα τὰ ὅσα περὶ ἐμοῦ ἐμελετοῦσε, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ γράμμα τὸ ἔδωκεν ὁ ἴδιος φίλος, ὁποῦ τὸ ἐπῆρε, καὶ εἰς τὸν Λύσιππον. (Λεβέντην) Καὶ διὰ τὸν Ἀρμόδιον με γράφει, ὅτι στέλνει ὅλων διαταγὰς, ζητώντας χρήματα ἀπὸ ὅσους ἔλαβον τὰς ὁμολογίας. Με γράφει νὰ γράψω τὸν Μιρτάκην, (Τζακάλοφ.) ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἰς Πίζαν τοῦ ἔγραψε, νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ νὰ ὁμιλήσουν. Στοχάσου, ἀδελφέ, καὶ πρόλαβε τὰ ὅσα ἀτοπήματα, μάλιστα ἰδὲ νὰ ἡσυχάσῃς τὸν ἀγαπητόν. Δὲν ἤξεύρω τί διαβολὸν ὁ Ἀρμόδιος φέρεται οὕτως, καθὼς καὶ ὁ Ἰωαννίδης. (ὁ Φλέσας καὶ Ἀναγνωστοπούλος.) Δὲν ἔπρεπε νὰ γραφῶν χωρὶς τὴν ἄδειαν τῶν Κυρίων, διὰ νὰ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτὰ τὰ ἀτοπήματα· εἰπέ με τί ἀπόκρισιν πρέπει νὰ τὸν κάμω. Τὸ μόνον ὁποῦ με πειραζει, εἶναι ὁποῦ ἀπὸ τὸν Λύσιππον δὲν ἔχω καὶ ἐν δύστηνον, μ' ὅλον ὅτι ἔλαβον ἀσφαλῶς τὰς ἐπιστολάς μου, καὶ φοβοῦμαι μὴ ἀληθεύουν τὰ ὅσα με γράφουν. Μῆτε ἀπὸ τὸν Κοντόν ἔχω γράμμα, καὶ δὲν ἤξεύρω εἰς τί νὰ ἀποδώσω τὴν τοσαύτην σιωπὴν

τους, καὶ γράψτε μου καὶ ἐλάττωτε κατευθεῖν, ὅτι ἀπὸ τὸν Ἀυσιππων μάλιστα ἐπρεπεν ἀφευκτὰ νὰ ἔχω. δὲν ἤξεύρω καὶ διὰ τὸν μισευμὸν τοῦ Ἰωαννίδου τί νὰ συμπεράνω.

Ἐν βίᾳ σὲ ἀκριβοπροσκυνῶ.

Ἐπαμινώνδας.

(Κομιζόπουλος.)

— 0 —

Ἀριθ. 30.

Περὶ πόθητε Κύριε. Θ. (Ξάνθε.) Εἰς Πέτρούπολιν.

Τῇ 15. Μαρτίου. 1820. Μόσκα.

Εἰς τὰς 12. τοῦ παρόντος ἐστάθη ἡ ὑστερινὴ μας. Ἐλάβομεν τὴν τιμίαν σας ἀπὸ 9. ἐχάρημεν τὴν ἀκριζὴν μας ὑγειάν σας. Ὁ Ξενοφωντίδης καταγίνεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του καὶ τελειωνόμενον σας τὸ στέλει. Τὸ πῶς εἶναι ἅγιοι δὲν εἶναι ἀμφιβολία, χρειάζεται μόνον νὰ τὸ δεχθῇ ὁ Εὐεργετικὸς καὶ νὰ τὸ παραστήσῃ εἰς τὸν φιλάνθρωπον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιτηδεύσιν σας. Μετὰ τὴν ἀπελθοῦσάν σας μᾶς ἐγράφετε, ὅτι ὁ Εὐεργετικὸς εἶπε τῷ Ἀγαπητῷ, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει σας καλέσει, δὲν μᾶς εἶπατε ὅμως ἂν ἤσασθον, ἢ ἀκόμη· μ' ὅλον τοῦτο σας λέγομεν, ἂν εἰς ὅλην τὴν αὐτοῦ διατριβὴν σας ἴδῃτε, ὅτι ἀδύνατον νὰ στέρξῃ νὰ συνεργήσῃ, καὶ μήτε ἐλπίς μένει, τότε, ἀδελφε, ἀφευκτὰ πρέπει νὰ ἔλθῃς ἐδῶ, διὰ νὰ δμιλήσωμεν, καὶ συσκευθῶμεν τί πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν, ὅτι ἡ ἀπόρασίς μας εἶναι στερεὰ νὰ μὴ παραιτηθῶμεν ἀπὸ τὰ δίκαιά μας· καὶ διὰ τοῦτο χρεῖα νὰ συσκευθῶμεν τί νὰ ἀκολουθήσωμεν. Γράφομεν ὅσον διὰ Βιέννην καὶ Λιθόρνον τοῦ κυρίου Μαρτῆ-κη (Τζακαλόφ), ὅπου μὲ πρῶτον νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Ἐλευθυμίδην τὰ πρακτικὰ του. Σᾶς εἶπαμεν μετὰ τὴν ἀπελθοῦσάν μας ὅτι ἐγράψαμεν εἰς τὴν οὐτιδανὴν Μάκινα, τὰς ὁ-σας ὁμολογίας μας καὶ βερετέδια, νὰ τὰ στείλῃ τῷ κυρίῳ Λυσίππῳ, τὴν δὲν ἔχει τὸν τόπον του νὰ γράψωμεν δια-φορετικὰ, ἀλλὰ καὶ οἱ Κύριοι πρέπει τὸ ἴδιόν νὰ γράψουν. Μήτε εἰς τὸν σκοτεινόν (Θ. Νέγγην.) δὲν πρέπει νὰ γρά-

ψωσι νὰ γνωρισθῇ μὲ τὸν Ξενίδην, καθότι ἡ οὐτιδανὴ Μ. ἔχει σχέτιν μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ κάλλιστον ὀλίγη ὑπομονή, καὶ ἀκολούθως ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν. Μὲ τὰς ἐπιστολάς τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν φίλων, στείλε μας καὶ τὴν σφραγίδα. Ὁ Ξενίδης σὰς ἀσπαίζεται. Σὰς ἀδελφικοπροσκυνῶ.

Ἀνδρέας Ἐλευθεριάδης.

(Κομιζόπουλς.)

Ἀριθ. 31.

Τιμώτατε κύριε Ἐμμανουὴλ Ν. Ξάνθε. Εἰς Πετρούπολιν.
Μόσχα Μαρτίου. 22. 1820.

Τὰς τιμίας σας ἀπὸ 15, καὶ 16 τοῦ τρέχοντος ἔλαβον, τὴν μὲν διὰ τοῦ κοινοῦ μας φίλου κυρίου Ἰωάννη Κοκκίνη, ὁ ὁποῖος πρὸ δύο ἡμερῶν ἔφθασε, τὴν δὲ διὰ τῆς πόστας. Τὴν πρὸς τὸν βρεθέντα κύριον Κοκκίνην ἀγάπην μου καὶ περιποίησιν ἐγνωρίσα καὶ πρότερον διὰ χρέος μου, νῦν δὲ πολὺ περισσότερον· ἐπειδὴ μοι τὸν αὐσταίνει ὁ περιπόθητός μοι φίλος κύριος Ξάνθας. Τὴν διὰ Μπάλταν περιχλεισθεῖσάν μοι γραφὴν ἐξαπέστειλον, παρακαλῶ ἀκολουθήσατε καὶ ἡ εὐγενεία σας ὁμοίως διὰ τὴν διὰ Ῥῆγαν περιχλειομένην.

Σὰς προσκυνῶ ἀδελφικῶς μένων. Δοῦλος σας.

Νικόλαος Πατζιμάδης.

Ἀριθ. 32.

Ἐντιμώτατε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε. Εἰς Πετρούπολιν.

Τῇ 27. Μαρτίου. 1820. Ἰσμαήλ.

Ἀπὸ Ῥεῖν ὁ κύριος Μιχαὴλ Φωκιανὸς μᾶς εἰδοποίησε τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ γραφῇ σου πρὸς τὴν ἐντιμότητά του, ἔξ ὧν εἶδομεν μὲ μεγάλην μας εὐχαρίστησιν, ὅτι δὲν λησμονήσατε τὸν ἐκλαμπρότατον Κόμητα, καὶ διὰ τοὺς ἐδῶ ἐγκαιροὺς Γραικοὺς, καὶ ὅτι ἡ ἐκλαμπρότης του μᾶς ἔχει καὶ εἰς τὴν ἐνθύμησίν του. Δύνασθε νὰ κρίνετε ἐκ τούτων ὅποια αἰσθήματα γεννῶνται εἰς τὰς εὐγνωμόνους ψυχὰς μας, διὸ καὶ ἐνεθαρόνθημεν μὲ μίαν ταπεινὴν γραφὴν καὶ παρακλητικὴν

μας ἀναφοράν νὰ ἰκετεύσωμεν τὴν ἐκλαμπρότητα του, ὥστε, ὁπότεν ὁδοῇ περίστασις, νὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Μεγαλειότητός του, ὅσα κρίνει εὐλογα ἄφ' ὅσα μὲ τὴν ἀναφοράν μας τὸν παρακαλοῦμεν. Ἐπιστρέφομεν καὶ πρὸς σέ, φίλε σεβάσμιε καὶ συμπατριῶτα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν, ὅταν ἔῤῃς εὐκαιρίαν νὰ ἀναφέρνῃς πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητα του τὰ δέοντα· τὰ γραφόμενά μας τὰ εὐρίσκεις ἐσώκλειστα, καὶ ἀναγνώσκοντάς τα τὰ σφραγίζεις καὶ ἐγχειρίζεις· ἡμεῖς δὲ εἰς ὁποιαδήποτε καλὴν ἐκβασιν, θέλει σοῦ γνωρίζομεν εὐγνωμοσύνην μεθ' ὅλης τῆς κοινότητος. Ἐπεὶ δὲ καὶ λέγεις, ὅτι μισεύεις γρήγωρα, δι' αὐτὸ δὲν σοὶ στέλλομεν ἐπιτροπικόν, μ' ὅλον τοῦτο καθε καλόν, ὅπερ γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς, εἰν' ὠφέλιμον καὶ εἰς τὴν πατρίδα· καὶ ἀγκαλὰ ἂν καὶ εὐρυτκώμεθαι εἰς ἀλλοδαπὴ γῆν, ἡ ψυχὴ μας ὁμῶς φλογίζεται διὰ νὰ ἀξιοθώμεν ἐκεῖ ἐνθα πρωτοεῖδαμεν τὸν ἥλιον. Ἐν τοσούτῳ προσφέροντάς σας τὸ ἀνῆκον σέβας μένομεν δοῦλοι σας.

» Κωνσταντῖνος Κουγιμτζόγλου.

» Ἰωάννης Γωεργαντόπουλος.

» Γεώργιος Παππαδόπουλος.

» Ἰωάννης Δούμας.

» Ἀναστάσιος Λοντόπουλος.

— 0 —

Ἀριθ. 33.

Περιπόθητε Κύριε.

Εἰς Πετροῦπολιν.

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 12. Μαρτίου. 1820.

Μετὰ τὴν ἀπελθούσαν τῶν 29. σῆς ἔγραφον μέσον τοῦ ζεσοῦ (Πογοβίνου), ὁ Ξενοφωντίδης (Ν. Πατζιμάδης) κάμνει τὴν ἀπάντησιν τῶν δύο τιμίων σας καὶ δὲν τάυτολογῶ. Ἀπὸ Βουκουρέστι μετὰ γράφει ὁ φίλος τοῦ Λουίππου Λεδέντη), πρὸς ἂν ἐπέλθναμεν τὰς πραγματείας του (δηλ. ὁ Νικολόπουλος), ὅτι εἶπε νὰ μετὰ γράψῃ ἔλαβε τὰς δύο ἐπιστολάς μου, καὶ διὰ νὰ ᾔναι ἐπὶ κλίνης ἀσθενῆς, δὲν μετὰ ἀπεκρίθη, καὶ μετὰ τὸ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κρεῖττον ἴσως μετὰ τὴν ἐρχομένην τὸ ἀκολουθήσει· τὸ δὲ παρὸν τῆς οὐτιδανῆς μηχανῆς (Γ. Γάτζου) πρὸς τὸν ἀγαπητὸν σήμερον στέλεται, καὶ ἰδοὺ τὰ περιεχόμενά του. Τὸ παρὸν τοῦ

Ἰωακὴμ (Ἀναγνωστοπούλου) παρὰ τοῦ κομισιανώρου τοῦ Αὐ-
σίππου (δηλ. Νικολοπούλου) ἔλαβον. Δὲν μὲ γράφετε πόθεν ἔχε-
τε εἰδῆσιν διὰ τὸν Τζούνην, καὶ ἂν ἀληθεύουν τὰ τῆς οὐτιδῶ: Μηχ.
(Γάτζου) γραφόμενα, πρέπει νὰ φέρῃ τὸ ὅσα τοῦ Ἰωαννίδου (Ἀνα-
γνωστοπούλου) γράμματα ἐτύναξε, καὶ μεῖναιτε ἥσυχος τὸν
οἰκονομοῦμεν· μοὶ κακοφαίνεται εἰς τὰ τόσα ἀτοπύματα ἡκολού-
θησαν, καὶ ὑπομονῆς χρεῖα ἐν ἑσῶ νὰ θαλθεῖν εἰς τάξιν· καὶ
πρέπει νὰ ἰδῆτε ἂν μὲ τὸν εὐεργετικὸν (Καποδίστριαν) τὰ συ-
μφωνήσετε καλῶς, ἀλλέως πρέπει νὰ ἔλθετε νὰ θεωρηθῶν οἱ
λογαριασμοὶ, καὶ νὰ πάρῃ ὁ καθ' εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ καὶ τὸ ἐπάγ-
γελμά του νὰ μὴν ἀκολουθοῦν ζημίαι· κἀνένα ἄλλο νὰ σᾶς
εἶπω δὲν ἔχω· ὁ Ξένος (Πατζιμάδης) εἶναι πολλὰ καλῶς, διὰ
δὲ τὰ τῆς προτάσεως ἐπάνω εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ ἐταιριάρχου
θέλει γένει σκέψις. σὲ ἀκριβοῦς πιάζομαι.

A. E. (Ἀντώνιος Κομιζόπουλος.)

Ἰδοὺ τὸ γράμμα τοῦ Γεωργίου Γάτζου πρὸς τὸν Κασιδιάρην.

Κύριε.

τῇ 11 Μαρτίου. 1820. Ἰάστιον.

Εἰς τὰς 25 ἐστάλθη ἡ ὑστερινή μου, καὶ εἰς τὰ πάντα ἀνα-
μένω τιμίαν σας ἀπόκρισιν· νῦν δὲ εἶμαι νὰ σᾶς φανερώσω, ὅτι
ἓνας φίλος ἔλαβε γράμμα ἀπὸ Βουκουρέστι καὶ τοῦ γράφουν,
ὅτι ὁ Ἀναγνωστοπούλος εἶχεν ἔμβει εἰς τὴν καραντίναν Ἰσμα-
ιλίου νὰ ἀπεράτῃ διὰ Ῥωσσίαν, καὶ ἐκεῖ ἔμαθεν, ὅτι ἐρα-
νερώθησαν αἱ καταχρήσεις του, καὶ ἀμέσως εὐχῆκεν ἀπὸ καραν-
τίναν καὶ ἦλθεν εἰς Γαλάτζι, διὰ νὰ περιλάβῃ τρία πακέτα
μὲ γράμματα, ὅπου εἶχεν ἀφήτῃ εἰς ἓνα τοῦ φίλου· τὰ αὐτὰ
γράμματα, εἶχαν στείλει ἀπὸ Βουκουρέστι καὶ τὰ ἐπῆρα, καὶ
στέκονται εἰς σύγουρον μέρος· μὴν εὐρίσκοντας τὰ γράμματα
ἔφυγε διὰ Ἰβραίλαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δὲν ἤξεύρομεν ποῦ ἐπῆ-
γεν· οἱ ἐδῶ μανθάνοντες ἔλα παρόμοιον ἐξήφθησαν ὅλοι ζητών-
τες ὁ καθ' εἰς τὰ γράμματά του. ἐγὼ ὥμως τοὺς ἐτύχασα
μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ ὑποκειμένου σᾶς προέγραφα. (δηλ. τοῦ
Καποδίστρια.) Ἀδελφε, διὰ τὸν θεὸν βοήθησε τὸν φίλον σου Γά-
τζον, καὶ πάρε μου ἓνα γράμμα προστακτικὸν πρὸς ἐμένα, ὅπου

νά πηγένω εἰς Βουκουρέστι νά περιλάβω τὰ γράμματα καὶ νά τὰ φέρω νά τὰ δώσω εἰς χεῖράς του, στοχάζομαι νά ἦναι ὑπὲρ τὰ 200. ὡς μοῦ λέγουν· τὰ δὲ χρήματα τῶν γραμμάτων κακῶς κακοῦ ἀπωλέσθησαν, πλὴν ἀζημίωτον· ἄλλος τρέψας διὰ νά ἔλθῃ ἡ δουλιὰ εἰς ὀρθὸν δρόμον δὲν εἶναι, καὶ στοχασθεῖτέ το καλὰ, διὰ νά προλάβωμεν τὸ πρᾶγμα, ἀλλίως διορθωμὸν δὲν ἔχει. Ὅσον ἤμπορεῖς, ἀδελφέ, φρόντισε διὰ αὐτό, καὶ μὴ στοχασθῇς, ὅτι ἤμπορεῖς νά κάμῃς μεγαλητέραν δούλειον ἀπὸ αὐτὴν, ὅτι μόνον ἐγὼ ἔχω ὑπόληψιν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἀδελφούς καὶ εἷας εἰς Βουκουρέστι, καὶ σὰς ξαναλέγω, ὅτι ἂν αὐτὸ δὲν γένη, ἄλλοι δι' ἡμᾶς! ὅτι ὑποταγὴν τινὰς δὲν ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν μεγαλητέρον του, καὶ κάμε ὅπως ὁ Θεὸς σὲ φωτίσει.

Ὑγιαίνει.

Γεωργ. Γάτζος.

Γράμμα τοῦ Ἀναγνωστοπούλου πρὸς τὸν Κομιζόπουλον.
Κύριε.

Εἰς Μόσχαν.

τῇ 11 φεβρουαρίου. 1820.

Διὰ τῆς παρούσης μου σὰς λέγω τὰ ἀκόλουθα· εἰδοποιηθεὶς ἀπὸ φίλον, ὅτι ὁ φιλάνθρωπος ἐπεριφρόνησε τὸ πρᾶγμα καὶ ὠργίσθη κατὰ τοῦ Α. Θ. καὶ Α. Ι. (ἔτσι· Ξάνθου καὶ Ἀναγνωστοπούλου) μαθὼν αὐτὴν τὴν ἀπεφκταίαν εἰδησιν, χωρὶς τινὸς ἀναβολῆς ἀνεχώρησα ἐκεῖθεν ὅπου μὲ τὴν προλαβοῦσαν σὰς ἔλεγα, ὅτι εὐρισκόμην. (δηλ. ἀπὸ τὴν Καραντιναν τῆς Τομαρέδας.) τὸ διὰ τοῦ δὲν λέγω, διότι οὔτε ἐγὼ ἤξεύρω, ὅπου ὁμοως ἀποκατασταθῶ θέλω σὰς γράψαι· νά μὴ μου γράψετε πλέον, διότι δὲν ἤξεύρετε διὰ ποῖον μέρος. Ἄν ἡ παρουσία τοῦ Ξάνθου ἀνατρέψῃ τὰ πράγματα, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀνυπομόνως προσμένω νά ἀκούσω, θέλετε δώσῃ τὴν εἰδησιν εἰς τὸν Λεβέντην, παρ' οὗ εἰδοποιεῖσθαι καὶ ἐγώ.

Ἰωακὴμ Ἀρχιμανδρίτης.

Π. Ἀναγνωστόπουλος.

Σ. Χρεωστώ χάριν τῆς ἀληθείας νὰ εἰπῶ, ὅτι ὅσα εἰς τὸ ἀνωτέρω γράμμα του ὁ Γάλλος πρὸς τὸν Κανδιώτην γράφει περὶ καταχρήσεως χρημάτων ἀπὸ τὸν Ἀναγνωστόπουλον, εἶναι ψευδῆ· εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ Ἀναγνωστόπουλος μὲ τὴν ὑπερβολικὴν φιλαυτίαν του καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἐταιρίας ἀπολίτευτον διαγωγὴν του, θέλων νὰ ὑποδεικνύῃ ὑπεροχὴν εἰς αὐτοὺς, χωρὶς καὶ νὰ ἔχῃ τινα ἱκανότητα ἢ παιδίαν, ἐκέντησε τὴν ζηλοτυπίαν τινῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ στοχαζόμενοι, ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐταιρίας ἦτον, ὁ Καποδίστριας, ἔγραψαν εἰς αὐτὸν κατὰ Ἀναγνωστοπούλου· ὁ Κόμης ἔγραψεν εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Πρόξενον Πίνην, νὰ τὴν ἐπιπλήξῃ, αὐτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὸ Καθαρτήριο τῆς Τομαρόβας τότε, εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸν Λεβέντην περὶ τούτων, καὶ φοβηθεὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἔφυγε, καὶ πορευθεὶς εἰς Βουκουρέστι κρυφίως, ἀπὸ ὅπου καὶ ἔγραψε τὸ ἀνωτέρω γράμμα πρὸς τὸν Κομιζόπουλον, καὶ βοηθηθεὶς ἀπὸ τὸν Λεβέντην μὲ μερικάς ἐκατοστὰς Ὀλανδικῶν φλωρίων, καὶ μὲ συστάσεις, κατέφυγεν εἰς Πίσσιν τῆς Ἰταλίας.

Ἀρ.θ. 34.

Περιπόθητε Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν.

τῇ 10. Μαΐου 1820 Μόσχα.

Μὲ τὸν ἀπὸ τὰς 6. τοῦ τρέχοντος ταχυδρόμου δὲν σοὶ ἐγράψαμεν· ἐπειδὴ ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) εὐρίσκετο εἰς τὸ χωρίον διὸ νῦν ἀπαντῶμεν ἀμφοτέρω τὰς ἐπιστολάς σου ἀπὸ 27. τοῦ λήξαντος καὶ 4. τοῦ τρέχοντος· ὅσα περὶ τοῦ Καλοῦ (Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου) μᾶς γράφετε, δεχόμεθα χωρὶς περισσοτέρας ἐξετάσεως, ἐπειδὴ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Θ. (ὁ Ξάνθος) ἐνεργεῖ μὲ ὅλην τὴν χρεωστούμενην προσοχὴν ὡς υἱὸς Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου. Παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ συγχωρήσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐνίοτε νὰ τῷ κάμωμεν γνωστὰ τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς μας, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἐπιζήμια, ἀλλὰ πρόξενα ὠφελείας, διότι αὐξάνουσι τὴν προσοχὴν τοῦ Θωμαῖου, ὅταν αὐτὸς τὰ

δεχθῇ, ὡς ἀπὸ ὁμογνώμονας ἀδελφούς γεγραμμένα· ἐπιθυμοῦντες τὸ κοινὸν καλὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας.

Ἐπειδὴ ὡς συχνὰ μᾶς γράφετε, ὅτι τὰ περισσότερα δὲν ἔμποροῦμεν νὰ μάθωμεν διὰ γραμμάτων σας, ἀλλὰ νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν ὑπομονήν, ἕως τὸν καιρὸν τῆς ἐνταμώσεώς μας. Δὲν ἔχομεν ἄλλο νὰ σᾶς εἴπωμεν, εἰμὴ ὅτι παρκαλοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὀγλήγορον ἐντάμωσίν μας. Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ Ἀναγνωστόπουλος καὶ Λεβέντης ἀμνηστῶντες, δὲν γράφουσιν, ἀλλὰ περιμένουσι τὰς ἀπ' αὐτοῦ εἰδήσεις, καθὼς συμπεραίνεται τοῦτο ἐκ τῆς πρὸς τὸν Κομιζόπουλον γραφῆς τοῦ Λεβέντη, τῆς ὁποίας τὸ ἀντίγραφον σοὶ ἐστάλη· διὸ θέλετε κάμει καλὰ, ἐτοιμάζοντες τὰς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους γραφὰς παρὰ τῶν Κυρίων, καὶ στέλοντες αὐτὰς περικλεισμένας εἰς γράμματα τοῦ Καλοῦ (Α. Ὑψηλάντου), διὰ νὰ λάβωσι κάποια ἐνθουσίασιν. Ὁ σκοπὸς τοῦ Μάνου καὶ Ὑψηλάντου τότε θέλει μᾶς γείνη γνωστὸς, ὅταν αὐτοὶ περάτωσιν ἀπ' ἐδῶ, ἢ ὅταν μόνος σας ἔλθετε ἐδῶ. Τὸ διὰ τὰς ἐνωμένας ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς ταξειδίου, ὅμως ἀπορίας ἄξιον ὁ δὲ Ξενίδης (Πατζιμάδης) εἶναι ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον θέλουσι δώσει εἰς αὐτὸν· πρὸς τὸν Μαρτάκην (Τζακάλοφ) ἐγράψαμεν, καὶ πάλιν θέλομεν γράψαι· ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) τὸν ἐσύστησεν εἰς Βιέννην τῷ Γεωργίῳ Σταύρῳ, καὶ εἰς Λιθόρνον τῷ Μοσπινιώτῃ, παρὰ τῶν ὁποίων περιμένεις ἀπόκρισιν καὶ εἰδήσιν, ἂν ὁ Μαρτάκης (Τζακάλοφ) εὑρίσκεται ἐκεῖ ἢ εἰς Πίζαν.

Ἰδοὺ σᾶς περικλείομεν ἀντίγραφον τῆς γραφῆς τοῦ Γ. Γάτζου πρὸς τὸν Ε. (Κομιζόπουλον) καὶ Ξ. (Πατζιμάδην). δι' αὐτοῦ θέλει σᾶς γείνει γνωστὸν, εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται ἐκεῖ τὰ πράγματα, καὶ εἰς ποίαν δυστυχίαν τὰ ἔφεραν αἱ ἀταξίαι, καὶ ὁ μερικῶν δὲν μένει εἰς ἄλλον, καὶ οὔτε δύναται ἄλλος νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα, εἰμὴ ὁ Θωμαΐδης (ὁ Ξάνθος), ἐπιμελούμενος νὰ ἐφοδιάζῃ τοὺς ἐπιτρόπους μὲ δυνατὰ γράμματα τοῦ εὐεργητικοῦ (Καποδιστρίου), ἢ καὶ τοῦ Καλοῦ (Ὑψηλάντου). Δὲν ὠφελεῖ πλέον ἡ ὑπογραφή τοῦ Ξ. (Πατζιμάδης), οὕτε τὰ γράμματα τοῦ Ἀγαπητοῦ, βλέπετε εἰς ποίαν

λίσσαν ἔφθασαν οἱ ἄνθρωποι, ὁ καθ' εἰς θέλει νὰ ᾔη: Ἀρχηγός, ὅλοι οἱ περισσότεροι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ ἴδιον καὶ ὄχι εἰς τὸ κοινὸν καλὸν· χρεῖα νὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος τῆς διορθώσεως· ὁ Καινός Κομότης (Πεντεδέκας) εἶναι αἴτιος πολλῶν κακῶν, ἡ δὲ οὐτιδ. Μηχ. (ὁ Γ. Γάτζος) γεμάτος ποταπότητα.

Σὲ ἀσπαζόμεθα.

Ὁ Ξ. (Πατζιμάδης.)

Καὶ ἐγὼ σὰς ἀδελφικοασπάζομαι.

Γράφετέ μας τί πρέπει νὰ εἰπῶμεν εἰς τὴν οὐτιδ. Μηχ.

(Γάτζον,)

Ὁ Ε. (Κομιζόπουλος.

— 0 —

Ἀριθ 35.

Κύριε Θ. (Ξάνθε)

Εἰς Πετρούπολιν.

Μόσχα τῇ 13. Μαΐου 1820.

Τὸ ἀπὸ 7. τευ παρόντος ἀδελφικόν της μᾶς ἐχαροποίησε μεγάλως, τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὁποίου κάμνει ὁ Ξενίδης (Πατζιμάδης.) ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν τὰς εὐχαριστήσεις εἰς τὴν καλὴν ἐπιμέλειάν σας καὶ τὴν πρόοδον ἀπὸ τὴν ἀξιότητά σας. Μὲ τὴν ἀπελθοῦσαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σὰς ἐπερίκλειον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τῆς οὐτιδ. Μηχ. (Γ. Γάτζου), καὶ θέλει τῷ γράψῳ τὰ δέοντα καὶ κολακευτικῶς, δίδοντας ἐλπίδας καὶ δισκῶντας τὸ μέρος του, ὅπου νὰ μὴ κάμῃ τινὰ κατὰ χρῆσιν, καὶ μὲ τὸν σὺν θεῷ ἐρχομόν σας βάζομεν τὰ πράγματα εἰς τάξιν ἀκολουθῶντας τὰ ἴδια μέσα μὲ τρόπον πρὸς ἡσυχίαν καὶ αὐτοῦ, δηλ. μὲ γράμμα πρὸς τὸν Ι. Ρίζον, καὶ τότε πείθεται καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λοιποί. Λάβετε τὴν ἔσωθι ἀπὸ τὸν Κάριμον (Π. Σέκερην) βέβαια καὶ αὐτὸς συμπάσχει καὶ μάλιστα περισσότερον ἀπὸ ὅλους μας ἀρίνοντάς τον εἰς θαθεῖαν σιωπὴν, ὅτι θέλει εὐχαριστηθῇ ἀκολουθῶς καὶ αὐτὸς· μὲ τὴν ἐρχομένην πόσταν θέλει τοῦ γράψῳ πάλιν, ὡσαύτως καὶ διὰ θαλάσσης διὰ ἡσυχίαν του. Ἀπὸ τὸν Λύσιππον (Λεβέντην) ἄλλο γράμμα δὲν ἔχω, καὶ εἰς αὐτὸν θέλω γράψῃ ἐγκαρδιόνωντάς τον· τώρα εἶναι καλὴ ἐποχὴ διὰ νὰ κερδίσῃ τινὰς, ὅτι ὁ Πενθερός (Ἀλὴ Πασᾶς) τὰ ἔχει στενὰ, καὶ εἰς ὅτι τῷ προσβληθῇ δὲν ἔθελον ἀντιτείνῃ. Εἰς τὴν Πελο-

πόννησον τὸ καρναί εἶναι ἑτοιμον, μόνον στέκει νὰ ὑπάγῃ
τινάς νὰ τὸ παραλάβῃ, καὶ κατὰ τὴν ζήτησιν ἀρκετὸν κέρδος
θέλει δώσει. Εἰς τὴν Βλαχίαν ἡμπορεῖ τινὰς νὰ σπακουλάρῃ
ἀρκετὰ βούτυρα εἰς ὠρελίμους τιμὰς καὶ πέρα εἰς τὸν πα-
ραδόουαδιν ὅχι ὀλίγα ἡμπορεῖ νὰ συναῖξῃ, φθάνει μόνον ἀπό-
φαισις περὶ τοῦ Ἰωακῆμ (Ἀναγνωστοπούλου) δὲν ἔμαθα
ἀκόμη ποῦ ἐκαταστάθη· ἀπὸ δὲ τὸν Μαρτάκην (Τζακάλωφ)
οὔτε φωνή οὔτε ἀκράσις, καὶ μὲ τὰ δύο ἐβδομάδας ἐλπίζω
νὰ λάβω ἀπόκρισιν ἀπὸ τὴν εἰς Λιθόρνον σταλθεῖσαν γραφὴν
του. Ἀπὸ Κισινὸβι μὲ γράφουν, ὅτι ὁ καλὸς φίλος Ἀνδρόνικος
ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος, ἐλυπήθην μεγάλως, ὅτι ἐχάσαμεν
ἓνα καλὸν φίλον.

Ἐδὼ κἀνένα νέον δὲν ἔχομεν, εἰμὶ τὰ νέα τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ.
σᾶς ἀδελφικωσπάζομαι.

ὁ Εὐδοκίδης
(Κομιζόπουλος.)

— 0 —

Ἀριθ. 36.

Στιγ. Θ.

Εἰς Πετρούπολιν.

Περιπέθητέ μοι Κύριε.

Ἐ, Μόσχα τῇ 13. Μαΐου. 1820.

Εἰς τὰς 10 τούτου σοι ἀπεστείλαμεν τὸ ὅλον τοῦ πραγμά-
του διὰ μέσου τοῦ κυρίου Ὁθάνδερ, καὶ γραφὴν μας διὰ τοῦ
κυρίου Παλύζου, ἐλπίζοντες ὅτι ἀμφοτέρω θέλετε λάβει ἀσφα-
λῶς· νῦν δὲ ἀποκρινόμεθα εἰς τὴν ἀπὸ 17 τοῦ τρέχοντος χα-
ριεστάτην μας ἐπιστολὴν σου· ἀνυπομόνως περιμένομεν νὰ μά-
θωμεν διὰ πρώτης ἐπιστολῆς σου τὸ, ὁποῖας διαχύσεως πρό-
ξενος γέγονεν ἢ παρὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ εἰδήσεις εἰς τοὺς γνω-
στοὺς· περιμένομεν ὁμοίως καὶ τὰ ἐκ τῶν Κυρίων γράμματα
διὰ τοὺς συμαντικωτέρους καὶ ἀναγκαιωτέρους ἀδελφούς καὶ
τὸ ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους γενικῶς.

Νεωτέρως εἰδήσεις ἀπὸ κἀνένα μέρος δὲν ἔχομεν. Ἡ ὑπό-
θεσίς μας ἔξω εἰς καλὴν πρόοδον. Ὅταν λάβωσιν ἀπὸ αὐτοῦ
μικράν τινα ἐνθουσίασιν, τότε θέλουσιν ἀδεύσει μὲ γιγαντιαῖα βή-
ματα. Διὸ ἀναγκαιότατα τὰ ἀπὸ τοὺς Κυρίους γράμματα καὶ

τὸ ἐγκύκλιον. Τοῖς εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς ἄλλα μέρει συναρχηγοῖς θέλει γράψῃ ὁ Εὐσταθ. (Κομιζόπουλος) τὰ δέοντα. Ὅτι ὁ Ξενίδης (Πατζιμάδης) εἰς αὐτοὺς ἀγνωστός· φρόντισον νὰ εὐρεθῇ κανένας τρόπος διὰ νὰ πρόσταχθῇ ἡ οὐτι δανὴ Μάκρια νὰ δώτῃ τὰ γράμματα καὶ τὰ χρήματα, καὶ ἴσως τοῦτο γέινει διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Ἰαν. Ρίζου, ὅστις διὰ στόματος ἤμπορεῖ νὰ τὸν προστάξῃ, καὶ τὰ τὸν ονειδίσῃ διὰ τὰ ἄτοπα ἐπιχερήματά του.

Τὴν περικλειθεῖσαν τοῦ καλοῦ ὁμολογίαν ἐλάβαμεν χαίροντες διὰ τὴν πίστιν, φιλογένειαν, καὶ τὸν περὶ τῆς φίλης πατρίδος Ἑρώτα τοῦ ἀνδρός.

Σὲ ἀπάζομαι ἀδελφικῶς.

Ξ.

(Πατζιμάδης)

— 0 —

Ἀριθ. 37.

Στοιχ. Α.

Εὐγενέστατε Α. Θ. (Ξάνθε.)

Εἰς Πέτρούπολιν.

Τῇ 19. Μαΐου. 1820. Βουκουρέστιον.

Ὅλα της τὰ γράμματα, ὅσα μοι διεύθυνε ἀπὸ 5. Ἰαννουαρίου μέχρι τῆς 15. Ἀπριλίου (τὸ ὁποῖον ἐλήφθη χθὲς πολλὰ ἀργά) ἐλαβον ἀσφαλῶς, τὰ πρὸς τὸν Α. Ἰωαννίδην (Ἀναγνωστοπούλον) δὲν ἐστάλησαν ἐκτὸς τοῦ πρώτου μόνον, ὅπου τὸ ἐλαβε· τὰ ἄλλα μένουσιν παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Λαρτάκῃ (δηλ. Λεβέντῃ), καθότι δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὰ στείλῃ πρὸς τὸν Ἰωαννίδην, ὡς μέλλοντα νὰ διέλθουν διὰ τῆς Ἀουστρίας, καὶ ὡς ἐξηγούμενα μὲ πολλὴν σαφήνειαν. Λέγετε, ὅτι δὲν σᾶς ἀπεκρίθη ὁ Λαρτάκης, κατὰ πρῶτον ἡσθένει, καὶ δὲν ἀπεκρίθη, πλὴν ἔγραψε ἀπὸ 20. Μαρτίου πρὸς τὸν Α. Ἐλευθεριάδην καὶ τὸν ἐπαρχάλεσε νὰ σᾶς κοινώσῃ τὰ γράμματά του [ἀπορεῖ πῶς ἕως τῆς ὥρας δὲν τὰ εἶδατε· ἂν ἦσαν ἐνταῦθα δὲν ἤθελες ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Α. Ἰωαννίδου. Τόσος ἀναβρασμός· ἦτον κατ' αὐτοῦ, ὥστε ἂν ὁ Λαρσάκης δὲν ἐπρελάμθανε νὰ τὸν διευθύνῃ πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου εὐρί-

σκεται ἤδη, ἦτον ἐπόμενον ἀφεύκως νὰ ἀκολουθήσῃ τι ἄτοπον· καὶ τώρα νὰ ἐπιστρέψῃ, ὡς γράφει, ὁ Α. Θνασιῶ (δὴλ. ὁ Ξάνθος). Εἰς Βησσαρίαν θὰ προξηνηθῶσι ταραχαί, ὅθεν ἐγὼ κρίνω νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν, ἄχρὺς οὗ λάβουν τὸ αἶσιον τέλος τὰ ἡμέτερα πράγματα· οἱ πλῆκοι μὲ τὰ γράμματα, ὅπου ἔγραψε ἡ οὐτιδανὴ μάκινα εὐρίσκονται παρὰ τῷ Λαρτάκη καλῶς σουλχυμένα. Τὰ ἐνταῦθα εἶναι ἥσυχα· μόνος ὁ Κατάλληλος ἐδείχθη σύντροφος, ὡς ἔχων καλὸν καπιτάλι. Εἶναι ὅλοι παραπονεμένοι, χωρὶς λόγον ἴσως, κατὰ τοῦ Ἰωαννίδου καὶ Ἀρμοδίου· ὁ δεῦτερος εἶναι καλός, πλὴν εἰς ἄκρον τολμηρὸς εἰς τὰ ἐγγραφά του, καὶ ἤθελε γένει ὠφέλιμον, ἂν ἐκείθεν τὸν ἐλέγετε, ὅτι ἔμαθον, οἱ ἐκεῖ φίλοι τὸ ἀχαλῆνωτον θράσος του, καὶ ὅτι πρέπει νὰ γένη μετριώτερος· μὲ τοῦτο διορθώνεται, διότι κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι καλός· ἔχει ψυχὴν γενναίαν, θάρρος Ἑλληνικὸν καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἄνθρωπον προτερήματα, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν δόσητε νὰ καταλάβῃ, ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἐμέ, διότι ἐγὼ τὸν ἐπέπληξα ἀρκετὰ.

Ὁ Ἰωαννίδης, ὡς ἔμαθον σήμερον, ἔφθασεν εἰς Πίζαν, ὅθεν γράφετέ τον, πλὴν μὲ πολλὴν προσοχὴν, καὶ περικλείετε τὸ γράμμα πρὸς τὸν διδάσκαλον. Ἐγὼ δὲν τὸν στείλω καὶ νένα ἀπὸ τὰ γράμματά σας, διότι δὲν τολμῶ διὰ τῆς Ἀουστρίας νὰ τὰ στείλω· μὴ τὸν συμβουλευέτε ὅμως νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὰ τὰ μέρη, διότι δὲν εἶναι καιρὸς, σὰς γράφω ἐγὼ πότε πρέπει νὰ γείνῃ τοῦτο· ὁ ἄρχων ὅπου μὲ γράφει εἶναι καλὸς τίμιος καὶ ἐνάρετος ἄνθρωπος. Διὰ Φοιβαπόλλωνος, καὶ Διογενίδους νὰ μὴ στείλλῃ, παρακαλῶ, γράμματα. Με ζητῆτε νὰ σὰς γράψω τὰ τρέξαντα ἐδῶ, πολλὰ ἔγειναν ἀτοπήματα, τὰ ὅποια ἐπρόλαβεν ὁ Λαρσάκης, διατρέχει κατὰ τὸ παρὸν μεγάλη ὑποψία κατὰ Ἰωαννίδου, Θωμαῖδου καί τινων ἄλων· τὸν Λαρσάκην ὅμως οὔτε τὸν ὑποθέτουν νὰ ἔχῃ μετοχὴν εἰς τὰ δι' αὐτῶν ἐνεργηθέντα· καὶ τοῦτο καλόν, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν ἤθελαν τὸν ὑπακούει. Τὰ γράμματά σας στείλλετέ τα πάντες διὰ τοῦ Νικολοπούλου· ὁ Κατάλληλος (Δομνάνδος) σὰς ἀσπάζεται. Σὰς ἀσπάζομαι καὶ μένω.
Πρόθυμος φίλος καὶ Δούλος. Α. Λεονάρδος. (Λεβέντης.)

Ἀριθ. 38.

Κύριε.

Εἰς Πετρούπολιν

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 31 Μαΐου 1820.

Τὰς τρεῖς σας ἀπὸ 18. 21. καὶ 25. ἐλάβαμεν, ἐλυπήθημεν διὰ τὸ ζαῖφλῆκε σας καὶ ἐχάσαμεν, ὅτι ἐστῆθη ἀπεραστικόν· διὰ τὰ ἐν συμφώνῳ δὲν ἀναπερόμεθα. Ἀπὸ τὸν Κ. (Σίκερην) καὶ Α. (Λεβέντην) ὑπεροῦμαι γράμματος, δὲν ἐλειψα ὅμως νὰ τοῖς γράψω τὰ δέοντα. μὴ ξεσυνερίζεσθε τὴν ὑστερινὴν τοῦ Ξ. (Πατζιμάδην), ὅτι αὐτὸς γνωρίζει τὰς ἐκδουλεύσεις σας. Τὸ ἐγκύκλιον μᾶς ἐπέστειλατε, εἶναι καλόν, ἐρχόμενος ὅμως καὶ σκεπτόμενος τότε τὸ κοινοποιούμεν. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἡπίτου δὲν ἐκίμετε καλῶς διὰ νὰ βαρύνετε, ὅτι αὐτὸ ἐπείραξε τὸν Ξενίδην (Πατζιμάδην)· διότι ἤκουσεν ἀρκετὰ παρὰ τοῦ προθύμου (Μάνθου Ριζάρη)· τὰ ὅσα μᾶς γράφετε περὶ τοῦ Περρὶκιδεῦ, γράφουν καὶ τοῦ Ἀκριδοῦ (Σταυροπούλου) τὰ ἴδια, καὶ ὅτι εἰς Ὀδέσσαν ἦλθεν ἄνθρωπος ζήτωντας τον, αὐτὸς εὐρίσκεται ἐδῶ, προλαβόντως εἶχεν ἀσθενήσει, πλὴν τώρα ἀνέλαβε, καὶ εὐγῆκε σήμερον ἔξω. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Καλοῦ (Α. Ὑψηλάντου) ἐλπίζω νὰ ἐγκαρδιώσῃ πολλοὺς, καὶ ἀνάγκη νὰ μείνῃ περισσότερον ἐδῶ. Χρεῖα διὰ μέσου του νὰ γράψωμεν εἰς πολλοὺς φίλους. Μανθάνω τὸν Α. Τζούνην ἀπὸ Γιάτι καὶ Ἰσμαήλ νὰ τὸν στέλνουν δι' αὐτοῦ εἰς τὴν εὐεργετικὴν (Καποδίστριαν) μὲ πολλὰ γράμματα μαζὶ του. Χρεῖα, κύριε, νὰ ἡσυχάσωμεν τοὺς φίλους μὲ κἀνένα γράμμα, ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἡμποροῦν πολλὰ νὰ ἀκολουθήσουν· ἀπὸ τῶν Μαρτάκην (Τζακάλωφ) οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις, καὶ ἀπορῶ τῇ ἀληθείᾳ· εἰς τὴν Πίζαν δὲν τὸν ἤβραν καὶ πῶς νὰ μὴ γράψῃ δύω λόγια αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ φίλος ὅμως λέγει, ὅτι ἐπέστελε νὰ ἐρωτήσῃ καλῶς, καὶ πλέον νὰ ἰδῶμεν μὲ τὴν ἐρχομένην πόστιν· καὶ ἀπὸ τὸν Ἰωακῆμ (Αναγνωστόπουλου) δὲν εἶναι εἰδησις πρὸ ἀποκχτεστάθῃ. Ἡμεῖς ὀγλήγορα σὲ ἀναμένομεν ἐδῶ, ὡς μᾶς γράφετε, καὶ δὲν ἤξυρομεν τὰ διὰ τὸν μισευμόν σας.

σὲ ἀκριβοασπάζομαι.

Δοῦλος σας

Ἐλ. Α. (Κομιζόπουλος)

Αριθ. 39.

Περιπόθητε Κύριε!

εἰς Πετρούπολιν

τῇ 31. Μαΐου 1820. Μόσχα.

Εἰς τὴν ἀπὸ 25. τοῦ τελειούντος γραφὴν σου, θέλει ἐτοιμάσει τὴν ἀπόκρισιν ὁ Ἐλ. (Κομιζόπουλος)· ἐγὼ δὲ διὰ ταύτης μου σοὶ κάμνω γνωστὸν, ὅτι τὴν παρὰ τοῦ Καλοῦ (Υψηλάντου) πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν λαβὼν ἐχάρην μεγάλως, καὶ χάριων σοὶ γράζω διὰ τὸν μέγιστον πατριωτισμὸν καὶ ἐνθερμον ζῆλον τοῦ Ἀνδρός. Εἶθε ἡ φιλότιμη ἡμῶν Πατρίς νὰ εὐημερῇ, καὶ μὲ ἄλλα τοιαῦτα τέκνα της! Δὲν γράφω πρὸς αὐτὸν σήμερον, ἐπειδὴ δὲν εὐκαιρῶ· μὲ τὸν μέλλοντα δὲ ταχυδρόμον θέλω σοὶ περικλῆται καὶ πρὸς τὴν φιλοπατρίαν του γράμμα. Οἱ νέοι Ἕλληνες καὶ μάλιστα οἱ μεταγενέστεροι θέλουν γινώσκειν εἰς τὸν Καλὸν (Υψηλάντην) μεγαλωτάτην, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε φροντίδα, χάριν.

Ὁ Καλὸς (Υψηλάντης) μοὶ γράφει, ὅτι ἐγλήγορα ἤτό νὰ μισεύσῃτε δι' ἐδῶ, καὶ ἀπὸ σᾶς θέλω μάθει, πῶς ἔλαβα τὴν συνένεσιν καὶ βοήθειαν τοῦ Προγγέτου, ὅθεν σᾶς περιμένω ἀνυπομόνως.

Ὁ Ἰωάννης Μπουμπούκης ἔγραψε πρὸς τὸν Καλὸν διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὸν οἶκον του, ὅταν ἔλθῃ ἐδῶ· αὐτὸ νομίζω θέλει εἶναι εὐχάριστον δι' αὐτὸν, ὁ δὲ Κύριος Θωμᾶς (Ξάνθος) ἤμπορεῖ ἂν ἔλθῃ πρότερον, ὥς ὁ Καλὸς γράφει, νὰ κενύτῃ εἰς τὸν Ἐλευθεριάδην (Κομιζόπουλον), ὅπου ἤμπορεῖ νὰ ἀνταρῶνεται συχνὰ μὲ τὸν Ξ. (Πατζιμάδην). Ἀρκετὰ σᾶς ἔγραψα, καὶ πλέον, ἐπειδὴ ὑποπτευομαί, ὅτι καὶ αὕτῃ ἡ γραφὴ μου δὲν θέλει σᾶς προφθάσει αὐτοῦ, ἄλλην πᾶρ' ἐμοῦ γραφὴν μὴ προσμένετε, ἐν δὲν λάβω εἰδησίν σας, ὅτι θέλετε μείνει αὐτῷ διὰ περισσότερον καιρὸν. Σὲ ἀτπάζομαί ἀδελφικῶς.

ὁ Ξενίδης

(Πατζιμάδης.)

Στοιχ. Α. Α.

Ἀριθ. 40.

Ἐγγενέστατε κώστα Α. Θ.

Εἰς Πιτρούπολιν.

Τῇ 8. Ἰουνίου. 1820. Βουκουρέστι.

Ἀπὸ τῆν ἀπὸ 19 τοῦ παρελθόντος μηνὸς παραλαβούσαν ἐκπύλαβε διὰ πότους λόγους δὲν ἔκρινα εὐλογον νὰ στείλω τὰ πρὸς τὸν Ἰωαννίδου γράμματα τοῦ Α. Θωμᾶ τῶ-
 ρα ἔγω ἀναγείρας τὸ ἀπὸ 15. Μαΐου ἀδελφικόν της. Ὅσα γράφει ἡ εὐσεβὴς Νάκηνα κατὰ Ἰωαννίδου ψεύδεται. Ψεύ-
 δεται ἔτι λέγουσα, ὅτι ἔχει ὑπόληψιν καὶ σχέταις μὲν μου.
 Ἐπεὶ δὲν τῷ ἔγραψα, μ' ἔλεον ἔπει μὲ ἔγραψε δύο τρία γράμματα εἶναι ἀμαθιστάτος καὶ καλὸν ἦτον νὰ μὴ τὸν
 ἐπικριψῶν οἱ σχετικοὶ τοῦ Εὐεργετικοῦ, διὰ νὰ μὴ λαμ-
 βάνῃ τὰ γράμματα των καὶ τὰ μεταχειρίζεται ὡς δείγμα-
 τα τῆς πρὸς αὐτὸν συνείας τοῦ Εὐεργετικοῦ. Ἄν ἦτον δυ-
 νατόν εἶναι προκριτότερον νὰ τὸν κριθῶν εἰς Ῥωσίαν καὶ
 καὶ τὸν βεβαιώσῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ ἀνακατώσῃ ἀμαθιστάτως
 τὰ γράμματα. Ἐλάδον καὶ τὸ γράμμα τοῦ Καλοῦ, εἰς τὸ
 ὁποῖον ἀποκρίνομαι σήμερον μοι γράφει ὅμως μὲ συντομίαν
 χωρὶς νὰ μοι εἴπῃ πρὸς ποῖον πρέπει νὰ διευθύνω τὰ πρὸς
 αὐτὸν γράμματα μου, καὶ μὲ ποῖον ὀνοματ καὶ ποῦ. Ἐχθρὸν
 εἰς ἅρῳν δίδει ἔχον ἐν τοιοῦτον καλὸν Πατριώτην, καὶ
 δίδει ἐπὶ ἀλλήτων πολλοὶ νὰ ἐνεργήσουν πανταχοῦ διὰ τὴν
 συνδρομὴν τοῦ σχολείου. Ὁ Κερὸς Κομήτης καὶ ὁ Τεσσαρ-
 μάντης ἡτύχαται, τοὺς ἔγω σχεδὸν περιωρισμένους. Ὁ Ἰ-
 ωαννίδης μοι ἔγραψεν ἀπὸ Π. ζαν, ὅτι εἶναι πολλὰ εὐχαριστη-
 μένος διὰ τὸ ἐκεῖ ταξιδιόν του καὶ ἐμὲ δὲν πρέπει κατὰ τὸ
 πικρὸν νὰ ἔλθῃ πρὸς τὰ μέρη μας, οὔτε εἰς Κωνσταντινου-
 πλιν νὰ μὴ ὑπάρῃ, καλὸν νὰ περάσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς
 Ῥωσίας. ἴτως ἔως τῆς ὥρας ἐλάβ. τὰ γράμματα τοῦ. Εἰ-
 πέ τῷ Καλῷ νὰ μὲ ἰδεάξῃ συνεχέστερα ποῦ διατρίβει διὰ νὰ
 ἡτύρῳ ποῦ νὰ διευθύνω τὰ πρὸς αὐτὸν γράμματα μου. Ταῦ-
 τα ἐν συντόμῳ, ἐπειδὴ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ γράψω περισσό-

τερα. Γράψον μοι ὁ Κάλος ποίου χαρακτῆρος ἀλφαβήτου γέ-
ρει· ἴσω· Α. Ρ, Εἰμὶ ἐν τσούτω. Ὁ Ἀδελφός.

Α. Λεονάρδος. (Λεβέντης.)

Υ. Γ. Τὰ τοῦ Πενθεροῦ ἕως τώρα δὲν ἀπεφασίσθησαν
Κατὰ τὰς ἰδέας ὅμως, ὅπου ἔλαβον σήμερον, ἀφρευκτα θὰ
γείνη ῥῆξις,

— 0 —

Ἀριθ. 41.

Κύριε Ξάνθε.

εἰς Κίοδον.

ἐν Μόσχᾳ τῇ 27. Ἰουλίου 1820.

Εἰς τὰς 24. σᾶς ἔγραψα περικλείοντάς σας καὶ ἐν χαρ-
τάκι μὲ τὰς μάρκας τῶν φίλων· σᾶς ἔλεγον νὰ μὴ ζητηθῇ
κατὰ πρῶτον ἡ συνδρομὴ των καὶ κάθε ἕτερον.

Ἦδη δὲν ἔχω τι νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἡ πύστα ἦλθε καὶ
ἀπὸ τὸν Ἀρμόδιον (Γρηγόριον Δικαῖον Φλέσαν) καὶ Κάριμον
(Π. Σέκερην) γραφὴν δὲν ἐλάβαμεν· ἀλλ' οὔτε ἀπὸ τὸν Λάζαρ.
(Λεβέντην) τοῦ ὁποίου ἡ σιωπὴ μᾶς πειράζει, ὅτι ἔπρεπε νὰ
μᾶς φανερώσῃ διὰ τὸν Ἀνδρέαν (Ἀριστείδην Παππᾶ) καὶ
Πεῤῥαῖβον, ὅπου ἐκεῖ εὐρίσκονταν, τὸν ἀπὸ ἐκεῖ μισευμὸν των
καὶ τὰς ἐκεῖ ἐνεργείας των πρὸς δδηγίαν μας, πλην ὅχι ἄλλο.

Σᾶς περικλείω τὴν ἔσωθι ἀντιγραφὴν, ὅπου τὴν
καθολικὴν ἔλαβεν ὁ Ξ. (Πατζιμᾶδης) ἐπ' ὀνόματι τοῦ 114.
(Πεῤῥαῖβου) καὶ τοῦ Ἀνδρέα (Ἀριστείδου), καὶ παρ' αὐτῆς
βλέπετε τὸν σκοπὸν τους. Ἐδῶ, Κύριε, πρέπει νὰ κάμετε μίαν
καλὴν σκέψιν, καὶ ἐνταμυνόμενοι μὲ τὸν φίλον νὰ ἠξέυρετε
πῶς νὰ φερθῆτε, ὅτι βλέπετε ὅλοι τρέχουν ὡς βροχὴ, (ὡς-
Ἀρχὴ) καὶ καθεὶς βλέπει νὰ οἰκαιοποιηθῇ τῶν ἄλλων τοὺς
κόπους. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἔχουν πιπὲρι καὶ ὄχι ὀλίγον.
(δηλ. υποψίας) Τὸ γράμμα, ὅστις τὸ ἔστειλε δὲν ἔχει τὸ ὀ-
νομά του, καὶ μ' ὅλον ὅτι γράφει ἀπὸ Βουκουρέστι, ἐπάνω
ἦτον ἡ τοῦ Γηασίου βούλα τῆς πόσις· εἰς τὸν φίλον ὅπου
τὸ ἐπερίκλειον γράφουν, ἂν οἱ φίλοι ἦναι μισευμένοι νὰ τὸ κά-
ψῃ, ὁ φίλος ἔβαλε περιέργειαν καὶ τὸ ἀνοιξε, καὶ δὲν ἔκα-
μεν ἄχαμνὰ εἰς τοῦτο, ὁ ὑπογράφων εἶχεν ἐν Α. Κ. ὅθεν

ἐρχάμενος ὁ φίλος αὐτοῦ, ἤμπορεῖτε νὰ μάθειτε τὰ πάντα, καὶ δωρὴ εἰς ἡμᾶς σύντομος κληρονομία πρὸς ἡτυχίαν μας. Στοχαθεῖτε πόσον ἀδιαφορεῖ ὁ Κύριος Αὐτ. (Λεβέντης) εἰς τὰ ἰντερέσα του, καὶ πλῆθον ὀχιᾶλλον. Ὁ Θωμὰς (ὁ Ξάνθος) εἶναι καλὸν νὰ ὑπάρῃ μαζὶ μετὰ τὸν Ρ. (Υψηλάντην) εἰς Ὀδησσόν, ἡμποροῦσε μὲγάλως νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὰς ἀγοράς του.

Περὶ Ἀλῆ Πασᾶ κανένα νῆον δὲν ἔχομεν.

Σὲ ἀτπάζομαι ἀδελφικῶς καὶ μένω.

A. E. (Κομιζόπουλος.)

Ὁ Ξ. (Πατζιμάδης) σὲ ἀτπάζεται πρᾶκτων μὲ ὅλον τὸ Σέβας τὸν Ρ. (Α. Υψηλάντην).

— 0 —

Ἀριθ. 42.

Ἀδελφε ἀγαπητὲ Κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε.

Σοὶ εὐχομαι κατὰ πρῶτον καλὸν κατευώδιον καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἔκβασιν εἰς τὰ ἐπιχειρήματά σου. Φθάνοντας σὺν θεῷ εἰς Κισινόβιον θέλεις ἐγχειρίσει τὰ διὰ σὲ συστατικὰ γράμματά μου εἰς τὸν Γαμβρόν μου διὰ νὰ σὲ ὑπερασπισθῇ, καὶ νὰ σοὶ δώσῃ τὸ πασαπόρτι σου. Φθάνων εἰς Ἰσμαὴλ ἐγχειρίσον τὸ συστατικὸν διὰ σὲ γράμμα μου πρὸς τοὺς δύο γνωστοὺς φίλους, καὶ εἰπέ τούτῳ εἰς αὐτοὺς, ὅσον καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ ἀδελφοὺς, ὅσα διὰ ζωῆς φωνῆς παρηγγέλθης, καὶ πρὸ πάντων νὰ ᾖαι πρόθυμοι καὶ μυστικοὶ κατὰ πάντα. Ἀφ' οὗ δὲ ἡτυχάτῃς ὀχι περισσότερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας μόνον εἰς τὴν οἰκίαν σου, νὰ κινήσῃς διὰ Βουκουρέστιον. Ἀπερνώντας δὲ εἰς Γαλάτζιον ἐγχειρίσον τὰ συστατικὰ ὅπου τοὶ ἔδοξα εἰς τοὺς ἐκεῖ δύο ἀδελφοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους λέγεις πρὸς ἡτυχιάντων, ὅσα σοὶ ἐπαρηγγέλια διὰ ζωῆς φωνῆς, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους ἀδελφοὺς.

Φθάνων σὺν θεῷ εἰς Βουκουρέστιον ἐγχειρίσον τὰ ἐγχειρισθέντα σοὶ γράμματα εἰς τοὺς γνωστοὺς φίλους καὶ ἀφ' οὗ συνομιλήτῃς καὶ εἰπῇς, συσκευαζόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν

A. Λυσίππου, Κεταλλέλου, (Δουλιχίου) Καπ. Γ. Ὀλυμπί-

σο, καὶ Σάββα Φωκianoῦ, πάντα ὅσα περὶ ἡλθης καὶ σοὶ εἴ-
 πα. Ὅταν ἴδῃς τὰ πάντα νὰ εἰσπραθεῖς νὰ ἐμδαῖν εἰς πρῶ-
 ξιν, τότε δίδεις εἰς τοὺς γνωστῶς φίλους, ὅσα μετρητὰ, ἐξ
 ὧν οὐλοῦν σοὶ ἔχθαι ἀκλόυτως, καὶ συνάξεις ἀπὸ τὰ ἀναγκάζον-
 τα σοὶ κρέττα καὶ κρίνεις, ὅτι εἶναι ἀνάγκη πρὸς εὐκλείαν τῶν
 ἐπιχειρημάτων τῶν καὶ τελεωθέντων πέντε αὐτῶν μὲ καθε
 ἀκρίβειαν, προσοχὴν, ταχύτητα καὶ ὁρμήν, ἀναχώρητον ἐκεί-
 θεν, ἐλθε καὶ πάλιν εἰς Βυσαρλίαν, ὅπου θέλεις εὐρὴ ἄλλας δι-
 αταχάς μου. Περιττὸν κρίνω νὰ σοὶ εἰπῶ, ὅτι πρέπει περὶ πλάτων
 νὰ μὲ εἰδοποιῇς κατὰ καιρὸν, διευθύνων τὰ πρὸς ἐμὲ γράμ-
 ματά σου εἰς τὸν γνωστόν σου φίλον μου. Σοὶ παραγγέλλω πρὸς
 τούτους, ἧ τῶρα περὶ κινούνται εἰς Ἰστανβὺλ, ἧ ἐπιτιθέσθων, νὰ
 ἀγορεύῃς, ὡς σοὶ εἶπα, εἷς καλὸν καρδίαν διὰ λογιζομένων
 τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰσπραττοῦσιν αὐτὸ ἐπιτήδειον διὰ νὰ ταξιθεύῃ.
 Εἴμι βέβαιος, ὅτι ἡ ἀξιοέτης σου, ἡ φρόνησις σου, καὶ ὁ ζή-
 λος σου διὰ τὸ κοινὸν καλὸν, δὲν θέλει σὲ ἀφῇσει νὰ πα-
 ρυσταίῃς οὐδὲν ἄρ' ὅτι παραγγέλλεις, ἀλλ' ὅτι θέλεις γερ-
 θῇ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιτηδειότητα
 καὶ φρόνησιν, μὲ τὴν ἐκείνου ἕως τῆς παρουσίας ὥρας ἐνέφ-
 θης, καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν αἰτίαν ἔγινες ἄξιος τῆς προσοχῆς
 καὶ ἀγάπης, τόσον τῶν Κερίων, καθὼς καὶ ἰδικῆς μου ἀνι-
 αιτέρως. Ὑψίστη, φίλε μου, ἡ εὐχὴ τῆς Πατρὸς καὶ ἡ ἐδική μου
 νὰ σὲ ἐνδυναμώσῃ καὶ νὰ σὲ κατένωδῇ πάντοτε εἰς τὰ καλά.

Ἐν Κόβω τῇ 30. Ἰουλίου. 1820.

Ἀλεξάνδρος Ὑψηλάντης.

0

Ἀρ. 43.

Περὶ πόθός μοι Κύριε.

Εἰς Κόβην.

Τῇ 31. Ἰουλίου. 1820, Μέτλη.

Εἰς τῆς 27. τοῦ παρόντος ἐπύχθη ἡ ὑπερινή μου ἀπὸ
 Περσούπολιν κίποιος Ι. Η. ἦλθεν ἐδῶ, μὲ τὸν ἐπύχτη
 φίλος μου, τοῦ ὁποῖου ἔλαβον τὴν γνωριμίαν, εἶναι καλὸς ἀ-
 νὴρ, ὅχι ὅμως καὶ χωρὶς φαντασίαν, ὁπαρτὸν ὅμως μετριοτέ-
 ραν καὶ ταπεινοτέραν. Αὐτὸς θέλει ἀναμείναι ἐδῶ ὡς δύο ἐ-

διχαίεται· παρτμεται χρήματα, καὶ ἔπειτα ἀναχωρεῖ. Ὁ ἀγχι-
πτιός μου γράρει, ὅτι εἶχε ἀνεργασίαν τοῦ Κανσίου τοῦ
Π. δὲν ἔλαβον καιρὸν εἰσελθεῖν γὰρ ἀμειψόμενα μετὰ τοῦ πλέον ἐκ-
τακτικῶν· ὁ ἄλλος ἔκως κρίνεται καλῶς· μὲν λέγει τὰ συγ-
γίμμια τοῦ ἡμετέρου εἰς τοῦ Μαρίνου καὶ ἐν ὅλῳ τοῦ Κυρίου
παλιν ἐναπεριώλεσαν, καὶ ὡς φαίνεται τὰ ἀναφερόμενα τοῦ Ν.
νὰ ἔχουν τὸν τόπον τῆς καὶ ἀπεχθύνει πᾶσι προσε-
γῇ πρέπει εἰς τὰ πάντα. Ἀλλὰ ἀνταμώλη μετὰ τὸν Εὐεργε-
τικόν, καὶ τώρα ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναμώλη τὸν Καλόν. Ἐγὼ
πάντα θέλω τὸν περιποιῶμαι ἐν ὧν εἶναι ἐδῶ, καὶ ἐλπίζω νὰ
γνωρίσω τὸν σκοπὸν τῶν αὐτῶν· ἔχει ἓν γράμμα ἀπὸ τὸν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀδελφόν τοῦ F. Δ. Ἐχει δοσμένα ἐκεῖ
γρο. 5000. καὶ ἐπέχεινα, καὶ γράρει εἰς τὸν ἐν Ὁδέσῃ με-
γαλῆτερον ἀδελφόν τοῦ, καὶ τὸν γνωρίσῃ δι' αὐτὰ καὶ νὰ τὸν ὡ-
σῇ καὶ ἔ. Ἐν τῇ τῇ, ὡς εἶπεν ἡμετέραν· ὁ Σενίδης εἶναι κα-
ταπνιγμένος εἰς τὰς ὑποθέσεις· καὶ μόνος ἐγὼ πρέπει νὰ τρέ-
χω περισσότερον διὰ σὲ λέγον· σὲ ἀπαξοῦμαι.

Προσφύρετε τοῦ προσηλυτισμοῦ μου πρὸς τὸν καλόν, ὁμοίως
καὶ εἰς τὸν Κ. Ἡπρίτην.

(Ἰωάννης ὁ ἁγίος)

Ἀριθ. 44.

Περικύβητε Κύριε. εἰς Κίεβον.

τῇ 10 Ἀυγούστου 1820. Μίσχαν.

Εἰς τὴν 31. τοῦ ἀπελθόντος ἐτεῖν ἡ ὑστερινή μου. Εἰς
ἀρχὴν ἀπορίει ἐνδοκίμεθα ὑποσηνῶν· ὅστις τιμᾶν σε, ἔ-
χωμεν ὁμοῦ· εἶδον διὰ τὸ ἔω· Νίξον· εὐαδὸς σε, ἦτον ὁ-
μῶς κειρὸς, καὶ νὰ μὲν γράψῃς· ὅς ἦται ὑγιής, καὶ δὲν
πειράζει. Λάβε τὴν ἔτιωθι, τὴν ὁποῖαν οὕτως μοι ἔδωκεν ὁ
Ξενίδης· ἀπὸ τὸν Κάριμον (Π. Σίκερην) καὶ Ἀρμόδιον (Γρη-
γόριον Δικαίον Φλέτση) ὑπεροῦμαι γράμματά καὶ μετὰ αὐτὴν
τὴν πότιαν, καὶ ἀπερῶ τὸ αἶτιον· δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ παροῦσά
μου σὰ· προηλθὲν αὐτοῦ· ὁ Περικύβης ἔρθετεν εἰς τὸ Σκου-
λέν, καὶ ἦτον νὰ εὕρῃ ἀπὸ τὴν Καραντίνα· γράφει τοῦ Α.

νά τόν προσμένη ἐκεῖ ἔχει χρέαν νά τόν ἐμιλήσῃ· ὁ δὲ Ἰ. Π. μιτεύει σήμερον μέτον αὐτοῦ διὰ Ὀδησσόν, παρὰ τοῦ ἰδίου θέλετε μάθει, ὅσα ἠκολούθησαν εἰς τὴν πατρίδα του, ὥστε ἐγείναν φανερά εἰς τὸν ἀπαθῆ (Σουλτάνον). Τὸ ἕμιον γράφει καὶ ὁ Α. καὶ ἂν ἤξευρα, ὅτι σὰς ἐπρόθανεν αὐτοῦ, σὰς ἔστελλα τὸ γράμμα του. Ὁ Ἡλιάδης (Ἀθανάσιος Σέκερης) μὲ γράφει, ὅτι ἀφευκτα πρέπει νά ὑπάγητε ἐκεῖ μὲ τὸν καλόν ὁ Ξενίδης ὑγιαίνει καὶ σὰς ἀσπάζεται, δὲν σὰς γράφει ἀναμνίων γραφὴν σὰς· σὰς ἀσπάζομαι.

ὁ Εὐδοκίδης

(Κομιζόπουλος)

Ἀριθ. 45

Φίλε Ἀγαπητέ.

Ὁδησσός, τῇ 10. Αὐγούστου. 1820.

Ἰδοὺ σοὶ περικλείω τὰ γράμματα τοῦ κυρίου Περβαίβου. Ὁ Σταμάτης Κουμπάρης σοὶ ἐμβάζει τὰς 500. λίρας στερελίνας πεντακοσίας κατὰ τὴν διαταγὴν σου. Τὸ δὲ ἄλλο κρέδιτον θέλω σπεύσει νὰ σοὶ σταλῇ τὸ ἐγγληγορώτερον εἰς Βουκουρέστιον. Ἐδῶ ἐλπίζω νά κατορθώσω τὰ σκοπούμενα, καὶ πάλιν θέλω σοὶ γράψαι. Ὅταν ἔμβουν σὺν θεῷ εἰς τὰξιν αἱ εἰς Βουκουρέστι ὑποθόσεις μας, ἀνάγκης πᾶσα νά προσμένουν οἱ πράττοντες τὴν προταγὴν μου νά κινηθεῖν.

Υγιαίνει ἀδελφε Ἀγαπητέ, καὶ σπεύσον ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

Ὅλος, πρόθυμος ἀδελφός,

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Τῷ κυρίῳ Ἐμμανουὴλ Ξάνθῳ. Εἰς Ἰσμαίλ.

Ο

Ἀριθ. 46.

Περιπόθητε Κύριε.

διὰ Ἰσμαήλ.

ἐν Ὁδησσῷ τῇ 14 Αὐγούστου 1820.

Καὶ πρότερον μὲ ἄλλην μου σὰς ἔλεγον τὰ κατ' ἐκείνου, νῦν δὲ μὴν ἔχων καιρὸν καὶ ἄξιον σημειώσεως δὲν ἐκτείνωμι. Ὁ Καλὸς ὠμίλησεν ἀρκετῶς τῶν ἐδῶ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζω νὰ ἐτοιμασθοῦν. Ὁ Πεῤῥαιβὸς ἦλθεν ἐδῶ καὶ ἀναχωρεῖ δι' ὀπίσω· σὲ ἀσπάζομαι δὲ γλυκύτατα καὶ μένω μὲ ἀνησυχίαν νὰ μάθω τὰ περὶ τῆς ἀναρρώσεώς σου, ὅπου ἔμαθον παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἡπιπίτου, ὅτι ἀσθενήτατε ὀλίγον, καὶ ἄμποτε νὰ σὰς ᾔναι πρὶν σήμερον περυστικόν.

Ἀπὸ τὸν Ἀρμόδιον ἔλαβα γράμμα ἀπὸ 17 παύσαντος, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις, μοὶ προσθέτει· « Τὰ ὑμέτερα εὖ ἔχουσι καὶ κατὰ ῥοῦν φέρονται· μ' ὅλον τοῦτο ὁ Ἀρμόδιος καὶ Κάριμος κάθε στιγμήν εὐρίσκονται εἰς κίνδυνον νὰ γένωσι θῦμα τῶν τυράννων· δὲν ἀπελπίζονται ὁμῶς, ἀλλὰ φέρονται γενναίως καὶ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν προσηχὴν, καὶ ἂν τί ἀπερχαίον συμβῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκπληρώνουν τὸ πρὸς τὴν ἱερὰν πατρίδα χρέος των, καὶ γίνονται παράδειγμα τῶν λοιπῶν.

ὁ Ἡλίας

(Ἀθανάσιος Σέκερης.)

Ἀριθ. 47.

Ἐντιμότητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

εἰς Ἰσμαήλ.

ἀπὸ Νίζαν τῇ 17. Αὐγούστου 1820.

Τὴν τιμίαν σας δοσμένην ἀπὸ 28. Ἰουλίου ἐν καιρῷ ἔλαβον ἰμοῦ μὲ τὰ 500. ῥούβλια ὅπου μοι ἐστειλέτε, ἐχάρην ἐξ αὐτῆς διὰ τὴν καλὴν σας ὑγείαν, καὶ διὰ τὴν συνομιλίαν, ὅπου μὲ τὸ γνωστὸν ὑποκείμενον εἰς Κίοβον περὶ ἐμοῦ εἶχατε. Ἐγὼ καὶ μὲ ἄλλο γράμμα μου διὰ Κίοβον, (τὸ ὁποῖον δὲν ἤξεύρω, ἂν ἐλάβετε ἢ ὄχι), σὰς ἔγραφα, ὅτι ἀπερνῶντας ἀπὸ ἐδῶ ὁ Κόντε Καποδίστριας, πρωτοπικῶς τὸν ἐπαρκαχέσα νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθω εἰς Κίοβον, ὅστις μὲ εἶπε νὰ παρακαλέσω τὸν ἐδῶ Πολιτάρχην διὰ νὰ ἀναφέρῃ τὸν βόεον γου-

θερνώτορα περί τούτου, ὡς τὸ ἠκολούθηται, καὶ εἰς ἀπόκρισιν
 με εἶπεν ὁ Πολιτάρχης, ὅτι ἀνέφερε, καὶ τὸν εἶπεν ὁ ῥήθεις βο-
 ῦσης Γουβερνάτορας, ὅτι ἔγραψε τοῦ Μηνίστορος περί τούτου δηλ.
 διὰ τὴν ἄδειαν· αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ πληγῇ εἰς μάκρος.
 Προσπαθήσατε καὶ ἡ αὐθεντεία σας ἀπὸ αὐτοῦ ἴτω· κάμετε
 καί τινα τρόπον, ὡς καὶ ἐγὼ πάλιν θέλω γράψαι πρὸς τὴν Αὐ-
 τοκρατορίσιν παρακαλῶντας τὴν διὰ νὰ μοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ
 μιμούτω διὰ τὴν φαμυλίαν μου, ὅπου εὐρίσκεται εἰς Κιτιόβι.
 Σὰς παρακαλῶ, κύρ Ξάνθι, νὰ κάμετε τὸν τρόπον νὰ μοῦ
 στείλειται ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸ γνωστὸν ὑποκείμενον ῥακο-
 μαντιριστικὸν πρὸς τὸν Ποτελίικον τοῦ Γισαίου, ῥακομαν-
 τάρωντάς με, ὅτι εἶμαι ἐδικὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου γρῆας
 τυγύσης νὰ μοῦ εὐρίσκεται ἀπερνῶντας ἀπὸ Κισινόβι· εἴ-
 μαι βέβαιος, ὅτι ἀντιμῶστα τὴν φαμυλίαν μου, καὶ παρα-
 καλῶ νὰ με γράψετε περί τούτου, καὶ ἂν προσπαθεῖν καὶ
 αὐτοὶ διὰ τὴν ἄδειαν μου.

Ὁ Πατὴρ Γρηγόριος εἰς τὰς 14 τοῦτου ἦλθεν εἰς τὰ ἐδῶ
 ὑγιῆς· τὸ γράμμα, ὅπου πρὸς αὐτὸν ἤρξατε, τὸ εἰσάξατε πα-
 ρόντω· μου, σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ῥακομαντιάζειαν με ἐκάμε-
 τε πρὸς αὐτόν. Ἡ παροῦσά μου σὰς ἔρχεται μέσον τοῦ ῥη-
 θέντος, διὰ τοῦ ὁποῦ μου κάμετε καὶ τὴν ἀπόκρισιν. Περὶ-
 σσότερόν τι πρὸς ἑκαστὴν δὲν ἔχω, εἰμὴ σὰς ἐπεύχομαι καλὰς
 καὶ εὐτυχεῖς ἐκβάσεις εἰς τὰ ἐπιχειρήματά σας· καὶ ἀδελφί-
 κοπροσκυωντάς σας μένω εἰς τοὺς ὁρίτους σας πρέθυμος.

Στέφανος Ζίρκοβιτς.

Σ. Οὗτος ἦν εἰς τῶν σημαντικῶν Σέρβων, ὅστις συνετέλεσε
 πολὺ εἰς τὴν νατὰ τῶν Τούρκων ἐπανάστασιν μετὰ τοῦ Καρ-
 γιόργου. Αὐτὸς τότε ἐστάλη παρὰ τῶν Σέρβων ὡς Πρίθβος
 εἰς Βουκουρέστιον μυστικῶς πρὸς τὸν τότε Ὑπουργόν των
 Κωνσταντίνον Ὑψηλάντην, πτέρον τοῦ αὐτοῦ. Ἀλεξάνδρου,
 ἀρχηγοῦ τῆς πολιτικῆς μας μεταβολῆς, διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθη-
 ματα, καὶ λαβὼν πολλὰ εἰς χρήματα καὶ ἐφόδια, ἐπέστρεψε δια-

πρίπων καὶ ἀγωνιζόμενος εἰς τὴν Πατριὰν τοῦ μέχρι τῶν 1812. Μετὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ εἰρήνην, κατέφυγεν εἰκοθενιακῶς μετὰ τοῦ Καραγεώργη καὶ ἄλλων σημαντικῶν Σέρβων εἰς τὴν 'Ρωσσίαν' μετὰ αὐτὸν δ' Ξάνθος ἐπιστρέφων ἀπὸ Πετρούπολιν, συνομιλήσας πολλά εἰς Νζνν, ἐσυμνώσασκε νὰ συνεργήσῃ, ὥστε νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Σερβίαν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ, ἐν καιρῷ τῷ δίδοντι, συμμαχίαν μετὰ τῶν 'Ελλήνων. κακὴ ζήτησις τινὲς ῥαδιούργοι καὶ αἰσχροὶ, ἐμπόδισαν ταύτην τὴν ὠφέλιμον περίστασιν, ὥς καὶ ἄλλα; πολλὰς.

—0—

'Αρ.θ. 48.

Τῷ κῶ 'Εμμ. Ξάνθῳ. Εἰς Βουκουρεστίαν.

'Οδησσὸς τῇ 26. Αὐγούστου. 1820.

'Ο ἐπιστρέφων τὸ πρὸν μου Κ. Πετρόπουλος; θέλει σοὶ εἰπῇ τὸ πῶς διατρέχουσιν αἱ ὑποθέσεις ἐδῶ ὁ ῥηθὶς ἐρχεται εἰς Βουκουρεστίαν καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρχεται εἰς Γκαλάτζει. Ἀναγκαῖον πολλὰ νὰ δοθῶσι τῷ Πετρόπουλῳ ὅτι χρήματα εἶναι δυνατόν. Λοιπὸν κάμε, ὅ,τι θέλεις διὸ νὰ τὸ κατορθώσῃς, ἐγὼ δὲν ἔχω ἐλπίδας παρὰ εἰς τὰ δάνεια ὅπου πᾶσχω νὰ εὐρῶ. "Ολοὶ οἱ ἐδῶ ἔμποροι εἶναι τζιγγενέδες, μ' ὅλον ὅπου ἠμποροῦσιν νὰ συνεισφέρουν 500. χ. πεντακοσίαις γιλιὰς, ἐν εἶχ' ὀρρονήματα. Τὸ καλὸν ὅλ' γένη καὶ ἄνευ αὐτῶν, πλην χρειάζεται γενναίτης, καὶ ἐλπίζω πολλὰ ἀπὸ ἐπὶ ἀγαπητέ μου φίλε. Πίσχῃς λοιπὸν με ὅλα σου τὰ δυνατόα, καὶ ὁ θεὸς θὰ φέρῃ τὰ πάντα κατὰ ῥῶν.

'Ο Πετρόπουλος; ἔλαβε τὸν δαχμὸν 'Αρχιεπί: τῶν ἀριερωμένων. 'Ο Σερβίας; ἀπέρχεται ἀπὸ ἐδῶ καὶ εἶναι προθυμότερος. Ἐλαδὸν ἀπὸ Μίσσιν ἀρκετὰ γράμματα εἰς ὄνομά σου, πλην δὲν γράφουν καὶ ἕνα σημαντικόν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σοὶ τὰ στέλλω.

Σὲ ἀπεχθάνει, ἀδελφε; καὶ φίλε μου ἀγαπητέ, καὶ ἐπεύχομαι σοὶ ἔλα τὰ καλὰ.

'Αλέξανδρος Ψυλλάντης.

—0—

Ἀριθ. 49.

Περὶσποῦδαστέ μοι Κύριε Ξάνθε εἰς Ῥένι.

Ἐν Γαλάτζι τῇ α. Σεπτεμβρίου 1820.

Σήμερον εἰς τὰς 2 ὥρας τῆς ἡμέρας ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν σας. Ἐχάρην ὑπερβαλόντως διὰ τὴν ἀγαθὴν μοι ὑγείαν σας, πρὸ πάντων δὲ, τὸ αἶσιον κατευώδιόν σας εἰς τὰ αὐτῶστε. Αὐριον λοιπὸν ἐξ ἀποράσεως ἔρχομαι εἰς τὸν Προῦτον κατὰ τὴν προσταγὴν σας, καὶ ἃς ὁρίση καὶ ἡ εὐγενεία σας ἐκεῖ διὰ νὰ συνταξιδεύωμεν.

Ἦθελον νὰ σᾶς γράψω μερικὰ περίεργα διὰ τὸν ἀκριβὸν φίλον σας Σφαῖλον (α) διὰ νὰ γελάσετε· ἐπειδὴ λοιπὸν αὐριον ἀνταμονόμεθα, τὰ ἀφίνω, διὰ νὰ ἔχωμεν· εἰς τὸν δρόμον πῶς νὰ διατκεδάζωμεν.

Δ. Θέμελης.

— 0 —

Ἀριθ. 50.

Σεβαστέ μοι Κύριε.

Ἐν Μόσχᾳ τῇ 5 76ρίου 1820.

Τὸ ἀπὸ Κίοβον γράμμα σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην τὴν ὑγείαν σας· μοι κακοφαίνεται, ὅτι δὲν ἐλάβετε τὰ ὑστερινὰ γράμματά μου, ἐλπίζω ὅμως νὰ ἀφήσατε λόγον ποῦ νὰ σᾶς τὰ διευθύνωσιν, εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπερίκλειον ἀντιγραφὴν γράμματος, σταλμένον ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρέα (Ἀριστείδην) καὶ εἰς τὸν 114 (Περῆραιδόν), οἵτινες ἔλεγον τὰς διαφόρους προβλέψεις εἰς τὰ παραδούναθ, Μακεδωνίαν καὶ Ῥούμελην. Ὁ Καλὸς εἶχε φθάσει, ὅμως γραφὴν τοῦ δὲν εἶχαμεν, καὶ ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν μὲ τὴν προσδοκουμένην. Κατὰ τὸ γράφειν τοῦ Ἡλιάδου (Ἀθανασ. Σέκερη) ἦτον ἐλπίς καλῶν πραγμάτων· ἀπὸ τὸν Κ. καὶ Μ. (Π. Σέκερην καὶ Γρ. Δικαῖον Φλέσαν) ἄλλο καὶ νένα γράμμα δὲν ἐλάβομεν, καὶ εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν διὰ τὴν σιωπὴν των. Ἀμποτε καὶ αὐτοῦ νὰ εὐδοκιμήσητε εἰς τὰς ἐργασίας σας. Ἐγὼ ἐλπίζω ἄφευκτα αὐτὸν τὸν μῆνα νὰ μισεύσω μαζὴ μὲ τὸν Πρόθυμον (Μάνθον Ῥιζάρην), καὶ ἐπιθυμοῦ-

σα νὰ λάβω γραφήν τας εἰς Κισνόδι· ἡμπορεῖτε νὰ τὴν στεί-
 λετε εἰς τὸν πατέρα τοῦ Βασιλειάδῃ (Τζακάλορ), καὶ νὰ μοῦ
 γράφεται ποῦ θέλει εἰσθε, ὅτι ἐπιθυμοῦντα πολλὰ νὰ σᾶς ἐντα-
 μώσω, σᾶς ἀδελφικοπροσκυνῶ.

Εὐδοκίδης

(Κομιζόπευλος)

—0—

Ἀριθ. 51.

Τῷ κῶ Ἐμμ. Ξάνθῳ εἰς Βουκουρέστι.

Ὁδησσὸς τῇ 9. Σεπτεμβρίου. 1820.

Ἐλαβον τὰ ἀπὸ 19. καὶ 28. τοῦ παρελθόντος γράμματά σου
 καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτοῖς· πολλὰ ὅμως ἀπόρητα διὰ τὴν ἀργο-
 πορίαν σου καὶ πολλὰ μοὶ ἐκακοφάνη, ὅπου ἐναντίον τῶν ὑπο-
 σχέσεων σου ἔκαμες τόσον καιρὸν διὰ νὰ κινήσης. Μὲ τὴν συ-
 νειθισμένην μου εἰλικρίνεια, σὲ λέγω, ἀδελφέ, ὅτι μὲ τοιαύτην
 βραδύτητα τινὰς νὰ κατορθώσῃ τίποτε δὲν ἡμπορεῖ καὶ μόνη
 ἡ σωτηρία μας εἶναι ἡ ταχύτης. Ἀπὸ τὰς 5. Αὐγούστου, ὅπου
 ἐχωρίσθημεν ἕως εἰς τὰς 28. ὅπου ἐμελλες νὰ κινήσης ἀπὸ Ἰσμα-
 ῆλ, ἔχασες 23. ἡμέρας· ἐάν πᾶς ἔλο ἔτζι τὸ προκόψαμεν.
 Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ, ἀδελφέ, ἅμα ὅπου λάβῃς τὸ παρὸν μου,
 νὰ τελειώσῃς τὸ ὀγληγορώτερον ἔλαις ταῖς δουλαιῖς, καὶ νὰ ἔλ-
 θῃς εἰς Γαλάτζι, ὅπου ἀφεύκτως νὰ εὑρεθῇς πρὸς τὰς 25. τοῦ
 τρέχοντος. Ἐγὼ ἀπέρχομαι διὰ Κισνόδιον, μετὰ ἐξ ἡμέρας·
 ἄρχισαν νὰ ὀμιλοῦν πολλὰ καὶ δὲν εἶναι καλὸν, χρειάζε-
 ται βία, εἰδὲ μὴ ὅλα πηγαίνουν εἰς τὸν διάβολον. Τὸ κρέδιτον
 ἀπὸ ἐδῶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ τὸ ἀνοίξω. Ὁ 114. θέλει σὲ
 βοηθήσῃ καταπειθόντας τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ νὰ ἀκολουθή-
 σουν τὰς διαταγὰς μου. Ἄν θελήσουν καλὰ, εἰδὲ μὴ πάλιν ὁ
 θεὸς ἔχει, καὶ μόνοι μας ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμέν τι καλὸν·
 οὔτε ἡμπορῶ οὔτε θέλω νὰ σοὶ γράψω περιττώτερον· ἄκουσον τὰς
 παραγγελίας μου καὶ σπεῦρον. Ταῦτα καὶ ἀσπαζόμενός σε
 ἐκ ψυχῆς μένω.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ φίλος σου πρόθυμος.

Α. Ρ. Ἀλέξ. Ὑψηλάντης.

Ἀριθ. 52.

Περιπόθητε χάρις Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Βουκουρέστι.

Τῇ 12. Σεπτεμβρίου. 1820. ἀπὸ Ἰμπηλ.

Ταυτῇ τῇ ὥρᾳ ἔλαβον τὸ περιχλειττον σταλὲν μοι εἰς ἐπίτηδες, καὶ ἰδοὺ πάλιν διὰ τοῦ ἐν Γαλατζίῳ φίλου σᾶς τὸ ἐτέλλω. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποκριθῆτε τὴν λαβὴν τοῦ γληγορώτερον διὰ νὰ καθυσχύσω καὶ ἐγὼ τὸν ἐξαποστείλαντα τοῦτο φίλον.

Σᾶς ἀπαύξομαι εὐχρινῶς καὶ μένω. Ὁ φίλος σας καὶ δοῦλος

Δημήτριος Καλαματιανός.

Ἀριθ. 53.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Εἰς Ἰμπηλ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 4. Ὀκτωβρίου. 1820.

Ἀπὸ Βουκουρέστι τὸ ἀπὸ 21. πύσαντος γράμμα του εἰς τὰς 29. ἔλαβον χάριον τὴν καλὴν σου ὑγείαν, τοῦ πνευρόνω, διὰ τὰ συστροφειμένα σας γράμματα ἀπὸ τὸν Καλόν (Υψηλάντην) ἐλάβομεν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐσχάσαμεν τὸ ἔργον εἰς πρᾶξιν, τὸ ὁποῖον γνῶμη πινὸς τῶν ἐμπόρων τὸ ἐστρατήσεν, ὅθεν εἰδοποίησον τὸν Καλόν διὰ νὰ τοὺς ἐγκαιροῦται, καὶ ὅ,τι γενεῖ ἐν καιρῷ θέλει σᾶς εἰδοποιήσωμεν. Περὶ δὲ τοῦ Ἀρμοδίου δὲν ἔπρεπε νὰ πιστεύητε, ὅσα ἠκούσχετε, κατὰ τὴν παροιμίαν, πᾶτα ἀκοή σφαλερά. Ἐγὼ ὡς τόσον δὲν ἔχω ἀδύναμειν νὰ τὸν κατακρίνω, μᾶλλον τὸν ἐπαινῶ, διότι ἐδώθητε πολλὰς καταχρήσεις· ἃ δὲ καὶ πρὸς καταγορηθῆ ἀπὸ ἄλλους, ἃς ἀπολογηθῆ, τῶρα ὁποῦ ἐλπίζω νὰ ᾤναι πλησιαιτέρως εἰς τὸν Κύριον Καλόν, ὁ μιτυμὸς τοῦ ὁποῖου ἐδόθεν δι' ἐκαὶ ἕτον διαταγὴ τοῦ Καλοῦ.

Παραπονείσθε, ὅτι δὲν σᾶς γράσω δι' ἐξήγῃν σας, ἃς εἶπ' ὅτι ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρετε, ὅτι διὰ νὰ ἀπορύγω καὶ ἐγὼ τόσους πειρασμούς ἐποῦ μοῦ ἐτυνέσθησαν, ἔχρεοῦμαι νὰ κἄμω κατάπαυσιν καὶ κατὰ τὰς ἰδίας διαταγὰς τῆς τιμωρότητός σου. Ὡς ἐστὶν τὰ ἐδόθεν καὶ κἄτω πράγματα φαίνονται καλῶς διατεθειμένα, δὲν ἔλειπον ὁμῶς καὶ αἱ καταχρήσεις· τοι-

αὗτα σπουδαῖα πράγματα δὲν ἐξηγοῦνται διὰ τῆς γραφῆς. Ὁ Περσέας δὲν ἀκόμη δὲν ἰσάνη ἐδῶ. Ὁ Πενθεράς (Ἀλφ. Πατᾶς) ἀντιστέκεται γενναίως, δὲν ἦτον ἀχαμνὴ αὐτὴ ἡ σκαρῶ, νὰ ἐκυντροφεύετο μὲ γνώμας καὶ ἔργα τῶν Κυρίων, καὶ ἀναμφιβόλως ἠθέλημεν ὠρελθῇ μετὰ ἡμῶν, ἔστιν ἡ Ἀθηνα συντροφεύη τὸν Ἄργον.

Ἰγρίωνι.

Ὁ τὸς Καλέδουλος.

(Παναγ. Σίκερης)

0

Ἀρθ. 54.

Περιπέθετε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Γαλάτζί.

Ἐν Ἰσματλ τῇ 2. Ὀκτωβρίου 1820.

Τραγὴν ἄλλην δὲν ἔχω, εἰμὶ μόνον ἐκείνη, ὅπου ἀπὸ Γαλάτζί μοι ἐστείλατε, ἕνεκα τούτου συμπεριγίω τὸν ἐρχομόν σας ἐγγλήγορα. Ἡμπορεῖτε ἀπὸ Γαλάτζί κατ' εὐθείαν νὰ ἐλθετε ἐδῶ. Δέχονται τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὴν χαραντίνα τὴν νύκτ' μετὰ 16. ἡμέρας, χωρὶς βότχα καὶ 24. νὰ εὐχέσων μετὰ τὰ βότχα των. Τὰ εἰδικά σας εἶλα οἰκονομεῦντα. Χθὲς μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἔσπιν τοῦ ἡλίου ἐβθασεν ἀπὸ Ὀδέσσαν κατ' εὐθείαν ἐδῶ ὁ ἐκλαμπρότατος Πρωτ. Ὑψηλάντης. Ἐπήγαμεν μερικοὶ εἰς προσκύνησίν του καὶ τὰύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐπεστρέψαμεν ἐκεῖθεν. Τοῦ ἐξηωρήθη κατοικία εἰς τοῦ κυρίου Καλαματιανοῦ ὁ ἰδιος Καλαματιανὸς εἶναι εἰς Κιτινὸν, μόνον ἐστείλειν ὁ Ἄρχων Παππαδόπουλος καὶ τὸν ἐπροσκέλετον εἶναι μάζῃ του ὁ Διδάκταλος Κύριος Λιτάνης ἀπὸ Ὀδέσσαν ὁμιλία τίποτε μὲ τὸν Μπαϊζῆδην δὲν ἔγειναν, εἰμὶ μόνον τὸν ἐπροστρέψαμεν τὸ σέβεις μας. Ἐῖτε καὶ ἡ ἐκλαμπρότης του ἐν ὧν καιρῷ σταθῇ ἐδῶ νὰ τὸν ἐπισταπτώμεθα. Νέον ἄλλο κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι, περιμένοντάς σε δὲ μένω.

Μ. Φωκιανός.

0

Στοιχ, I. Α.

Ἀριθ. 55.

Ἱπνιερώτατοι καὶ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Εὐγενέστατοι Ἀρχόντες καὶ Προεστώτες, καὶ πάντες οἱ προὔχοντες τοῦ Γένους, οἱ ἀπανταχοῦ εἰς τὴν Στερεάν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰς Νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους διατρίβοντες.

ΑΡΔΡΕΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΕΣ

Εἰς τὰς παρούσας κρισίμους περιστάσεις, ὅτε τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἅπαντα ἀγωνίζονται νὰ ἀποκτήσωσι τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ νὰ περιορίσωσι τὴν δύναμιν τῶν τυράννων, ἤρχισε νὰ ἀνατελῇ καὶ τὸ λαμπρότατον ἄστρον τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ταχεῖα καὶ εὐτυχὴς διάδοσις τῶν φώτων εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τοῦ γένους μας, διέλυσε τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε κατεσκότιζε τὰ πνεύματα τῶν ὁμογενῶν μας. Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἠνεώχθησαν, καὶ τώρα πλέον παραστάνε-ται ἔμπροσθεν αὐτῶν ἡ δουλία μὲ τὰ μισαρώτατα καὶ αἰσχιστα χρώματα. Τώρα ὅλοι κοινῶς μικροὶ τε καὶ μεγάλοι συναισθνάνονται τὴν βαρεῖαν ἀτιμίαν τοῦ νὰ υποφέρωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὸν καταδυναστεύοντα ζυγὸν τῆς τυραννίας. Τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα πάλαι ποτὲ ἀνύψωναν τοὺς προπάτοράς μας ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τοὺς ἀπεκατέστησαν ἥρωας, ἐμφολεύουσι σήμερον καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὁμογενῶν μας. Ὅλων αἱ καρδίαι καταφλέγονται ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα Ἱερὸν Ἑρωτα· αὐτὴν τὴν Ἱερὰν Πατρίδα ἔχουσι κέντρον τῶν πράξεών των· αὐτὴν ὁδηγὸν εἰς ὅλα των τὰ ἐπιχειρήματα, καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς ἀπαρνοῦνται πάσαν μερικὴν εὐτυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν, καταφρονοῦσι τοὺς μεγαλοτάτους κινδύνους, καὶ εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ θυσιάσθωσι. Τὸν μέγαν τοῦτον καὶ εὐγενῆ ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, βλέποντες ἄνδρες φιλοπάτριδες, ὡς καλοὶ προνοηταὶ τῆς εὐδαιμονίας μας, ἀπεφάσισαν νὰ τὸν διευθύνωσιν εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, καὶ νὰ τὸν με-

ταχειρισθῶσιν ὡς ὄργανον τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν καὶ κοινῆς
 εὐδαιμονίας, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἔδοσαν παντοῦ τὰς ἀνα-
 γκαίς καὶ προσηκούσας διαταγὰς. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦ κοινοῦ
 λαοῦ ἡ ἀθηκτοῦς ἡρμῇ, ὅταν δὲν ὀδηγῇται ἀπὸ τὴν φρόνησιν, ἡμ-
 πορεῖ νὰ ἐπιφέρει μᾶλλον βλάβην παρὰ ὠφέλειαν. Διὰ τοῦτο
 ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ, ὡς πληρεξούσιος ὅλων τούτων τῶν ἐπι-
 χειρημάτων, νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας τοὺς οἴα-
 κας τῶν κινήματων αὐτοῦ, εὐέλπεις ὦν, ὅτι καθὼς μέχρι τοῦ-
 δε, διὰ τῆς φιλογενείας σας καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς καὶ κη-
 δεμονίας ἐδυνάθητε νὰ ἀποκτήσετε ἀγάπην καὶ κοινὴν ὑπόλη-
 ψιν, θέλετε καὶ τώρα μετὰχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρό-
 πους, διὰ νὰ ὀδηγήσετε φρονίμως τὸν διακαῆ ζῆλον τοῦ ποι-
 μνίου σας, καὶ νὰ διοικήσετε καλῶς τὰ κινήματά των. Στέλλω
 δὲ πρὸς ὑμᾶς τὸν κύριον Δημήτριον Θέμελην ἄνδρα φιλογενέ-
 στατον ἐνάρετον, καὶ διὰ τὸν μέγαν του πατριωτισμὸν, γνω-
 στὸν καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἀνωτέρους ἄλλους, ὅστις εἶναι προ-
 σταγμένος νὰ σᾶς εἰπῇ τοὺς σκοποὺς μου, καὶ νὰ ὀδηγήτῃ ἕκα-
 στον εἰς ὅσα παρ' αὐτοῦ ζητεῖ σήμερον ἡ Πατρίς. Ἐχετε λοιπὸν,
 φίλοι ὁμογενεῖς, εἰς αὐτὸν πεποίθησιν. Ἀκούσατε τοὺς λόγους
 του καὶ βάλετε τὰς ὀδηγίας του εἰς πρᾶξιν, διότι ἐξ αὐτῶν κρέ-
 μαται καὶ ἡ κοινὴ τοῦ γένους ἡμῶν εὐδαιμονία, καὶ ἐνὸς ἐκά-
 στου ἡ μερικὴ εὐτυχία ἥς μὴ δειλιάσῃ τις ἀπὸ τὰ προβλήμα-
 τά του. Ἡξεύρω, ὅτι εἰς ὅλων τὰς καρδίας εἶναι ῥιζωμένη ἡ
 μετρία ἐκείνη πρόληψις, ὅτι ποτὲ μόνοι μας δὲν ἡμποροῦμεν νὰ
 ἐλευθερωθῶμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσμένωμεν ἀπὸ ξένους τὴν
 σωτηρίαν μας. Ἐκαστος νουνεχῆς ἡμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ πόσον
 ψευδὴς εἶναι ἡ πρόληψις αὕτη, ἀρκεῖ μόνον νὰ καθύνη εἰς τὰ
 πράγματα τῆς πατρίδος μας. Ῥίψατε τὰ βλέμματά σας εἰς
 τὰς θαλάσσας, καὶ θέλετε τὰς ἰδεῖ κατασκεπασμένας ἀπὸ θα-
 λασσοπόρους ὁμογενεῖς, ἐτοίμους νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ παρά-
 δεῖγμα τῆς Σαλαμῖνος. Κυτᾶξτε εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἀπαντα-
 χοῦ βλέπετε Λεωνίδας, ὀδηγοῦντας φιλοπάτριδας Σπαρτιάτας.
 Κυτᾶξτε τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις συνδύει τῶν Ἡρώων τούτων τὰς
 ψυχάς. Κυτᾶξτε τὴν προθυμίαν καὶ ζῆλον αὐτῶν! Παραβά-

λατε τὰς ἐξουσίας καὶ μεγάλας τρύφας θρησκῆς καὶ πρὸς γὰρ
νόστη ἀδυναμία καὶ ἐτωτερικὴν ταραχὴν τοῦ ἐχθροῦ μας· καὶ
πρὶν ἢ ἡμιπορεύετε, εἴπατε, ὅτι ἀπὸ ἄλλου, πρέπει νὰ προσ-
μένωμεν τῇ σωτηρίᾳ μας. Ναὶ ἀδελφοὶ ὁμογενεῖς! ἔχετε
πάντοτε πρὸ ὀρθολογίου, ὅτι πιστὸν ξένον· δὲν βραδύει ξένον. γω-
ρεῖ· μεγαλύνει· αὐτὸν. Τὸ αἶμα, τὸ ὁποῖον θέλουσιν χύσει εἰς
ξένον δι' ἡμᾶς. Θέλομεν τὸ πληροῦν ἀκριβοῦσιν· καὶ εὐαί-
εῖς τὴν Ἐκκλησίαν! ὅτι τὴν τυτταματικὴν δεσποτεῖαν ἐθρονισθῇ εἰς
τὴν σπλάγγνα της. Ὅταν ὁμοῦ μόνοι μας ἀποτεισώμεν τὸν
ζυγὸν τῆς τυραννίας, τότε τῆς Εὐρώπης ἡ πολιτικὴ θέλει βί-
ῃται ὅλας τὰς ἰσχυράς Δυνάμεις νὰ κλείσωσι μὲ ἡμᾶς συμ-
μαχίας καὶ ἐπικαχίας ἀδυστάτους. Χαίρετε!

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Τὸ παρὸν μου ἐπαραγίσθη καὶ ἐδόθη.

Ἐν Ἰσταντὺ τῇ 8. Ὀκτωμβρίου. 1820.

—0—

Ἀρ.θ. 56.

Εὐγενέστατοι Κύριοι: Ξάνθε, καὶ Δ. Θέμελι. Εἰς Τραπεζοῦ.

Τῇ 9. Ὀκτωμβρίου 1820. Βουκουρεστί.

Ἀπὸ τὸ ἡμέτερον τῆς ἐμεῶν τὸ καλὸν τῆς φιλικίας, καὶ
ἐξαιτίας τὴν τὴν μοὶ λέγετε καὶ πρὸς ἀπόκρισιν ἰδοὺ τὰς
περιλειπόμεναις διὰ τὸν γράμματά, ἵνα τὰ θεωρήσετε καὶ ἐξετάσετε
μετ' ἀκριβείας ἀναμνηστὴν πρὸς εὐρίσκετε καὶ τὰ γράμματά
ἀπὸ τὸν Μηλόττην· τὸ εἶναι πολλὰ νέον, τὸ ὁποῖον ἐλάβε
μὲ ἐξοπλιστὴς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μοὶ εἶπε διὰ ζώτης φωνῆς,
ὡς ἐκ στόματος τοῦ ῥήτορος, ὅτι διὰ τὸν περὶ τὸν Γουρὺ
τοῦ λέγουσι μὲ ἐπικρατικὰς φωνῆς, ὅτι ἔν ῥῃν δεχθῶν ἐν
Σερβίᾳ τὴν ὅτι τοῦ, προδίδου· τὸ ὑψηλὸν Δουλοῦ, τότε θέλουσιν
ἴδει ὅτι ὁ Μπαμπᾶ Πατᾶς, ὅστις ἔγινε Ρούμλι Βαλεσῆς,
θέλει ἀρμῆται μετ' ὅλων τῶν ἐτοιμασμένων στρατευμάτων του
ἐν ᾧ εἶναι καὶ ὁ Χουρτί Πατᾶς Βιζιῆς τῆς Βούλγας, καὶ θέλουσιν
καταστρέφει τὴν Σερβίαν. Μὲ συμβουλεύεται λοιπὸν, τὸ πῶς
ἂν κατ' ἐννοίαν περιστάσει συμβῇ ἐν τοιοῦτον ἐκπρὸς συμβάν,
τότε καὶ νὰ κάμῃ· ἐν ᾧ δὲν ἔχουσι εὖτε μᾶς ἐδωμάδας λα-

χερὲν; Πρέπει λοιπὸν νὰ εἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα· διότι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας δὲν δύνανται νὰ ἀγοράσουσι οὔτε μίαν ὀκτὴν καὶ ἀπὸ τὴν Νεμιτζιάν ἂν ζητήσουν νὰ ἀγοράσουν, οἱ Νέμιτσοι τοὺς προδίδουσιν εὐθύς εἰς τὸν Πασᾶν τοῦ Βελγραδίου, καὶ ἐκεῖνος γράφει εἰς τὸ Δοβλέτι, καὶ τότε γίνεται ὀγληγορώτερα ἢ ταρπυχή. Ἄρα καὶ ἦτον καλὸν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ, ὥστε μερικοὶ πραγματευταὶ τῆς Βλαχίας οἱ κατεβάζοντες πραγματείας διὰ τοῦ νεροῦ, νὰ βάζουν εἰς τὰ Τζάμια μολίβι, καὶ μπαροῦτι, καὶ οἱ Σέρβοι ὄντες τότε ἀγροικημένοι, τὴν νῦντα νὰ εὐγέλωσιν εἰς κάμμιαν ἄκρην εἰς κἀνένα χωρίον προσδιωρισμένον, καὶ νὰ δεχώμεθα αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα πράγματα, ὥστε ἀπὸ ὀλίγα νὰ συνάξωμεν μέρος. Μὲ ἐζήτησαν προσέτι καὶ ἄλλας συμβουλὰς, δηλ. πῶς νὰ πολιτευθῶσι μετὰ τοὺς Τούρκους· ἐγὼ δὲ τοὺς ἐμήνυσα νὰ φερθῶσι κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Μηνίστρου, καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται· διότι ἂν οἱ Τούρκοι κινηθῶσιν ἐπὶ πύλων, βέβαια ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει τοὺς ἀφήσει· νὰ χαθοῦν, ἀλλὰ θέλει τοὺς βοηθήσει ἀποφασιστικὰ, καὶ ἡμεῖς τότε θέλει τοὺς βοηθήσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν μας· ἐκεῖνα δὲ τὰ τοῦ Μπαμπᾶ Πασᾶ καὶ τοῦ Χουρσίτ Πασᾶ εἶναι ψεύματα, καὶ ὅτι εἶναι ἀπλᾶ φοβερίσματα τῶν Τούρκων, μόνον διὰ νὰ κλίνωσι πρὸς τὰ ζητήματά των. Αὐτὰ εἶναι τὰ τρέχοντα κατὰ τὸ παρὸν, καὶ σᾶς εἰδοποιῶ διὰ νὰ πάρετε τὰ μέτρα σας· ἐγὼ ὅμως ἐκείνον τὸν ἐμφύχωσα καθόλους τοὺς τρόπους. Ἡ εἰδοποίησίς μου αὕτη γίνεται τὸ περισσότερον, διὰ νὰ καταλάβετε, ὅσα σᾶς ἔλεγον ὅτε εἴτασθον ἐδῶ, μερικοὶ φίλοι, τὸ πῶς ἡ Σερβία εὐρίσκεται εἰς τὰ νεύματα μερικῶν, καὶ ὅταν θελοῦσι τὴν σηκῶνουν, καὶ ὅτι ἔχουσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου. Ἰδοὺ λοιπὸν ποῖα εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ σκεφθεῖτε καλὰ τὰ πράγματα, καὶ ἅς μὴν ἀφινώμεθα εἰς ἀπλᾶ τῆς φαντασίας πράγματα. Ἰδοὺ σᾶς στέλλω καὶ τὸ σκαθί, τὸ ὁποῖον θέλετε τὸ στείλει εἰς τὸν Μπέην τῆς Μάνης.

Ἐπειδὴ ἐστοχάσθην, ὅτι σᾶς χρησιμεύουν αὐτὰ τὰ γράμματα διὰ νὰ σᾶς τὰ στείλλω, δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀπεφάσισα νὰ στείλλω τὸν Κύριον Ἰωάννην Σύμωβ μετὰ τὰ ἐξοδά μου διὰ νὰ σᾶς

τὰ φέρη, καὶ ἀρ' οὗ τὰ λάβετε, τοῦ δίδετε καὶ ἐν ἀποδεικτικῶν
τῆς πυρκαϊᾶς πρὸς ἡσυχίαν μου. Τὸν Ἀλῆ Πασᾶν τὸν ἔχουν
πολιορκημένον, καὶ μπομπαρδῶνται ἀμοιβαίως. Μὴν ἔχων πε-
ρισσότερα νὰ σᾶς εἰπῶ σᾶς ἀδελφικοσπαζομαι καὶ εἰμί.

Σάββας Καμινάρης Πίμπασης.

—0—

Ἀριθ. 57.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Ἐν Βουκουρεστῖ τῇ 16. Ὀκτωμβρίου 1820.

Ἀπὸ τὸ ὑπερινόν μου γράμμα τὸ μέ τὸν κύρ Ἰωάννην
Σόμωδ σταλμένον ἐβεβαιώθητε τὰ ἔως τότε τρέχοντα καὶ τὰς
σκέψεις μου. Ἦδη δὲ σᾶς εἰδοποιῶ, ἀπὸ ἓνα Τάταρην ὁποῦ
ἦλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, ὅτι Δοβλέτ Τάταρης ἐστάλη
διὰ Σερβίαν, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν ἀπεσταλμένον Τοῦρκον Χο-
τζακλήν ἀπὸ τὸ Βελγράδι, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι αὐτὸς ἐστάλη διὰ
νὰ ἡσυχάσῃ καὶ διορθώσῃ τὴν Σερβίαν, καὶ ὅχι νὰ τὴν βάλῃ
εἰς ταραχὴν καὶ ἀνῆσυχίαν· νὰ μείνῃ δὲ μόνος ὁ Πασᾶς εἰς
Βελγράδι, διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ ἡμερώσῃ τοὺς
Σέρβους. Ἀπὸ τὴν Ῥωστικὴν κατ' ἐλπίαν ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς
Σέρβους ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθη αὐτὴ ἡ εἰδησις, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ
τὸν ρηθέντα Τάταρην τὴν ἤκουσα.

Τὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ πράγματα εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν κατὰ-
στασιν σχεδόν. Ἄνθρωποι νεωστὶ ἐλθόντες ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη,
μᾶς διηγοῦνται, ὅτι στέκεται μὲ σταθερότητα εἰς τὸ κάστρον
τῆς λήμνης, ἐνῶ βαρτᾷ τὸ νηρὶ καὶ μίαν δυνατὴν κούλιαν ἢ
ἓνα πύργον· οἱ κανονιέροι τοῦ εἶναι πολλὰ ἐπιτήδαιοι, ἀρτι-
λιερία βαριά, ἀκόμη δὲν ἐπῆγαν οἱ βασιλικοί, μ' ὅλα αὐτὰ οἱ
καπεταναρέοι γραικοὶ ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Πύρ-
γου· αὐτοὶ προθυμοποιοῦνται περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλ-
λους, καὶ φαίνεται, ὅτι αἱ ἀπατηλαὶ ὑποσχέσεις τοῦ Πασᾶ ἰσχυρῶς
τοὺς ἐγκαρδιώνουσι περισσότερον εἰς τὸ νὰ δείχνωνται τόσον γεν-
ναῖοι καὶ τολμηροί. Ὁ Πασᾶς τῆς Σκόνδρης ἀνεχώρησε διὰ
τὰς ἐπαρχίας του, τὸ δὲ αἴτιον τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶναι ἄ-
γνωστον. Οἱ δυστυχεῖς Ἰωννῖται, εὐτυχεῖς ὄντες ποτὲ, τανῶν

κατήντησαν νὰ περιφέρονται εἰς τὰ χωρία, ζητοῦντες ψωμί ἐ-
 λεημοσύνην διὰ νὰ τρᾶσιν αὐτοὶ καὶ τὰ παῖδιά των· τοιαῦτα
 εἰσὶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Τουρκικῆς δυναστείας. Εἶναι ἀρ-
 κατὰ ἡμέραι ὁπὺ παρακινῶ τὸν καπιτὰν Φαρμάκην διὰ νὰ
 τὸν καταπέσω νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη μὲ συστατικὰ
 γράμματα ἀπὸ τὸν Αὐθέντην Καλημάχην, καὶ ἀπὸ ἄλλους πρὸς
 τὸν Μπατρίμπην, ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ νὰ λά-
 βῃ τὰ ἀρπαγμένα ὑποστατικά του ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Πασᾶν,
 καὶ αὐτὸς μὲ κάνα τρόπον δὲν καταπίθεται. Αὐτὸ, φίλε, ἦτον
 πολλὰ ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον, διότι ὅταν αὐτὸς ἐπήγαγεν
 ἐκεῖ, ὄντα ἐφθιασμέτος μὲ τοιαῦτα συστατικὰ γράμματα,
 ἤθελε δεῖξῃ χαρκετῆρα, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εὐκόλως
 ἠδύνατο νὰ συνομιλήτῃ μὲ ὅλους τοὺς ἐκεῖ καπιτάνους, καὶ νὰ
 τοὺς κοινοποιήτῃ τοὺς σκοποὺς μας. Ἐκεῖ εἶναι συναγμένοι ὅ-
 λοι οἱ γενναῖοι ἄνδρες τοῦ γένους μας ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἑλ-
 λάδος, καὶ στοχασθεῖτε πόσον ἐχρησίμευσεν ἡ παρουσία τοῦ
 Φαρμάκη. Σκεφθεῖτε λοιπὸν, καὶ γράψετε ἀπὸ αὐτοῦ μὲ ὅποιον
 τρόπον στοχασθεῖτε διὰ νὰ τὸν καταπέσετε ἀφεύκτως νὰ κά-
 μῃ αὐτὸ τὸ ταξίδευμα, καὶ πάλιν ἂς γυρίτῃ ὀπίσω, ἀφ' οὗ τε-
 λειώσῃ αὐτὰ τὰ χρέη του. Δύστατε, φίλε, καλὴν προσοχὴν εἰς
 τοὺς λόγους μου· καὶ στοχασθεῖτε, ὅτι ἐκεῖ εἶναι συναγμένοι
 ὅλοι οἱ καπιτάνοι τῆς Θεσσαλίας, Λεβανδίας, Ἡπείρου καὶ
 Μακεδωνίας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους προτμένει τινὰς τὰς μεγαλη-
 τέρας δουλεύεις, καὶ δὲν εἶναι διατμένος τις διὰ νὰ τρέχῃ ἀ-
 πὸ τόπον εἰς τόπον νὰ τοὺς ἐνταμῶνῃ καὶ νὰ γίνεταί ἀργὸ
 πορτὰ ἐκεῖ τοὺς εὕρισκει ὅλους μαζὴ καὶ τοὺς καταπέθει βέ-
 βηια μὲ μεγάλην εὐκολίαν. Ὁ Μουσταφὰ ἀκόμη δὲν ἐμί-
 σευσε, ἐπὶ προφάσει, ὅτι ἐπειδὴ ἔγεινε ταραχὴ εἰς τὴν Σερ-
 βίαν, οἱ δρόμοι ἔγειναν ὅλοι ὑποπτῆ, ὃ ἐστὶ μὲ ὑποψίαν ἡ-
 μπορεῖ νὰ ταξιθεύσῃ τινὰς· ὀλίγην ἡσυχίαν νὰ λάβουν τὰ πράγ-
 ματα, μὲ ὑπόσχεται, ὅτι μισέει· ὅμως ἦτο καλὸν νὰ γράψετε
 ἀπὸ αὐτοῦ τὸν Κύριον Γεώργιον (Λεβέντην) διὰ νὰ τὸν ξεκι-
 νήτῃ ἀφεύκτως. Νὰ κατορθώσῃτε αὐτοῦ μὲ τὸν Ἐκλαμπρότα
 τὸν Μπεζανδὶ διὰ νὰ γράψῃ ἐδῶ πρὸς τὸν κύριον Νικολόπου-

λον διὰ τὰ τοῦ δῶση τὸ Μόνης σμήτιζα, αὐτὸν τὸν χρόνον κατὰ τὴν τιμὴν ὅπου τὸ εἶχε δοσμένον ἕως τώρα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ δὲν τὸ θέλω δι' ἄλλο αἷτιον, παρὰ μόνον διὰ τὰ ἔχω πράξειν νὰ περιφέρωμαι ἐκεῖ, ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ὀργανίσω ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα πράγματα, τὰ ὁποῖα τὰ ὠμολήσαμεν καὶ καὶ ἀκόμη περισσότερα χρησιμεύονται. Στοχάζομαι, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον σύντομον καὶ ὠφελιμότερον, καὶ φροντίσατε νὰ τὸ βάλετε εἰς ἐνέργειαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Κλεόβουλος εἶναι τοῦ συστήματος ἄνθρωπος· περισσότερον διὰ τῶρα δὲν ἡμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ, παρὰ σᾶς ἀδελφικοασπάζομαι.

Ὁ φίλος σου καὶ ἀδελφός.

Σάββας Καμινάρης.

—0—

Αὐτὴν τὴν ὥραν ἦλθεν ὁ Λαζαράκης μαζὴ μετὸν Μουχουρδάρην τοῦ ἐδῶ Αὐθέντου Σούτζου, ὅστις εἶναι υἱὸς τοῦ μπᾶς καπὶ Κιχαγιασῆ τοῦ Βλάχμπη, ὁποῦ ὀνομάζεται Ποστέλνικος Σταυράκης, διὰ τὰ μετὰ ζήτησιν μερικὰ πράγματα, ὁ ὁποῖος μετὰ ἔδοσε νέας εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, λέγοντάς με, ὅτι σήμερον ἦλθε τάταρς εἰς τὸν Αὐθέντην ἀπὸ Κωνστ. καὶ ἔφερε μουςθὲ εἰς τὸν Αὐθέντην, ὅτι ὁ καπὶ Κιχαγιασῆ τοῦ ἐδῶ Σούτζου Αὐθέντου. Ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν Ποστέλνικος Σταυράκης, ἠκούσθη, ὅτι τῷ ἐχαρίσθη ἀπὸ τὸν Σουλτάνον μία ταμπακέρα μπιρλατένια, καὶ ἓνα Χάτι· τὸν ἔκραξε καὶ ὁ Βεζήρης εἰς τὴν Πόρταν καὶ τὸν ἐφόρεσε μίαν Σαμαρόγουναν· ὁ Μηνίστρος Χαλέτ' Ἐφέντης τῷ ἐχάρισεν ἓνα Ἄτι στολισμένον, πρᾶγμα ὅπου ποτὲ δὲν ἐστάθη, ἀφ' οὗ ἐστάθησαν αὐθεντία. Κάμνοντας ἐγὼ ἀπορίας, τάχα πῶς εἶναι τὸ μόνον ἀδύνατον πρᾶγμα νὰ γένῃ αὐτὸ, ἐβιάσθη ὁ νέος καὶ μοὶ ἔδειξε τοῦ πατρὸς του τὸ γράμμα· τὸν εἶπα ἐγὼ, ὅτι βέβαια μεγάλας δουλεύσεις πρέπει νὰ ἔδειξεν εἰς τὸ Δοθλέτι, διὰ τοῦτο τῷ ἔκαμναν αὐτὴν τὴν τιμὴν· μετὰ ἀπεκρίθη ὅτι αὐτὰς τὰς δουλεύσεις δὲν τὰς ἔδειξεν αὐτὸς ἀπ' ἐκεῖ, ἀλλ' ἄλλος ἀπὸ ἐδῶ. Ἀρχισα λοιπὸν νὰ τὸν ἐρωτῶ περισσότερον

καὶ νὰ τὸν ἐρευνῶ· ἄραγε κἀνένα σφεῖρι ἔχει νὰ γένη καὶ τὸ εἰδοποιήσῃ! Μὲ ἀπεκρίθη, καλὲ δὲ ἄλλα πράγματα εἶναι· ἐγὼ τὸν παρεκάλεσα· σὰν τι πράγματα νὰ ᾔηται; ὁ Μουχουρ-δάρης μὲ ἀπεκρίθη οὕτως· μερικοὶ ῥωμαῖοι ἐδικοὶ μας Φαναριῶται ὁποῦ εἶναι μέσα, ὀργανίζουσι διὰ μέσου τοῦ Μηνίστρου τοῦ Καποδίστρια καὶ ἄλλων, μίαν Ἑταιρίαν διαβολεμένην, πολεμῶντες νὰ ὀργανίσουσι τοὺς καίμηνους Χριστιανοὺς νὰ σηκώσουσι ἀποστασίαν καὶ νὰ χαθοῦν κατὰ κράτος, καὶ τοῦτο εἰδοποιήθη εἰς τὸ Δοβλέτι διὰ νὰ πάρῃ τὰ μέτρα του. Μάλιστα μὲ εἶπε καὶ αὐτὸ, ὅτι ὁ Πασᾶς τῆς Σκόντρας, ὁποῦ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ στρατόπαιδον τῶν Ἰωαννίνων ἐδιωρίσθη ὁμοῦ μὲ τὸν Μελλῆκ Πασᾶν καὶ Σασῆ Πασᾶν καὶ Μπόσνα βαλεσῆ, τοὺς ἐδιώρισεν τὸ Δοβλέτι νὰ παρατηροῦν τὰ κινήματα τῶν Σέρβων. Ἐπᾶσχιστα νὰ ἔμβω εἰς ἐαυτέραν ἐρευναν ἀπὸ αὐτὸν τὴν νέον, ὁμοῦ δὲν ἐτετέθη τζαρῆς, καὶ δι' ὅσα μὲ ὠμίλητε, μὲ ὥρκιζε νὰ μὴν εὐγουν ἀπὸ τὸ στόμα μου· ἐπειδὴ χάνετα· μὴ τὴν ὁλότην, λέγοντάς μου ὅτι τόσον μυστικὸν εἶναι· ὁπερὶ τὸν ἴδιον Καλημάχην τὸν Αὐθέντην, καὶ τὸν μέγαν Δραγουμάνον τῆς Πόρτας δὲν τοὺς ιδέασαν παντελῶς, καὶ ἀγνοοῦν αὐτὸ τὸ μυστικόν.

Λοιπὸν ἐγὼ κάμνω τὸ χρέος μου τὰ ὅσα ἔμαθον διὰ τῆς τυχοῦσης εὐκαιρίας σᾶς εἰδοποιῶ. καὶ μένω.

Σάββας Καμινάρης.

1820. Ὁκτωμβρίου 17.

Ἀριθ. 58.

Τιμιώτατε Κύριε Ἐμ. Ξάνθε. εἰς Ἰσμαήλ
Ἀπὸ Γαλάτζι τῇ 19 Ὀκτωμβρίου. 1820

Ὦντας αὐτοῦ ἔκρινα εὖλογον, καθὼς καὶ τώρα βλέπω, ὅτι μοι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ μὲ στείλετε ἰδιοχείρως σας ἐπιτροπικὸν γράμμα, ὅπου εἰς κάθε περίστασιν νὰ ἤθελε μὲ χρησιμεύσῃ· μάλιστα διὰ νὰ μὴ στοχάζωνται καὶ οἱ ἐδῶ, ὅτι περιφέρομαι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε χωρὶς νὰ ἦμαι προσταγμένος. Αὐτὸ παρακαλῶντας ζητῶ νὰ μὲ τὸ στείλετε ὅσον τάχιστα, διότι εἶναι ἀναγκαιότατον. Ὁ κύριος Χρ. Περρραϊβὸς σήμερον ἀναχωρεῖ ἀπ' ἐδῶ.

μένω

Διονύσιος Εὐμορφόπουλος.

— — — 0 — — —

Ἀριθ. 59.

Περισπούδαστέ μοι Κύριε!

Γαλάτζι τῇ 21 Ὀκτωμβρίου 1820.

Τὰ ἐσώκλεισται ἀφ' οὗ τὰ ἀναγνώστῃ, ἃς τὰ βουλώστῃ, καὶ ἃς τὰ ἀποστείλῃ μὲ τὸν πλέον τάχειον καὶ σίγουρον τρόπον, δι' οἷδε ταχύτερον πρὸς τὸν Καλόν, διὰ νὰ ἰδεασθῇ τὰ τρέχοντα. Ἄς μὴ βραδύνη τὴν ἀποστολὴν των διὰ νὰ τὸν προφθάσῃ τοῦλάχιστον πρὶν τῆς ἐνταμώσεως. Ἀχ! φίλτατε, ἔγεινα περυσάνης διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἀπευκταῖον· ὁ Ὑψιστος δὲ νὰ γένη ἴλαος καὶ ἐκδικητής. Περιμένω ἀποκριτικόν της καὶ ἀν' ἡξύρη ποῦ εὐρίσκεται νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ· εἰμὶ δέ.

ὁ σὸς ἀδελφὸς εἰληκρινῆς καὶ δοῦλος

Δ. Θέμελης.

— — — 0 — — —

Αριθ. 60.

Περιπόθητέ μοι Κύριε.

Γαλάτzi τῇ 21 Οκτωμβρίου 1820.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ὁποίας τῇ λέγω εἰς τὸ ἄλλο γράμμα μου, ἃς ἦναι μυστικῇ, χωρὶς νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς ἄλλους, διὰ νὰ μὴ γίνεταί κρότος, ἕως οὗ νὰ ἰδῶμεν τὰ πράγματα ὁποίαν μορφήν μέλλουν νὰ λαβουν, ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐγείνεν ἄλλως πῶς ἡ περίστασις, καὶ δὲν εἶναι χρεῖα κρότου καὶ ταρχῆς. Μεγάλην ταραχὴν μᾶς ἐπροξένητε, φίλτατε, αὕτη ἡ ἀπευκαῖα ἀγγελία, καὶ εὐρισκόμεθα εἰς διαφόρους συλλυγισμούς, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαυδήσωμεν ἀπὸ τὸν ὀρθόν μας σκοπὸν, χάνοντας τὸ κουράγιον τῆς ψυχῆς μας. Παρατηροῦμεν δὲ, ὅτι εἶναι μία θεία οἰκονομία καὶ ἡ ἀπομώρωσις αὕτη τοῦ Τυράννου, ἐπειδὴ κατὰ τὴν παράστασιν βέβαια, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμιν (ἂν ὑπάρχῃ οὕτως) ἐπρεπεν αὐτὸς νὰ κάμῃ διαφορετικὰ φερτίματα, καὶ νὰ ἰδῶμεν ἄλλα πράγματα· ἤδη δὲ βλέπομεν τὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον ἐφέρθη (μ' ὅλον ὅτι ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τοὺς ἐκδητομένους σκοποὺς τῶν κινήματων του) πλὴν ἐλπίζομεν εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν νὰ μείνουν κοιμησμένα τὰ πνεύματά των ἄχρι τῆς ἐκπεραιώσεως, καὶ εἶθε! Ἐπειδὴ πολλάκις ἤκουσεν αὐτὸς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐχθροὺς τοῦ Γένους ἡμῶν τοιαῦτα, ἴτως καὶ περισσότερα· ἀλλ' ὁ περιέπων ἡμᾶς Θεὸς τὰ ἐξοικονόμησε διὰ τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ σοφίας. Ὅθεν καθὼς τότε, οὕτω καὶ ἡδὴ δὲν εἶναι χρεῖα μικροψυχίας, ἀλλ' ὅπως ἐνθαρρυνόμενοι νὰ θαίνωμεν θήμασι γηγαντιαίοις εἰς ὅσα δεῖ πρὸς τὴν τοῦ θείου ἡμῶν σκοποῦ ἐκπαιρέωσιν. Ἀλλὰ χρεῖα προσοχῆς, διότι ἡδὴ τὸ πρᾶγμα ἐστὶ τῶν προτέρων δεινότερον, ὥς ἐκ τῶν οἰκείων τὰ βέλη, διὸ καὶ ἐπεταὶ νὰ ἦναι καὶ πλεόν φαρμακερὰ, ὥς ἀπὸ οἰκείους γνωστὰ γεγονότα· ὁ Ὑψίστος νὰ γένῃ ἴλεος καὶ ἐκδικητὴς τῶν τρομερῶν καὶ ἀνημέρων τούτων θηρίων. Ἀμήν! Γένοιτο! Γένοιτο!

Ἀφ' οὗ ἀναγνώτῃ τὰ ἐσώκλειστα γράμματα τοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι φίλου περιέργως, ἐὰν τὸ ἐγκρίνῃ εὐλογον, ἃς γράψῃ τῷ Καλῷ παραινητικῶς πῶς περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ φίλος,

εἰδ' ἄλλως· καὶ δὲν κρίνει τὸν καιρὸν ἀρμόδιον διὰ τὰ ἤδη τρέχοντα, ἃς μείνη ἐν σιωπῇ, ἕως νὰ ἰδῶμεν τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔκκαμα στάσιν, διαφυλάξας καὶ τὰ γράμματα μου, ὅλα εἰς τόπον σίγουρον, ἕως οὗ νὰ ἰδῶ, τὴν δευτέραν ὀρδινεῖαν τοῦ Καλοῦ. Ἐπειδὴ, φίλτατε, ἐὰν ἐνταμώθῃ εἰς Σκουλέν· μὲ τὸν Π. Ρ. ἡμεῖς εἵμεθα χαμένοι, ὥς ἐκκενωθέντα τὰ μυστήρια εἰς αὐτὸν, πλὴν ἐγὼ δὲν ἀπαυδῶ εἶμαι ἕτοιμος, ἐὰν μὲ προττάξῃ, ἀπέρχομαι· νὰ μοὶ προφθασθῇ ὅμως ἐν παταπόρτι διὰ τὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις καὶ ὅ,τι καιρὸς εἶναι ἀδιαφορῶ, εἴτε χειμῶν δηλ. εἴτε κακοκαιρίαι· καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχω σκέπην νὰ ἐλευθερωθῶ ἕως οὗ νὰ ἐκπληρώσω τὰ ἱερά μου χρεῖα, καὶ τότε ἃς ἀποθάνω εὐχαρίτως, διότι εἶμαι πάντοτε ἕτοιμος διὰ τὴν πατρίδα νὰ χύσω καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός μου, ὅχι ὅμως ἐξ ἀπροόπτου, γωρὶς νὰ θυγηθῶ νὰ τὴν δουλεύσω, [νὰ χαθῶ παρὰ τοῦ τυράννου, ἐν ᾧ καιρῷ εἶναι τρόπος τῆς δεφενδεύσεως διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ καὶ νὰ ἐκπαιρεῶσω τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἀπέρχομαι. Ὅθεν μὲ πρῶτον νὰ μοὶ προφθασθῇ, ὥς εἴρηται, τὸ παταπόρτι, ἐὰν ᾗναι ἀπόφασις τοῦ Καλοῦ διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὁδοπορίαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περιμένοντας δὲ ἀποκριτικὸν τῆς πρὸς ἡσυγίαν μου. Μένω

Δ. Θέμελης.

Παρακαλῶ προσέτι· νὰ ἔχω ἀπόκρισίν της καὶ διὰ τὰ προσταθέντα αὐτῇ γράμματα Βουκουρεστίου πρὸς ἡσυγίαν μου.

— 0 —

Ἀριθ. 61.

Στοιχ. Κ.

Ἀγαπητὲ Ξάνθε.

Ἀμέσως ἀφ' οὗ λάβης τὴν παραῦσάν μου νὰ κινηθῇς διὰ Γαλάτζι, διὰ νὰ ἐκτελέσῃς ὅσα ἐπαρήγγειλα τὸν κύριον Λα-
σάνην καὶ σὲ εἶπῃ. Περισσότερα δὲν σοὶ γράφω, διότι ἐγγυ-
ητὴν τῆς καλῆς ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων μου ἔχω, τὴν ὁ-
ποίαν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε περιστάσεις ἐδείξας φρόνησιν καὶ
ἀγγίνοισιν, ἀλλὰ σὲ ἀππάζομαι ἀδελφικῶς, καὶ μένω.

Κισινόβι τὴν 24. 8βρίου. 1820.

Ὁ φίλος σου.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Νὰ σὲ ἰδῶ, ἀγαπητέ μου Ξάνθε· πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃς
τὸν Καραβιδὸν ἀφεύκτως.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύριον Ἐμμ. Ξάνθον. Εἰς Ἰσμαίλ.

— 0 —

Ἀριθ. 62.

Ἀδελφὲ περιπάητε Κύριε Ξάνθε.

Γαλάτζι τῇ 25 8βρίου. 1820.

Ἐλαβον τὸ γράμμα σου τὴν ὑγίαν σου ἐχάην. Ἐλαβον
ὁμοίως καὶ τὰ ἐσωκλειστον, τὸ ὅποιον σήμερον ἐξαποπέλω ἀ-
σφαλῶς μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον· καὶ ἄς ἀμεριμνῇ. Εἶδον δὲ μὲ
ἀπορίαν μου νὰ μὲ ἐνθυμίζῃ εἰς τὸ τῆς ἐπιστασίας μου κεφάλαι-
ον, ὅτι χρειάζεται ἀφιλοκέρδεια καὶ καρτεροφυχία· θαυμάζομαι, ἀ-
γαπητέ, ὅπου ἀκόμη δὲν ἐκαταλάβετε, καθὼς πρέπει, τὸν Θέμελην·
ἄς εἶναι μ' ὅλον τοῦτο. Τοῦτο δὲ μόνον θέλω παρὰ τοῦ ἀγαπатоῦ
μου ἀδελφοῦ νὰ παρατταθῇ ὅλαις δυνάμεσι τὸ πασαπόρτι νὰ μοῦ
σταλῇ ὅσον τάχιστα, καθότι αὐτὸ μοὶ εἶναι τὸ μόνον ἀναγκαί-
ον διὰ τὰς προγεγραμμένας αἰτίας. Αὐτὸ μόνον δέομαι καὶ
αὐτὸ παρακαλῶ, διὰ νὰ ἔμπαρῶ νὰ ἐκτελέσω μίαν φορὰν
τὰ χρέη μου πρὸς τὴν Πατρίδα, ἔπειτα ἄς ἀποθάνω. Μὴ στο-
χασθῇς, ὅτι μὲ μέλλει διὰ κτίνα πρᾶγμα, ὅλα τὰ ἐπῆρα πρὸ
ὀφθαλμῶν, καὶ μάλιστα τῶρα. Μὴ σὲ μέλλει, ἀγαπητέ, ὅσον
θέλουν εἰ ἀπίστοι ἐπίσρκει καὶ προδίδται τῆς Πατρίδος, ἄς

προδίδουν· ὥς βεβαιῶ, ὅτι δὲν θέλουν λείψει μίαν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ δοκιμάσουν ἐκεῖνα, ὅπου πτοούμενοι προβλέπουν· καὶ εἴθε! ὅτον τάχιστα. — Περιμένω μὲ μεγάλην ἀνυπομονησίαν ἀποκρισιν τῶν προγεγραμμένων μου, ὥς ἔττειλα μὲ τὸν Μουζάκην πρὸς ἡσυχίαν μου. Ἐδῶ, φίλτατε, παραπολὺ ἐκοιδανίσθη τὸ ὄνομα τοῦ Καλοῦ ὁ Θεὸς νὰ γένη ἴλεος. Ἐκεῖνο, δὲ ὅπου μοὶ λέγει, εἰς τὸ νὰ μὴν ἡξέυρη ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἀκολουθεῖ. Ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἦλθον καράβια διὰ 9. ἡμέρας, ὅμως δὲν ἐμάθαμεν καένα νέον, ὅπου νὰ ὥς γράψω· τόσον μόνον λέγουν, ὅτι εἶναι ἄκρα ἡσυχία.

Χωρὶς τίποτες ἄλλο ξαναπροσκυνῶντας τὴν μένω.

Δ. Θέμελης.

— — — 0 — — —

Ἀριθ. 63.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

τῇ 29 Ὀκτωμβρίου 1820. Ἐν Βουκουρεστίῳ

Τὸ ἡγαπητὸν σας γράμμα τῶν 12. τρέχοντος ἔλαβον, ἔγνων καλῶς τὰ γραφθέντα μοι. Ἴδου ἔσωθεν εὐρίσκετε ἐν γράμμα διὰ τὸν ἐκλαμπρότατον, τὸ ὁποῖον ἡ ἀτραλὴς πέμψατε, ἡ ἐγχειρίσατε, ἂν εὐρίσκεσθε εἰς Κισνόβι. Δὲν ἐκτείνομαι περισσότερον, ὥς ὅτι ἀπ' ἐκεῖνο πληροφορεῖσθε τὰ πάντα. Ἐκεῖ λοιπὸν βλέπετε καὶ περὶ τοῦ Μπραγκουβάνου, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον τὸ ἐδέχθη μὲ λόγον, διὰ νὰ μὴ τὸ μάθῃ ἄλλος τις, καὶ φυλάξετε το μυστικώτατον· τὸ ἴδιον εἶπε καὶ πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον· εἶναι διόλου ἀτύμπερον τὸ νὰ κοινολογηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ῥηθέντος ἄρχοντος, διότι τότε ἀντὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ μεγάλα ὠφελήματα, ἃ ἐλπίζομεν, δοκιμάζομεν ζημίαν μεγίστην. Εἴσθε ἄρκετας πλέον νὰ γνωρίσετε τὰ περισσότερα.

Τὸν θάνατον τοῦ Μπεχλιβάν Πατᾶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὸν ἐμάθατε, ὅστις ἐφαρμακώθη ἀπὸ τὸν Πατιόμπην. Ζητῶ ἀπὸ-κριστὶν σας δι' ὅσα γράφω ταχέως. Ὁ Καλόγηρος περιμένει τὰ πατριαρχικά γράμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι νὰ πέμψῃ ὁ Κύριος Θέμελης ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν. Χωρὶς νεώτερον ὥς ἀδελφικοσπαζόμεναι.

Ὁ φίλος καὶ ἀδελφός.

Σάββας Κημινάρης

Ἀριθ. 64.

Στοιχ. Κ. Α.

Ἀγαπητέ μου Ξάνθε.

Ἐλαβας τὸ γράμμα σου παρὰ τοῦ κυρίου Λασάνη, καὶ ἀνεπώλητα καλὰ τὰ ἐν αὐτῷ. Ὅθεν ἀμέσως, στείλει ἄνθρωπον ἐπίτηδες πρὸς τὸν κύριον Θέμελην εἰς Γαλάτζί (ἂν ἀκόμη δὲν εὑρίσκεται αὐτοῦ) διὰ νὰ τὸν προφθάτῃ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ Βουκουρεστίου, τὸ δὲ γράμμα μου πρὸς τὸν Σάββαν καὶ Γεωργάκην νὰ τὸ στείλῃ με ἄνθρωπον πιστὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ κύριον Δημήτριον Καλαματιανόν, καὶ νὰ φυλάξῃ μυστικότητα καὶ ἄκραν σιωπὴν εἰς ὅσα τὸν ὠμίλησας· ἡ εὐγενεία σου δὲ γράψε παρθευθὺς καὶ πρὸς τὸν Περβριδὸν καὶ Δικαῖον, ὡς περὶ αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ διὰ νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὰς ὑστερινὰς διαταγὰς μου, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς ὠμιλήσαμεν αὐτοῦ προσωπικῶς· ἔπειτα εἰσέλθε εἰς ἐντάμωσίν μου.

Εἰς Σκουλένι ἐξ αἰτίας μικρᾶς φιλασθενείας εἰσέτι δὲν εἴμουν.

Τὴν α'. Νοεμβρίου. 1820. Κισνόβι.

Ὁ ἀδελφός.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον κύριον Ἐμμ. Ξάνθον. Εἰς Ἰσμαήλ.

— 0 —

Ἀριθ 65.

Ἀλλεφὲ Ξάνθε Χαῖρε !

Εἰς Ἰσμαήλ.

Σολινᾶ α'. Νοεμβρίου 1820.

Δὲν ἐπρόφθασα τὸν Δικαῖον ἐδῶ, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, πρωμιαίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐπλευσε· καὶ γὰρ κεχρηνῶς στέκω διὰ τὴν ἀξιωθίαν τῆς αὐτῆς τύχης.

Ἀπὸ τινα πολυκαιρινὰ γράμματα καὶ ἄλλας τινὰς νεωτέρας εἰδήσεις, τὰ ὅποια ὁ κύριος Σάββας σᾶς ἔστειλε, δὲν ἠμπόρεσα νὰ καταλάβω τί οὐσιῶδες καὶ βίσιμον· δὲν ἤξεύρω πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκθαμβοῦνται τότε τὸν νοῦν ἀπὸ ἀσθενεστάτους ψόφους, καὶ μάλιστα πολεμικοῖς ὄντες καὶ πρὸ πάντων ὑποσχόμενοι· ἐνδεῶς νὰ ἐκτελέσωσι μεγάλα πράγματα· κατ' ἄλλο

δὲ, τὰ τοιαῦτα (ὡς γνωρίζεις κάλλιστα) δὲν πρέπει νὰ τὰ γνωστοποιῇ καὶ βεδαιοὶ αὐτὸς μόνος, ἐπειδὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἔχει καὶ ἄλλους συνομόφρονας καὶ ὁμοίους του συναδελφοῦ· ἂν ἐκεῖνοι καταλάβουν, ὅτι ὁ Σάββας γράφει τοιαῦτα κατ' ἴδιαν εἰς τὸν Καλόν, ἢ ὁ Καλὸς γράψῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ νὰ βεβαιωθῇ καὶ ἀκούσῃ τὸ ἐναντίον, τί δύναται νὰ συνέβῃ τότε, ἀδελφεῖ; Τοὺς ἀμαθεῖς ἀνθρώπους πρέπει νὰ τοὺς προφυλάττῃ τινὰς ἀπὸ τοιαῦτα προσκρούσματα, τὰ ὁποῖα προξενοῦν σχίσματα, καὶ ἐπὶ τὰς συνέβουν εἶναι δύσκολον νὰ τὰ ἡσυχάσῃ τινὰς, καὶ κάθε ὁρθὸς σκοπὸς ἀνατρέπεται τότε εἰς ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ταγμάτων τὰς κεφαλὰς δὲν ἰσχύει τόσον ἢ φιλοτιμία καὶ ὁ ἐγαῖσμός, ὅσον εἰς ἐκεῖνα τῶν πολιμικῶν. Πρόλαβε λοιπὸν τὰ τοιαῦτα, γράφοντας πρὸς τὸν ῥηθέντα Σάββαν διὰ νὰ μὴν ἐκπηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Ἐρῶ σο φίλιτα.

Ὅλος σός.

Χρ. Πεῤῥαιδός

—0—

Ἀριθ. 66.

Στοιχ. Α. Β.

Εὐγενέστατε Κύριε.

Τῇ 1. Νοεμβρίου. 1820.

Τὸ ἀπὸ Γαλατζί, τῆς 12. παρελθόντος μηνὸς γράμμα της ἔλαβον· τοὺς τρεῖς φίλους τοὺς ἐνεθάρρυνα ὅσον τὸ δυνατόν. Πρέπει ὅμως νὰ σταλλοῦν, πρὸς οὓς ὠμιλήσαμεν γράμματα, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ κάμω καὶ καμμίαν συνδρομήν. Ὁ Α. Α. γράφει σήμερον πρὸς τὸν Α. Ρ. περὶ τινων πραγμάτων, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ὅσον οὖπω ἀφίξεως τῶν κυρίων Α. Βασιλείου καὶ Ἰωαννίδου· πρὸς τὸν δεύτερον νὰ γράψῃτε νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ εἰς τὰ ἐνταῦθα μέρη ταραχὴν ὃ ἐρχομός του.

Ὁ Α. Α. γράφει καὶ περὶ Χρισταρῆ καὶ ζητεῖ γνώμην τὸν γνωρίζεις, καὶ διὰ πολλὰς αἰτίας πρέπει νὰ γένῃ ἐπίτροπος, τὰς ἀπὸ Ἰταλίας καὶ ἰδικὰς γνώμας τὰς ἔχει πρὸς φαβόρε του, μένει ἡ γνώμη τοῦ Α. Ρ. καὶ ἡ ἰδική σου.

Υγείαινε.

Ὁ σός. Α. Λαερτίου. (Λεβέντης.)

Ἀριθ. 67.

Περιποθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Γαλάτζι τῇ 4 Νοεμβρίου 1820.

Τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἔλαβον τὰ ἐσώκλειστα μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον τοῦ Μπίμπαση Σάββα ἀπὸ Βουκουρέστι, τὰ ὁποῖα ἤνοιξα καὶ ἀνέγνων τὸ γράμμαξ της, ἐπειδὴ ὡς ἀγνοῶν, ὅτι εὐρίσκομαι ἐνταῦθα, μοι ἔλεγε μὲ τρόπον ἵνα πληροφορηθῶ ἐξ αὐτῶν· ἔθεν τὸ ἐσφράγισα μὲ ἰδίαν μου σφραγίδα. Περιμένω ἀποκριτικὰ διὰ νὰ τὰ προφθάσω, ὡς λέγει. Περὶ τῆς προδοσίας καὶ χαρισμάτων τοῦ Σουλτάνου, μοι λέγει ὁ Μπίμπασης, ὅτι ἐνταμῶθι σχεδὸν πέντε φοραῖς μὲ τὸν φίλον ἐκείνον, ἕως τοῦ ἔδωσα τὰς εἰδήσεις ταύτας, καὶ ὡς διηγεῖται εἶναι ἀμφιβολία, ἂν ᾗναι τῷ ὄντι διὰ τοιαύτην ὑπόθεσιν· ἀκολούθως ὁμῶς περιμένει νὰ μάθῃ διὰ τῆς πόστας βεβαιωτέρας εἰδήσεις περὶ τούτου, καὶ θέλει γράφει

Ὁ σὸς Ἀδελφός εἰλειχρινής.

Δ. Θέμελης.

— 0 —

Ἀριθ. 68.

Περισπουδαστέ μοι Κύριε.

Γαλάτζι τῇ 5 Νοεμβρίου 1820.

Τὸ ἀπὸ 3 τρέχοντος φιλικόν μας αὐτῆς χθὲς περὶ τὴν τρίτην ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλαβον, καὶ ἔγνων ὅσα ἐπιτακτικῶς μοι ἐσημείει· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἅμα τοῦ ἐνταῦθα ἐρχομοῦ μου εἶχα ξεκινήσει ἄνθρωπον εὐθὺς ἐπίτηδες μὲ πόσταν μὲ τὰ δοθέντα μοι γράμματα, ἐδιᾶσθην ἅμα μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ γράμματός της νὰ ξεκινήσω πάλιν τὸν Νικόλαον Μουζάκην διὰ νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ ὀπίσω, καθὼς καὶ τὸν ἔφθασε, καὶ μόλις ἐπέστρεψε περὶ τὰς δύο ὥρας τῆς ἡμέρας σήμερον. Ὅθεν ἰδοὺ κατὰ τὴν ὁρδινίαν της, τῇ περικλείω τὸ γράμμα Βουκουρεστίου. Περὶ δὲ τοῦ Σταφέτου, τοῦ ὁποῖου λέγει εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς γράμμα, ὅτι μοι ἔρχεται μέσον Ῥενίου, εἰσέτι δὲν ἐφάνη, ἐρχομένου δὲ θέλω ἀκολουθεῖσαι, ὡς διαλαμβάνει. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω ἄλλοτι νὰ τῇ εἰπῶ, εἰμὶ ἀσπαζόμενός την μένω.

Δ. Θέμελης.

— 0 —

Ἀριθ. 69.

Περιτπουδατέ μοι Κύριε.

Γαλάτζι τῇ 6 Νοεμβρίου 1820.

Ἄν καλὰ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τῇ εἵχα ὁμιλήσει περὶ τῆς υποθέσεως τοῦ Ἰατροῦ Ἑπαμινώνδα. πλὴν καὶ ἤδη δὲν λείπω νὰ τῇ εἰπῶ περὶ αὐτοῦ τούτου, ὅτι ὡς πάνυ ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἄρταν, ἀ τῷ ἀποσταλῶσιν ὅσον τάχος τὰ ἀναγκαῖα γράμματα, διότι ἐπέρχεται ὁ χειμὼν καὶ τὸν προκαταλαμβάνει ἐνταῦθα. Γνωστὴ τῇ εἶναι ἡ ἀκαλλιιεργισία τῶν ἐκεῖ τόπων καὶ τὸ νὰ κοιμῶνται οἱ μισοί, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ εἶναι ἄγρυπνοι καὶ τοῦτο μοι φαίνεται, δὲν εἶναι καλόν, ὅθεν ἀναγκαῖος ὁ ἐκεῖ πηγυμός του καὶ πρέπει νὰ φροντίσῃ τὸν μισευμὸν του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ φίλος ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ μετρητὰ, ὡς προσέδηλωσε καὶ ὁ Κύριος Χ. Περῆαιδὸς, ὃς ἐπιμεληθῇ νὰ τῷ ἐμβασθῶσιν ἔως 1500 ἡτοὶ χίλια πενταχόσια γρόσια διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰ τε χρέη του καὶ ἔξωδὰ του· νὰ ζῇ ὁ ἀδελφός, ὃς μὴν ἀμελήσῃ διότι, ὡς εἶπον, εἶναι ἀναγκαῖος νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ.

Δὲν ἀμφισβάλλω, ὅτι τὰ γράμματα ὁποῦ χθὲς τῇ ἔστειλα νὰ ἀποσταλῶσι, καὶ νὰ εὐχαριστήθῃ μεγάλως διὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ φίλου· εἰμὶ δὲ ἀσπαζόμενός την.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἀριθ. 70.

Περιπόθηέ μοι Ξάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῇ 12. Νοεμβρίου. 1820. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Δόξα τῷ θεῷ! ἄρ' οὖ εἰς τὴν θαλασσοπορίαν μας ἐδοκίμασαμεν καὶ τρικυμίας καὶ δεκακυμίας, ἐρθάσαμεν ἐνταῦθα ὑγειῶς κατὰ τὴν τετάρτην τοῦ τρέχοντος· δὲν λείπω ἀμέσως νὰ σοὶ γράψω, φίλε μου, ἡζεύρων πόσῃ ἐπιθυμίαν καὶ ἀνυπομονησίαν ἔχεις εἰς τὸ νὰ μάθῃς τὸ κατευώδιόν μου, καὶ περιπλέν νὰ σοὶ δηλοποιήσω, ὅτι κατὰ τὸ παρὸν καταγίνομαι μετὰ τῶν λοιπῶν φίλων μας νὰ βάλωμεν εἰς τάξιν τὸ ἐμπόριόν μας· καὶ ἔπειτα νὰ κινήσω εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ἐνταῦθα φίλοι· εὐχάριστοι καὶ πρόθυμοι. Χαῖρε λοιπὸν διὰ τοῦτο, καὶ εἰ-

δοποίησον αὐτὴν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν εἰς τοὺς καλοὺς φίλους μας διὰ τὰ χαροῦν, προσφέρον τούς ἐκ ψυχῆς ἀσπασμούς μου εἰς ἅπαντας. Ὁ Περβραιβὸς εἰσέτι δὲν ἐφάνη, τὸ αἷτιον ἀγνώω. Γράψε μου διὰ τοῦ Καρίμου (Π. Σέκερη). Σήμερον γράφω πρὸς τοὺς φίλους Ἰωαννίδην (Ἀναγνωστόπουλον) καὶ Μαρτάκην (Τζακάλωφ) νὰ ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ 2. (Πελοπόννησον) ἀπὸ τοὺς εἰς τὰ 62. (Κωνσταντινούπολιν) ἐλπίζονται μεγάλα πράγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν σκοποῦ. Ὑγείαινε, φίλτατε, καὶ ἐνθυμῶ πάντοτε τὸ εἰλικρινές σου ἀρμόδιον. Γράψον πρὸς τὸν Ἐλευθεριάδην (Κομιζόπουλον) καὶ Ξενοφῶντα (Πατζιμάδην) τὰ πάντα, καὶ ζήτησον τὴν συγνώμην διὰ τὴ δὲν εὐκαίρῃστα νὰ τοὺς γράψω. Νέον τι ἄξιον ἀκοῆς δὲν ἔχομεν κατὰ τὸ παρὸν διὰ νὰ σὰς γράψωμεν, διὰ τοῦτο σιωπῶντες τὰ μὴ βραδίμως ἀδόμενα, μένομεν αἰωνίως τῇ εὐγενείᾳ σας εἰλικρινὴς φίλος σας.

A. M.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

Τὰ τοῦ παλαιότερου ἦτον ψευδὴ διὰ τὸν Ἀρμόδιον.

—0—

Ἀριθ. 71.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόβιον.

Γαλάτζι τῇ 15. Νοεμβρίου. 1820.

Τὸ ἀπὸ 6. τρέχοντος ἀγαπητόν της ἔλαβον, τὴν ὑγίαν της ἐχάρην, ὅλην ἐκτάτῃ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω τόσον μόνον σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ μισεύω τῇ τετάοτῃ, ἢ τὸ πολὺ τῇ πέμπτῃ. Πρὸς τούτοις τῇ εἰδοποιῶ, ὅτι ἐδόθησαν τῷ γνωστῷ τὰ γρόττα πεντακκόσια κατὰ τὴν ὁρδινίαν της· μετὰ τὸ ὑστερινόν μου ὁποῦ θέλω σὰς γράψω, σὰς στέλλω τὸν λογαριασμόν, ὁποῦ θέλει λάβει παρὰ τοῦ κυρίου Γρυπάρη, κατὰ τὴν ὁμιλίαν μας. Τὸν ἀπὸ Βουκουρέστι ἐλθόντα ἀμέτῳς ἐξαπέστειλα εἰς Ἰσμαήλ μετὰ τὸν πλέον ἀτφαλέστερον τρόπον. Ῥαχομανδάροντας τὴν εὐγενείαν του εἰς τὸν Καλαματιανόν, μετὰ τὸν ὁποῖον ἔγραφον καὶ τῇς εὐγενείας σας.

Μένω.

Δ. Θέμελης.

—0—

Ἀριθ. 72.

Κύριε.

Εἰς Κισινόβιον.

Τῇ 29. Νοεμβρίου. 1820. Ῥένι.

Εὐκολωτέραν καὶ ἀμεσον ἐξιλέωσιν ἡμπόρεϊ τινὰς νὰ ἐπιτύχη διὰ τῆς ἀληθείας, παρὰ μὲ ἀλόγους προφάσεις· διὸ ἀπακρινόμενος εἰς τὴν ἀγαπητὴν σας τῶν 24. τοῦ λήγοντος δὲν σᾶς ἀντιλέγω εἰς τὴν ἀμέλειάν μου· ταύτην ὁμῶς μοὶ ἐχάρισεν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβή μου, μὴν ἔχων ποῦ καὶ εἰς ποῦτον νὰ συχνογράφω· μ' ὅλον ὅτι εἶναι μικρὸν δικαιολόγημα ὡς πρὸς τὸ χρέος μου, ὅπερ ὑπότχομαι νὰ ἐξακολουθῶ παρεμπρὸς· μὲ χαροποιεῖτε μὲ τὰ πολλὰ ἔχετε νὰ μὲ εἰπῇτε, τὰ ὁποῖα στοχάζομαι ὠφέλιμα· λυποῦμαι ὁμῶς μὴν ἡξυβίων ποτε δύναταί νὰ γένη ἡ προσωπικὴ μας ἐντάμνωσις· διὸ χαροποιήσατέ με τελείως, δηλ. ἂν μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφήν σας ἀπερνᾶτε ἐδώθεν. Τὸ ἐγκεκλισμένον διὰ Γαλάτῃ· θέλει σταλθεῖ ἀσφαλῶς μὲ πρῶτον ἐπιτύχημα καὶ ἀμεριμανεῖτε· γράφετε ὅ,τι ἀγαπᾶτε προστάζοντές με, καὶ θέλετε μένει δουλευμένοι· καὶ ἐγὼ λαμβάνοντας ἀνάγκην καμμίαν δὲν θέλω λείψει νὰ σᾶς γράψω. Τὸν κύριον Μαρτίνον καμμετὲ του ὀρθόδοξον, καὶ θέλει γενεῖ πρὸς σωτηρίαν του.

Δημήτριος Μοῦτος.

-----Ο-----

Ἀριθ. 73.

Κύριε.

τῇ 30 Νοεμβρίου 1820. Μόσχα.

Τὰς δύο ἐπιστολάς σας 21 Σεπτεμβρίου καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐλαβαμεν, καὶ ἐχάρημεν τὴν ὑγείαν σας καὶ τὸ εὐδιδόν σας. Ἐχάρημεν διὰ τὸν Λεξ. (Λεβέντην) καὶ Κατάλληλον (Δομνάνδον) ὅτι τοὺς ἠῦρατε καθὼς ἐπιθυμοῦσατε, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους καιρὸν ἔχομεν ὁποῦ δὲν ἐλάβαμεν καὶ νῦν τοὺς γράμματα, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τὸν Κάριμον (Π. Σέκερην) σχεδὸν ἀπὸ τὸν Ἰούλιον, μ' ὅλον ὅτι τοὺς ἐγράψαμεν πολλάκις. Κατὰ τὸ γράφον σας ἐγὼ ἔμεινα ἕως οὔ νὰ μὲ γράψετε, καὶ ζητῶ νὰ μάθω ποτε πρέπει νὰ μισεύσω διὰ νὰ ἡξυβίω, ὅτι ἂν δὲν ἐ-

γράφετε νὰ μείνω, τῶρα ἔπρεπε νὰ εἶμαι μισομῆνος. Ἐγὼ ἔκρινα εὐλογον νὰ γράψω καὶ εἰς τὸν Καλὸν περὶ τοῦ μισου-
μοῦ μου τί νὰ ἀκολουθήτω· καὶ με τοῦτο διὰ νὰ δείξω τρό-
πον τιὰ καὶ τὸ σέβας, ὅπου φέρουμεν πρὸς αὐτόν, καθὼς καὶ
τῷ ὅτι εἶναι. Ὁ Κωνδιώτης μοι ἔστειλε τὴν τυπογραφίαν
καὶ ἐγὼ ἐπρομήθευσα ὅλα τὰ χρειαζόμενα, καὶ τὰ ἔστειλα
τῷ Ἡλιάδῃ (Ἀθ. Σέκερη)· ἐπειδὴ ὅμως ὁ Πρίγκιψ μοι ἔ-
γραψε νὰ τὴν στείλω τῷ Γ. Δ. (Σταματιῶ Κουμπάρη) ἔγρα-
ψα τῷ Ἀθ. Σέκερη νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ· καὶ ὥς γράψῃ ὁ Πρίγ-
κιψ διὰ πῶς νὰ σταλθῇ· τόσον τὸ κόστος καὶ τὰ ἄλλα ἀγο-
ραζθέντα ἐπλήρωσα ἐγὼ, ἅτινα συμποσῶνται εἰς ρ. 570. Ὁ
Μάνθος Ριζάρης καὶ ὁ Σταυρόπουλος ἐμίσεισαν πρὸ πολλοῦ
εἰς Νίζναν, τοὺς ἐδάσταξαν καὶ ἐδοκίμασαν ἀρκετάς δυσκο-
λίας· ὁ πρῶτος μάλιστα ἐγλύτωσε καὶ ἐμίσεισεν διὰ Κιτινὸς
καὶ Βουκουρέστι· τὸν δευτέρον ἐδάσταξαν ἐκλέγοντάς τον ῥάτ-
μανον διὰ τρεῖς χρόνους. Ὁ Μάνθος ἐρλιώθη ἐκεῖ με ἀρ-
κετούς, καὶ ἐίλιπεν εἰς Κιτινὸς νὰ ἀνταμώτῃ τὸν Πρίγκιπα
νὰ διηγηθῇ τὰς ταλαιπωρίας του, καὶ γὰρ τὸν δώσῃ τοὺς λο-
γαριασμοὺς, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸν ἐπέτυχεν·

Ἐχάρημεν τὴν ἐντάμωσιν τοῦ Ἀρμοδίου μετὰ τοῦ καλοῦ,
καὶ ὅτι ἐτελείωσαν τοὺς λογαριασμοὺς των· Γραφὴν εἶχαμεν
ἀπὸ Γ. Γάτζον, γράφει πολλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ πρῶτα. Πε-
ριπλέον λέγει, ὅτι ὁ Παρράις ἐπῆγε καὶ ἐσύναξεν εἰς Γα-
λάτζί, ὅπου τῷ ἐμέτρησαν γρο. 15 χιλ. δὲν ἤξεύρομεν, ἂν
εἶχεν τοιαύτην διαταγὴν σας. Ὁ Ξενίδης σὰς ἀσπάζεται.

Σὴς προσκυνοῦμεν καὶ μένομεν.

Ἄντ. Κομιζόπουλος.

— 0 —

Ἀριθ. 74.

Σεβαστοὶ Κύριοι Θ. καὶ Συντροφία (Ξάνθη).

Τῇ 14 Δεκεμβρίου 1820. Μόσχα.

Τὴν ἐπιστολήν σας ἐλάβομεν, ὅπως ὑποσχέθητε μὲν νὰ γρά-
ψητε ἐκτεταμένως μετὰ τὸν ἀκόλουθον ταχυδρόμον, δὲν τὸ ἤκο-
λουθήσατε. Ἐχομεν μεγάλην τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ Οἶνο-

πλουτῶν (ὁ Ἡγεμὼν τῆς Μολδαβίας Μιχαήλ Σουτζος) ἔγει-
 νεν ἐδικός μας. Ὁ Ἐλευθεριάδης (Κομιζόπουλος) περιμένει την
 προσταγὴν τοῦ Καλοῦ (Ἀλ. Ὑψηλάντου) διὰ νὰ μισεύσῃ αὐ-
 τὸς ἤθελεν ἦτον αὐτοῦ, ἂν ἡ ἀπὸ Βουκουρέστι γραφὴ σας δὲν τὸν
 ἐμπόδιζε.

Σὰς περικλείομεν ἀντίγραφον τοῦ γράμματος ἀπὸ Κωνσταν-
 τινούπολιν τοῦ Μ. (Γρηγορίου Δικαίου Φλέσα) οἱ ἐκεῖ ἐπίτρο-
 ποι Κουμπάρης, Μαῦρος καὶ Μπάρμπας γράφουσι πρὸς τοὺς
 ἐδῶ περὶ πάντων ἐκτεταμένως καὶ φανερά, ζητοῦντες ὑποδή-
 ματα (χρήματα) παρὰ τῶν ἐδῶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 400.
 φατούρων (χιλιάδων), τὰς ὁποίας ἐζήτησεν ὁ Καλὸς ἀπὸ τοὺς
 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Δὲν ἔπρεπε τὰ πράγματα νὰ ἀκολουθῶ-
 σιν οὕτως· μ' ὅλον τοῦτο αὕτη ἡ γραφὴ των δὲν θέλει κάμει ἄλ-
 λο, εἰμὴ νὰ γενῇ πρόξενος μικροῦ τινὸς ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἐδῶ δὲν
 ἀπεφάσισαν ἔτι, τί, πλὴν, ὡς φαίνεται, θέλουν νὰ στείλουν ἐπὶ τού-
 του ἄνθρωπον πρὸς τὸν Καλὸν μὲ τὸ ἀντίγραφον τῆς παρὰ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως γραφῆς τῶν ἐπιτρόπων, πυνθανόμενοι περὶ
 τοῦ ποιητέου· τὸ ὅ,τι· ἐδῶ ἀποφασισθῇ νὰ ἐνεργηθῇ θέλομεν σὰς
 κάμει γνωστὸν. Πάλιν σὰς λέγομεν, ὅτι δὲν ἔπρεπεν οἱ ἐπίτροπο
 τῶν 62 (Κωνσταντινουπόλεως) νὰ γράψουν τόσον φανερά περὶ
 πάντων, καὶ πῶς δὲν ὑποπεύθησαν. Ὁ Ἀρμόδιος γράφει « ὅτι
 » ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔστειλε μίαν Καμῆλαν (Καράδι)
 » εἰς Τεργέστιον διὰ νὰ φέρῃ τὸν Καλὸν εἰς Πελοπόννησον, καὶ
 » ὅτι ὁ Πενθερὸς (Ἀλῆ Πασᾶς) εἰτέτι δὲν ἐξέπνευσε καὶ ἐλπί-
 » ζονται καὶ ἀπ' αὐτὸν καλὰ πράγματα· διότι, ὡς ἐβεβαιώθη
 » ἀπὸ ἑνα Ἀρχιερέα, εἶναι ὁλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Δὲν πρέπει νὰ
 » ἀμεληθῶσι τὰ ὅσα γράφουσιν οἱ Ἐπίτροποι πρὸς τοὺς ἐδῶ καὶ
 » ὁ Ἀρμόδιος πρὸς τὸν Εὐθυμῆδην (Κομιζόπουλον.) » πλὴν
 δυσκατ' ὀρθωτα καὶ νὰ συναθροισθῶσι ἐδῶ πολλὰ χρήματα· ὁ
 Καλὸς ἀφεύκτως πρέπει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς ἐδῶ, καὶ ἂν στοχα-
 σθῇτε καὶ οἱ Κύριοι (ἡ Ἀρχὴ) ἐν γράμμα πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους
 καὶ ἄλλο κοινῶς εἰς ὅλους μὲ μεγίστην παρακίνησιν· καιρὸς νὰ
 ἀρχίσῃ ἡ θεώρησις τοῦ μπιλάντζου (Ἐπαναστάσεως) καθ' ὅλα
 τὰ φαινόμενα. Οἱ ἀποτυχοῦντες (Σέρβοι) ἄρχισαν νὰ λογορέ-

πωνται μετὰ τοῦ ἀπαθοῦς (Σουλτάνου), καὶ μὲ μεσιτείαν τοῦ Πρέσβευος τῆς Ῥωσσίας ὁ Σουλτάνος ἠθέλησε νὰ τὸν συμβιβάσῃ· ἔστειλε πρὸς αὐτοὺς ἐξεπίτηδες νὰ μάθῃ τὴν διαφορὰν τοὺς ἦδρεν ἀσυμβιβάστους, δὲν ἀμφιβάλομεν ὅτι οἱ Κύριοι καὶ ὁ Καλὸς νὰ γράψουν παντοῦ νὰ φροντίσουν τὴν σύναξιν βερεσε-
δίων (Χρηματικὰς ὑποσχέσεις) καὶ ὁ Οἰνοπλουτῶν (Ὁ Ἥγε-
μῶν Μ. Σοῦτζος) πρέπει νὰ δείξῃ τὴν προθυμίαν του.

Σὰς ἀσπάζομεθα.

Ὁ Ξ. (Πατζιμάδης).

Ε. (Κομιζόπουλος).

Ἀριθ. 75.

Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1820. Μόσχα.

Εἰς τὰς 14. σὰς ἐγράψαμεν· ἐλάβαμεν τὴν τιμίαν σας ἀπὸ 27 τοῦ ἀπελθόντος, ἐχάρημεν λίαν τὴν περιπόθητόν μας ὑγείαν σας. Ὁ Α. Μ. (Γρηγ. Δικαῖος Φλέσας) μᾶς γράφει αὐτοῦ νὰ φροντίσωμεν νὰ συνάξωμεν μετρητὰ καὶ νὰ τὰ ἐμβάσωμεν διὰ τὰς προβλέψεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν τοῦ Καλοῦ (Ἄλ. Ὑψηλάντου) καὶ σήμερον πάλιν τῷ γράφομεν στέλλοντές τω μίαν ἀντιγραφὴν ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ Γ. Δ. (Κουμπάρη) τοῦ Σπύρου Μαύρου καὶ Ἰωάννου Μπάρμπα καὶ φαίνεται, ὅτι αὐτοὶ ἐδιωρίσθησαν ἐρετοκοῦνται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φίλου (Ἐφροροι δηλ.) καὶ γράρουν πρὸς τὸν Ἀναστάσιον (Πατζιμάδην) τὰ ὅσα τῷ ἔγραψεν ὁ Α. Μ. (ὁ Δικαῖος). Δὴν ἐκτείνομαι περισσότερον, καὶ τὰ βεβαιώνωσθε ἀπὸ τὸν Καλόν. Τὰ τῶν ἀποτυχόντων (Σέρβων) ἐλπίζω νὰ τὰ ἐμάθετε· περὶ τοῦ μισευμοῦ μου ἀναμένομεν νὰ ἰδῶμεν τί θέλει μᾶς γράψετε. Ἀφρευκία μελετῶ πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νὰ μισεύσω καὶ ἄμποτε νὰ εἶς ἀπολαύσω. ἀπὸ τὸν Α. Λύσιππον (Λεβέντην) κἀνένα γράμμα του δὲν εἶχαμεν. Ἰδοῦ τὸ γράμμα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν Πατζιμάδην. Ἐν τοσούτῳ σὰς ἀδελφικοσπαζόμεθα.

Α. Ε. (Κομιζόπουλος.)

Α. Ξ. (Πατζιμάδης.)

Ἀριθ. 76.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Κισνόβι.

Τῇ 24 Δεκεμβρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Μεῖδ' ὡς πόστας δὲν σὰς ἔγραψα οὔτε ἐγὼ οὔτε ἡ φαμίλια σας, νομίζοντες κατὰ τὸ γράφειν σας, ὅτι θέλετε εἶσθε εἰς τὸν δρόμον· ἤδη δὲ πληροφορηθέντες, ὅτι κάμνετε αὐτοῦ ἀκόμη μερικὸν καιρὸν, δὲν λείπομεν πρὸ πάντων νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ τῆς υἰγείας σας. Ἐχω πρὸ ὀφθλμῶν μου τρεῖς τιμίας σας τῶν 15. 18. διὰ τῆς πόστας καὶ 19. ὅπου σήμερον ἔλαβον μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Κύρ. Μηχαλάκης σας. Ἐγνων τὰ ἐν αὐταῖς σας· ἐπλήρωσα πρὸς τὸν Κύρ. Ἰωάννην Ἀποστολάκη τὰ τῆς διαταγῆς σας καὶ εἰς ὀρδηνίαν Γεωργίου Παπαδοπούλου γρό. 2000. δύο χιλ. ὁμοίως ἐπλήρωσα τῷ αὐτῷ Ἰωάννη Ἀποστολάκη καὶ ἄλλαις 5000. πέντε χιλ γρόσια, καὶ ἔλαβον τὸ ὄρδινον, ὅπου πρὸς τὸν Κύρ. Γεώργιον ἐδώσατε· ὁμοίως ἔλαβον ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὴν περικλεισμένην ἀπόδειξιν διὰ νὰ ἀγροικηθῇτε αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γ. Παπαδοπούλου. Ὁ ἐν Μόσχᾳ Κύριος Ν. Πατζιμάδης μοι ἔστειλε τὸ ἐσώκλειστον· τὸ ἔλαβον τὴν τετάρτην πρωΐ· δὲν ἦλθεν ἡ πόστα τὴν τρίτην ὡς σύνηθες ἐξ αἰτίας τοῦ χειμῶνος, καὶ οὕτως ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐδῶ. Τὸν Κύρ Ἀδαμήδην ἔγραψα καὶ ἐκ δευτέρου διὰ τὴν ὑπόθεσιν. Ἦτον ἐδῶ ὁ ἐν Ῥένι ἄνθρωπός μου Σγουρὸς καὶ χθὲς ἐμίτευσε καὶ τὸν παρήγγειλα, ἅμα φθάσῃ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν πόσταν τὰ γράμματα, ὅπου σημειοῦτε, ὅτι ἐδώσατε πρὸς αὐτὸν, καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν ἀσφαλῆ στάλσιν αὐτῶν εἰς Γαλάτζι.

Σὰς ἀσπάζομαι.

Μ. Φωκιανός.

— 0 —

Ἀριθ. 77.

Φιλατέμει· Κύριε Ξάνθε εἰς Κισνόβι.

Τῇ 27. Δεκεμβρίου 1820. Ῥένι.

Ἀπαντῶ τὴν τιμίαν σας 15. τρέχοντος καὶ ἐχάρην διὰ τὸ αἶτιον τῆς υἰγείας σας. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ πασαπερτίου μου θέλω τὸ στείλει μὲ τὴν ἀκόλουθον πόσταν· ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐροτὴν δὲν δύναμαι σήμερον· γὰρ λέγω ὁμῶς, ὅτι κἀνέν ἄλλο

πρῶγμα δὲν ἐμποδίζει καὶ τὸν σήμερον μιστυμόν μου ἐδώθεν, ὅπου προτταχθῶ, πρὸς ἡ διαλύσις τοῦ ἐργαστηρίου, ὃ ἔχομεν συντροφικῶς μὲ τὸν Κύριον 'Ρουμπίνην· καὶ κατ' αὐτὰς τὸν προ-
σμένω διὰ νὰ δώσωμεν τέλος καὶ τότε μένω κατὰ πάντα ἐλεύ-
θερος. Νέον οὐδὲν, εἰμὴ ἐπευχόμενός σας τὸ ἐλευσόμενον νέον
ἐτος αἴσιον, ὑγιεινὸν καὶ τελεσφορικὸν τοῦ πόθου μας. Μένω.

Δημήτριος Μοῦσος.

— 0 —

Ἀριθ. 78.

Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Ἰσμαήλ τῇ 28. Δεκεμβρίου. 1820

Καὶ εἰς τὰς 25. σᾶς ἔγραπον ὅσα ἡ ὥρα ἐκλαύσε, ὁμοίως
καὶ προλαβόντως εἰς τὰς 21. ἰδίου νὰ σᾶς δωθῇ μέσον τοῦ
Κυρίου Γ. Παπαδοπούλου, ὅπου εἰς αὐτό μου σᾶς ἐπερίκλειον
καὶ 4· γράμματα φίλων διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίσετε, ὅθεν ἀκαρτερεῖ,
τὰ ὁποῖα ἐλπίζω, ὅτι ἐλάβετε. Ἡ ἀποστολὴ τῶν γραμμάτων
ἔως τώρα δὲν ἔγινε· καθότι εἰς δύο ἢ τρεῖς ὁποῦ ἔγινεν ἡ
ἐκλογὴ πρόθυμοι μὲν πλὴν δυσκολία καὶ ἄργητα ἔως οὗ νὰ
λάβουν τὰ παταπόρτιά των· διὸ σήμερον θέλει ἀποφασισθῇ ἕνας
ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Δ. Ἰβανόβιτς, ἡ ἐγὼ διὰ νὰ υπάγῃ εἰς Ῥένι, ὁποῦ
κατ' ἐκλογὴν τοῦ κυρίου Παπαγιαννοπούλου νὰ διορισθῇ ἕνας
ἀπὸ Γαλιτζί καὶ νὰ μισεύσῃ μὲ τὰ σταλέντα σας. Δὲν ἐκτείνω-
μαι περισσότερον, ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Κύριος Ἰβανόβιτς σᾶς ἀνα-
φέρει περὶ τούτων. Ἐσῶθεν σᾶς περικλείω ἐν ἴσον γραφῆς πό-
λεως, ὅπερ διὰ τοῦ ταχυδρομίου ἔλαβεν ὁ Νελισάμιος· ἂν εἰς
τὰ ἀπελθόντα γράμματα, ἀγαπητὲ, ἔλαβον εὐχαρίστησιν εἰς τὸ
νὰ διαδύσω, εἰς τοῦτο δὲ ἔλαβον μεγάλον κκχαφαιισμόν καὶ
δυσταρέσκεαν· ὅχι δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ τοιαῦτα νὰ
ῥῆναι γνωστὰ καὶ νὰ κοινολογοῦνται; μ' ὅλον τοῦτο ὁ Θεὸς
μεθ' ἡμῶν. Σήμερον μισεύει ὁ Κύριος Α. Ἰβανόβιτς διὰ Ῥένι,
καὶ ἀχολούθῃς αὐτοῦ.

Σᾶς προσκυνῶ.

Γεώγιος Παπαδόπουλος Κορρινός.

— 0 —

Ἀριθ. 79.

Φιλογενέστατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Κισνόδι.

Τῇ 28. Δεκεμβρίου. 1820. Ἰσμαήλ.

Τὰ διάφορα γράμματά σας σταλέντα μοι μετὸν Μηχαλά-
κην σύγγαμδρόν σας ἀτραλῶς ἔλαβον, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ
μέ πόστιαν ἐστειλάτε. Τὸν δὲ πλῆκον ὁποῦ με διορίζετε νὰ
διευθύνω με ἄνθρωπον ἰδιαίτερον, αὐτὸν μετὸ νὰ ἀκολουθῇ
ἡ γνωστὴ σας δυσκολία τῶν παταπορτίων δὲν εἶναι τρόπος κατὰ
τὸ παρὸν ἀπ' ἐδῶ νὰ τὸν ξεκινήσω, ἀλλὰ ταύτῃ τῇ στιγμῇ
ἀποστατίζω νὰ κινήσω διὰ τὸ Ῥένι, ἐνθα μέσον Γαλατζίου θέλει
προσπαθῆσω νὰ τὸν διευθύνω με ἀξιόπιστον καὶ καλὸν ἄνθρω-
πον, ὅθεν ἀμεριμνεῖτε. Ἀπὸ ἐκεῖ ἤμπορῶ εὐκολώτερον νὰ πλη-
ρορρηθῶ καὶ διὰ τὰ γράμματα τοῦ Μορροπούλου· ἀπὸ τὸ
Ῥένι ἴσω καὶ ἀκολουθήσω τὸν δρόμον μου διὰ τὰ αὐτῶν, με-
σκοπὸν διὰ νὰ μάθω καὶ ἐγὼ τὸ τί πρέπει νὰ κάμω, ἐὰν ὅμως
ἕως τὸ σκόδατον δὲν ἔλθω αὐτοῦ, παρακκαλῶ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν
σας ἐδῶ.

Μένω δέ.

Δημ. Καλαματιανός.

—0—

Ἀριθ. 80.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῇ 28. Δεκεμβρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Τὴν ἀπὸ τὰς 25. τούτου σταλεῖσάν μοι τιμίαν σας σήμερον
ἔλαβον καὶ ἐχάρην, ἔγνω τὰ ἐν αὐτῇ σας μετὴν ἀπελθοῦ-
σαν πόστιαν σὰς ἔγραψα καὶ ὑπὸ σηγουριτὰν σὰς ἔστειλον ἐν
γράμμα τοῦ ἐν Μόσχᾳ κυρίου Ν. Πατζιμάδη, καὶ τὴν ἀπό-
δειξιν διὰ τὰ γρ. 5000. ἐπλήρωσα τῷ Ἰωάννῃ Ἀποστολάκη
σὰς εἰδοποιούσα καὶ διὰ τὰ γρ. 2000. ὁποῦ τῷ ἰδίῳ Ἰω.
Ἀποστολάκῃ κατὰ τὴν διαταγὴν σας ἐπλήρωσα. Εἰπέ μοι πότε
ἔρχεσθε ἀποφασιστικῶς.

Σὰς ἀπαύζομαι.

Μ. Φωκιανός.

—0—

Ἀριθ. 81.

Φίλτατέ μοι· Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῇ 31. Δεκεμβρίου 1820. Ῥένι.

Ἰδοὺ κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς υπόσχεσίν μου στέλλω σήμερον εἰς παραλαβὴν τοῦ Κυρίου Μαρίνου τὸ μαρτυρικὸν τῆς πολιτί-
ας διὰ τὸ εὐγάλμα παταπορτίου μου, εἰς τὸν ὁποῖον λέγω
νὰ συνομιλήσητε, καὶ ὅταν ἀποφασισθῇ νὰ σταλθῶ, τότε δί-
δεται τὸ μαρτυρικὸν καὶ εὐγάζετε τὸ πασαπόρτι μου. Νέον οὐδέν.

Δ. Μοῦσος.

— 0 —

Ἀριθ. 82.

Εὐγενέστατε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῇ 4. Ἰαννουαρίου 1820. Ἰσμαήλ.

Σήμερον ἐπέστρεψα ἀπὸ Ῥένι, ἔνθα ἐπῆγα διὰ νὰ εὕρω
ἀρμόδιον εὐκαιρίαν νὰ στείλλω τὸν γνωστὸν σας πλῆκον εἰς τὸ
διωρισμένον μέρος· πληροφορηθεὶς δὲ παρὰ τῶν ἐκεῖ φίλων
Ξωδύλου καὶ Παπαγαριανοπούλου, ὅτι ἦτον ἑτοιμος νὰ μισεύ-
σῃ διὰ ἐκεῖ κάποιος Λιόπουλος ἀπὸ Γαλατζί, ἀμέσως ἔ-
στειλα νὰ τὸν δώσουν τὴν εἶδησιν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐκεῖ
καραντίνα πρὸς ἀντάμωσίν μου, ὁμοίως καὶ τὸν Καπ. Β. Κα-
ραβιάν, ὅστις καὶ ἦλθε μετὰ τὸν Ἀδαμίδη καὶ Π. Παπαγαν-
νόπουλον, μετὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἀρκετὰ ὠμίλησα· μὲ εἶπον, ὅτι
ὁ εἰρημένος Λιόπουλος ἦτον νὰ μισεύσῃ μετὰ τὸν Ἀσιμακόπου-
λον, ἡτοίμασα λοιπὸν ἓνα ξεχωριστὸν πλῆκον διὰ τὸν Κύριον
Κουμπάρην διὰ νὰ σταλθῇ μετὰ τὸν ἴδιον, τὸ δὲ ἄλλο ἀναγκαιό-
τερον ἔδωσα τῷ Καπ. Β. Καραβιᾷ διὰ νὰ τὸ στείλλῃ, ὡς με
υπέσχθη, ἐπίτηδες μετὰ τὸν ἀδελφόν του πηγαίνοντας εἰς Γαλα-
τζί· ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς ἤκουσα μετὰ δυσαρτέκειάν μου πολλὰ ἐνάν-
τια περὶ Ἀσιμακοπούλου, καὶ ὅτι συμμετέθετε πολλοὺς εἰς τὸ
μέρος τοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Ἀργυρόπουλος ὁ Πρόξε-
νος, Ἰατρός Ἐπαμινώνδας καὶ ἄλλοι πολλοί, διὰ τὰς κατα-
χρήσεις τοῦ ὁποίου ἐψυχράνθησαν ἀρκετὰ οἱ ἐν Γαλατζί φί-
λοι· ἐγὼ δὲ διὰ νὰ τοὺς καθησυχάσω ἔφερα παράδειγμα τὴν
ἐδικήν σας ἱστορίαν, διηγούμενος ὅσα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς

Πετρούπολιν διατρεῖθης σας ἐδοκιμάσατε καὶ ἄλλα διάφορα, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ τοὺς κατεπράϋνα, ὥστε ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡμπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι ὁ ἐκεῖ πηγεμένος μου, καὶ ἡ ἀντάμωσις μὲ αὐτοὺς καθ' ὅλα ἐχρησίμευσε. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ τοὺς ἐδείξα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Καλοῦ (Υψηλάντου) πρὸς ἐμὲ περὶ τῶν ὧτων ἀναγεται διὰ τοὺς εἰς τὴν βασιλικὴν δούλευσιν εὐρισκόμενους καὶ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐμψύχωσεν οὐκ ὀλίγον, βεβαιωθέντες ὅτι τὰ πράγματα δὲν εἶναι ναθῶς ἐρλυχρίζεν ὁ Ἀσιμακόπουλος, ἀλλὰ διαρροετικά, ὡς ὀρθολογικῶς τὰ εἶδαν, καὶ ὡς θέλει πληρορροῖσθαι καὶ ἡτυχάσθαι τοὺς λοιποὺς ἐκεῖ εὐρισκόμενους. Τὸ γράμμα, ὁποῦ αὐτοὶ ἔφερον μαζὶ τους, εἶπα νὰ σᾶς σταλθῇ διὰ τοῦ κυρίου Ξωδύλου μὲ ἐσταρέταν, δίδοντάς σας καὶ κάποιαν πληρορροίαν τῶν διατρεχόντων, πρὸς τὸν ὁποῖον θέλετε ἐπακουμβεῖ εἰς τὸ ἐξῆς, τυχύτης περιστάσεως, τὰς διὰ Γαλάτζι υποθέσεις· οἱ ἀπὸ Γαλάτζι μοὶ εἶπαν, ὅτι εἶναι πάντοτε ἑτοιμοὶ νὰ κἀμουν ἐκεῖνο, ὃ ἤθελε τοὺς διορίσητε ἀπὸ αὐτοῦ.

Οἱ ἀκαττάστατοι δρόμοι μ' ἐμπόδισαν ν' ἀκολουθήσω, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν ταξιδεῖόν μου διὰ τὰ αὐτοῦ, τούτου ἕνεκεν παρκαλῶ νὰ μὲ ἰδεάσητε διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ ἐργασμοῦ μου.

Παρόντος μου ἔλαβεν ὁ Ξωδύλος τὸ γράμμα σας, τὸ ὁποῖον εὐχαρίστητε τόσον αὐτὸν ὡς καὶ ἐμέ· τὰ χαρτία ὁποῦ ἐπεριμέναμεν ἀπὸ Γαλάτζι ἐτραγισμένα ἐστάλθησαν εἰς παραλαβὴν Σέκερη Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦτο ἠκολούθησε διὰ τὴν ἀρρηγίαν ἀποκρίσεώς σας πρὸς τὸν φίλον, ὅστις ἐδιάσθη ἔχοντας ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ταξιδεῖόν του, καὶ τὰ πάντα εἰς τάξιν σας. Τοὺς Σειχτινοὺς φίλους κατασπάζομαι, οἱ ἐνταῦθα ὁμοίως ποιοῦν. Εὐχόμενός σας δὲ τὸ νέον ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχές μετ' ἄλλων πολλῶν κατὰ τὸν ἐγκάρδιον πόνον σας, σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς μένων.

Δ. Ἰβνόβιτζ Καλαματιανός.

Υ. Γ. τὸ γράμμα ὁποῦ πρὸς τὸν Ἀδαμίδην ἐστείλατε διὰ τὸν Ἐπχμινώνδα δὲν θέλει τὸ δῶσθαι, ἐν ὧσιν δὲν λάβει ἐτέραν περὶ τούτου εἰδήσιν σας. Ὁ ἴδιος.

Ἀριθ. 83.

Κύριε!

τῇ 3. Ἰουνναρίου 1821. Κωνστ.

Ἐπινάληψιν τῶν προγεγραμμένων μου δὲν σᾶς κάμνω μὴν ἀμριδύλλοντας τὴν παραλαβὴν των, ἀλλ' ἀποκρίνομαι εἰς τὴν ἀπὸ α. τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου ἐπιστολὴν σας, τὴν δὲ πρῶταν μετὰ τὸν μίτσην ἐδώθεν τοῦ ταχυδρόμου ἔλαβον, καὶ ἐκ τούτου δὲν σᾶς ἀπεκρίθην, τὴν βλέπω γέμουσαν ἀγαθῶν ἀγγελιῶν, εἴθε νὰ μὴ ἐμεταχειρίσθητε ὑπερβολὴν. Ὁ Ἀρμόδιος (Γρ. Δικκῆς) ἦλθε καὶ ἐμίστευεν ἐν καιρῷ διὰ τὰ Ν 2. (Πελοπόννητον) ἐρριζωμένους μὲ 90 φατούρας, (90 χιλ. ἐν νευήντα γρόσια) ἄμποτε νὰ εὐδοκιμήτῃ, καθὼς καὶ ὁ συνοδιπόρος του Χριστόρ. Πεβρίσιβός.

Ἐγὼ δέχομαι εὐχαρίστως τὰς συμβουλὰς σας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κυρίου Καλοῦ (Ἀλ. Ὑψηλάντου) καὶ ὅσας ἐλλείψεις ἔκανα ἕως τῶρα τῶν χρεῶν μου δὲν ἦτο πείσμα τῆς σιωπῆς, ὡς ἡ ἐξηγησίς σας, ἀλλὰ ὅσα δὲν ἐγράψα ἡ δὲν τὰ ἤκουσα ἐξ αἰτίας τῶν ἐμπορικῶν ἀσχολιῶν καὶ μοναξίας μου, ἡ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων καταχρήσεων δὲν ἔδιδα προσοχὴν διὰ νὰ μὴ πρωτοῦτω σφάλματα ἐπάνω εἰς τὰ αὐτά. Ποῖος δὲν γνωρίζει; ὅτι ἐκ τῆς ὑποταγῆς καὶ καλῆς ἀρμονίας γίνονται ὅλα τὰ καλὰ, καὶ ἀνάπαλιν; Ἄμποτε νὰ μὴ εἴχαμεν αἰτίας νὰ ταλαιζώμεθα τῶρα διὰ τὰ παρελθόντα σφάλματά μας, τὰ ὅποια ἄμποτε νὰ ἔμειναν ὅλα μὲ τὸν παρελθόντα καὶ ἀπομείναντα χρόνον. Τὰ ὅσα ὑπέφερα τὰ ἀνακαλῶ κάθε στιγμὴν εἰς τὴν μνήμην μου, καὶ ὅτι δὲν ἡμέλησα ποτὲ τὸ χρέος μου (ὅχι τὸ ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου.) Ἄμποτε νὰ ἀξιωθῶ διὰ νὰ ζήτω νὰ ἀπολογηθῶ καὶ νὰ δεῖξω τὰς ὑπὲρ δύναμιν θυσίας, ὅπου ἔκανα ἐλπίζων νὰ ἔχω συμπαύχοντας Σέ, καὶ τοὺς ὁμοίους σου, τοὺς ὁποίους εἶδα ἀδιαφοροῦντας εἰς τὸ ἄτομόν μου, τὸ ὅποιον ὑπέφερε τὰ πάνδεινα, οἷον νινδύνους, φοβερισμοὺς καθημερινούς, κατηγορίας, διαβολὰς, φυλακίσεις, καὶ εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ὅσον εἶχα ἔδιδα, τῶρα δὲ ὅπου δὲν ἔχω δὲν μὲ ἀκούει τινὰς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄνωθεν στενο-

χωρίας, ὅπου ὑπέφερα, δὲν ἀποράσιτα νὰ κάμω κανένα σύν-
τροπον, ὅχι ἀπὸ φθόνον διὰ νὰ μὴ τιμηθῇ καὶ ἄλλος, ἀλλὰ τὸ
περισσότερον διὰ νὰ μὴ προσθέσω σφάλματα ἐπὶ σφαλμάτων.
Ἄν ἦλθαν ὁ Μαρτάκης (Τζακάλωφ) καὶ Ἰωαννίδης (Ἀναγνω-
στόπουλος) αὐτοῦθεν, στείλετε καὶ κανένα ἐδῶ καὶ διὰ συντρο-
φίαν μου καὶ διὰ νὰ κατασκοπεύῃ γράφων ἐκεῖνος, ὅσα ἐγὼ
δὲν προφθάνω πρὸς ἐσᾶς.

Ὁ Κύριος Θεμέλης ἀριθάρσειεν ὑγιῶς· εἰς μίαν ὁμιλίαν μι-
κράν ὅπου μὲ ἔκαμε κατ' ἰδίαν (ὅχι εἰς τὰς κοινὰς) ἐράνη
γνωρίζων τοὺς Κυρίους· τρόπον τινὰ ἢ ἐξήγητε νὰ μάθῃ τί
παρ' ἐμοῦ, ἐγὼ δὲν ἀνοίχθηκα ἀπερνῶντας τὴν ἀπόκρισιν ἐν
σιωπῇ, ἂν τοῦ τοὺς ἐγνωρίσατε, ἃς μοῦ τὸ ἐφανερῶνατε, εἰδὲ καὶ
καμμίαν φορὰν σᾶς γράψῃ κανένα παράπονον ψυχρότητος,
καταλάβετε ἀπὸ τώρα πόθεν δύναται νὰ προέλθῃ.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔλαβα καὶ τὴν ἀπὸ τὰς 15 τοῦ ἰδίου
γραφῆν σας, καὶ οὔσα σύμφωνος δὲν ἐκτείνομαι, ἀναγκάσθην
ὅμως ἀπὸ τοὺς ἐφόρους νὰ τὴν ἀνοίξω ἐμπρός τους, καὶ εὐ-
χαριστήθην, ὅπου δὲν εἶχε κανένα τι πῆξιμον. Ὅθεν εἰς τὸ ἐ-
ξῆς δίδετε ἀμέτῳ εἰς τὴν πόστιν τὰ γράμματά σας πρὸς
ἐμέ ἐπαναλαμβάνοντες τὸ ὕστερον διὰ νὰ ἡξεύρω, ἂν μοῦ λείψῃ
κανένα, εὐχομαι καὶ εἰς τὴν ὕστερην νὰ μὴν ἐμεταχειρισθῇ-
κατε ὑπερβολήν. Ἄν θέλετε γράψετε μοι εἰς ἀπόκρισιν μίαν
φορὰν, ὅσα σᾶς εἶναι συγχωρημένα, διὰ νὰ πληροφορηθῶ σαφέ-
στερον καὶ ὅχι αἰνιγματωδῶς, καὶ δόσατε τὸ γράμμα μου ὑπὸ
ἀσφάλειαν εἰς τὴν πόστιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ λαμβάνω χωρὶς
ἄλλο· δεχθῆτε τὴν ἔσωθεν ἀπὸ τὸν Σταυράκη καὶ ἄμποτε νὰ
μὴ μὲ ἐλέγξῃτε, διότι δὲν τὴν ἄνοιξα. Σᾶς προσκυνῶ μένων.

A. K.

(Παναγ. Σέκερης.)

Λριθ. 84.

Περίποθητέ μοι φίλε καὶ ἀδελφέ.

Κισνόβι.

τῇ 3. Ἰαννουαρίου 1821. Κωνσταντινούπολις.

Τὸ ἀπὸ 15. παρελθόντος μηνὸς καὶ ἔτους ἔλαβον σήμερον διὰ τοῦ τακτικουῦ, καὶ σᾶς εἰδοποιῶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ μας, ὅτι ἐστάθη αἴσιον ἀπὸ μπογάζι τοῦ Σουλινᾶ ἕως εἰς τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπλεύσαμεν εὐδίως διὰ 38 ὥρας, εἴθε δὲ αἱ εὐχαὶ τῶν φίλων μας νὰ μᾶς εὐωδώσωσιν οὕτως αἰσίως καὶ ἀταράχως καὶ εἰς τὰ λοιπά μας ταξείδια. Ἡ ἐνταῦθα προσδιατριβὴ μου ἐγένετο ἄχρι τοῦδε περιμένοντας τὰ ἀναγκαῖά μου γράμματα, ἀλλ' ἤδη κινῶ κατὰ τὰς 5 τοῦ τρέχοντος μηνὸς χωρὶς νὰ ἀργοπορῶ περιπλέον. Τὸ περιστατικὸν τὸ ὁποῖον μοι ἐσυνέβη ἤδη δηλ. ὁ θάνατος τῆς ποθητῆς μοι συζήγου με κατετάραξεν ὅχι ὀλίγον, ὅπερ δύναται νὰ συμπεράνη χωρὶς ἐγὼ νὰ περιττολογήσω· πλὴν μ' ὅλα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἡ τύχη ἠθέλησε διὰ νὰ μοι προξενήσῃ μικροψυχίαν, ἐγὼ εἶμαι ὅλος σταθερὸς καὶ γενναῖος διὰ τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον τρέχω, καὶ ὅχι μόνον αὕτη ἡ καιρὶα λύπη καὶ δύσφορος δὲν μ' ἐμποδίζει τὴν γενναϊότητα τῆς ὑποθέσεώς μου, ἀλλ' ἂν ἦτον καὶ ἔτι μᾶλλον δυσδαστακτωτέρα, πάλιν δὲν ἤθελε μοι προξενῆσαι ἐμπόδιον εἰς τοὺς σκοποὺς μου αὐτοῦς. Εἰς τὰ παρὰ θεοῦ ἀποφασιζόμενα τίς δύναται ἀνθέξει;

Με τὸν Κύριον Κουμπάρην θέλω ὁμιλήσει διὰ τὰ στελλόμενα γράμματά μου, ὅπως μοι τὰ διευθύνει με ἐπίτηδες ἀνθρωπον, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωμαι.

Εἶδον καὶ περὶ τῶν 5000. γρ. καὶ ὑπάγει καλῶς, μ' ὅλον ὅτι τῇ προσέγραφον περὶ τῶν κρεδίων καὶ τοιοῦτων νὰ λείψουν, πλὴν ἀφ' οὗ ἐκρίθη οὕτω, ἔστω.

Εἶδον καὶ τὸ ἐμπόδιον τοῦ Καλοῦ, εἴθε δὲ νὰ ἦναι πρὸς τελεῖαν καὶ κρεῖττονα ὠφέλειαν. Ἐλαβον καὶ τὰ συστατικά, διὰ τὰ ὁποῖα θέλω τῇ γράψῃ περὶ τῆς ἀποκρίσεως αὐτῶν, ὅπου θέλει μοι γένει. Ἐδῶ δὲν ἐλειψα νὰ ἀνταμωθῶ μετὰ τῶν προκρίττοτέρων γνωστῶν φίλων, καὶ ἔλαβα μεγάλην εὐχαρίστησιν, ὥς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὁμοίως.

Προσέτι τῇ λέγει νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ γένῃ ἐν γράμμα ἀπὸ μέρους τοῦ Καλοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων παρακινήτικόν διὰ τὴν πρόδόν του εἰς τὰ καλὰ· ἐπειδὴ εἶναι πᾶν ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον, καὶ τὸ ἀπαιτοῦν οἱ ἴδιοι φίλοι μὲ τὸ νὰ τῷ ἐπώλησαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὠφελεῖ τὸ τοιοῦτον.

Τὰ ἐδῶ πράγματα, ὡς ἔγνω, πᾶν καλῶς. Ἐνταμωθείς μὲ τοὺς ἐνταῦθα φίλους, ὡς εἶπον, ἐκατάλαβα τὰ πάντα βαθυτέρον, καὶ μοι ἔδειξαν καὶ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔστειλαν εἰς τὸν Καλόν· καὶ εἶναι τῷ ὄντι οὕτως ἄξιον νὰ γένῃ τὸ πρᾶγμα· καθότι τὸ θηρίον κτυπούμενον εἰς τὴν οὐρὰν ἢ καὶ εἰς τοὺς πόδας, θέλει ξεράσει τὸ θανατηφόρον φαρμάκι του εἰ καὶ ἀπαυδισμένον, καὶ θέλει καταμολύνει τοὺς πλάνους καὶ νὰ φέρῃ δυσκολίας οὐκ ὀλίγας εἰς τὰ σκοπούμενα· τῆς κεφαλῆς του ὅμως κατατρυμπτισθείσης νεκρωθείσης, τὸ λοιπὸν σῶμα, ὅσον νὰ κατασπαράξῃ, εἶναι πάντοτε μὲ νεκρὰν καὶ ἀνεργὸν κεφαλὴν καὶ δένεται ῥαδιώτατα. Ὅθεν ἄς διενεργηθῇ τὸ σταλθὲν σχέδιον, ἃς διοργανωθῇ διὰ τοῦ ῥαδιωτέρου καὶ ἐπωφελεστέρου τρόπου, καὶ ἄς μὴ παραδλεφθῇ καὶ ἀμεληθῇ, διότι ἔπονται ἐμπόδια.

Εἶδον καὶ διὰ τὰ γρ: 6000. ὅτι δὲν τὰ ἔλαβεν εἰσέτι, καὶ ἐλυπήθην μεγάλως, διὰ τὸ ὁποῖον, ἃς γράψῃ τῷ κυρίῳ Ἀδαμίδῃ καὶ αὐθὺς ἐπιμόνως, μ' ὅλον ὅτι ἐλπίζω ἄχρι τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης μου νὰ ἔλαβε τέλος.

Τὸ περικλειόμενον ἱερὸν γράμμα εἶναι τοῦ καπ: Μανόλη Συχνῇ, ὅστις ἔδειξεν οὐκ ὀλίγην φιλογένειαν, καὶ ἀφ' οὗ ἀφιέρωτε γρ. 550. ἀφιέρωτε καὶ τὸ μέρειδον τοῦ Καραβίου εἰς τὸ ἀνήκον μέρος, καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἐρχόμενος πρῶτην ἀνοιξιν εἰς τὰ αὐτῶς θέλει εἶναι ὠφέλιμος, καὶ θέλει χρησιμεύσει, ὅπου στοχασθεῖτε. Ὁ μέγας γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου Κύριος Γεώργιος ἀδελφικῶς τὴν ἀτπάζεται, ὅστις τρέφει μεγαλωτάτην ὑπόληψιν διὰ τὸ ὑποκείμενόν της· καὶ ἂν δὲν τῇ εἶναι ἄχρος, ἃς τῷ γράψῃ κανὲν γράμμα φιλικόν. Ἐπευχόμενος δὲ τὸ νῦν εἶς αἴσιον καὶ εὐτυχὲς μένω.

Δ. Θέμελης.

Αριθ. 85.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 9 Ἰαννουαρίου 1821.

Βίβαια καὶ χωρὶς τιμίαν σας δὲν ἤθελα λείψω νὰ σᾶς συγχαρῶ τὸ νέον ἔτος, τὸ ὁποῖον καὶ σᾶς εὐχομαι νὰ ἀπεράσετε εὐτυχῶς μεθ' ὧσων ἐφίεσθε ἀγαθῶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας καὶ μὲ ἕτερον τί περισσότερον κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν δικαίων. Τιμίαν σας ἀνὰ χεῖρας ἔχων ἀπὸ τὰς 30 τοῦ ἀπερασμένου, καὶ πρὸ πάντων ἐχάρην διὰ τὴν περιποθητὴν μοι ὑγείαν σας. Μὴν ἔχων τι ἄξιον δὲν κρίνω πρέπον νὰ θαρῶν τὸν κοινὸν φροντιστὴν μὲ γράμματά μου· τᾶς λέγω ὅμως, ὅτι κατ' αὐτὰς ἐφάνησαν ἀγωγιάται ἀπὸ Ἰωάννινα σχεδὸν 40 ἡμερῶν, λέγουν δ' Ἀλῆ Πασᾶς ἀρκετὰ στερεοῦται, δ' ἀδελφός τοῦ Ἀθανάση Βάγλα, δ' Ἰατρὸς νὰ ἐβγῇκεν ἀπὸ μέσα μὲ ἀρκετὴν ποσότητα χρημάτων, καὶ ἔγεινεν ἄφαντος μὴν ἡξέυροντας κανεὶς ποῦ ἐπῆγεν. Τοιαύτας εἰδήσεις ἔχομεν· εἶδον δ' οὐδ' ὁ κύρ Ἀριστείδης καὶ Ψαλίδης ἐπροστέθησαν, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ, καὶ οἱ δύο εἶναι ἐρασταὶ τοῦ Καλοῦ καὶ καλοί. Παρὰ τοῦ Κομιζοπούλου εἶχον γράμμα, καὶ ἀνάβλεπε τὸν μισευμὸν τοῦ διὰ τὴν ἀνοιξιν.

Μένω δέ.

Μάνθος Ῥιζάρης.

— — — 0 — — —

Ἀριθ. 86.

Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισινόβι.

Τῇ 10 Ἰαννουαρίου 1821 Ἰσμαήλ.

Αὔριον ἀναχωρῶ καὶ σοὶ ἀφίνω ὑγείαν. Ἡ ἑορτὴ μὲ ἐμπόδισεν ἕως ὥρας· ἐγὼ, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἀπερασμένην μου σᾶς εἶπα, δὲν ἔλειψα ὁποῦ νὰ γράψω, ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα· πρὸς κατάπαυσιν τοῦ ἐν Γαλατζίῳ φίλου τῷ ὄντι εἶναι καλὸς δημογεγέρτης εἰς τοὺς ἀδυνάτους· ἐγὼ, μ' ὄλον ὅτι εἶμαι ὀλίγον ζαίφης, βιάζομαι διὰ νὰ ἀπεράτω. Τὸν Ἐπαμινώνδα ἐπέπληξα ὅσον ἦτον δυνατόν. Παρακαλῶ εἰπέτε τῷ Παπαδοπούλῳ διὰ νὰ ταχύνη τὴν στάλσιν ἐνὸς παταπορτίου, ὁποῦ τῷ στέλλῳ. Προσφέρετε τὰς προσκυνήσεις μου εἰς τὸν σεβαστὸν μας Πρίγκιπα.

Σᾶς ἀσπάζομαι. Εὐαγγελὶος Μαντζαράκης.

Αρχιεπισκοπικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Αριθ. 87.

Περιοποιητέ μοι Κύριε

Εἰς Κισνόδι.

Ἐν Κωνστ. Τῇ 12 Ἰανουαρίου 1821.

Ἐξακριβῶ τὴν ἀγαθὴν μου ὑγείαν της, ἐπομένως τῇ λέγω, ὅτι ἐπειδὴ πλέον δὲν ἐδυνήθη νὰ περιμένω μὲ τὸ νὰ μὲ βιάζῃ τὸ πλοῖον, κινῶ αὐτῇ τῇ στιγμῇ διὰ τὸ ταξείδιόν μου, καὶ αἱ εὐχαί σας εἶσαν μεθ' ἡμῶν· τὰ ἐσώκλειστα Ἱερὰ ἃς διευθυ-
θῶσιν, ὅπου δεῖ· ἔλαβον καὶ τὰ συστατικὰ μέσον τοῦ Γεωργίου Γραμματικοῦ, καὶ ἰδοὺ ἔπονται τὰ ἀντίγραφα πρὸς πληροφορίαν της.

Τῇ λέγω καὶ περὶ τοῦ γράμματος, ὅπου προλαβόντως τῇ ἔλεγον διὰ τὸν Μακαριώτατον νὰ μὴ τὸ λησμονήσῃ, ἐπειδὴ εἶ-
ναι ἀναγκαῖον μὲ τὸ νὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ κασπὸν καὶ ἀναγκαιοῖ.

Ἀντίγραφον.

» Τίμιοι Κοτζαμπασίδες, προεστῶτες, καὶ ἐπιστάται τῶν
» ἐν τῇ ἄσπρῃ θαλάσῃ Νήτων καὶ λοιπῶν περὶ αὐτὰ μερῶν
» καὶ τόπων, τὴν τιμιότητά σας ἡδέως προσαγορεύομεν, ὑγει-
» αῖνοντες εἶητε ἐν εὐημερίᾳ καὶ μακροβιότητι.

» Ἐπειδὴ ὁ ἐπιφέρων τὸ πορὸν μου Κύριος Δημήτριος Θέμε-
» λης ἀπέρχεται εἰς τὰ μέρη ὑμῶν πρὸς αἰσίαν ἐκτέλεσιν ἰδίων
» τοῦ ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο συνιστῶντες αὐτὸν ἀξιοῦμεν τῇ τιμιό-
» τητί σας, ὅπως γνωρίσαντες αὐτὸν ἐκ τῶν ἐξειδικασμένων ἡμῖν
» ἀνθρώπων, ὑποδεχθῇτε εὐνοϊκῶς καὶ φιλοφρόνως, καὶ χαριζόμενοι
» ἡμῖν παρὰ στήθεα αὐτῷ χεῖρα βοήθειας διὰ τε τὴν ἐπιχερδὴ πώ-
» λησιν τοῦ οὐπερ συνεπιφέρει πράγματος, καὶ ἀγορὰν ἄλλων
» προϊόντων τῶν μερῶν σας. Οὐμὴν ἀλλὰ καθοδηγοῦντες, ἵνα
» μὴ περιπλεχθῇ τινι ὡς ἀνίδεος τῶν αὐτοῦ μερῶν τε καὶ ἀν-
»θρώπων καὶ συντρέχοντες εἰς ἄλλας ὠφελίμους ὑποθέσεις του.
» Γνωρίζοντες δὲ καὶ ἡμᾶς ὅλως ἐτοιμούς εἰς ὑπεράσπισιν τῶν
» τυχουσῶν ὑποθέσεών σας, γράφετε ἡμῖν ἀμοιβαίως ἐξαιτού-
» μενοι τὴν συνδρομὴν ἡμῶν εἰς τὰ ἐνόντα. Ποιήσατε τοίνυν
» ὡς ἀξιοῦμεν ὑμῖν, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον εὐτυχοῦντες ὑγιαί-
» νετε. Τῆς τιμιότητός σας ὅλος πρόθυμος.

Νικόλαος Μουρούζης.

αἰωκά. Ἰαννουαρίου ζ. Ἀπὸ Διβᾶν χανέ.

Ἀντίγραφον.

Γρηγόριος Ἐλέω Θεοῦ. κτλ.

» Οἱ ἐν ταῖς Νήσοις τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἀρχιερατι-
 » κῶς προϊστάμενοι καὶ κατὰ πάροδον ἐντυγχάνοντες τῷ τῇν
 » παροῦσαν Πατριαρχικὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν συνεπιφερομένῳ
 » Ἱερώτατοι Μητροπολίται, καὶ ὑπέρτιμοι καὶ θεοφιλέστατο
 » ἀρχιεπίσκοποι τε καὶ ἐπίσκοποι, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγα-
 » πητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλυτουργοί, καὶ τιμιώτατοι Προεστῶ-
 » τες καὶ Πρόκριτοι τῶν μερῶν τούτων, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 » παρὰ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ὁ κομιστὴς τῆς παρουσίας ὑμῶν εὐγενέ-
 » στατος Κύριος Δ. Θέμελης ἐρχεται εἰς τὰ αὐτόθι, ἐπὶ διευ-
 » θετήσῃ ἰδίῳν τινῶν χρηματικῶν ὑποθέσεών του, καθὼς
 » περὶ τούτων πληροφορεῖσθε καὶ ἐκ τοῦ συνεπιφερομένου γράμ-
 » ματος τῆς περιβλέπτου ἐκλαμπρότητός του, ἔστι δὲ ὁ ἀνὴρ
 » χαρακτῆρος τιμίῳ, ἀξιοπίστου καὶ ἀξίου ὑποδοχῆς καὶ περι-
 » ποιήσεως, διὰ τοῦτο γράφοντες συνιστῶμεν πᾶσιν ὑμῖν προ-
 » τρεπόμενοι, ὅπως ἐλθόντα σὺν θεῷ δεξιωθῆτε κατὰ τὸ εἶκος
 » καὶ περιποιηθῆτε ἀναλόγως, συντελοῦντες τὸ κατὰ δύναμιν εἰς
 » τὰς διευθετήσεις τῶν ὑποθέσεών του, ὥστε νὰ καταστήσετε
 » ὑπόχρεων τὴν εὐγενείαν του καὶ διαπρύσιον ἐπαινέτην σας,
 » ὅπερ ἀντιστρέφει προδῆλως εἰς ὠφελος ὑμῶν. Τῶν γὰρ ἀ-
 » γαθῶν ἔργων αἱ χάριτες, ὡς ὁ σοφὸς λόγος ἀποφαίνεται,
 » ἐπαναστρέφουσιν ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις
 » καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη πᾶσιν ὑμῖν.

αὐκά ἀ. Ἰαννουαρίου

· Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χθ' Ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης. »

Τὸ γράμμα τοῦ μακαριωτάτου νὰ σταλθῇ εἰς τὸν Γραμ-
 ματικὸν Κύριον Γεώργιον (ὅστις καὶ σᾶς ἀσπάζεται ἀδελφι-
 κῶς) καὶ νὰ γράψῃ ἡ ἐκλαμπρότης του, ὅτι, περιμένει νὰ
 ἰδῇ πραγματικῶς τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν τῆς μακαριότη-
 τός του.

Ἐλθον καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν 6 χιλιάδων γροσίων παρὰ τοῦ Κυρίου Κουμπάρη, αἵτινα ἐδιώριτα νὰ συναχθοῦν, καὶ νὰ μοι ἐμδασθοῦν εἰς Σμύρνην.

Ἐνταῦθα τὰ πάντα ἡσύχως ἄγουσι, μόνον ὁ ἀπαθὴς (Σουλτάνος) ἔχει παραζάλην καὶ συχνὰς συνελεύσεις· τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης τὴν βεβαιοῦσι. Ταῦτα καὶ μένω.

Δημήτριος Θέμελης.

—0—

Ἀριθ. 88.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἰσμαήλ.

τῇ 13. Ἰαννουαρίου. 1821. Κισνόδι.

Πρῶτον ἐρευνῶ περὶ τῆς υἱείας σας, λέγω, ὅτι τὴν δευτέραν τὸ πρῶτ' ἐπῆγα εἰς τὸν Κατακάζην, καὶ εἶπα διὰ τὸ γράμμα, ὅπου σὰς ὑπεσχέθηκεν, ὁ ὁποῖος μὲ εἶπε νὰ ὑπάγω ἄλλην φορὰν διὰ νὰ μὲ τὸ δώσῃ. Σήμερον τὸ πρῶτ' ἐπῆγα εἰς τὸν Ὑψηλάντην, τὸν ἔδωκα τὸ γράμμα ὅπου μὲ εἶχετε δόσει, μὲ εἶπε νὰ εἰπῶ τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ τὸ μέρος, ὅπου κατοικῶ, καὶ ἅμα ὅπου εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ μυνᾷ νὰ πηγαίνω. Ὁ Κύριος Παπαδόπουλος, ὡς φαίνεται, ἐπῆγεν εἰς τὴν Πρόσταν καὶ ἐπαρήγει· ἅμα ὅπου ἦλθεν ἡ πόστα, τὰ γράμματά σας τῷ τὰ ἐστειλαν, τὸ ἓνα γράμμα ἦτον σαλμένο ἀπὸ τὸν Κύριον Κορφινόν, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἦναι καὶ ἓνα γράμμα τοῦ Μπεῖζαδῆ, καὶ μὲ εἶπε πῶς θὰ τὸ ὑπάγῃ μόνος του. Εἰς ἐμὲ ὅμως μὲ εἶπεν ὁ Μπεῖζανδῆς νὰ προσέχω διὰ γράμματά σας νὰ τὰ πέρνω διὰ νὰ μὴ παραπίπτουν.

Μένω.

Μαρίνος Στρατής.

—0—

Ἀριθ. 89.

Περιπόθητέ μοι κύριε Ἐμα. Ξάνθε.

τῇ 15 Ἰαννουαρίου. 1821. Κωνσταντινούπολιν.

Εἰς τὰς 14. τοῦ τρέχοντος ἔλαβας τὸ ἀγαπητὸν σας σημει-
ωμένον εἰς τὰς 15 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ Κιτνόβι, καὶ ἀκρι-
ως ἐχάρην διὰ τὴν καλὴν καὶ περιπόθητὴν μοι ὑγείαν σας καλῶς
ἔγνων καὶ τὰ γραράμενα, ὅθεν καὶ σήμερον δὲν ἐλείψω νὰ πα-
ρουσιασθῶ εἰς τὸν ἐδῶ Κ. Κουμπάρην, καὶ ἐζήτησα τὰ γράμ-
ματα, ὅπου μοὶ σημειώνετε τὰ σταλθέντα παρὰ τοῦ γνωστοῦ
φίλου· πλὴν με εἶπαν, ὅτι ἄλλα γράμματα δὲν ἔλαβε παρὰ
αὐτὸ, ὅπου παρὰ τῆς εὐγενείας σας ἠξιώθην, καὶ ἴσως νὰ μὴν
ἔφθασε τὸ ὑποκείμενον ἀκόμη, εἰς τὸ ὅποιον τὰ ἐγγχειρίζετε.
Ὅθεν λαμβάνοντάς τα δὲν θέλει λείψω, ὅπου νὰ προῖξω, τὸ
κατὰ δύναμιν, τὰς διαταγὰς σας. Καιρὸν δὲν ἔχω διὰ νὰ σὰς
ἐκταθῶ, καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω συμπέθειαν, πλὴν με ἄλλην
μου θέλω σὰς εἰδοποιήσω. Τὰ πράγματα ἐδῶ πηγαίνουν κα-
λὰ καὶ ταχτικῶς.

Ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν ταπεινοπροσκυνῶν σας μένω.

Ἀνδρέας Σφαίλος.

Ἀριθ. 90.

Περιπόθητε ἀδελφέ.

Κισνόβιον.

Τῇ 15 Ἰαννουαρίου. 1821. Βουκουρέστι.

Ἀδελφέ, ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἡτήσθην τὴν στιγμὴν, καθ
ὣν ἔλαβον τὴν πολυπόθητον ἐπιστολήν σου, τὴν 30 Δεκεμβρίου
τοῦ ἀπελθόντος μηνὸς καὶ χρόνου, εἶναι μία ἐξ ἐκείνων τῶν
πλέων μεγαλειτέρων ὅπου νά μοι ἔτυχαν εἰς τὴν ζωὴν μου.
Ὡστε ἂν οὐ μοὶ ἐγγχειρίσθη ἡ εἰρημένη ἐπιστολή σου, τότε πλέ-
ον σὲ ἐνόμισα ζῶντα καὶ ὑγειαίνοντα, καὶ ἀνυπομόνως ἐπήγα
εἰς τὴν κατοικίαν μου καταριλῶντάς τὴν ἐπιστολήν σου, ὥσταν
νὰ εἴσουν ὁ ἴδιος. Τοῦτο σὲ τὸ βεβηχῶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος.
Τὸ διατὶ νὰ εὕρισκόμεθα εἰς τοσοῦτον σκότος, τῶν ἀπὸ τὸ μέ-
ρος σας πραγμάτων, τοῦτο ἀπαιτεῖ προσωπικὴν ἐντάμωσιν.
Τὸ ἂν ἐφοβήθημεν, διὰ καὶ ἐτραβήχθημεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κό-

σμου, ἡ τὸ παρ' ἡμῶν ζητούμενον ἄλλο ἦτον, ἀπαιτεῖται καὶ τοῦ-
 το ὡσαύτως προσωπικὴν ἐντάμωσιν. Ἡμεῖς, ὁποῦ λέγεις μέ-
 σον Πατζιμάδη ἀπὸ Μόσχας μᾶς ἐγράψατε, ὅχι υἷον γραμ-
 μα σας δὲν εἶδομεν, ἀλλ' οὔτε ἠξεύραμεν τί ἀπόγεινες, καὶ πῶς
 αἱ ἐμπορικαί μας ὑποθέσεις ἀποκατεστάθησαν, ἕως εἰς μίαν
 ἐποχὴν, ὁποῦ παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συντρόφων, ἐ-
 πληρορορήθημεν ὁπωσθῶν, μ' ὅλον ὅτι ἀμφίβαλλα καὶ ἐκεῖνα,
 τέλος πάντων μένοντες διὰ πολὺν καιρὸν ἀμφίβολοι, ἐκρί-
 ναμεν ἀναγκαιότερον νὰ ἀκολουθήσωμεν, παρὰ νὰ μείνωμεν
 ἐκεῖ, ἀκολουθοῦμεν μετὰ τοῦ Ἀθανασίου (Γζακάλοφ) ἐφάταμεν
 εἰς Βιέννην, ἐνθ' ἀρρώστησεν. Ἐγὼ δὲν ἤθελον τὸν ἀφήσει πα-
 τὲρ μονάχον ἐκεῖ, ἂν εἶχομεν ἔξοδα, ἠκολούθησα κατὰ τὴν
 ἀπόφασίν μας, καὶ ἐφθασα ἐδῶ κατὰ τὴν 30. Δεκεμβρίου· ἀν-
 ταμώθημεν μετὰ τοῦ Α. Α. (Λεβέντη,) παρὰ τοῦ ὁποῦ εἰμα-
 ρθον, τὴν ἀπὸ τοῦ μέρους σας, ὅσον τὸ δυνατόν, καλὴν ἀποκατά-
 στασιν τῶν πραγμάτων, ἐχάρην μεγάλως, εὐχαρίστηθηκα καθ'
 ὑπερβολὴν διὰ τὸν σεβαστὸν ἡμῶν ὑπερασπιστὴν, διὰ τὸν ὁ-
 οῖον εὐχόμαι πάντα τὰ ἐφετά. Παρακαλῶ εἰπεῖ, πρόσφερε,
 καθὼς ἠξεύρεις, τὰς ἐκ μέρους μου προσκυνήσεις· Ἐγὼ ἤθε-
 λον ἀκολουθήσει τὸν δρόμον μου δι' αὐτοῦ, ἂν ὁ κύριος Α.
 (Λεβέντης) δὲν μὲ ἐμπόδιζεν ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ προσμείνω τὸν
 Ἀθανάσιον, καὶ ὅτι μέλει νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς ἀντάμωσιν τοῦ
 Καλοῦ, καθὼς τὸν ἔγραψε. Εὐρέθημεν λοιπὸν βιασμένους διὰ
 νὰ προσμείνω, μ' ὅλον ὁποῦ εἶναι ἐναντίον καὶ εἰς τὴν κρί-
 σιν μου, καὶ εἰς τὰς παρατηρήσεις, ὁποῦ καὶ ἐδῶ ἐρχόμενος
 καὶ ἄλλοι, ὁποῦ εἴμουν, ἔκαμα. Ἐδῶ ἐφάνησαν μερικαὶ δια-
 ταγαὶ τοῦ Καλοῦ, αἱ ὁποῖαι ὅχι μόνον ἀνεβάλλθησαν καὶ ἀνα-
 βάλλονται, ἀλλ' ἀκόμη καὶ κριταὶ τούτων γίνονται, οἱ κρι-
 ताὶ εἶναι μερικοί· καὶ τὰ αἵτια, τὰ ὁποῖα τοὺς δίδουν τοῦτο τὸ
 δίκαιον, καθὼς αὐτοὶ λέγουσιν εἶναι πολλὰ· λέγουσιν ὅτι προβλέ-
 ψεις διόλου δὲν ἔγειναν εἰς Βουλγαρίαν καὶ Σερβίαν, εἰς και-
 ρὸν ὁποῦ ἐκαίνοι οἱ τόποι εἶναι προμυθευμένοι ἀπὸ ἀρχαῖα προ-
 τόντα, καὶ προϊόντα ὁποῦ συντείνουν εἰς τὸ μελλούμενον πανο-
 γύρι, ὅτι ἡμεῖς λέγοῦν δὲν ἠμποροῦμεν, οὔτε κρίνομεν ὠφέλι-

μου νά ανοίξωμεν τὸ παντοῦρι, μὲ μόνας τὰς κάτω προβλέ-
 φεις, διότι τὰ κέρδη τότε εἶναι ἄλγιστα ἀναλόγως τῶν προ-
 βλέψεων, ἡμεῖς λέγουν πρέπει νά ἔχωμεν ἀναλόγους τοῦ-
 λάχιτον προβλεπόμενας πραγματείας, μὲ τὸν ὀρθὸν τῶν ἀ-
 γοραστῶν καὶ περισσοτέρως μάλιστα, διὰ νὰ τὰς μεταχειρι-
 σθώμεν, χρεῖας τυχούσης, εἰς τὴν ζήτησιν τῶν αγοραστῶν.
 Αὐτὰ καὶ ἄλλα λέγουν ταλανίζοντες, ἐαυτοὺς διὰ καμμίαν
 ἐνδεχομένην ἀπερευχόμενοι ζημίαν. Ἀν ὑπακάτω εἰς αὐτὸ δὲν
 κρύπτεται καὶ ἕνα ἄλλο, φαίνεται νά ἔχουν κάποιον δίκαιον
 ἀναλόγως τῶν ἰδεῶν, ὅπου ἔχουν. Ὁ Λεωντίος (Λεβέντης) λέ-
 γει, ὅτι ἐχρειάζεται νά ἡξεύρη τί ἡμᾶς εἶναι νά μὴ θλάπτη καὶ
 αὐτὸν, κατὰ τοὺς ἐμπορικὸς νόμους, ἐπειδὴ αὐτός ἔχει συμ-
 φωνητικὸν γράμμα μετὰ τοῦ ἐδῶ καπιταλίστου του, καὶ ἐπο-
 μέως μετὰ τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ μεγαλεμπόρου Γουαρντ, ὅπου νά
 μὴν ἀναγκασθῇ εἰς ἄλλο ἐμπόριον, ἐκτὸς ἐκείνου, ὅπου ἐσυμ-
 φωνήσεν, ὅθεν ἀνευ τινὸς ἀδείας πράττοντάς διαφορετικὰ, θλά-
 πτεται, διὸ καὶ θέλει, ἀπ' ἐκεῖνο, ὅπου ἐκατάλαβεν, κάποιαν
 πληρορορίαν. Αὐτὰ ἤκουσα νά λέγουν, καὶ ἂν ᾔμαι αὐτὰ μό-
 νον, μὲ φαίνεται, ὅτι εἶναι δίκαιον, ὅπου ὅσον δύναται νά γεί-
 νη τὸ πρῶτον, καὶ καθὼς συγχωροῦν οἱ ἐμπορικὸι νόμοι, νά
 ἀτραληθῇ τὸ δεύτερον. Δὲν ἔχω κατὰ τὸν νὰ ἐκταλῶ περισσό-
 τερον, ἀλλὰ τότε μόνον εἶς λέγει, ὅτι ἔχω ἀνάγκην διὰ νά
 εἶς ἀνταμώσω. Ἐγὼ ἐγνωρίζω ἐκτὸς ἐκείνων, ὅπου εὐρίσκονται ἐ-
 κεῖ, ὅπου εἴμουν, ἄλλους τέσσαρας ἀξιολόγους φίλους. (Ἐνοοῦσε
 τοὺς δύο ἀδελφοὺς Κηπετινάκηδες εἰς Βιέννην, καὶ τὸν Ἀθανά-
 σιον Χριστόπουλον, καὶ Σερὰν Βρετάν εἰς τὸ Σουπλί.) Τοῦτο
 ἠκολούθησε, διότι αἱ περιστάσεις τὸ ἡβλήσαν εἶναι ἄνθρωποι μὲ
 ἀρετὴν καὶ μὲ παιδείαν, καὶ μὲ κατὰστασιν ἐν ταῦτῳ, ὥστε ἀντα-
 μονόμενοι καὶ πληρορροῦμένοι θελεῖ εὐχαριστηθῆτε. Ἀπὸ τὸν
 Ἀθανάσιον (Γζακαλοῦ) ἔχω γράμματα, μὲ λέγει, ὅτι ἀνάλαβε καὶ
 μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθῃ. Περὶ μὲν ἀνυπόμουνος νά μὲ εἰπῇτε τί
 πρέπει νά κάμω, ἐγὼ κρίνω ὥς νὰ ἀναπαυθῶμεν νά μὴν ἀποσχ-
 σίεται καὶ ἕνα πράγμα, διὰ νά τῷ βάλω μερικὰ πρὸ δευθα-
 λμῶν. Ἐν τούτῳ εἶς προσκυνῶ ἀπαιτούμενος, καὶ μένω.
 Ἀδελφός καὶ δεῦλος. Π. Α. Ἀναγνωστὸς πευλος.

Ἀριθ. 91.

Ἐντιμώτατε Κύριε, κατὰσπαζόμενος προσκυνῶ Ἰσμαήλ.

Τῇ 15. Ἰαννουαρίου. 1821. Βουκουρέστι.

Καὶ ἄλλοτε μὲ τοιαύτας παρακλήσεις μου, καθὼς καὶ τώρα σὰς ἐβάρυνα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἀκολουθῶ τοῦτο τὰ κάμνω πεπεισμένως εἰς τὸ φιλοκῆγαθόν σας. Παρακαλῶ λοιπὸν στείλλον τὸ ἔσωθεν, δι' ὅποιον μέρος εὐρίσκεται ὁ εἰς τὰ ἔσωθεν ἐπιγραφόμενος φίλος, καὶ μὲ ὑποχρεώνετε μεγάλως. Παρακαλῶ ἀποκριθῆτέ μοι διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς παρούσης μου, μέσον τοῦ ἐδῶ κύρ Βεληταρίου Παυλίδου.

Μένω.

Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.

— 0 —

Στοιγ. Κ. Β.

Ἀριθ. 92.

Φίλε καὶ Ἀδελφε.

Κιωνόβι τῇ 21 Ἰανουαρίου 1821.

Τὸ διὰ τοῦ Μαρίνου Στρατῆ σταλὲν μοι ἀδελφικόν σου γράμμα ἔλαβον καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ τὰς τε ἐκ Πατρίδος ἀγαθὰς ἀγγελίας, ὡς καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔνθερμον ζῆλον τῶν συναδελφῶν Καλαματιανῶν καὶ λοιπῶν ἀξιωματικῶν. Περὶ δὲ τῆς διαφθορᾶς τοῦ ἐκτρώματος (εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται μεγίστη τιμὴ ἐπαινομάζοντες αὐτὸ ὡς ἐπίβουλον) δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι εἴτε ἤδη εἴτε μετ' ὀλίγον, δὲν θὰ ἀπορύγῃ τὸ ἀνῆκον τέλος τοῖς τριούτοις ἀνδραπόδοις προσέτι δὲ, ὡς μοι παρήγγειλεν ὁ αὐτάδελφός μου δὲν λείπω νὰ σὰς δηλοποιήσω, ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν ἐγράψατε μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν Λασάνην διὰ τὸν (μετὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ Ε.) Χαμεινώνδα, δὲν εἶναι πλέον χρεῖα, ὥσάν ὁποῦ ὁ ἴδιος θέλει τῷ γράψῃ τὰ κρέποντα περὶ αὐτοῦ τούτου.

Αἱ τρεῖς χιλιάδες βεβαιωτικὰ ἐτοιμάσθησαν πρὸ πολλοῦ, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τῇ στέλλονται διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς εὐκαιρίας. Αἱ δύο χιλιάδες πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφόρους, καὶ ἡ μία διὰ τοὺς ἐν Πάτραις.

Ὁ ἐν Σκουλένι πηγυμὸς μὲς τῷ ὄντι καθησύχασεν ὀπωσοῦν τὰς τε τρομαχμένας ψυχὰς τῶν φίλων· διότι, ἀγαπητέ μὲν

Ξάνθε, ὁ θάνατος τοῦ Κυριακίδου ἐπροξένησε μέγαλον ἀναβρασμόν λύπης· εἰς τοὺς ἐν Μολδαυτᾷ συναδελφοὺς, ὡς ἂν νὰ ἐλάβῃ τὸ πᾶν· ἐν ταυτῷ δὲ ἐλέγχθη εἰς αὐτοὺς παρ' ἐνὸς ἀδελφοῦ ἐλθόντος ἀπὸ Γαλιτζι, ὅτι ὁ Γρυπάρης ἐλάβει προσταγὴν παρὰ τῆς Ἀρχῆς διὰ νὰ συνάξῃ πεντήκοντα στρατιώτας καὶ ἐφορμήσῃ κατὰ τοῦ Ἰασίου, δι' ὃ καὶ ἐμίσειυσεν· ἐντεῦθεν διὰ νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἐμπιστευομένην αὐτῷ ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι διὰ βέβαιον τὸ ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἀργυρόπουλον. (α) Ὅθεν ἔγεινε παῦσις εἰς τὴν συνδρομὴν, ἐψυχρώθησαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ δὲν θέλουν ἐνεργῆσαι ἕως ὅτου δὲν μάθουν τὰς καθ' αὐτὸ αἰτίας τούτων ἔλων· εἰς αὐτὰ τὰ χάλτια τοὺς ἀπεκρίθημεν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνα, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀκούσωσι, πλὴν βεβησιώνοντές τους ὅτι τὸ πρῶτον ἔγεινε διὰ τοὺς ἀχρεῖους σκοποὺς τοῦ ὑποκειμένου, ὥς περ μέλλουν τὰ αὐτὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ τῷ Ἀσυμακοπούλῳ, ἔνεκα δὲ τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει πάλιν νὰ κατασπυγχισθῶσι καὶ νὰ δειλιάσωσι καὶ τὰ ἐξῆς· διὰ τὸ τελευταῖον δὲ εἰρωνικῶς τοὺς εἶπαμεν ἐν συντόμῳ, ὅτι ἡ Ἀρχὴ, ὡς φαίνεται ἐκ τούτου, τοὺς καταπρονεῖ, καὶ οὕτως οὔτε ἡμεῖς εἰς τοῦτο καταδεχόμεθα νὰ τοὺς ἀποκριθῶμεν. Πρὸς τούτοις δ' Ἡγεμὼν διὰ νὰ ἔχῃ κάποιαν ἰδέαν τῶν τρεχόντων ἐν τῇ ἐπαρχείᾳ του, ζητεῖ νὰ λάβῃ τὸν τόπον τοῦ Λασάνη ὡς συμφερώτερον καὶ εἰς τὴν Ἑταιρίαν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐκτελῇ τὰς ὅσας προσταγὰς ἤθελε τῷ δοθῶσι παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ μου, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ἅτινα προῆλθον ἀπὸ τὴν κενοδοξίαν τοῦ Φίλου (β). Ὅταν δὲ ἀνταμωθῶμεν θέλετε τὰ πληροφορηθεῖ καλλιτέρα.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Τζούνης μὴ κατορθώσας τίποτε, καὶ ἀμέσως ἐστάλη εἰς τὸν τόπον τοῦ Γρυπάρη, ὡς ἂν ὅπου ἐλάβαμεν παρὰ τοῦ Ρίζου (γ) χρηστὰς εἰδήσεις.

Ὁ Τζακάλος καὶ ὁ Ἀναγνωστῆς πούλος ἔφθασαν πρὸ ἡμερῶν εἰς Βουκουρέστιον καὶ ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἔρχονται πρὸς ἐντάμωσίν μας· πλὴν ὁ ἀγαθὸς μου ὢν εἰς ἄκρον εὐχαριστη-

(α) Πρόξενος· Ρωστικὸν εἰς Γαλιτζι. (β) Γωργίου Λατίνης εὐρισκομένου εἰς Τίπιον. (γ) Τακωθίκης Νερουλεῦ.

μένος ἀπὸ τὸν Ἰζούνην καὶ πρὸς ἡτυχίαν αὐτοῦ, διὰ παλαιὰς ἐχθροπαθείας, σὰς παρκαλεῖ νὰ γράψῃτε πρὸς αὐτοὺς τοὺς δύο, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τὰ παλαιόθεν πρέπει νὰ λησμονηθῶσι, καὶ νὰ μὴ ἀποδεικνύωσι τὸ παραμικρὸν πάθος· καὶ οὕτω κατασπάζουσί σε, καὶ σοὶ ἐπεύχουσι ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν μετὰ τῆς φιλίας σου· ὡσαύτως· παρακαλῶ νὰ προσφέρῃς τοὺς ἀδελφικοὺς μοι ἀπατημοὺς εἰς ὁλοὺς τοὺς ἐκεῖ ζῆλωτάς Ἕλληνας.

Ὁ Μπεϊζάδῃ Ἀλέκος ἀναλαμβάνει θείῳ ἐλπί, καὶ δι' εὐχῶν τῆς Πατρίδος κατὰ γίνεταί· εἰς τὰ κοινὸν συμφέρον.

Μένω δέ.

Ὡς Ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

—0—

Ἀριθ. 93.

Τιμιώτατε Κύριε Ἐμμ. Ἐνθς.

Ἰσμαήλ.

Τῇ 22 Ἰαννουαρίου 1821. Κισινέβι.

Τὴν 18 τοῦ προέπουτος τιμὴν σας ἔλαβον, ἐχάρην διὰ τὸ ἀξιῶν τῆς ὑγείας σας, τὸ γράμμα ἐγχείριστά εὐδὺς τόσον τὸ ἕνα, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο, ἀπὸ προηγήτερα εἶχετε στείλει.

Ἀπόψε τὴν νύκτι ἐξητήθηκα καὶ μοὶ ἐγχείρισαν αὐτὸ τὸ ἀμνηνί, καὶ ἰδοὺ θέλετε τὸ λάβει κατὰ τὴν ὁρδινίαν σας παρὰ τοῦ κυρίου Μιχαήλ Φωκίανου. Ἀλλὰ ὅπου τὸ λάβετε νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας πρὸς ἡτυχίαν τοῦ γνωστοῦ φίλου. (Ἀλ. Ὑψηλάντης) γράροντάς καὶ εἰς τὸν ἴδιον πρὸς ἡτυχίαν του· τὸ ὁποῖον ἀμνηνί σὰς στέλλεται με σταρέτον καὶ με ἄνθρωπόν μου, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τρόπος νὰ σταλθῇ με τὴν πόσταν τὴν τακτικὴν, χωρὶς νὰ ἀνείξουν καὶ νὰ κρατῶν τὸ πακέτο τί ἔχει μέσα· ὁ ἄνθρωπος ὅπου στέλλω θὰ ἐλθῇ πάλιν ὀπίσω με τὴν ἰδίαν πόσταν. Ἰδοὺ ὅπου σὰς στέλλω καὶ τὸ γράμμα πρὸς τὴν Πολίτιζαν, μόλις καὶ μετὰ βίας ἠμπόρεσαν γράψαι νὰ με τὸ δώσουν.

Μένω.

Μαρίνος Στρατής.

Ἀρ.θ. 94.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Εἰς Ῥένι.

Τῇ 24 Ἰαννουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ μοί ἤλθον τὰ ἐσώκλειστα γράμματα καὶ τὸ πακέτο μὲ τὸν μουσταμῶν βυλωμένον, τὰ ἔστειλαν μὲ ἐπίτηδες ἄνθρωπον μὲ τὴν πόστιαν, λέγοντάς μοι νὰ σὰς τὰ ἐγχειρίτω ἀμέτῳ. Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ τὰ ἔφερεν ἐπιστρέφει ὀπίσω καὶ γράφω, ὅτι τὰ ἔλαβον καὶ σὰς τὰ ἔστειλα, διὰ ἡσυχίαν τῶν φίλων. Ἐπίτηδες λοιπὸν στέλνω τὸν Δημητράσκον διὰ τῆς πόστιας, ὁποῦ νὰ σὰς τὰ παραδώτῃ ἀσφαλῶς. Νέον ἄξιον ἀκοῆς δὲν εἶναι νὰ σὰς εἰπῶ, οἱ οἰκιακαὶ σας ὑγιαίνουν ἅπαντες περιμένοντές σας· ὁμοίως καὶ ἐγώ.

Ταῦτα καὶ μένω.

Μιχαήλ Φωκιανός.

—————0—————

Στοιχ. Κ. Γ.

Ἀριθ. 95.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ἣν εἶχομεν τὴν στέλλω τὰ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντιμωτάτους Ἐφόρους βεβαιωτικὰ καὶ ἄλλα γράμματα, ἅπερ θέλει ἐξαποστείλλει δι' ἐπίτηδες ἀσφαλούς ἀνθρώπου διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ἐπισυμβῇ χαμμία παράπτωσις, ὃ μὴ γένοιτο! Παρακαλῶ δὲ νὰ μὲ ἰδεάτῃ ἀμέτῳ τὴν ἀμεστον αὐτῶν παραλαβὴν πρὸς ἡσυχίαν μου. Τὸ ἀπὸ 18. ταύτην τὴν ὥραν ἔλαβον, καὶ ἐχάρην ἄκρως διὰ τῶν ὧσων μοί γράφει περὶ τῶν φιλάτων μοι ἀδελφῶν Παπ. Καλ. καὶ Μουλ. Οὗς καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ ψυχῆς ἀσπάζομαι. Καλὸν εἶναι νὰ καταγίνωνται εἰς μίαν νομικὴν τάξιν τῆς φλότας, καθὼς τοῖς εἶχον ὁμιλήσει εἰς Ἰσμαήλ, δηλ. κατὰ τὸ παρὸν ὅσα σοχασθοῦν ἀναγκαῖα διὰ πρώτην προσβολήν· αὕτῃ ἡ νομικὴ τάξις, ὁποῦ ζητῶ, ἡμπορεῖ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ νὰ μοί τὴν φέρῃ ὁ Καλαματιανός, ὅταν ἔλθῃ ἐδῶ νὰ τὴν ἐπικυρώσω.

Ὁ Τζούνης ὑπάγει εἰς Βουκουρέστι διὰ ὑποθέσεις καὶ σύστητέ τον πρὸς τοὺς ἐκεῖ φίλους· εἶδον τὸ πρὸς τὸν φιλίτατον

ἀδελφόν μου Νικόλαον γράμμα της, καὶ προσμένω νὰ μάθω τὸ τί ἐκατόρθωσεν εἰς Ῥένι, καὶ ἂν ἔλαβε γράμμα ἀπὸ Γαλάτζι.

Ὁ Κάριμος (α) μοῖ γράφει, ὅτι τὰ τοῦ Ἀνανία ἐνέχειρα εἶναι εἰς Πόλιν καὶ τὰ φυλάττουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, μὲ τὸ νὰ ἐξέγασεν ὁ Ἀρμόδιος (β) νὰ τοὺς γράψῃ. Ἐγὼ γράφω τὸν Κάριμον νὰ πατρίσῃ νὰ τὰ βάλῃ εἰς χέρι καὶ γράψετον ἀμέσως. Καλὸν εἶναι νὰ γράψῃς εἰς Πόλιν πρὸς τὸν Κάριμον καὶ πρὸς τοὺς Ἐρῶρους διὰ τὴν ἀχρεϊότητα τοῦ Ἀσιμακοπούλου, ὥστε νὰ λάβουν μέτρα, ἄνευ ὁμως νὰ τοὺς εἰπῇς καὶ τὴν ἀπόφασίν μου. Ὁ ἀδελφός σου.

Κισινόβι τῇ 25. Ἰαννουαρίου. 1821.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἀριθ. 96.

Περὶ πόθητε Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 25 Ἰαννουαρίου 1821. Μόσχαν.

Τὴν ἀπὸ 29 τοῦ ἀπειλθόντος ἐπιστολὴν σας ἐλάβαμεν, καὶ ἐγάρημεν διὰ τὴν ὑγείαν σας. Ἰδομεν διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ρ. (Ὑψηλάντου) ὅτι τρέχουν καλῶς, καὶ ἐχάρημεν. Ἡμεῖς τὰς ἐρχομεν γράψαι· κατὰ τὸν Δεκέμβριον διὰ μέσου τοῦ ἀγαπητοῦ, ἐπειδὴ ὁμως ἐμάθαμεν τὸν μίσημόν σου, ἀρεύκτως πρέπει νὰ ἐπαράψετε τὸ γράμμα μας. Ἐγράφαμεν καὶ διὰ τὸν κύριον Ρ. τὰ ὅσα μᾶς ἔγραπτον οἱ αἰρετοὶ κριταὶ (οἱ Ἐρῶροι Κωνσταντῖν) ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ τοὺς σκοποὺς των ζητοῦντες ἀπὸ ἐδῶ βοήθειαν διὰ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον. Ὁ Ρ. ἄλλο γράμμα δὲν ἔγραψεν ἐκτὸς τὸ ἐν καὶ μόνον, καὶ σᾶς ἐγράφαμεν, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς γράψετε πάλιν.

Δὲν ἠξέχουμεν, ἂν ὁ Ρ. μένει αὐτοῦ πολὺν καιρὸν, καὶ φανερώτατέ μας μὲ πρῶτον. Ἐλυπήθημεν, ὅτι εἶναι ἀνήμερος, καὶ εἴθε νὰ ᾔῃναι περαττικόν. Τὴν ζητουμένην καταγραφὴν τὴν στέλουμεν· οἱ φίλοι ὅλοι ὑγειαίνουσι καὶ σᾶς προσκυνοῦν, καὶ δὲν ἐκάματε καλὰ ὁποῦ δὲν τοὺς ἐγράφατε. Σᾶς συγχαίρομεθα τὸν νέον χρόνον μὲ ὅλα τὰ ἐφετὰ καταθύμια. Μένουμεν.

Α. Ε. (Κομιζόπουλος) καὶ συντρ.

Ἀντίγραφον τῆς πρὸς τοὺς ἐν Μόσχᾳ

Ἐφόρους ἐπιστολῆς

ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΦΛΕΣΑ.

Κύριοι! Οἱ ἐνταῦθα φίλοι ἔχοντες μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ προῖκαν καὶ ἀπὸ τρεῖς Βρυαρέους, καὶ ἀπὸ ὑποδήματα ἀρκετὰ, μᾶλλον ἤνάγκησαν νὰ σᾶς δηλοποιήσωμεν. ὅτι τὴν μὲν προῖκαν ἡμποροῦν νὰ τὴν ἀποπληρώσωσαν ἀπὸ τῶν ἐδῶ εὐρισκόμενων πολλῶς ὀλίγων καὶ λοιπὸν προθύμων. Ὑποδήματα ὅμως τόσα ὅσα ἀνογκάζονται νὰ προβλέψουν διὰ τὴν προῖκαν κρεματάρτερον καὶ λοιπὸν διὰ νὰ ἀρχιρέσωσαν ἀπὸ τὸ ἀγκάθι τὸ κοπάδι, καὶ νὰ δώσωσαν τῷ Ἀρμόδιῳ τριακοσίας φατούρας καὶ τῷ 114. ἐκείτων, τὰ ὅποια δακιμαζέει ὁ Καλὸς δὲν ἔχουν, καὶ φοβεῦμαι μήπως οἱ Κύριοι γίνουν αἰτία ν' ἀρχνισθοῦν πικρακί οἱ εἰς τὰ 62 εὐρισκόμενοι προθύμοι. Λοιπὸν πρέπει: νὰ φροντίσουν δύο Βρυαρέους ἢ καὶ τρεῖς καλλίστους, καὶ ὑποδήματα ἀρκετὰ διὰ νὰ οἰκονομηθῶν, ὡς εἴρηται καὶ τότε σᾶς βεβαιῶ, ὅτι αὐτοὶ θέλουν κατορθῶσαι τὸ πᾶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν θέλει βοηθήσει μετὰ τῶν τοῦ ἐξω προθύμων πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ των. Λάβετε λοιπὸν αὐτὴν τὴν φροντίδα, ὅτι αὕτη ἡ περίστασις εἶναι πολλὰ κρίσιμωτάτη καὶ δὲν ἐπιδέχεται οὐδὲ τὴν παρρημικήν ἀργοπορίαν. Οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ τὰ ποδήματα ἀφεύκτως πρέπει νὰ στιλβῶσιν διὰ τὰ 62. Ὁ Ἀρμόδιος μετὰ πάντες ἡμέρας ἐρεθίζεται διὰ τὸ Νο. 2. νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ Μπιλάντζον τῆς σεντορίας, ὅπου ἐλπίζει περὶ τὰ τέλη τῆς ἐορτῆς ταύτης νὰ ἐνταχῶν μετὰ τὸν Καλόν, ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ 62. ὁ Ἀρμόδιος ἔστειλε μίαν Καμήλαν πρὸς τὰ 83. νὰ φέρῃ τὸν Καλόν εἰς τὰ 2. Ὁ Πενθερὸς εἰσέτι δὲν ἐξέπνευσε. καὶ ἐλπίζονται καὶ ἀπὸ αὐτὸν καλὰ πράγματα διότι καθὼς ἐδεδικώθη ἀπὸ ἑνὸς δυστυχῆ τῶν Ν: 5. εἶναι ὅλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αὐτὸ μὲ εἶπε καὶ τὸ κονδολομάχαιρον τοῦ υἱοῦ του, τὸ ὅποσον εἶναι ἐνέχειρον εἰς τὸν Παλαῖον. Κύριοι, παντοῦ ὁ διοργανισμὸς ἔγεινε κατὰ θυμῶσιν τρόπον, καὶ ἐλπίζω καλὴν ἐκδοχὴν τοῦ σκοποῦ μας. Πισχύσατε λοιπὸν ν' ἀ-

κατηρώσῃτε καὶ τὸ ἄλλειπον τῶν 62. διὰ νὰ μὴ κατα-
σχυνθῶμεν ὡς αἵτιοι τοιαύτης θυσίας. Μένωμεν.

Τῇ 15. Νοεμβρίου. Κωνσταν:

A. M.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

Ἀριθ. 97.

Κύριε Ξάνθε.

Ἰσμαήλ

Τῇ 29. Ἰαννουαρίου 1821. Ῥένι

Προχθὲς ἔφθατε τὸ καταπόρτι μου καὶ τὸ ἐτοίμασα, Ἀπὸ
τὴν ἡμέραν ὅμως τοῦ μισευμοῦ τοῦ κοινοῦ φίλου Εὐαγγέλη
Μαντζαράκη δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ τις ἀπὸ Γαλάτζι, διὰ τὸ ὁποῖ-
ον καὶ εὐρίσκομαι εἰσέτι ἐδῶ. Χθὲς τὴν νύκτα ὁ πάγος τοῦ
Δουναβέως διελύθη, λέγουν ὅμως, ὅτι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος νὰ
στέκῃ ὀλίγον, μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἔχει πλέον δύναμιν καὶ προ-
σμένουμεν νὰ φανῇ κατ' αὐτὰς ἀπὸ Γαλάτζι ἄνθρωπος καὶ νὰ
ἀπερρίψω, καὶ σὰς γράρω πάλιν. Τό ἔσῳθεν ἔλαθον μὲ τὴν
σταρέτην ἀπὸ Κιτνόβι: ὁμοῦ μὲ τὸ πακέτο, καὶ λαμβάνοντάς
το νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας. Ὁ κύριος Νεαλμπάντογλους τὸ γράμ-
μα δὲν ἔδοσε, καὶ νὰ τὸ πάρτετε ὁ ἴδιος· ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν
ἐδυνήθην.

Μένω.

Δημήτριος Μούστος.

Ἀριθ. 98.

Ἀκριβέστατε καὶ περιπόθητέ μοι Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῇ 2. Φεβρουαρίου. 1821. Κιτνόβι.

Ἡξιώθην ἐν ἀγαπητόν σας τὸ ὑπὸ τὰς 29. παρελθόντος δε-
σμένον, τὸ αἷσιον τῆς ἀγαθῆς υἱείας σας χαίρω εὐαγγελι-
ζόμενος. Ἐπληρωρῶρηθην, φίλε, ὅτι τῷ ὄντι εὐρίσκεσθε εἰς
ἀνησυχίαν· πότε εἰς τὸ ἓν μέρος καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο ὄ-
ταν ἡ ὑπόθεσις τὸ ζητεῖ πρέπει τινὰς νὰ ἀνησυχῇ· καὶ ἐ-
γὼ δὲν σὰς τὸ κίμνω ἀπείκτητιν, ὅταν δὲν με συχνογράφε-
τε· ἀμποτε νὰ σὰς ἀπολαύσωμεν υἱεῖν καὶ εὐθυμον. Ὁ
κὺρ Μαρσινός μὰς υἱεῖται· τὸ πρὸς αὐτὸν γράμμα σας ἐγ-
χερίστω καὶ ἀμεριμνεῖτε. Σὰς προσκυνῶ.

Γεώργιος Παπαχρόστου.

Ἀοιθ. 98.

Ἄ δελφέ Κύριε Ξάνθε.

Ὁ καλός μας συμπατριώτης Κύριος Κοτήρας μοί ἐγγεί-
ρισε κατὰ τὰς 24 Ἰαννουαρίου τὴν ἀπὸ τὰς 18 τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-
φικὴν σου ἐπιστολὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας εὔρον εἰς πλῆκον μὲ τὴν
σφραγίδά τοῦ Πρίγγιπος τὸν περιέχοντα τὰ ἑκατὸν ἐντυπα βε-
βαιωτικὰ, πρὸς ἀποζημιώσιν δῆθεν μέρους τῶν παρ' ἐμοῦ δα-
πανηθέντων χρημ. ἀτων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, τὸ πλεῖ-
στον μέρος κατὰ τὰς ἰδίας ὁδηγίας τοῦ Πρίγγιπος καὶ Γενικοῦ
ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς.

Γνωρίζεις, φίλε μου, ὅτι φροντίς καὶ μελέτη μου πάνποτε ἦτον
εἶναι καὶ ἔσται ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος καὶ δὲν ὑπάρχει θυ-
σία, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ χάμω χάριν αὐτῆς.

Ἀπὸ τὰ σταλέντα μοι βεβαιωτικὰ πολλοὶ τῶν εὐκαταστα-
των ὁμογενῶν μας δύνανται νὰ ἀγοράσουν, πλὴν εἰς τὸν πολυά-
σχολον ἐμὲν μῆνι καὶρὸς νὰ φροντίσω περὶ τοιούτων; καὶ
μάλιστα εὐριττόμενος εἰς ὑπηρεσίαν δυνάμει νὰ γνωστοποιῶ
τοιῦτα βεβαιωτικὰ; ἡξέυρεις; ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος
ὑπερηξήθησαν καὶ ἐδῶ τὰ χρηματικὰ μας μέσα περιορίζονται
εἰς τὸ ἐδικόν μου βαλάντιον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους θὰ κενοθῇ.

Ὁ Σάββας, ὅστις μὲ λέγει οἷς ἔγραψε, μοι προτείνει σχέ-
δια μὲ τὰ μέρη, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει καλὰς σχέσεις καὶ ζητεῖ χρεῖ-
ματὰ δι' ἐρόδια καὶ ἄλλα ἀνγκυλῆς, καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸν δό-
σω. Ὁ Ὀλύμπιος καὶ Ἰωάννης Φαρμάκης ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ σχε-
διά των, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοὺς ἀρνηθῶ ὅ,τι μὲ ζητοῦν
στελλοῦν πλὴτος ἀποστῆλναι; ἐδῶ, ὡς γνωρίζεις δὲν ἔχομεν ἐφο-
ρίαν, ὅλα λοιπὸν τὰ χρήματα καὶ ὅλα τὰ βάρη πίπτουν ἐπάνω
μου. Περὶ τῶν σπουδαίων αὐτῶν ἀντικειμένων γράφω σήμε-
ρον ἐν ἐκτάσει τὸν Πρίγγιπιν εἰς τὴν ἐπισυνημμένην ἐνταῦθα
γρὰρὴν μου, τὴν ὁποίαν περὶ καλῶ νὰ ἐγγερίσης, καὶ νὰ μάθης
ὅσα δὲν ἐπαναλαμβάνω πρὸς ὑμᾶς; ἀναφέρω, ὅτι ἔλαβον καὶ τὰ
διὰ σοῦ σταλλόντα ἑκατὸν βεβαιωτικὰ, προσθέτων, ὅτι εὐχομαι
νὰ εὑρεθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς θέσιν ὁ Γενικὸς ἐπίτροπος νὰ δώσῃ
τὴν δέουσαν βεβαιότητα εἰς τὰ βεβαιωτικὰ αὐτὰ.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς, φίλε μου, εἶναι, ὡς πληροφοροῦμαι, πανταχοῦ πολὺς καὶ μέγας. Χρεῖα ὅμως φρονίμων ἀνθρώπων διὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ αὐτοὶ τὴν σήμερον παρουσιάζονται τόσον σπάνιοι! Ἡ εὐχὴ τοῦ ἔθνους θὰ μᾶς βοηθήσῃ βεβαίως, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς τῶν Ἑλλήνων εἶναι μέγας.

Εἰς ἓν κτήμα τοῦ Ὑψηλάντη ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τῆς πρὸς τὴν Βλαχίαν τοῦ Δουναβέως εὐρίσκεται ἀρεντάτης ἑνας Βούλγαρης, αὐτὸς ὑπόσχεται πολλὰ, ἂν τοῦ χωριγθῶσι χρηματικά μέσα, νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτοῦ ἐπιτήδιοι ἄνθρωποι.

Ὁ Ἀλῆς, λέγουν, ὅτι ἀντέχει καλὰ· εὐχομαι νὰ τρώγονται οἱ ἐχθροὶ μας μετὰξὺ των, διὰ νὰ μᾶς ἐλαττώσουν τὸν κόπον νὰ τοὺς πολεμῶμεν· ἐπισυνημμένην εὐρίσκεις γραφὴν πρὸς σέ περιελοῦσαν εἰς χεῖράς μου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Καλὸς μας Χρησταιῆς ἡσύχατε τέλος πάντων· ἔχει, ὡς γνωρίζεις, ζεστὴν κεφαλὴν, καὶ ἐξάπτεται εὐκόλως, πρέπει νὰ στέκω μὲ τὴν λαγίνα εἰς τὸ χέρι διὰ νὰ τὴν σβέσω· πόσα ἄλλα πρέπει νὰ ἀπαντῶ! Ὑγείαινε καὶ ἀγάπα τὸν ἀδελφόν σου.

Γ. Λεβέντην.

Τὸν Κοτῆρα ἐκράτησα ἐδῶ ὀλίγας ἡμέρας, διὰ νὰ σᾶς γράψω ἂν ἤθελε φανῇ νέον τί.

Ὁ αὐτός.

— 0 —

Ἀριθ. 99.

Φίλτατε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῇ 5. Φεβρουαρίου 1821. Γαλάτζι.

Εἰς τὰς 3. τοῦ ἄρξαντος ἔρθαι ἐδῶ ὑγειῶς, ἀπεράσας ἀκινδύνως τὰ πάντα, καὶ πρὸς εἰδησίην σας. Ὁ φλύαρος ἐσυγχισεν ἐδῶ τοὺς φίλους, ὁ ἐρχομὸς ὅμως τοῦ κυρίου Εὐαγγέλη Ματζαράκη τοῦ ἐκαμε νὰ ἡτυγάζουν καὶ νὰ ἦναι πρόθυμοι εἰς καθὲ προταγὴν τοῦ Καλοῦ. Ἐδῶ βεβαιοῦται ἐπανάστασις εἰς τὸν Μωρέα, ὑποπιέζεται δὲ καὶ τῶν ἀποτυχόντων (Σέρβων.) ἡμεῖς διὰ τὴν πλημῆραν τῶν νερῶν δὲν ἐδυνήθημεν νὰ μισεύωμεν εἰσέτι, ἀπορασιστικῶς ὅμως θέλομεν ἀκολουθήσει τὸ ταξεῖδιόν μας μεθαύριον, καὶ ροθάνοντες εἰς Βάρναν

ὡς γράφω πάλιν. Τὸ γράμμα σας διὰ Βουκουρέστιον ἔστειλα σήμερον διὰ Ἰωάννου ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ κατ' ἐθέειν ἄνθρωποι ἐδώ-
θεν δι' ἐκεῖ δυσκόλως εὐρίσκονται, καὶ ἀμερίμνεῖται. Νεώτερον
σὺ δὲν.

Σᾶς ἀσπάζομαι.
Δημήτριος Μοῦτος.

— 0 —

Ἀριθ. 100.

Περικόθητε ἀδελφε Σάνθε.

Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῇ 11. Φεβρουαρίου. 1821. Γιάσι.

Κατὰ τὴν 15 τοῦ ἀπερατμένου Ἰαννουαρίου σοὶ ἔγραψα ἀπὸ Βουκουρέστιον, ὅσα τότε αἱ περιστάσεις μοι ἐσυγχώρουν, καὶ ὅτι μὴν ἠμπορῶντας ἐκάθουμουν ἐκεῖ. Ἄμα ὅμως, ὅπου ἤδρα εὐκαρίαν, ἀνεχώρησα συνεχέσει καὶ τῶν ἐπιλοιπίων. Τοῦτο δὲν τὸ λέγω διὰ καὶνένα ἄλλο πρᾶγμα παρὰ διὰ μερικὰς διαφωνίας, ὅπου ἀπὸ δυσαρέσκειαν ἀκολουθοῦν. Σὲ εἶχον εἰπεῖ ἐκεῖνοι πολλὰ ὅπου ἐνταμονόμενος μετὰ τοῦ Καλοῦ νὰ ἐκτελέσετε, πλὴν οὐτε τὸ παραμικρὸν ἐφάνη. Ἐγὼ ὠμίλησα παρὰ πολλὰ, ὥστε καὶ ἐμπόδισα, διότι ἂν δὲν προλαβώμεν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰσέτι δυσარέκειαν, μεταξὺ τῶν υἱαϊστέρων, θέλει προκύψει ἀναμφιβόλως κακὸν, ἢ τοῦλάχιστον ἂν ἄλλο κακὸν ἐξ ἐκείνων ὅχι, τὸ ἐμπόδιον τοῦ Καλοῦ, ὅπου δυσαρ-
στούμενοι ἠμποροῦν νὰ φκοῦν ἀδιάφοροι. Ἐγὼ ἔχω μερικὰς ὁμιλίας ὅπου ἐκεῖνοι μὲ εἶπαν διὰ νὰ ἀναφέρω εἰς τὸν Καλὸν, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν πρωτοπικὴν ἐντάμωσιν, ὅθεν καὶ ἐρχόμενος ἐδὼ κατὰ τὴν 6 τούτου, ἀρ' οὗ πρῶτον ἐντάμωσα ἐν ὑποκείμενον κατὰ τὴν παραγγελίαν ἐκείνων, δι' ἐπίτηδες ἀνθρώπου ἔγραψα πρὸς τὸν Καλὸν ὅπου νὰ μὲ εἰπῇ τὸν τρόπον τῆς ἐνταμώσεώς μας, διότι εἶναι ἄρευκος εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἦτον καλὸν νὰ εἴτουν καὶ σὺ, μὰ δὲν ἤξεύρω, διατὶ ἀνεχώρητες ἐκείθεν, καὶ κάθεσε αὐτοῦ, εἴσθε εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Καλοῦ ἢ ὅχι; Μὴ παραρξενεύεσαι, φίλε, διότι σὲ ἐρωτῶ, ἤξεύρεις τὴν παροιμίαν, ὅποιος ἐκάνη εἰς τὸν χυλὸν φουὰ καὶ τὸ γιγαοῦρτι. Ἐδὼ εὐρίσκονται μεγάλαι δυσαρέσκειαι μεταξὺ

τῶν ἐμπόρων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν ταχεῖαν τὴν διόρθωσίν τω, Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἰωαννίδη (δηλ. τοῦ ἰδίου Ἀναγνωστοπούλου) τόσον ἐδῶ, καθὼς καὶ εἰς Βουκουρέστιον ἐπροξένησέ μόνος του τὴν ἀτομικὴν του ἀθώωσιν, διότι δὲν εὗρέθη καὶ νὰ εἰπῇ, ὅτι τὸν ἐδῶτε τί καὶ ἔμειναν κατεντροπισμασμένοι. Ὁ Ἰωαννίδης καὶ Βασιλείου (Ἀναγνωστοπούλος καὶ Τζακάλου) ἦσαν συστημένοι· εἰς διαφόρους παρὰ τοῦ μαυροφόρου (Ἰγνατίου,) θέλει μάθης ἂν ἔμβω εἰς τὴν Καραντίνα, τότε θέλω νὰ σὲ ἀνταμώσω· τὴν αἰτίαν ἠξεύρεις, θέλω νὰ σὲ ἰδῶ, καὶ νὰ ὠμιλήσωμεν ἐνταυτῷ. Ἐχάρην μεγάλως, διότι ἤκουσα πῶς ἔφερες τὴν φαμίλιάν σου αὐτοῦ. Πρόσφερε ἐκ μέρους μου προσκυνησμοὺς κτλ. εὐχόμαι ὅπου ἐν τσοῦτῳ νὰ σᾶς ἀπολαύσω ἅπαντας ὑγιεῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Δὲν ἔχω καιρὸν, φίλε, νὰ ἐκταθῶ, ἀλλ' οὔτε δια τῆς περὶ μου ἀποβλέπω εἰς τινὰ πραγματικὴν ἐκθεσιν, ἀλλὰ μόνον νὰ σὲ εἰπῶ, ὅτι ὑγειαίνω.

Ὁ σός.

Π. Α. Ἀναγνωστοπούλος.

Σ. Τόσον εἰς ταύτην τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀναγνωστοπούλου ὅσον καὶ εἰς τὴν προλαβοῦσάν του ἀριθ. 90 ἐδυνάμην νὰ κάμω πολλὰ σχόλαια, ἀλλ' ἀρῆνω εἰς τοὺς νοήμονας ἀναγνώστας νὰ ἐννοήσωσι ὅσα ἐγὼ παρატρέχω, καὶ νὰ κρίνωσιν, ἀφ' οὗ διέλθωσι μετ' ἐπιστασίας τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην. Τί δέ; Ἐλθὼν εἰς Βουκουρέστιον ἀπὸ Πίζαν, καὶ εἰς Ἰάσιον, δὲν ἔμβαιεν εἰς τὴν Καραντίναν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Κισινόβιον, καὶ ἐνταμῶν τὸν Ὑψηλάντην νὰ τῷ βαλῇ ὑπ' ὄψιν τὰ μεγάλα σχέδια καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια εἶχεν; Τὸ τελευταῖον πρὸς τὸν Ἐκθόνον γράμμα τοῦ Λεβέντη ἀριθ. 66. εἶνα· ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν ὧν ὁ Ἀναγνωστοπούλος ἐνταῦθα γράφει.

— 0 —

Στοιχ. Ι.

Ἀριθ. 101.

Κύριε Α. Θέρμανδρε..

Τῇ 15 Φεβρουαρίου Κωνσταντινούπολις.

Εὐρίσκομαι με 4. τιμίας σας τῶν 8. Νοεμβρίου 15. 23. καὶ 30 Δεκεμβρίου· τὰς περικλεισθείσας μοι εἰς αὐτάς τὰς μὲν ἔστειλον τὰς δὲ ἐγγείρισα, ὡς ἡ διαταγὴ σας· δι' ὀρδινίας τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἰωάννου Νικολοπούλου ἐμέτρησα εἰς τὸν Χριστόφορον Πεῤῥαιδὸν γρ. δέκα χιλιάδας, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησα ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ λαμβάνει ἐκ διαταγῆς τοῦ κυρίου Ἐμμ. Ξάνθου, καὶ ἐπειδὴ ὁ ῥηθεὶς Πεῤῥαιδὸς ἔδωκεν, ἀπόδειξιν ὅτι τὰ ἔλαβε δι' ὀρδινίας καὶ λογ. τοῦ Νικολοπούλου, δὲν ἠθέλησε νὰ δώτῃ τὴν ἄλλην· ἀπόδειξιν, λέγοντας, ὅτι ἐκεῖνος χρεωστέϊ νὰ δώτῃ μίαν ἀπόδειξιν, καὶ ὁ κύριος Ξάνθος ἅς γρακτικῇ μετὰ τοῦ κυρίου Νικολοπούλου.

Τὰ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου πρὸς τοὺς ἐδῶ Ἐφόρους σταλέντα με ἐπίτηδες ἀνθρωπῶν συντροφευμένα με τὴν τιμίαν σας τῶν 23. Δεκεμβρίου ἀπὸ Ἰσμαήλ, τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐρθασαν ἐδῶ, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγγείρισα. Τὰ δὲ εἰσιμαζόμενα ἀναγκαιότερα, ὅπου λέγετε με τὴν τιμίαν σας τῶν 30. Δεκεμβρίου, εἰσέτι δὲν ἦλθαν καὶ πρὸς εἰδησίην σας.

Σᾶς προσκυνῶ καὶ μένω. Δοῦλος σας 43: 4ε69η03α.

(Κυρ. Κουμπάρης.)

—0—

Ἀριθ. 102.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἰσμαήλ.

τῇ 16. Φεβρουαρίου. 1821. Κισνέβε

Ταύτην τὴν ὥραν με ἐφώναξεν ὁ Μπεϊζάδης καὶ με ἔδωκε αὐτὰ τὰ γράμματα, καὶ με εἶπε νὰ σᾶς τὰ στείλω με σταρίτζα. Καὶ σᾶς παρακαλῶ με πρῶτον νὰ ἔχω ἀπόκρισίν σας διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ εἰδοποίησιν πρὸς τὴν ἐλαμπρότητά του· καὶ πότε τὸ ἐπαραλάβετε, ἐπειδὴ τῶρα εἶναι ἀλατοῦκμα ὥρας 11. τὸ πρωὶ σᾶς ἔστειλα καὶ με τὴν ταχτικὴν ἄλλην μίαν γραφὴν ἐδικήν μου.

Καὶ μένω.

Στριχ. Ν.

Ἀριθ. 103.

Ἀγαπητέ Ξάνθε.

Κισνόβι τῇ 16. Φεβρουαρίου 1821.

Ἀμέσως ὅπου λάβεις τὴν παροῦσάν μου νὰ σηκοῇς καὶ μετὰ τοῦ κυρίου Κιλιματιανοῦ νὰ προρθᾷς ἐδῶ τὸ ὀγληγορώτερον, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἄργηταν, ἐπειδὴ καὶ ἔχω τὴν μεγαλητέραν χρεῖαν νὰ σᾷς ἐνταμῶτω καὶ τοὺς δύο, καὶ μήτε στιγμὴν νὰ μὴν ἀργοπορήσετε.

Ἐλαβον ὅλα σας τὰ γράμματα· τὰς μπάλας ὅπου ζητεῖ ὁ Καραβιάς, νὰ πασχίσετε νὰ σταλθοῦν ἀμέσως καὶ ὑποχρεωθῆτομαι εἰς ἄκρον, ἐπειδὴ εἶναι ἄφρευκτον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος.

Νὰ εἴπῃς, ὅπου δεῖ, ὅτι διὰ τὸν Ποταπολκὸνικον Λίτοφ καμα τὸ ὅσον ἐδυνήθη καὶ ἃς μένουν ἥτυχοι, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἰντζοφ (α) μοὶ ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡμπορέσει.

Σᾷς προσμένω ἀνυπομόνως.

Ὁ ἀδελφός.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Τῷ Κυρίῳ Ἐμμ. Ξάνθῳ. Εἰς Ἰσμαήλ.

—0—

Ἀριθ. 104.

Φίλε καὶ ἀδελφέ.

Τῇ 16. Φεβρουαρίου. 1821. Κισνόβι.

Ἐλαβον πρὸ ἡμερῶν τὸ ἀγαπητόν μοι γράμμα σου μετὰ τῶν ἐμπερικλειομένων λοιπῶν γραμμάτων τοῦ Θέμελη καὶ Ἀναγνωστοπούλου, ἅτινα ἤδη διὰ τοῦ παρόντος μου σοὶ τὰ πιστρέφω· μετὰ τὴν ἐρευναν δὲ τῆς ἀκριβοῆς μοι ὑγείας σου σοὶ εἰδοποιῶ, ὅτι θεῖω ἐλέει καὶ δι' εὐχῶν τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἑλλάδος ἡμεῖς πανοικί ὑγειαίνομεν. Οὐκ ἐδυνάμην ἀμέσως τῆς ἐπαλαβῆς τοῦ γράμματός σου νὰ σοὶ ἀποκριθῶ μὲ τὸ νὰ ἡσθένησα, καὶ μόλις ἤδη ἀναλαμβάνων δὲν λείπω εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀδελφικοῦ χρέους. Ὁ αὐτάδελφός μου Ἀλέξανδρος θέλει σοὶ γράψῃ τὰ διατρέχοντα καὶ εἰς ἄφρευκτον ἐνέργειαν μερικῶν πραγμάτων. Ὅθεν χαῖρε καὶ εὐτύχει διὰ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τούτων ὧλων. Καὶ μένω.

Ὅλος πρόθυμος ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

Ἀριθ. 105.

Ἀδελφικῶς κατασπάζομαι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Ἰσραηλ.

Τῇ 16. Φεβρουαρίου. 1811. Γαλάτζει.

Ὑστερούμενος τιμίων της δὲν εὐρίσκω ὕλην ἐκτάσεως· μὲ τὸ προηγούμενον τούτου σᾶς εἶπα τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐδῶ Τοπουκτζῆ ἀγὰ διὰ τὸ μάλωμα τῶν στριατωτῶν μας, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ἐκτοτε ἔγραψε κατ' ἐμοῦ εἰς Ἰάσιον· εἰς δὲ τὰς 13. μεσολοβήσας, ὁ ἴδιος ἐκεῖνος Τοῦρκος, ὅστις ἐμάλωσε τὸ πρῶτον μὲ τὸν ἐμὸν στρατιώτην, ἐπῆγεν δ' ἐμοῦ μὲ ἓνα του σύντροφον εἰς τὸ καπηλεῖον, ἐκεῖ εὐρών δύο ἐκ τῶν στριατωτῶν μου, ἐκτύπησε τὸν ἓνα μὲ τὴν σύμπαν του τρεῖς τέσσαρας φορὰς ἐτοιμαζόμενος νὰ τὸν κτυπήσῃ καὶ μὲ τὰ ὅπλα. Ἀλλ' ὁ ἐμὸς προλαβὼν τοῦ τὰ ἀφῆρσε καὶ τὸν ἐμαχαίρωσεν, ἐκ τούτου ὁ θόρυβος πάλιν ἐστάθη ὅχι μικρὸς, μ' ὅλον ὅτι ἐγὼ ἤμουν τότε κατὰκειτος καὶ κατὰκειμαι εἰσέτι· οἱ ἔξωθεν εἰρήνευσαν τὴν περίστασιν, καὶ πάλιν ὁ Τοπουκτζῆς ἔγραψε κατ' ἐμοῦ ἐκ δευτέρου εἰς Ἰάσιον, χθὲς ὅμως ὁ λαβόμενος Τοῦρκος ἀπέθανεν. Ἐγὼ στοχάζομαι δίκαιον τοῦ νὰ γράψῃτε δι' αὐτὸ εἰς Κισινέβι, καὶ ὅπως τὸ κρίνατε πράττατε. Ὅμοίως σᾶς λέγω, ὅτι μὲ ἀναγκαῖον μερικὰ ὅπλα φιλά πυρόβολα καὶ κοπιτερὰ λοιπὸν ὁδοῦτε δι' αὐτὴ τὴν εἵδησιν, καὶ ἅς ἔχω ἀπόκρισιν. Τὰ ἐδῶ ὑπάρχουν κατὰ ῥοὴν καὶ εὐπροόδως κατὰ τὸ παρόν. Μένει νὰ σᾶς παρακαλέσω εἰς τὸ νὰ ὑπερμαχήσετε διὰ νὰ μοὶ σταλθοῦν τὰ ὅσα ἐκ Τομάροβας σᾶς ἔγραψαν. Περιμένων δὲ ἀπόκρισίν σας πληρορορητέαν τῶν ὧν δεῖ.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

Βασίλης Καραβιῆς.

Ὁ Μαντζαράκης καὶ Μοῦσος μέσον Σηλήστρας ἀπέλθον διὰ Βῆρναν, καὶ Κύριος εἰς τὸ εὐώδιόν των.

— — — 0 — — —

Ἀριθ. 106.

Παμφίλιτα σᾶς προσκυνῶ.

Εἰς Κισινέβι.

Τῇ 21. Φεβρουαρίου 1821. Πένι.

Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὥρα ἕκτη μετὰ τὸ γεῦμα ἐλαβον

τὴν γὰρ ἐρχομένην σας ἀπὸ Ἰσμαὴλ διὰ σταφύλου. Τὸ ἐγκλειστον ἐκσπεδεῖρω εἰς Γαλάτζει πλὴν ἀπὸ τὸ ἐξεπίτηδες σταφύλον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίου Μαρίνου πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ γράφοντά μου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του. Περιστατικῶς αὐτοὶ θὰ τὰ εἶχον με λεπτότητα, ἐπειδὴ ἐστεῖλαμεν ἐπίτηδες ἄνθρωπον. Ἐὰν τρέχοντα εἰς Γαλάττειον καὶ τὴν ἑνῶσιν ἔλαβαν τοῦ σωτηρίου ἔργου, καὶ καθὼς μοι εἶπον, ὅτι ὁ Καραβιῆς ἐμελλε σήμερον νὰ ξεκινήσῃ διὰ Φωξάνι. Ὡς πόσον ἐλυπήθην· διότι δὲν ἐδυνήθημεν νὰ τοὺς δουλεύσωμεν εἰς τὰ ζητηθέντα σφερίδια. Ἐγὼ γράφω τὸν κύριον Γεώργιον τὰ καθήκοντα.

Διὰ τοῦ ἀπὸ ἀντικυρο προτήτερος σὰς ἔγραψον μεταχειρισθεῖς τὸν Κύριον Ἰωάννην Βατικιώτην διὰ τὸν αὐτὸν ὀργανισμόν, ἔχομεν σχεδὸν πενήντα ἀνθρώπων τὸν λόγον παρμένον, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ζηλωταὶ ἤρχισαν νὰ ζητοῦν διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ τὰ παταπόρτια τους· πλὴν τοῦτο φέρει ἄργητα, καὶ ἀνάγκη με ὑπομονὴν νὰ οἰκονομηθῶν. Ἐὰν ὅμως ἦτον καὶ ἄλλος τρόπος, ἢ καὶ με ἐγγυήσεις νὰ τοὺς ἀφίνουν νὰ ἀπερνῶν ἀντικυρο, ὁ γλήγορα εἶχαμεν ἑκατὸν καὶ περισσοτέρους, με τοὺς ὁποῖους ὁ ῥηθὴς κύριος Βατικιώτης ἡμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ, ὡς μοι ὑπόσχεται, καὶ θερμῶς ζητᾷ ἐκ τοῦ ζήλου νὰ γένῃ δαδὸς, καὶ ἄνθρωπος, ὅστις τὰ ἀντικρινὰ μέρη καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ ἡξυρεῖ, καὶ δόκιμος τοῦ χαρακτήρος Βουλγάρων καὶ ποθητὸς ἀπὸ αὐτοῦ. Αὐτοὶν ξεκινᾷ διὰ τὰ χωριά νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ δώσουν διὰ τὰ παταπόρτια τους, καὶ εἰς ἀπόκρισιν, ἂν ἦναι ἀνάγκη, ἔρχεται καὶ ὁ ἴδιος αὐτοῦ διὰ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ ἐμβῇ πραγματικῶς εἰς τὸ ἔργον. Ἐγὼ δὲ κάμνω ὅτι ἀπαιτεῖ τὸ καθήκον χρέος. Τὸ ἐμπόδιον τοῦ περάσματος φέρει πολλὴν δυσκολίαν εἰς τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σὰς εἶπον, ἂν ἦναι τρόπος, νὰ γένῃ εὐκολία με στάλσιν διαφόρων πλανκέντων εἰς διάφορα Βουλγάρων καὶ Γραικῶν ὀνόματα ἀπὸ μέρους τοῦ Γκοθερνάτορος, εἶδε μὴ ὡς δύσκολον, χρεάζεται ὑπομονή, διότι ὅλοι μαζὴ δὲν ἡμποροῦν νὰ ζητήσουν. Τὰ γράμματά σας ἀπ' αὐτοῦ, ὡς διψῶσα ἑλκός, κεχηνῶς εἰς τὸ ἐξῆς μεριμένω ὑποσημειούμενος ἐκδοτός.

Δεῦλος.

Ἀθανάσιος Ξέδουλος.

Στοιχ. Ν. Α.

Ἀριθ. 106.

Τῷ κῷ Ξάνθῳ εἰς χεῖρας.

Τῇ 21. Φεβρουαρίου. 1821. Κισινόβι.

Δὲν δύνῃμαι νὰ καταλάβω τὴν ἀργοπορίαν σας, ἀρ' οὗ σᾶς ἔγραφα τόσον βιαστικῶς. Ἐγὼ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν μου κινῶ ἀπόψε διὰ τὸ Γιάτσι, ὅπου θεῖα συνάρτει θέλομεν κάμει τὴν ἀρχήν· ἄρα· δὲν θὰ σὲ ἴδω μῆτε τὸν ἀγαπητὸν Καλαματιανόν. Θέλετε λάβει προκηρύξεις καὶ ἄλλα. Παρakinήσατε ἅπαντας μικροὺς τε καὶ μεγάλους νὰ τρέξωσιν ὅλοι. Ἰδοὺ σοὶ ἐμπερικλείω τρία γράμματα, ὅπου ἔλαβον.

· Ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἔρθατεν ἐδῶ μὲ ἓνα Ἰατρὸν....

Ἄμα ὅπου λάβετε τὰς προκηρύξεις, οἱ εἰς τὴν δούλευσιν εὐρισκόμενοι Ἕλληνες πάντες ἀμέσως νὰ ζητήσωσι τὴν παρτίστιν των καὶ νὰ ὀρμήσωσιν εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἐγὼ εἶμι πειραγμένος κατ' ὅλων ὑμῶν τῶν Ἀρχηγῶν, καὶ ἔστω εἰς εἰρησίν σας, ἐκτὸς Δικαίου καὶ Σέκιρη, μὲ ἀρήτετε ὀλομόνυχον, καὶ ἔταν σᾶς γράφω δὲν ἔρχεσθε· ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος. Νίκη ἡ θάνατος ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος.

Ὁ Καλός.

Ἀλέξ. Ὑψηλάντης.

—0—

Ἀριθ. 107.

Ἀξιοσέβεστατέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Κισινόβι.

Τῇ 22. Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Εὖχομαι παρὰ Κυρίου νὰ ἀκούσω μὲ πρώτην σας τὸ αἶσιον καὶ υγιεὲς εὐωδιδόν σας εἰς τὰ αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐμείνατε ἀβλαβεῖς ἀπὸ τοῦ μεγάλου φύχους. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σας, ἀγαπητέ, ἐσυμψώνησα πυρίτιδα ὀκ. 80. πρὸς γρ: 2. τὴν ὀκτῶν, καὶ ἀκολούθως ἐλπίζω σήμερον νὰ γεμίσουν αἱ 200. ὀκ: διὸ καὶ σήμερον γράφω πρὸς τοὺς ἐν Πένι φίλους καὶ εἰς τὸν ἐν Γαλάστι φίλον νὰ ἀκολουθήσουν, ὥς ἡ πρὸς ἐμέ διαταγή σας, καὶ ἀμεριμνεῖτε.

Ὁ φίλος καὶ δοῦλος σας. Γεώργιος Παππαδὸς Κορρινός.

Ἀριθ. 107.

Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόδι.

Τῇ 22. Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ταύτην τὴν στιγμήν μοι ἐνεχείρισεν ὁ Κύριος Μ. Φω-
κιάδης τὸν ἐγκεκλεισμένον πλήκρον, ἐμπεριέχοντα γράμματα
ἱερὰ. Τὰ ἐν Γαλατζίῳ σᾶς εἰδοποίησεν ὁ ἐν Ῥένι Ξόδου-
λος. Τὴν σκόνην ἴσως στείλομεν διὰ τοῦ Ῥενίου.

Γ. Παπαδοπ: Κορφιανός.

Τώρα, ἀδελφὲ, ἐλάβαμεν τὰ ἔσωθεν, τὰ ἀκόλουθα εἰς Γα-
λάτζι σᾶς τὰ γράφουν. Ἐγὼ ἐμπδίζομαι ἐνεκα τοῦ μεγάλου
κρύου, καὶ ἴσως τὴν πέμπτην ἢ παρασκευὴν μισεύσω δι' αὐτοῦ

Μ. Φωκιάδης.

—0—

Στοιχ. Μ.

Ἀριθ. 108.

Ἀδελφὲ Θυμῆδη. (Ξάνθε.)

Δὲν ἤξεύρω διὰ τί περιορίσθης εἰς τὸν ὀρίζοντά σου, καὶ ἄλ-
λο δὲν ἤξεύρεις πλέον παρὰ νὰ συμβουλευθῇς τὸν Δικαῖον νὰ.
μὴν ὀρμᾷ κατὰ τὴν συνήθειάν του καὶ ἄλλα κουροφέξαλα.
Οἱ Δικαῖος, φίλε, ἔκαμεν ὡς ἐπροστάχθη· τὰ *δαρείσματα* ἔγει-
ναν πρὸς τὰ *σύνεργα* ἀπὸ μέρους τῆς *Βραχῆς*. Αὐτὰ βιαζό-
μενα ἐπολλαπλασιάσθησαν· τί θέλεις ἡ εὐγενεία σου; νὰ μὴν
ἀκουσθῇ μικρὸς καὶ δούπος; οἱ φρόνιμοι πρότερον σκέπτον-
ται ταῦτα, καὶ ὕστερον ἀποφασίζουσιν, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις
μένουν σταθεροί. Θυμάζω πόθεν ἡ βραχδύτης τοῦ τεβαστοῦ
Καλοῦ καὶ δὲν ἐφάνη ἄχρη· τοῦδε εἰς τὸ Ν. 2. Περιμενό-
μενος πρὸ πολλοῦ καθὼς ὑπεσχέθη καὶ διέταξεν εἰς τὸ Ν.
104. ἐγὼ ἐξετέλεσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικά μου
ὁπωσοῦν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ τώρα ἐν ἐκτάσει γενι-
κῶς πρὸς τοὺς *Κυρίους*. Τὸ πᾶν τῆς πραγματείας μας ἐπλη-
ρώθη. Οἱ πρόθυμοι ἐνταῦθα καὶ εἰς Ν. 20 καὶ 26. ἴ-
στανται κεχηγότες, ὡς καὶ οἱ δυστυχεῖς καὶ ἐκδικητικοί μας
διέταξαν βριάρεως. Ἐφρόντισαν καὶ ἱκανὰ ὑποδήματα, ἐδά-
νεισαν καὶ πρὸς οὓς ἔδει, ὡς προέγαψα, στείλαντες Τζιρά-

κία εἰς εὐταξίαν τῶν πραγμάτων, καὶ συντόμως εἰπεῖν, ἔχουν τὰ ὧτα ἀναπεπταμένα πρὸς τὴν ἡχὴν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τί δυστυχία εἰς τοὺς ἀθλίους προθύμους! Ἐν ᾧ εἰλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐνταῦθα τὸν *Kalōn*, ὅσον τάχιστα, καὶ ἐδιαζόμεθα, μυχθάνομεν, ὅτι ἐτι χρονοτριβεῖ εἰς τὸ Νούμερόν του. Φίλε, ὁ καιρὸς παρέρχεται, καὶ δὲν προσιμεῖται τὴν ἐδικήν μου καὶ ἐδικήν σου ἀργοπορίαν· τὸ νεγότηζιον, καθὼς ἡξέυρεις, χρειάζεται τάχος, ὅτι ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ βραδύτης καὶ ἀμέλειά του. Ἐνταῦθα εἶναι μέγας βραχυδς, καθὼς ἴσως καὶ ἄλλοι διὰ τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν *συνέφων*, νὰ ὁποῖα συνωθούμενα καὶ συγκρούμενα ἀδύνατον νὰ μὴ δουπήσουν μικρὸν ἢ μέγα, ὥστε νὰ φθάσῃ ὁ δοῦπος καὶ πρὸς τοὺς μετοίκους καὶ νὰ ἐπιφέρῃ καὶ σκοτεινίασμα διὰ *ξερουλωμάτων*, ὡς ἐπέφερε καὶ θεραπεύεται διὰ τῆς γλαυκός· καὶ ἐάν τις ἄνεμος τυφωνικός τὰ ἐκτυλίξῃ μικρὸν, ἄρκετα προσμένομεν κεραινοῦς αἰθαλόεις. Λοιπὸν, φίλε, διὰ τοὺς οἰκτερισμοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐπιταχύνατε τὸν σεβαστὸν *Kalōn*, ὅτι ἂν παρέλθῃ εορτὴ μία καὶ δὲν φωνῇ, τὰ ἀγκάθια ὡς σκοτεινισμένα δύνανται νὰ κεντήσουν τοὺς προθύμους μας ἀνεπαισθήτως, καὶ τότε ἡ ἁμαρτία ἃς ἦναι εἰς τὸν λαιμόν σας· ἐπειδὴ ἄνευ ὑψηλοῦ δνόματος δὲν ἡξέυρω, ἂν κατορθώσωμεν βιασμένοι, ὅσον πρέπει. Δὲν ἐκταίνομαι, τὰ πάντα καλὰ, νύκτα μόνον ἔχομεν μήπως βραδύνει καὶ νύκτα μεγάλην, ἐπειδὴ τὰ ἐδῶ ἀγκάθια δὲν εἶναι ὡς ἄλλων μερῶν, ἀλλὰ φυτρώνουν με ζωηρότητα. Ὁ κομιστής Πατρίκιος, τὸν ὁποῖον συνιστῶ εἰς τὴν φιλίαν σας, Ἰθακίστιος, θέλει σοὶ εἰπεῖ διὰ ζώτης φωνῆς. Λοιπὸν ἐνεργήσατε τὰ ὑποσχεθέντα κ' ἐσεῖς, ἐπειδὴ ἡ μὲν ὠφέλεια καὶ τὸ κέρδος ἐστὶ κοινόν, ἡ δὲ ζημία καὶ κατὰκρισις εἰς βῆρος σας,

Τὰ τοῦ Ἀντινία ἐνταῦθα ἀκούονται ἐτι ἀμυδρῶς πῶς τὸν Δικαῖον καὶ Περόριδον ἔχουν διὰ ποιητικὸν αἷτιον. Ὁ σενσθηπὸς τοῦ αὐτοῦ Μ. φθάσας εἰς τὸ Ν. 2 ἐκήρυξεν, ὡς ἔμαθον κατ' αὐτάς, ὅτι αὐτὸς ἐκινήθη διὰ τὸ Ν. 39. τὸ ὁποῖον ἐλπίζω νὰ ἀρυπνώσῃ τοὺς πρὸς αὐτὸν χαίνοντας. Ὁ 110. μ' ἔγραψε ζητῶν βοήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Παῖρδαιδὸς μόνον δύο φατού-

τορβώσωμεν διασμένοι, ὅσον πρέπει. Δὲν ἐκτείνομαι, τὰ πάντα καλὰ, φθονίμεθα μόνον μήπως βραδύνει, καὶ φοβούμεθα μεγάλως· ἐπειδὴ οἱ ἐδῶ ἐχθροὶ δὲν εἶναι, ὡς ἄλλων μερῶν, ἀλλ' εἶναι πλέον ἔξυπνοι. Ὁ κομιστής Πατρίκιος, τὸν ὁποῖον συνιστῶ εἰς τὴν φιλίαν σας, Ἰθακίος, θέλει σᾶς εἰπεῖ διὰ ζώσης φωνῆς. Λοιπὸν ἐνεργήσατε τὰ ὑποσχεθέντα καὶ σεῖς, ἐπεδὴ ἡ μὲν ὠρέλεια καὶ τὸ κέρδος ἐστὶ κοινόν, ἡ δὲ ζημία καὶ κατάκρισις εἰς βάρος σας.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Μάνης μ' ἔγραψε ζητῶν βοήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Πεῦρραιὸς μόνον δύο χιλιάδας γρόσια τῷ ἔδοσε, διὸ καὶ ἐσυγχίθησαν, πλὴν εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἐμπλαστρώσω καὶ αὐτὸ τό πάθος, ὅσον δύναμαι. Ἐρῶωσο.

Περικλείω εἰς τὸ πρὸς τοὺς Κυρίους ἐν γραμμα, ὅπου θέλετε ἰδεῖ προδοσίαν φανερωτάτην, τὸ ὁποῖον σήμερον μοὶ ἐδόθη. Διὸ ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ φροντίσατε, ὅτι ἐκορυφώθη πλέον· ἐὰν δὲ ἀπὸ περιστάσεις ἐμποδίσθῃ ὁ Ὑψηλάντης, τέλος πάντων, ἅς σταλθῇ ἄλλος τις ὁμοίος του. κ.τ.λ.

Ὁ σὸς κ. τ. λ.

Γρηγόριος Δικαῖος.

Τῇ 22. Φεβρουαρίου, 1821. Ἐκ Πελοποννήτου.

— — — 0 — — —

Στοιχ. Μ. Α.

Ἀριθ. 109.

Ἐντιμότατοι Κύριοι!

Καὶ πρότερον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν σας δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν πρὸς τοὺς εἰς Πελοπόννητον Προεστώτας τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐγγύτητος τοῦ πολέμου διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τοὺς στρατιώτας μας, τὰ ὁποῖα γράμματα μ' ὄλον ὅτι θραδῶς ἔλαβον διὰ τὴν κακοήθειαν τοῦ κυρίου Π. . . εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς Ἰερὰ ἐνεπιστεύθη αὕτη ἡ παρακαταθήκη, μ' ὄλον τοῦτο οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας, ἄφησαν τὰ ἀνὰ χεῖρας ἔργα των καὶ παρεδόθησαν ὅλοι ἀμέσως εἰς τὰ κοινά. Καὶ τότε μὲν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς ἐπιταγὰς σας, κ' ἔπειτα ἐν ῥηπιδί εἰς τὸ Ἰσμαήλ λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ

τες τὰ εὐρισκόμενα *σύμφωνα* εἰς τὰ περὶ τὸ Ν. 51. μέρη με-
 τὰς ἀναγκαίης ἐτοιμασίας, ἀμέσως διεπλεύσαμεν εἰς τὸ Ν.
 62. ὅπου τί χρεὶ λέγειν τὰ ἐπιχειρήματά μου; Ἀνεχώρητα κα-
 κῆθεν περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου παρέπλευτα τὰ 66. διεπέρα-
 σα ἄντικρυ, ἐντάμωσα τοὺς διδασκάλους τῆς σχολῆς, καὶ
 εὐδιάθετα τὰς καρδίας τῶν ἐκεῖ *συνέφων*. Ἐγραψα ἀπὸ μέρους
 κῆς βρογῆς πρὸς τοὺς 68. *κρεδιτάρων* τὸν Ἡβὸν Ῥῆγαν ὅς-
 τις ἤδη καὶ ἐπέστρεψε μετὰ τὸ τέταρτον πραγματείας *κρεμορ-
 ταρτάρου* διακόσια ἐβδομήντα βαρέλια, καὶ Μ. καντάρια σα-
 ράντα, καὶ ἓν, καὶ ὑποσχέσεις, ἐὰν ὁ Ἀρμύδιος *δαρείσῃ* πρὸς
 αὐτοὺς νὰ προμυθεύτωσι καὶ ἄλλας τοσαύτας πραγματείας,
 καὶ ἔτι εἴκοσι φατούρες λιθάρια διὰ δένδρα ὡς ἀναγκαιότατα,
 λέγοντες ὅτι μὴν ἔχοντες ὑποδήματα ἱκανά, δὲν ἐδυνήθησαν
 νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ἐπιταγὰς τῶν φίλων. Ταῦτα δανείσας
 ἐκεῖσε καὶ διαπραΰνας, διέβην εἰς τὰ Ν. 6. καὶ κατὰ καθὼς καὶ
 εἰς τὰ 5. εὐρὼν ἐν ἀμεριμνείᾳ ἐκίνησα καὶ προθύμους ἀπε-
 κατέστησα. Ἀποστείλας δὲ τὸν Ἰπποκλ. εἰς τὰ 83. κατὰ τὸ τέ-
 λος Δεκεμβρίου, διεπέρασα εἰς τὸ Ν. 2. καὶ παρῆλθον μετὰ κα-
 λὴν ἐκβατίν, ὥστε, ἐπειδὴ ἡλπίζομεν τοῦ Καλοῦ μας τὸν ἐρ-
 χομὸν ὅσον τάχος, τότε οἱ Ἐκδικητικοί, ὅσον καὶ οἱ πρό-
 θυμοι εἶναι μετέωροί, καὶ ἴστανται κεχρημένοι πρὸς τὴν φωνὴν
 τοῦ αὐτοῦ Καλοῦ. Περὶ τούτων καὶ τὰ ἀπορριπθέντα ἐν συ-
 νόδῳ σὰς ἰδεάσμεν καὶ πρὸ τοῦ, μέσου τῶν 62. καὶ, τώρα πάλιν
 ἐπιτήδες στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα Καπ. Γ. Πατρίκιον
 Ἰθακίσιον μετὰ τὸ παρόν μας, διὰ νὰ σὰς ἀναγγεῖλῃ τὰ καθ' ἡ-
 μᾶς καὶ διὰ ζώσης φωνῆς. Λοιπὸν διὰ τὸν Θεόν! μὴν ἀφή-
 σετε νὰ παρέρχεται ὁ καιρὸς. Οἱ Μέτοικοι πληρωμὴν μετὰ
 πληρωμὴν σκοτεινιάζονται, καὶ εἶναι νύκτα καὶ νύκτα με-
 γάλη, καὶ ἔχετε νὰ δώσετε λόγον, ἐὰν διὰ τὴν ἀσχητάν τοῦ
 προσδοκουμένου Καλοῦ ἀνθρώπου βιασθῶμεν οἱ πρόθυμοι νὰ πά-
 θωμεν ζημίας, ὅσας δὲν ἐλπίζομεν, τὸ ὅποιον ἀφεύκτως ἐὰν
 δὲν φανῇ ὡς *εὐροτὴν* μίαν ἐνταῦθα, θέλομεν δοκιμάσει ἀπὸ
 μέρους τῶν ἀκαρθίων, ὅτα ἡμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἄνευ λό-
 γου κινούμενοι, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ τοῦ ἐμπορίου εἶναι ἡ τάξις καὶ

ἀρμονία τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐν καιρῷ πρόβλεψις τῶν πραγμάτων καὶ πώλησις αὐτῶν. Πάρετε λοιπὸν μέτρα, ἐὰν δὲν ἀγαπᾶτε νὰ ζημιωθῶμεν. Ὁ καιρὸς περὶ καὶ δὲν προσμένει τῇ βραδύτητα καὶ τὰ κέρη οὕτως εἶπεῖν ἐκάστου ἡμῶν.

Τὰ τοῦ Περθεροῦ προχωροῦν γιγαντιαῖα μὲ τῶν προσθέμων βρυσάρεων μας τῇ βοήθειαν καὶ τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῶν Ν. 20. Δὲν ἐκτεινόμεθα περαιτέρω ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνοντες, ὅτι νὰ ἐπισχυρῇ ὁ Σεβαστὸς μας Καλὸς, μένομεν περιμένοντες ὅχι τὰς ἀποκρίσεις σας ἀλλ' αὐτὸν τὸν Καλόν. Ἀναγνώσατε τὸ περιχλειόμενον, ὅπου θέλετε ἰδεῖ λαμπρότατον ξεβούλωμα· σήμερον ἐκομίσθη ἐπ' ἀγαθῷ, διὰ νὰ σᾶς τὸ περιχλείσω νὰ ἰδῆτε πόσον ἐκρυρώθη τὸ πρᾶγμα. Πάρετε λοιπὸν μέτρα· ὁ καιρὸς δὲν προσμένει τῇ ἐδικῇ μου καὶ ἐδικῇ σου ἀργοπορίαν, καὶ τέλος ἡ κατὰ κράτος καὶ τὸ αἰώνιον δυνεὶδος τῆς ζημίας, ὥς ἦναι εἰς βῆρος σας.

Ἐρρώσθε.

Ὁ σὸς εἰλικρινὴς ἀδελφός.

Ἀρμόδιος (Φλέσας.)

Τῇ 22. Φεβρουαρίου. 1821. Ἐν ἀριθ. 2.

Υ. Γ. Αὐτὸ τὸ ξεβούλωμα προέρχεται ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν. . . καὶ δόσατε τῇ εἰδήσει τοῦ Καλοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον πολιτευόμενος τοὺς ἐσύστημα.

—0—

Παράφρασις τῶν ἀνωτέρω πρὸς τὸν Ξάνθον.
 ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΤΡΙΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
 ΦΛΕΣΑ.

Ἐπιστολῶν ἐκ Πελοποννήσου.

Στοιχ. Μ.

Ἀριθ. 108.

Ἀδελφὲ Ξάνθε!

Δὲν ἠξεύρω διὰ τί περιωρίσθης εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ ἄλλο δὲν ἠξεύρεις πλέον παρὰ νὰ συμβουλευῇς τὸν Δικαῖον νὰ μὴν δομᾷ κατὰ τὴν συνήθειάν του καὶ ἄλλα κουροφέξαλα. Ὁ Δικαῖος, φίλε, ἔκλινεν ὥς ἐπροστάχθη· τὰ γράμματα ἔγεινάν πρὸς

τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ μέρους τῆς Ἀρχῆς· αὐτὰ εἰσιμαζόμενα ἐπολλαπλασιάθησαν. Τὶ θέλεις ἡ εὐγενεία σου, νὰ μὴν ἀκουσθῇ μικρὰ καὶ κίχητις; οἱ φρόνιμοι πρότερον σκέπτονται ταῦτα, καὶ ὕστερον ἀπορροαίζουσιν, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις μένουν σταθεροί. Οὐκ ἀμάρω πόθεν προέρχεται ἡ βραδύτης τοῦ Πρίγκιπος Ἀλ. Ὑψηλάντου καὶ δὲν ἐράνη ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Πελοπόννητον, περιμενόμενος πρὸ πολλοῦ, καθὼς ὑπεσχέθη καὶ διέταξεν εἰς τὸ Ἰσμήλ. Ἐγὼ ἐξετέλεσα τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρακτικὰ μου ὁπωσθεῖν καὶ πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ τώρα ἐρανέρωσα ἐν ἐκτάσει γενικῶς πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς τῆς Ἑταιρίας, τὸ πᾶν τῶν ἐργασιῶν μας ἐπληρώθη· οἱ Ἑλληνας ἐδῶ καὶ εἰς Ῥούμην ἴστανται κεχηγνότες, ὡς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Προεστοί μας διέταξαν στρατηγούς. Ἐφρόντισαν καὶ ἰκανὰ χρήματα, ἔγραψαν καὶ πρὸς οὓς ἔδει, ὡς προέγραψα, στείλαντες ἀποστόλους εἰς εὐταξίαν τῶν πραγμάτων, καὶ συντόμως εἰπεῖν ἔχουν τὰ ὅσα ἀναπεπταμένα εἰς τὴν φωνήν του. Ἀλλὰ τί δυστυχία εἰς τοὺς ἀθλίους Ἕλληνας! Ἐν ᾧ ἐλπίζαμεν νὰ ἴδωμεν ἐδῶ τὸν Ὑψηλάντην ὅσον τάχιιστα καὶ ἐτοιμαζόμεθα, μανθάνομεν, ὅτι ἐτι χρονοτριβεῖ εἰς τὰ αὐτόθι. Φίλε! ὁ καιρὸς περέρχεται καὶ δὲν προσμένει τὴν ἐδικήν μου καὶ ἐδικήν σου ἀργυρορίαν, ἡ ὑπόθεσις αὕτη, καθὼς ἡξεύρεις χρειάζεται τάχος, ὅτι ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἡ βραδύτης καὶ ἀμέλειά του. Ἐδῶ εἶναι μέγας βρασμός, καθὼς ἴσως καὶ ἄλλοθι διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας, τὰ ὅποια συνεορόμενα καὶ συνδιαλεγόμενα ἀδύνατον νὰ μὴ δώσουν ὑπόνοιαν μικρὰν ἢ μεγάλην εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ φέρῃ ὑποψίαν διὰ προδοσιῶν, ὡς ἐπέφερα καὶ Θεραπεύεται διὰ τῆς φρονήσεως, καὶ ἂν τις ἀσυμφωνία τὰ διαιρέσει μικρὸν τι, ἄρκετα προσμένοντες μεγάλους κινδύνους. Λοιπὸν, φίλε, διὰ τοὺς οἰκτερισμοὺς τοῦ θεοῦ, ἐπιταχύνετε νὰ ἔλθῃ ὁ σεβαστὸς Πρίγκιψ, διότι ἂν παρέλθῃ εἰς μὴν καὶ δὲν φανῇ, οἱ ἔχθροι ὡς ὑποπεύοντες δύνανται νὰ βλάψουν τοὺς Ἕλληνας ἀνεπισιθίως, καὶ τότε ἡ ἀμαρτία, ἧς ἦναι εἰς τὸν λαίμῳν σας· ἐπειδὴ ἄνευ Ὑψηλοῦ ὀνόματος δὲν ἡξεύρω, ἂν κα-

τορθώσωμεν διασπένοντες, ὅσον πρέπει. Δὲν ἐκτείνομαι, τὰ πάντα καλὰ, φοβούμεθα μόνον μήπως βραδύνει, καὶ φοβούμεθα μεγάλως· ἐπειδὴ οἱ ἐδῶ ἐχθροὶ δὲν εἶναι, ὡς ἄλλων μερῶν, ἀλλ' εἶναι πλέον ἐξυπνοὶ. Ὁ κομιστὴς Πατρικίος, τὸν ὁποῖον συνιστῶ εἰς τὴν φιλίαν σας, Ἰθακίος, θέλει σᾶς εἰπεῖ διὰ ζώσης φωνῆς. Λοιπὸν ἐνεργήσατε τὰ ὑποσχεθέντα καὶ σεῖς, ἐπεδὴ ἡ μὲν ὠρέλεια καὶ τὸ κέρδος ἐστὶ κοινὸν, ἡ δὲ ζημία καὶ κατάκρισις εἰς βάρος σας.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Μάνης μ' ἔγραψε ζητῶν βοήθειαν, ἐπειδὴ ὁ Περίραιβός μόνον δύο χιλιάδας γρόσια τῷ ἔδωσε, διὸ καὶ ἐσυγχίσθησαν, πλὴν εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἐμπλαστρώσω καὶ αὐτὸ τό πάθος, ὅσον δύναμαι. Ἐρῶωσο.

Περικλείω εἰς τὸ πρὸς τοὺς Κυρίους ἐν γραμμα, ὅπου θέλετε ἰδεῖ προδοσίαν φανερωτάτην, τὸ ὁποῖον σήμερον μοὶ ἐδόθη. Διὸ ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη, καὶ φροντίσατε, ὅτι ἐκορυφώθη πλέον· ἐὰν δὲ ἀπὸ περιστάσεως ἐμποδίσθῃ ὁ Ὑψηλάντης, τέλος πάντων, ἅς σταλθῇ ἄλλος τις ὁμοίος του. κ.τ.λ.

Ὁ σὸς κ. τ. λ.

Γρηγόριος Δικαῖος.

Τῇ 22. Φεβρουαρίου, 1821. Ἐκ Πελοποννήτου.

— — — 0 — — —

Στοιχ. Μ. Α.

Ἀριθ. 109.

Ἐντιμότατοι Κύριοι!

Καὶ πρότερον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν σας δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν πρὸς τοὺς εἰς Πελοπόννησον Προσεστώτας τὰ δεόντα περὶ τῆς ἐγγύτητος τοῦ πολέμου διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τοὺς στρατιώτας μας, τὰ ὁποῖα γράμματα μ' ὅλον ὅτι βραδέως ἔλαβον διὰ τὴν κακοήθειαν τοῦ κυρίου Π. . . εἰς τὸν ὁποῖον, ὡς Ἰερὰ ἐνεπιστεύθη αὕτη ἡ παρακαταθήκη, μ' ὅλον τοῦτο οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἀπόγονοι τῶν προγόνων μας, ἄφησαν τὰ ἀνὰ χεῖρας ἔργα των καὶ παρεδόθησαν ὅλοι ἀμέσως εἰς τὰ κοινά. Καὶ τότε μὲν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς ἐπιταγὰς σας, κ' ἔπειτα ἐν ῥητίδι εἰς τὸ Ἰσμαήλ λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ

σεβαστοῦ Γενικοῦ ἐφόρου Ἄλ. Ὑψηλάντου. οὔτε ἀμελήσαμεν, οὔτε καιρὸν διετρίψαμεν ματαίως, ἀλλ' ἐφοδιάσαντες τοὺς εὐρισκομένους ἀδελφούς τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸ Γαλάτζι μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐτοιμασίας, ἀμέσως διεπλεύσαμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου τί χρὴ λέγειν τὰ ἐπιχειρήματά μου; ἀνεχώρησα καθεῖθεν περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, παρέπλευσα τὴν Μυτιλήνην, διεπέρασα εἰς τὰς Κυθωνίας, ἐντάμνωτα τοὺς Διδασκάλους τῆς σχολῆς, καὶ εὐδιάθετα τὰς καρδίαις τῶν ἐκεῖ μελῶν τῆς Ἑταιρίας, ἔγραψα ἀπὸ μέρος τῆς Ἀρχῆς πρὸς τοὺς ἐν Σμύρῃ, στείλας τὸν Ἡβὸν Ῥήγαν, ὅστις ἤδη καὶ ἐπέστρεψε μὲ τὸ τέταρτον πραγματείας μπρουτίου διακόσια ἐβδομήντα βράβλια καὶ Μολίβι καντάρια σαράντα καὶ ἑν. Καὶ ὑποσχέσεις, ἐὰν ἐγὼ γράψω πρὸς αὐτοὺς νὰ προμυθεύσωσι καὶ ἄλλα τοσαῦτα καὶ ἔτι εἴκοσι χιλιάδας περὶτιδας πέτρας τουφεκίων, ὡς ἀναγκαιοτάτας, λέγοντες, ὅτι μὴν ἔχοντες χρήματα ἱκανὰ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ἐπιταγὰς τῶν φίλων. Ταῦτα γράψας ἐκεῖσε καὶ διαπραΰνας, διέβην εἰς Ὑδραν, καθεῖ καθὼς καὶ εἰς τὰς Σπέτζας, εὐρὼν ἐν ἀμεριμνίᾳ, ἐκίνησα καὶ προθύμους ἀπεκατέστησα. Ἀποστείλας δὲ τὸ Καραβίον εἰς Ἐργεστίον κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου, διεπέρασα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ παριῆλθον μὲ καλὴν ἐκβασιν, ὥστε, ἐπειδὴ εἰλπίζομεν τοῦ Ἄλ. Ὑψηλάντου τὸν ἐρχομὸν ὅτον τάχος, τόσον οἱ Πρωεστῶτες, ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες εἶναι μετέωροι, καὶ ἴστανται κεκρηγότες πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ αὐτοῦ Ὑψηλάντου. Περὶ τούτου καὶ τὰ ἀποφασισθέντα ἐν συνόδῳ σὰς ἰδεάσαμεν καὶ προτοῦ μέσον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τώρα πάλιν ἐπιτηδες στέλλομεν τὸν ἐπιφέροντα Καπ: Γ. Πατρίκιον Ἰθακίσιον μὲ τὸ παρὸν μας διὰ νὰ σὰς ἀναγγεῖλῃ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ διὰ ζώτης φωνῆς. Λοιπὸν διὰ τὸν Θεόν! μὴν ἀφῆτετε νὰ παρέρχεται ὁ καιρὸς. Οἱ Τοῦρκοι ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ὑποπτεύονται, καὶ εἶναι φόβος, καὶ φόβος μεγάλος· καὶ ἔχετε νὰ δόσητε λόγον, ἐὰν διὰ τὴν ἄργηταν τοῦ προσδοκουμένου Ὑψηλάντου θιασθῶμεν οἱ Ἕλληνες νὰ πάθωμεν ζημίας, ὅσας δὲν εἰλπίζομεν ὁ δοκῶς ἀρεύχως, ἐὰν δὲν φανῇ ὡς ἓνα μῆνα ἐνταῦθα,

θέλομεν δοκιμάσει ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, ὅσα ἡμπορεῖτε νὰ στοχασθῆτε ἄνευ λόγου κινούμενοι, ἐπειδὴ κ' τ. λ.

Δὲν ἐκτεινόμεθα περαιτέρω ἀλλ' ἐπαναλαμβάνοντες, ὅτι νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ Ὑψηλάντης, μένομεν περιμένοντες ὅχι τὰς ἀποκρίσεις σας, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὑψηλάντην.

Ἀναγνώστατε τὸ περικλειόμενον, ὅπου θέλετε ἰδεῖ φανερώτατην προδοσίαν, κ. τ. λ.

Υ. Γ. Αὕτη ἡ προδοσία προέρχεται ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν . . . καὶ δόσατε τὴν εἶδησιν τοῦ Ὑψηλάντου, εἰς τὸν ὁποῖον πολιτευόμενος τοὺς ἐσύττησα.

Ὁ σὸς εἰλικρινὴς ἀδελφός. Γρηγόριος Δικαῖος.

Τῇ 22, Φεβρουαρίου. 1821. Ἐκ Πελοποννήσου,

—————0—————

Ἀριθ. 110.

Κισνόβι. Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 25. Φεβρουαρίου 1821. Ῥένι.

Τὸ ἀπὸ Σαρταζίκια εἰδοποιητικὸν ἔλαβον σήμερον μ' εὐχαρίστητιν διὰ τὴν πληρωροίαν τοῦ αἰσίου φηλασίματός σας εἰς Κισνόβι, καὶ ἐνταυτῷ εἰδοποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Μαρίνου τὴν ἀποδημίαν τῶν Μπεϊζατέδων. Εἶμαι ἀνυπόμονος ἕως νὰ λάβω ἀπὸ μέρος σας περιστατικώτερόν τι καὶ τὴν θέλησίν των σᾶς ἄρρηταν· σήμερον ἐμήνυσα εἰς Ἰσμαήλ πρὸς τὴν φαμηλίαν σας τὰ τῆς υἱείας σας, καὶ βίβλια ἡτυχάζουν, διότι δικαίως ἔπρεπε νὰ ᾔῃαι μὲ τὴν ἐνοίαν σας. Ὁ Κύριος Καραβιᾶς ἐμίσειυσε τὴν τρίτην τὸ πρῶν εἰς τὰς 22. ἀπὸ Γαλάτζιον· ὅλοι οἱ Τοῦρκοι, ὁποῦ ἐτρετώθησαν εἶνα· σχεδὸν λέγουν ἕως 100. ἐκ τῶν καπανλίδων ἔμειναν ζῶντες, ἀρ' οὗ τοὺς ἐξαρχμάτωσαν 25. ἕως 30. καὶ ἐπῆγαν εἰς Ἱμπραῖλαν, ἔπεσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας 4 ἕως 5 καὶ 6 α 7 λαβόμενοι· τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅμως ὁ δειλὸς Κλ: Ἀργύρης ἀνεχώρησεν ἐμβακαρεισθεὶς εἰς ἓν παρτίδον διὰ ἐδῶ, καὶ ἐκ τούτου ὑποπτευθεὶς ὁ κόσμος ἔλαβον οἱ ἐγκάτοικοι πανικὸν φόβον, μήπως ἐξέλθωσιν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν Ἱμβραῖλαν, ἀρ' οὗ ἀνεχώρησαν οἱ ἰδικοὶ μας καὶ τοὺς κατακόψουν, καὶ οὕτω κατατκόρπισεν ἡ Πόλις, ἄλλοι ἔξω εἰς τὰ χωρία, ἄλλοι

ἐμβαρκαρίσθησαν οἱ ἐδῶ, καὶ ἄλλοι ἐσφαλίσθησαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ μόλις ἀπὸ χθὲς ἤρχισαν νὰ ἐπιστρέφουν, καθὼς ὁ Κλ: Ἀρ. ἐστράφη τὴν προχθὲς ὀπίσω, ἐπειδὴ τὴν τρίτην ἡμέρωμα ἐπάχωσεν ὁ Δούναβις καὶ ἔμειναν τὰ παρτίδα μέτα εἰς τὸν πᾶγον μὴ δυνάμενα μῆτε ἐμπρὸς μῆτε ὀπίσω νὰ ὑπάγουν, καὶ ἐκ τούτου εὐγῆκαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Γαλάτζιον, τὸ ὁποῖον μένει χωρὶς διοικητὴν τινα. ὁ Παῖς ὅμως ἀπὸ Ἰβραίλαν ἐμήνυσται νὰ ᾔῃαι ὁ κόσμος ἡσυγος, καὶ αὐτὸς δὲν ἀφίνει νὰ εὕγῃ τινὰς ἀπὸ τὸ Καστρον, οὔτε βοήθειαν ἡμπορεῖ νὰ στείλῃ τοῦ Γαλατζίου χωρὶς ἄδειαν Σουλτανικὴν. Βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Καραβιᾶς δὲν ἐπῆγεν εἰς Φωξάνι, ἀλλ' ἐκίνησε τὸν δρόμον κατ' εὐθείαν τὸ πρὸς τὴν Λιέβαν μέρος· ἄνθρωποι ἔμειναν ἕως 120. ἀπὸ τὸν χειμῶνα, οἱ ὁποῖοι σήμερον ἐστειλαν καὶ μὰς ζητοῦν βοήθειαν μετρητῶν, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ πυρίτην, διὰ νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν δρόμον. Ὅλον ἓνα καὶ ἐδῶθεν κινουῦνται καὶ θὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Καπ. Ἡλίαν Μίγλερην πολλοί, ὅστις ἂν ᾔῃαι ἀκόμη αὐτοῦ, ἅς μὴν ἀργοπορῇ. Εἶμαι ἀνυπόμονος ἕως νὰ λάβω γααρήν σας.

Σᾶς προσκυνῶ μένων,

Α. Εὐδύλος

—0—

Σοιχ: Ν. 6.

Ἀριθ. 111.

Ἰάσιον τῇ 26· Φεβρουαρίου. 1821.

Ἐλαβον, ἀγαπητέ μοι Ἐάνθε, τὸ γράμμα σου, καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ. Ἐγὼ δὲ πρῶτος σοὶ ἔγραψον, ὅτι δὲν ἐπίστευσα τὸν Ἀναγνωστὸπόυλον ἀρκετὰ βδελυρὸν διὰ νὰ κάμῃ ἐν τοιοῦτον ἔργον, πλὴν μοὶ τὸ ἔγραψαν ἀπὸ Βουκουρέστι· ὅλα αὐτὰ ὅμως περασμένα. Ἐγὼ συγχωρῶ εἰς ὅτους, ὁποῦ δὲν ἤξεύρω τί ἠθέλησαν νὰ κακοποιήσωσι κατ' ἐμοῦ. Τώρα ὅμως, ὁποῦ ἐκινήθῃ τὸ πρᾶγμα, ἅς ἀποδείξωσιν ὅλοι, ὅτι εἶναι Ἕλληνες· ἂν ἐγὼ φρονεῖν ἢ ἄλλο τι πάθω, εἶμαι ἓνας καὶ προτιήτερα ἢ ἀργότερα τὸ ἴδιον, πλὴν ἅς στοχασθῶσιν οἱ κακοί, ὅτι μετ' ἐμοῦ χάνονται τότε, καὶ ἅς τρέμουν τὴν θεῖαν δίκην.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς μεγαλότατος ἐδῶ, δὲν ἤξεύρω ποῦ νὰ βάλω

τοὺς ὅτους ἔρχονται. Χρήματα νὰ συναχθῶσι παντοῦ, ἄρματα ὁμοίως καὶ καί. Ἡξεύρω ὅτι ὁ ζῆλος σου, Ξάνθε μου, θὰ κάμῃ κάθε τί. Ἐλπίζω θεῖα εὐδοκία νὰ δοξασθῶμεν μετὰ τὸ υπέρτατον ὄνομα τῶν ἐλευθερωτῶν τῆς Πατρίδος· ὅσοι ἤρχισαν τὴν Ἑταιρίαν τῶν φιλικῶν, ὅσοι ἐπροσπύθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦτο ἔργον, ἀναμριβόλως θέλουν ἀπολαύσει τὰς πρώτας τιμὰς καὶ δόξας. Λοιπὸν, Ξάνθε μου, νὰ σὲ ἰδῶ. Βουλγάρους καὶ ἄλλους προθύμους, ἃς διευθύνονται εἰς τὸ Φωξάνι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπρὸς, ὅπου ἀκούουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Ὁ Καλαματιανὸς νὰ παρακινήσῃ ὅσους Γραικοὺς εἰς τὴν Φλόταν καὶ ἄλλους νὰ ζητήσωσι τὴν παραίτησίν των καὶ νὰ τρέξωσιν εἰς τὴν Πατρίδα· ὅλοι νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν προκήρυξιν. Ὁ Ἀναγνωπτόπουλος, πρὸς ὃν δὲν ἔχω καιρὸν νὰ γράψω (ἐπειδὴ καὶ τέσσαρας ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον δὲν κοιμοῦμαι ἀπὸ τὸ πληθὸς τῶν γραψιμάτων, διαταγῶν καὶ ὀργανισμῶν,) ἃς ἦναι ἥσυχος δι' ὅσα μοῖ ἔγραψαν, ἐγὼ οὔτε τὰ ἐπίστευσα· πρέπει ὅμως νὰ υπάγῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν νὰ βιάσῃ τὴν πυρκαϊάν, αὐτὰ καὶ ὅσα ἄλλα ἡμπορέσει, νὰ καιρὸς πρόσφορος διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὁ καθ' εἷς τί ἡμωρεῖ νὰ κάμῃ. Ἀδριέζεσθε, κραταιοῦσθε· καὶ οὐ τρέξον εἰς ἐντάμωσίν μου· σᾶς στέλλω προκηρύξεις. Γλυκοφιλῶν ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ Ἑλληνας.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

—0—

Ἀριθ. 112.

Φίλιππε Κύριε Ξάνθε.

Κισινόβι.

Τῇ 26. Φεβρουαρίου. 1821. Ταμπάκι.

Καὶ προχθὲς καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον σᾶς ἔγραψα καὶ θέλει σᾶς γράφω ἔως λάβω ἀπόκρισίν σας, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω νοῦν εἰς τὸ κεφάλι, διό σᾶς θερμοπαρακαλῶ ἀποκριθῆτέ μοι ὅσον τάχος διὰ νὰ βαλθῶ καὶ βάλω εἰς κατάστασιν τὰ πράγματα μου διὰ νὰ σᾶς ἀκολουθήσω, ὅπου υπάγετε ἔστω ὀγληγορώτερα δυνατόν. Κἄμε το διὰ ἀγάπην τῆς Πατρίδος μὴ μὲ ὑστερήτης εἰδοποιήσεώς σου. Καὶ μέσον τοῦ φίλου τούτου ἀποκρίσου μου καὶ μέσον Ἰσμαηλίου διὰ Παύλου Ψύχα ἢ Πανίου διὰ τοῦ Κυρίου Εὐδύλου.

Ὁ σὸς Π. Ῥουμπίνης.

Ἀριθ. 113.

Κύριε Ξάνθε.

Κιτνόβι.

Τῇ 26 Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμαήλ.

Ἀγαθα καὶ πρὶν τώρα στοχάζομαι νὰ σᾶς ἐγνώστοποιή-
θησαν τὰ εἰς Γαλάτζι διατρέξαντα, μ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ ἐπιτα-
χύνω, ὡς τὸ προσῆκον ἱερώτατον χρέος μου ἀπαιτεῖ, νὰ σᾶς
φανερώσω τὰ ἐδῶ ἰδιαίτερα. Εἰς τὴν ἐνταῦθα Καραντίναν μας ἤλ-
θον μερικοὶ μαρνέροι, οἵτινες διέτριβον εἰς Σάξαν, καὶ μετὰ
νὰ εἰδοποιήθησαν ἐξεπίτηδες ἀπὸ τοὺς εἰς Γαλάτζι φίλους, ὅ-
πως τραβιχθῶσιν, ἤλθον ἐδῶ, καὶ αὐτοὶ μᾶς φανερώνουν τὴν
προμελετηθεῖσαν τοῦ πράγματος αἰτίαν. Μετὰ τὸ νὰ στοχάζω-
μαι δὲ χρησιμώτατον εἰς τὴν τοιαύτην ποθεινοτάτην περίστασιν
διὰ νὰ ξεκινήσωμεν τοὺς ἀρκετοὺς ἐδῶ εὐρισκόμενους ἀδελφούς
καὶ ὁμογενεῖς, πνέοντας τὸν ζωογαννητικώτατον ἀέρα τῶν ἐνδό-
ξων ἔργων, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἀκολουθῇ ἡ δυσκολία τοῦ παταπορ-
τίου ἐκάστου τινός, νὰ γίνῃ τρόπος, εἰ δυνατόν, διὰ νὰ σιαλθῇ
ἀπὸ τὸν Ἰντζορ (α) προσταγὴ εἰς τὴν ἐδῶ Δαμόζινα καὶ Πο-
λίτζιαν διὰ νὰ ἀρῇσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Γραικοὺς, ὅσοι θέλουσι
νὰ ἀπεράσωσι τὸ ἀπέναντι μέρος, ἢ καὶ τέλος πάντων ὁποῖον
δήποτε ἄλλον τρόπον εὐκολίας κηθήλατε στοχασθῇ ἀσφαλέ-
στερον νὰ ἐνεργήσετε καὶ μετὰ εἰδοποιήσετε: Τοῦτο δὲ εἶναι ἀ-
νάγκη νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς Ῥένι διὰ τὴν ἐξόδον φίλων μας.
Διὰ τὰ συντείνοντα εἰς Γαλάτζι, ὡς καὶ οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι
Μαρνέροι μᾶς λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἀρκετὴ χρεία ἀπὸ μπαρουτι,
βόλια καὶ σφαίρας κανονίων, ὅθεν δι' αὐτὸ φροτίσατε, ὡς ἡ
ἀξίειπαινος φρόνησίς σας ἤθελε κρίνει ἐπιτηδαιότερον τὸ νὰ ἐνε-
ργηθῇ μέσον τοῦ Ἰντζορ, διὰ νὰ δωθῇ ἡ ἄδεια ἡ προσταγὴ εἰς
τοὺς ἐδῶ ἀξιωματικούς, διὰ νὰ οἰκονομήσωμεν καὶ στείλωμεν
διὰ τινος μεγάλου πλοίου τοὺς εἰς τὸ πρᾶτιγον εὐρισκομέ-
νους ἐδῶ, ἢ διὰ τινος Κιρλατζίου. Διὰ τὰς εἰς Καραντίναν
Ῥένιου εὐρισκόμενας φαμηλίας, ἃς γείνη τὸ ἔλεος, ἵνα δεχθῶ-
σιν οἱ ἐκεῖ Διοικηταὶ αὐτὰς εἰς τὸ Λαζαρέτο. Ἀπὸ μπαρουτι

εὐκόλωνα ἐγὼ τὴν ἀνάγκην, καὶ προσμένω ἀπὸ Γαλάτζί ἀποκριτὴν διὰ νὰ τὴν στείλω, ἢ ἀπ' ἐδῶ ἐξεναντίας θέλει τὴν διευθύνω βίᾳ Πενιού. Ἄν τὸ ἐπιτηδεύεται ὁ Κύριος Ξεδοῦλος, ὡς τῷ ἔγραψα περὶ τούτου· παρακαλῶ διορίσατε τὸν αὐτοῦ φίλον μας κύριον Γ. Παππαδόπουλον διὰ νὰ μὲ στείλῃ μὲ πρῶτην εὐκαιρίαν εἴκοσιν ὀκτάδες βόλια ἔξ ὀκτάμια ἕως ἔξ ἡμῶν τὸ καθ' ἓν. Ἡ παροῦσά μου ἔρχεται νὰ σᾶς ἐγγχειρισθῇ διὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Γκιόττα ἀδελφοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἔρχεται αὐτοῦ διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις του καὶ εὐγάλει τὸ πατακόριόν του διὰ τὴν πατρίδα του. τοῦ ὁποῖου ὁμῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ μεγάλον πατριωτισμὸν εἰς πολλὰ ὀλίγα στήθῃ εἶδον σπινδυροβολοῦντα· ὅθεν καὶ ὡς τοιοῦτον λάβετε εἰς τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην σας. Αὐτοῦ εὐρίσκεται ὁ κύριος Κωτῆρας, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ νὰ ἔχῃ ἀρκετοὺς φίλους του Βουλγάρους καὶ δύνανται νὰ συστήσῃ ὡς καὶ ἄλλοτε, ἀπὸ αὐτοὺς διακοσίους καὶ περισσοτέρους, ἂν στοχάζεσθε εὐλογον διορίσατέ τον, ὁποῦ νὰ κινήτῃ δίδοντάς τῳ καὶ μετρητὰ ὅσα κρίνετε ἀρκετὰ εἰς αὐτὸν, ὁμοίως καὶ ὁ ἐδῶ νεοεισρχθεὶς κύριος Γ. Παππαδόπουλος, ἔχοντας τρόπον καὶ πειθῶ, εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἕως 500. Ἄν καὶ τοῦτο στοχάζεσθε συμφέρον διορίσατέ μας νὰ τὸν ξεκινήσωμεν διὰ νὰ βαλῇ τὸ ὑποσχόμενον εἰς ἐνέργειαν. Ἐν τούτοις δὲ μένω μὲ σέβας.

Ἀδελφικοπροσκυνῶντας σας. Γεώργιος Παπαδ. Κορφινός.

—0—

Ἀριθ. 114.

Φιλογενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῇ 28 Φεβρουαρίου 1821. Ἰσμήλ.

Τὸ εὐγενικόν σας ὁμοῦ μὲ τὴν προκήρυξιν τοῦ Καλοῦ μας, ὁμοῦ καὶ κόπιαν γραφῆς τῆς Κυρίας Δόμνας μητρὸς μας, μὲ ἄκραν μας χαρὰν ἐλάβαμεν, εἶθε καὶ τὸ αἴσιον, γένοιτο ! Διό, ἀγαπητέ μου, δὲν ἔλειψα ἀμέσως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὅλους κοινῶς τοὺς ἀδελφοὺς συνάζοντάς τους εἰς δύο Κλούμπις, εἰς τοὺς ὁποῖους, ἂν οὗ ἀνέφερον τὰ δέοντα τὰ ἐδέχθησαν προθύμως, ἄλλοι μὲν νὰ συνεισφέρουν τὸ

κατὰ δυνάμιν, ἄλλοι δὲ νὰ ἐκστρατεύσων. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ὑπάγω εἰς Κλοῦμπι, ὅπου ἐκεῖ συνάζονται διὰ νὰ γένῃ ἡ κοινὴς καταρχή καὶ συνεισφορά, ὑποκυντὰ εἰς τοὺς καλοὺς μας. Γραφεὺς, συντρέχουν δὲ Σκωτσέζικος Μολδοβύνος μετ' ἄλλους πολλοὺς ὁμοίους. Μετὰ τὸν κύριον Φωκιάδον σὺ γράφω ἐκτεταμένως, καὶ συντρέξον εἰς τὰς ζητήσεις μου, καὶ περιπλέον, εἰ δυνατὸν, καὶ εἰς τοὺς Μολδοβύνους. Ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω, εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ διατριβῆς σας, γράμματά σας συχνὰ καὶ τὸν μέλλοντα σκοπὸν σας.

Εἰπέτε μας, ἂν αὐτοῦ εὐρίσκωνται ἀρματα ἀπὸ μαχαίρια, πιστόλες καὶ τουφέκια. Τὸ Γαλάτζι ἤτυχε. Μένω δὲ κτλ.

Γ. Παπαδ. Κορρινός.

Σ. Οὗτος ὁ ἀξιότιμος ἀνὴρ, μεγαλέμπορος εἰς Ἰσμαίλ με χρηματικὴν κατάστασιν ἱκανήν, καὶ πολλὰ εἰς ἐκείνα τὰ μέρη ἰσχύων, ὡς ὢν αὐτάδελερος τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ εἰς τὸν Δούναβιν Ῥωστικοῦ στολίσκου, ἥ, εἰς τῶν ἐνδύματων ἐταιριστῶν, καὶ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐνεργήτας καὶ θαυμαστής, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ βηθέντος αὐταδέλφου του, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐκ περιστάσεων δυστυχήτας, εὐρίσκεται εἰς Ἀθήνας δυστυχὼν, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ, καὶ παρὰ μνημένους καὶ σχεδὸν ἀνιωστους.

0

Ἀριθ. 115.

Φίλε ἀγαπητὲ κύριε Ξάνθε,

Τῇ 28. Φεβρουαρίου. 1821. Ἰάσιον.

Κατὰ προσταγὴν τοῦ αὐταδέλφου μου σὺ εἰδοποιῶ, ὅτι ἔλαβες τὸ γράμματά σας, μὴ εὐχαριῶν δὲ μόνος του νὰ σὺ γράψῃ ἐκτεταμένως, σὺς παρακαλεῖ διὰ μέτρου μου νὰ ἀναλίσκητε τὸν χρόνον τῶν ὅτων γράμματων ἀναγκαίων νὰ σφαλῶσι, καὶ προσέτι νὰ παρακινήτε τὰς ἐροίας εἰς ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρειῶν τῶν. Εἰς τὸ Κιτνόβι ἐγένετο συνδρομὴ, τῆς ὁποίας τὰ χρήματα ἐμελλεν δὲ Σοφικὸς νὰ συνάξῃ, καὶ οὕτως τὸ

δγληγορώτερον νά σταλλῶσιν εἰς τοὺς ἐν Ἰασίῳ ἐντιμοτάτους Ἐφόρους. Γράψετε τὰ αὐτὰ τόσον εἰς τοὺς ἐν Μόσχᾳ, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐν Ὁδητῶ, ἵνα πρᾶξωσιν ὡσαύτως καὶ εὐτάκτως καὶ ταχέως τὰ ὑποσχεθέντα. Ἡμεῖς, φίλε, θυσιαζόμεθα κατὰ πάντα καὶ χρηματικῶς καὶ σωματικῶς. Πλὴν τί δύνανται τέσσαρες ἄνθρωποι; Λόγια μεγάλα μόνον. Ἐνθουσιασμός πολὺς καὶ καμμία ἐνέργεια. Ἄς σοχασθοῦν ὅμως οἱ τοιοῦτοι, ὅτι οἱ Ὑψηλάντιδες χάνονται, πλὴν καὶ ἡ Γραικία σβύεται κατὰ κράτος, καὶ ἐλπίς δὲν μένει πλέον εἰς τὴν ἀνάρξωσιν αὐτῆς. Ναί, φίλε καὶ ἀδελφέ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐμπρός· καὶ ἡ γενναιότης ἡμῶν ἔστω παράδειγμα.

Ὅλος πρόθυμος ἀδελφός.

Νικόλαος Ὑψηλάντης.

Πρὸς τούτοις σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι αὔριον κινούμεν διὰ τὰ παρακάτω.

—0—

Στοιχ. Ν. γ.

Ἀριθ. 116.

Τίργου φορμός. Τῇ 2. Μαρτίου. 1821.

Ἐλαβον, ἀγαπητέ μοι Ξάνθε, τὸ γράμμα σου. Ἀχ! διατί οἱ ἄλλοι νά μὴν ᾔναι εἰλικρινεῖς καὶ μόνον ὑπὲρ Πατρίδος; Φεῦ! τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος ἡμῶν! Ἐγὼ ἀφιερώσας τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Ἱερὸν ἀγῶνα, ὃν θεῖα συνάρτει ἀρχίσκμεν, περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου δὲν ἐπιθυμῶ δὲν θέλω, καὶ τὸ ἔλεγον καὶ εἰς ἑσέ καὶ εἰς ἄλλους, ἄλλοι τι, παρὰ νά ἰδῶ μίαν φορὰν ἐλευθέραν τὴν δυστυχιστάτην καὶ φιλιτάτην Πατρίδα μας. Μὰ ἃς ᾔναι, ἃς γένη τὸ καλόν, καὶ ὅποιος τὸ κάμει δὲν μὲ μέλλει.

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὁ Ἀριστείδης ἐπιάσθη, ὥς μοι γράφει ὁ Λεωντίδης, καὶ ὥς μοι λέγει ὁ Ψαλίδης, ὅτις μὴ ἀκολουθήσει μετὰ τοῦ Ἀριστείδους, ἔμεινεν εἰς τὰ ἐδῶ μέρη εἰς τὴν Κραϊόβαν.

Ὁ Σάββας ἐκομπρομεταρίσθη, ἐπειδὴ καὶ εἶχε δόσει τῷ Ἀριστείδῃ γράμματά του, καὶ μὴν ἡξυρῶν εἰσέτι τὸν κίνη-
μόν μου, μοι εὐήνησεν, ὅτι νά κινήθῃ τὸ δγληγορώτερον, ἢ πῶς

έρχεται αἰδώς εἰς Σκουλέν. Αὐτὴ ἡ εἰδήσις πρὸ πέντε, ἢ ἑξ ἡμερῶν μοι ἦλθεν· σοὶ σέλλω· καὶ τὰ γράμματα τοῦ Λεβεγνίδη, καὶ νὰ μὲ εἰπῇς τί σφαλῶσαι· ἡμπορῶ νὰ δώσω πίστιν ἢ ὄχι· αὐτὸ τὰ γράμματα εἶναι μετὰ τὴν εἰδήσιν τοῦ κινήματός μου. Τὰ ἐπίλοιπα τὰ βλέπεις εἰς τὸ γράμμα τοῦ ἀδελφοῦ μου Δημητρίου. Προτιᾷςτε· καλῶς καὶ σκερῶτε ἐτι καλλιτέρως διὰ τὰ κινήματά σας. Ὁ ἀδελφός σου.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Στοιχ. Ν. δ.

Ἀριθ. 117.

Ἀδελφοὶ Κύριοι Ἐμ. Ξάνθε καὶ Π. Ἀναγνωστόπουλε!
Ἐχοντες ἔμπροσθεν τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα θεῖον ἔρωτα, δὲν ἐπαύσατε ποτὲ νὰ τὸν μεταδίδετε εἰς ὅσους εὐρίσκατε ἐπιδεδιχητοὺς καὶ ἀξιούς τοῦ θεοῦ καὶ οὐρανοῦ τούτου δωρήματος. Τὸ μεταδιδόμενον τούτο πῦρ, φίλοι συμπνεύονται, ἀνάβηθ εἰς μεγάλην φλόγα. Ἡ Πατρίς ἐκ τούτου ἀνεμένουσα τὸν ὀλεθρὸν καὶ φθορὰν τῶν τυράννων της, προσημείναι νὰ ἰδῇ καὶ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐτοιμαζομένης εὐδαιμονίας της· ἔργον σας εἶναι καὶ τώρα νὰ συναγωνισθῇτε ὅλκας δυνάμεσιν εἰς ἐκτελέσιν καὶ καλὴν ἀποπεράτωσιν τῶν μεγάλων μαρτυρημάτων. Πανταχόθεν συντρέχουν αὐτοῦ νέοι Ἕλληνες ἀποφασισμένοι νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν· Φροντίσατε λοιπὸν νὰ ἀπεράσουν ὅσον τάχιστα εἰς Ἰάστιν, διευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἑφόρους, καὶ ἐροδωζόμενοι μετὰ συνήθη πορῶματα μαῦρα, ἔχοντες καθ' ἑνα, ὅσα ἡμπορεῖ ἄρματα καὶ νὰ μᾶς προσθάσουν τὸ ὀγληγορώτερον εἰς Φωξάνι. Πολλὰ περιστάσεις ξέναι καὶ οἰκτεῖται μᾶς ἐδίδχαγ, ὅτι ποτὲ ξένος δὲν θέλει μᾶς χωρηγῇ· ἐτοίμην εὐδαιμονίαν. Ποτὲ οἱ Γερικοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσουν ἐλευθερίαν ἀπὸ ξένου, διὰ τοῦτο ἀναγκαιῶς ἐπεταί, ἀποβρίπτοντες πᾶσαν ἐλπίδα, νὰ ἐλπίσουν μετὰ Θεὸν εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἀνδρίαν καὶ δύναμιν. Ἀγωνισθῇτε λοιπὸν νὰ ἐπισφραγίσωμεν τὰ ἐπιχειρήματά σας, μετὰ τὸ αἴσιον καὶ εὐχαῖον

τέλος, προσπαθόντες παντοίοις τρόποις τὴν ἐκθανάωσιν τοῦ κέντρου μας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν κρέματα ἢ εὐτυχία ἢ ἡ δυστυχία τοῦ ἔθνους γεννιᾶται.

Τὰ ἀναγκαιότερα καὶ χρειοδέστερα ὅπλα διὰ καθὲς ἑρατιώτην, ὡς εἶναι τουφέκι καὶ σπαθί. Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ μένω.

Γ. Καντακουζηνός. Α. Γ.

Τῇ 2. Μαρτίου. 1821. Γίργο Φορμόσι.

—0—

Στοιχ. Ν. Ε.

Ἀριθ. 118.

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Ἐν Ἰασίῳ τὴν 5. Μαρτίου 1821.

Ἐπειδὴ καὶ εὐρίσκουμι συμπράχτωρ τῶν ἐνταῦθα Ἐφόρων κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, καὶ μετὰ τὸ νὰ εὐρισκώμεθα εἰς ἄκραν δυσκολίαν διὰ νὰ προμυθεύωμεν τοὺς ὅσους ἀπὸ Ὀδησσὸν ἐρχομένους Ἕλληνας μετὰ ὅπλων, καὶ μετὰ τὸ νὰ μανθάνωμεν, ὅτι αὐτοῦτε ἔχετε εὐκολίαν τοιοῦτης προμυθείας, διὰ τοῦτο σᾶς διορίζω ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ προβλέψητε ὅσον τάχιστα ὅσας πανοπλίας δυνήθετε νὰ εὑρητε, ὁμοίως μπαρουτι καὶ μολίδια, καὶ μετὰ πρῶτον νὰ τὰ ἐξαποστείλεται πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Ἐφόρους.

Μένω τῆς εὐγενείας σας πρόθυμος

Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας.

Υ. Γ. Ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅσοι Ἕλληνες μέλουν νὰ ἔλθουν εἰς τὰ ἐδῶ διὰ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, οἱ τοιοῦτοι νὰ ἐφοδίζωνται μετὰ ὅλων των τὴν πανοπλίαν, ὁμοίως καὶ μετὰ ἄλλα, εἰ δυνατόν, εἰς ἐναντίαν περιστάσιν νὰ μὴ ἐμποδίζονται ἕως ὅτου ἐξοικονομοῦνται τὰ ἀναγκαῖα των.

Ὁ Αὐτὸς Πεντεδέκας.

—0—

Ἀριθ. 119:

Τιμιώτατε κύριε Ἐμμι Σάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῇ 9. Μαρτίου. 1821. Κομπράτι.

Ἐρχόμενος ἐδὼ ἀντάμωσα τὸν καπητῶν Κόγιτζον, καὶ βλέπω εἰς αὐτὸν μεγάλην προθυμίαν, βλέπω ὅλους τοὺς Βουλγάρους νὰ τὸν βιάζωνται εἰς αὐτό, ὁποῦ καὶ αὐτοὶ ὅλοι θέλουν διὰ νὰ ὑπάγουν ὅλοι μαζήτου. Λοιπὸν ἐγὼ τὸσον τοὺς ἑκαμὰ, ὁποῦ ὅσῃν προθυμίαν εἶχεν, ἐγὼ τὸν ἑκαμὰ νὰ ἀφήσῃ ὅλας τὰς ταῖς δουλείας καὶ νὰ τρέξῃ. Τὸν εἶπα πῶς ἔχει νὰ γένῃ ἀρχηγὸς ὅλων τῶν Βουλγάρων ἀπερνώντας ἀντικρυ. Λοιπὸν αὐτὸς εἶπαι ὅπως διόλου ἐδικὸς μὰς· μὲ λέγει ὅμως ἐγὼ τώρα ἡμπορῶ νὰ φύγω, ὅμως φοβεῦμαι νὰ μὴ γράψῃ ὁ Ἰντζοφ καὶ μὲ φέρῃ ὀπίσω, ἀλλὰ θέλει ζητήσω τὴν ἀδείαν μου, καὶ θέλει μὲ δοθεῖ, καὶ ἀφίνω τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὸν τόπον μου, καὶ ὡς καθὼς ἐγὼ πάρω τὴν ἀδειαν, οἱ Βουλγάροι ὅλοι μὲ ἀκολουθοῦν, ἐπειδὴ καθημερινῶς μὲ παρακαλοῦν. Τὸν εἶπα διὰ τὰ γρόσια, ὁποῦ εἶπε τὸν Ἀντώνη πῶς θέλει 100. χιλιάδας γρόσια, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἔγῃ εἰς καιρὸν ὁποῦ θὰ τὸν χρειασθοῦν, αὐτὸς μὲ λέγει πῶς αὐτὰ τώρα δὲν χρειάζονται, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν ἴτως χρειασθοῦν. Ἐγὼ τὸν εἶπα, ὅχι μόνον τώρα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ περισσότερα εἰς καιρὸν ὁποῦ λάβετε χρῆσαν, θέλετε τὰ ἔχει. Λοιπὸν ὁ Μαλαβίνσκις ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βουλγάρων τὸν ἔστειλε Καλκράτην καὶ τὸν λέγει πῶς ἔχει νὰ τὸν εἰπῇ μίαν προσταγὴν τοῦ Ἰντζοφ, καὶ τὸν λέγει νὰ κράξῃ ἀπὸ καθὲ χωρίον ἀπὸ δύο Τζορβατζίδες, καὶ Μαρτίου 15. εἶναι καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Κομπράτι, καὶ ἐρχόμενος θέλει τὸν παρακαλέσει καὶ εἶναι πολλὰ βέβαιος, πῶς θὰ τὸν δωθῇ ἡ ἀδεία χωρὶς ἄλλο. Ἄν εὐκολύνεσθε περάσατε καὶ ἡ τιμὴ τῆς σας ἀπὸ ἐδῶ, μόνον τοῦτο οἱ δρόμοι εἶναι ὅλοι χαλασμένοι καὶ διὰ αὐτὸ σας ἐξέλω τὸν βιάζοντα, ἐπειδὴ αὐτὸς ἤξευρε καθὲ μέρος διὰ νὰ σας φέρῃ ἥλιελα νὰ στείλω τὸν Ἀντώνιον, ἐπιστάθηκα ἐξ αἰτίας τοὺς δρόμους δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἔλθῃ. Τὸν Κύριον Πετράκη Βαρδάρην ἐχθεὶς τὸν ἀντάμωσα, καὶ ἐπέγειεν εἰς τὸν δρόμον, ἐφώνησα διὰ τὸν Που-

μπίνην καὶ μὲ λέγει πῶς εἶναι εἰς τὸ Ἰσραήλ· μὲ εἶπε πῶς ὁ Παῖς εἰς τὴν Ἰσραήλιν δὲν ἀφίνει τοὺς Τούρκους νὰ φορέσουν ἄρματα, τοὺς ἔχει εἰς μεγάλην φύλαξιν. Τὸν εἶπα πῶς ἐμύθασεν πῶς πηγαίνουν Τούρκοι εἰς τὸ Γαλιάτζι καὶ σκοτώνουν ἀνθρώπους· μὲ εἶπε πῶς δὲν εἶναι ἀλήθεια· ἀλλὰ εἶναι ψεύματα τοῦ Κονσόλου. Τὸν Κόνσολον δὲν τὸν ἐβλαβεν, εἰς τὴν Καραντίνα, ἀλλὰ φυλάττει εἰς τὸν Προῦτον εἰς ἓνα Κιρλάτζι. Ἐὰν ἀπεσῶνται ἀπὸ τὸ Κομπράτι καλὰ, εἰδὼ ἐρχόμενος ἐδῶ, διὰ τὸν Κογιτζον ὁμιλοῦμεν καὶ ἐλπίζω νὰ γένῃ κατὰ τὴν ζήτησίν σας. Ἐγὼ τὸν ὑποσχέθηκα πῶς ἡμᾶς πορῶμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ τὸν καθέκαττον μῆνα τὰ ἔξωδα, ὅπου χρειάζονται διὰ νὰ ζήσῃ ἡ φαμιλιάτου. Καὶ ἂν ἡ εὐγενεία σου περάτῃ ἀπὸ τὸ Κομπράτι, εἶπε τον τὴν ἰγνώμην σου. Ἐγὼ σήμερον πάλιν μιστεύω ὀπίσω ἐὰν ἀνοίξῃ ὁ καιρὸς, ἐπειδὴ τῶρα ῥίπτει χιόνι· ἀρκετὸν, ἐγὼ πηγαينάμενος εἰς τὸ Κισνόβι, δίδω τὴν εἰδησιν καὶ εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον Ὑψηλάντην. Ἐὰν ὁμοίως καὶ ἔλθῃ ἡ ἄδεια διὰ νὰ πηγαίνουν ἀντίκρου, ὁ κάθε εἶναι· ἡξεύρει καλὰ, ὅτι θέλουν ὅλοι οἱ Βουλγάροι νὰ ὑπάγουν μὲ τὸν καπετὰν Κογιτζον, καὶ ἂν δὲν τοὺς δώσῃ ἡ ἄδεια καὶ πάρει μόνος ὁ καπ. Κόνιτζος τὴν ἄδειαν, αὐτὸς θὰ κάμουν ἐπαναστάσιν καὶ νὰ φύγουν, ἐὰν δὲν ἡμπορέσουν νὰ φύγουν κρυφίως.

Μένω δοῦλος σας.

Μαρίνος Στρατής.

— 0 —

Ἀριθ. 120,

Κύριε

Ἰσραήλ.

Τῇ 12. Μαρτίου 1821. Ὀδέσσα.

Ἀγαλλὰ, καὶ ἂν ἐβαρέθηκα νὰ σᾶς γράρω χωρὶς νὰ μὲ ἀποκριθῆτε, ἐγὼ πάλιν δὲν λείπω νὰ σᾶς ἐνοχλῶ. Εἰς τὰς 9. τοῦ προχόντος τοῦ ἐσπέρας ἔρθεσαν 3. παρτίδα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὰ ὅποια ἦλθαν ὁ Αὐθέντης Χαντζερλής μὲ τὴν φαμιλίαν του, ὁ Σουτζος, ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἰασιῶ Αὐθέντου μὲ τὴν φαμιλίαν του, ὁ Σχρινῶς Χάτμανος· εἰς τὰς 10. τὴν νύκτα μὲ 2. παρτίδαν ἔρχομαι μὲ τὴν φαμιλίαν καὶ ἐκ παγέτου

δ' υἱὸς τοῦ Καρατζᾶ. Αὐτοὶ ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπο-
 λιν, ἐμβῆκαν εἰς τὴν Καραντίνα. Ὁ ἄξιος λύπης Χαντζερλῆς
 μόνον μὲ 100. βρουπιέδες ἦλθε. Μόλις εὐκαίρῃσα τούτῃν
 τὴν ἀπερασμένην νύκτα, ὁποῦ ἐπῆγα εἰς τὸ κάστρον μὲ φο-
 ρέματα διὰ τὸν Καρατζᾶν, καὶ ἐπῆγα καὶ εἰς τὸν Χαντζερλῆ
 νύκτα, ὠμίλησα μὲ τὸν υἱόν του, ἐπειδὴ ἔβρεχεν ὀλίγον καὶ δὲν
 εὐγῆκεν ὁ ἴδιος. Μετ' ὀλίγον μὲ τὸν Ἀμβρόσιον θέλει ὑπάγω
 πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὀμιλήσωμεν, καὶ νὰ μᾶς εἰπῇ, ὥς μᾶς πα-
 ρῇγγειλεν, ἐπειδὴ ἀπὸ χθὲς μᾶς ἐμήνυσε νὰ ὑπάγωμεν, καὶ
 μὲ τὸ νὰ μὴν εὐκαιροῦμεν εἰς τὸ νὰ οἶκον ομοῦμεν διὰ φορέματα
 νὰ τοὺς ἀλλάξωμεν σχεδὸν ἔδωσα καὶ τὴν γούνα μου· ἀπὸ τὸ
 πρῶτ' ἕως τὰ μεσάνυκτα τρέχων εἰς ταῖς λάσπαις καθάλα, καὶ
 μὲ φαίνεται νὰ εὐρίσκωμαι εἰς μπάλους, τότεν εὐχαρίστητιν
 λαμβάνω, ὅταν στοχάζωμαι, ὅτι περιποιῶμαι τοὺς ἀδελφούς
 μας, ὁποῦ ὠμοφρόνησαν, ἀφίνωντες κάθε ἡσυχίαν τους· ἐξ αἰ-
 τίας τοῦ ἐναντίου ἀνέμου ἐμποδίσθηκα ἀπὸ τὸ ταξεῖδιόν μου
 τῆς Κωνστ· ὅμως εἶμαι κατὰ πάντα ἑτοιμος καὶ μὲ πρῶτον
 ἀρμόδιον καιρὸν μισεύω. Εἰς τὴν Κωνστ· ἡ Διοίκησις ἤξεύ-
 ρει ὅλα, τοῦ Γαλατζίου, Βουκουρεστίου καὶ λαιπά, καὶ ὅλον
 μὲ πολιτικὸν καὶ τὰ μοῦτρα κατεδασμένα εὐρίσκετο ἕως εἰς
 τὰς 8. τρέχοντος, ὁποῦ ἐμίτευσε τὸ ὑστερον παρτίδον. Ἐξη-
 τητε νὰ διζιτάρῃ τὰ Ῥωστικὰ παρτίδα, ὅμως ἐστάθῃ ὁ Στρώ-
 γονος καὶ καὶ δὲν ἄφητεν. Ὁ ἴδιος Σουλτάνος ἐφώναξε τὸν
 Πατριάρχην καὶ ὠμίλητε μαζὶ του 5. ὥρας, δὲν ἤξεύρει τινας
 τί ὠμίλησεν· αὐτοὺς ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ὁ ἀδελφός μου
 τοὺς φευγατίζει. Ὁ γέρον Καμπουρόγλους Ἰωάννης ἀπέθα-
 νε προχθές.

Ὁ ἀδελφός σου.

Σταμάτης Κουμπάρης.

—0—

Στοιχ. Ν. Ζ.

Ἀριθ. 121.

Φιλογενέστατε Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Διὰ Κιτινόδιον.

Ἐξ Ὁδητῶ. Τῇ 19 Μαρτίου 1821.

Τὰ δύο εὐγενικά της ἀπὸ 26. Φεβρ. παρελθόντος καὶ 2

ιστιμίου ελάβαμεν ὁμοῦ μὲ τὰ τυπωμένα μαθησιὰ καὶ μὲ
τὰ γράμματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Πρίγκιπος Δημ. Ὑψηλάντου,
καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ Κυρίου Καρπούνη, καὶ εὐχαριστοῦντες σὰς
διὰ τὰς εἰδήσεις, ἐπευχόμεθα ὅλοι ἀπὸ ψυχῆς τὴν ὅσον τάχι-
στα ἀποκατάστασιν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Γένους μας διὰ τῆς
συνήψεως τῆς Θεῆς· Βουλῆς τοῦ ὕψιστου, διό καὶ ἀγωνιζόμεθα
αἰνῶντες εἰς ὅλα τὰ καθήκοντα, ὅπου τὸ Ἱερόν χάρις τῆς Πα-
τρὸς μᾶς καθοδηγεῖ.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔχομεν, ὅτι διὰ θαλάσσης
παρὰ τῶν ἐν λειμῶνι μας σφαγάντων εὐγενῶν ὑποκειμένων ἐμύ-
θουμεν, ὅτι ἡ Πόλις καθ' ἐκάστην ἔχει συνδικαζέει μετὰ τοῦ
Πατριάρχου καὶ μετὰ τοῦ Ῥωστικοῦ Πρέσβευς, καὶ ὅτι ὅλας
τὰς σημίας τῶν Πλοίων τὰς ἐξετάζει ἐκτὸς τῆς Ῥωστικῆς,
δοῦναι ὁ Πρέσβης τὸ ἐμποδίζει, καὶ ὅτι ἐτοιμασίας ἀρκετάς κά-
μουν οἱ Τούρκοι.

Ἐ τοιοῦτω ἄνευ νεωτέρου σᾶς ἀκριβοπροσκυνούμεν.

Οἱ ἐν Ὁδησσῷ Ἐφοροὶ τῆς Ἐσχίρας τῶν Φιλικῶν.

Ἰωάννης Ἀμβροσίου. Ἀλέξανδρος Κουμπάσης.

Ἡλίας Μάνσης. Ἀλέξανδρος Μαῦρος.

—0—

Ἀριθ. 122.

Ἀγαπητὲ κύριε Ξάνθε, Κισνόβι.

Τῇ 2. Ἀπριλίου, 1821. Ἰσμαήλ.

Καὶ σήμερον διὰ τῆς συνήθους πόσεως σᾶς ἐγράψα, καὶ
αὖθις δὲν λείπω νὰ ἐρωτήσω τὰ τῆς ἀγαθῆς υἰείας σας καὶ
νὰ σᾶς ἐπενθυμῶ διὰ τὸν πτωχὸν Κύριον Γ. Κλήρον (ἔστις
θέλει σᾶς ἐγγραφεῖται καὶ τὴν παροῦσάν μου) νὰ τὸν ἐνοιασθῆτε,
ὥς ἐταῦθη περὶ αὐτοῦ ὠμολήτατε. Ἐγὼ σᾶς τὸν τυσταίνω ὡς
πιστὸν καὶ τίμιον εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐγνώριτα εἰς τὸν καρὸν ὅπου
εἰς ἐμὲ ἐταῦθη, καὶ οὕτω τὸν ἐλπίζω καὶ μέχρι τέλους. Πε-
ριετὸν νὰ σᾶς πολυλογῶ περὶ αὐτοῦ διό σᾶς μένω καὶ αὖθις.

Ὡς ἀδελφὸς καὶ θεῖλος.

Μ. Φωκιανός.

—0—

Ἀριθ. 123.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐμ. Ξάνθε. Εἰς Κισινόβι.

Τῇ 5. Ἀπριλίου. 1821. Ἰσμαήλ.

Ἵστεραν ἀπὸ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν σας τᾶς ἐπεμψα καὶ ἄλλην μου μέτρον τοῦ φιλογενοῦς κυρίου Μ. Στρατηῆ· ἀλλ' αὕτη δὲν σᾶς ἐπρόβλεπε καὶ μένει νὰ λάβητε εἰς τὴν ἀπὸ Ὀδησσὸν ἐπιστροφήν σας. Τὰ νεώτερα τῶν πραγμάτων μας, ἂν καὶ νὰ ἤκούσαστε εἰς Ὀδησσὸν περιστάτικότερον, ἤμπορεῖτε εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ μάθετε καὶ ἀπὸ τὸν εὐγενέστατον Ἀρχ. Δ. Καλαματιανὸν προχθὲς γιὰ τὰ αὐτῷ μισεύσαντα· ἄλλα ἀκολούθως αὐτοῦ δὲν ἔχομεν. Καὶ περὶ πάντων τὰ μέλλοντα τῆς ἀποκρίσεώς σας ἀναμένω ἀπὸ πρώτης σας νὰ ἀκούσω τί σπαράσσεται, καὶ τί ἔπαται καὶ πράττωμεν, ὅταν ἐτοιμασθῶσιν ἄλλοι ἀδελφοὶ νὰ στρατεύσῃ διὰ τὸ στρατόπεδον. Μένω.

Γεώργιος Παπαδ. Κορινθίος.

—0—

Ἀριθ. 124.

Περιπόθητε Κύριε Ἐμ. Ξάνθε. Κισινόβι.

Τῇ 5 Ἀπριλίου 1821. Ἰσμαήλ.

Προχθὲς σᾶς ἔγραψα μὲ τὸν Κύριον Καλαματιανὸν καὶ σᾶς ἐκλείον γραφὴν καὶ ἀπὸ τὴν ραμηνίαν σας. Τὰ νέα μας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰσὶν, ὅτι ἐκεῖ τὰ πράγματα ὅλων ὑπάγουν εἰς ἡττάν. Οἱ Τούρκοι ἐξαρματώθησαν, μόνον οἱ προκρίτες ὡτάν εἰς Γαλιτῶν ὁ Καπετῶν Πατᾶς, ὁ Γκιτζιζάραγας καὶ ἄλλοι ὅμοιοι ἐπαγρυπνοῦν περιπατοῦντες ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ προσύλαξιν τῆς πόλεως, καὶ νὰ μὴν ἤλθεν ἀκολούθησιν ἐκ μέγρου τῶν μπερπάτιδων Τούρκων πρὸς τοὺς Γραικοὺς τί ἐναντίον. Τυχὸν μᾶς λέγουσι ἀπὸ 24. καὶ 26. ἀπελθόντες, ὅπου ἄρτησαν ἐκεῖ. Ὁ Μωρέας, λέγουσι, ἔχει τὴν ἐτοιμασίαν του, καὶ πολυτεύοντες τοὺς Τούρκους περιμένοντες Ἀρχηγόν.

Μνησθάρμεν μὲ λύπην μας τὰ συμβάντα εἰς Μολδαβίαν, τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Αὐθέντου εἰς Καραντινὰν αὐτοῦ καὶ τῶν Ἐφρόνων, τὰς χαθημερινὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἐκεῖ καὶ χαροποιήσόν μας, ἂν ἔχετε αὐτοῦ καλὰς εἰδήσεις.

Σᾶς ἀπάζομαι.

Μιχαὴλ Φωκιάδης.

Ἀριθ. 125.

Πολυπόθητε καὶ σεβαστέ μοι: Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 9 Ἀπριλίου 1821. Ῥένι.

Εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν, ἀρ' οὐ εἶχον τελειωμένα τὰ ἔω ἐγγλιστα γράμματα, ἔλαβον τὴν ποθητὴν μοι γραφὴν σας σημειωμένην χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς Τρετζένι· ἐχάρην τὴν ὑγείαν σας καὶ ψυχικῶς ἀνεπαύθην ἀκούοντας τὸν μισευμὸν τοῦ Πρίγκιπος ἀπὸ Κισνόβι διὰ τὸ ἀνῆκον μέρος. Χθὲς ἐκτεταμένα σὰς ἔγραφον μετὰ τὴν πόσταν εἰς Κισνόβι, τὰ ἴδια ἔγραφον τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ, αὐτοῦ καὶ σήμερον πληροφορεῖσθε ἀπ' αὐτὴν μου σημειώνοντας, ὅσα ἐκεῖ λαλῶ. Αἱ περιστάσεις ὅπου εἰς αὐτὴν μου τὴν χθεσινήν ἐκθεσιν βλέπετε μετ' ὠδήγησαν νὰ γράψω τοιοῦτοτρόπως πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Γαλάτζι καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσω νὰ κατέβουν πρὸς τὸν Προῦτον νὰ σταθῶσιν αὐτοῦ περιεσφαιζόμενοι, καὶ ἄλλα αἷτια τῶν ἀνθρώπων, ὅπου διασκορποῦνται εἰς τὸ Γαλάτζιον, καὶ εἰς τὴν κατεπίεγυσαν ὥραν δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ χρέος των, καθὼς μᾶς εἶπον μάλιστα εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐγκαρδιωθέντος ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐντοπίους, οἵτινες εὐγῆκαν εἰς τὰ χωρία καὶ διήγειραν τὴν Τζάραν ὅλην, καὶ ἡμᾶς νὰ στεγάζωνται ἐχθρούς των καὶ ἐπὶ πλέον ὁ ἐχθρὸς αὐξάνει καθημέραν ἐνδυναμούμενος. Ὅταν δὲ τὸ στρατόπεδον γένη πρὸς τὸν Προῦτον ἔχουν πάντοτε ταῖς πλάταις των ἀπὸ ἐδῶ διαφεντευμέναις, καὶ δὲν φοβοῦνται καθὼς εἰς Γαλάτζι, ὅπου ἂν κατέβουν σιγαλοῦπες ἀπὸ πάνω, ἡμποροῦν καὶ κάτωθεν οἱ ἐχθροὶ νὰ στείλουν Τζάτας ἀπὸ Τζουλινέτζι ἀπὸ τὴν Σάξαν. Ὁ Κύριος Παππαδόπουλος δύναται καλλίτερα νὰ συμβουλευθῇ περὶ τούτου ποῦ ἀσφαλέστερον διὰ τὰ παρτίδα. Καὶ ἂν κρίνετε εὐλογον τοιοῦτοτρόπως, στείλατέ μοι τὰ γράμματα ὀπίσω διὰ νὰ τοῖς τὰ στείλω μετὰ ταχύτητα γράφοντες καὶ οἱ ἴδιοι ὅπως εὐλογώτερον σὰς φανῇ.

Τὸ μαζοῦτι καὶ βέλα τουφεκίων ἐξάπαντος ὁ Κύρ Γεώργιος νὰ μᾶς στείλῃ καθὼς χθὲς τῷ ἔγραφον μπιάλαις κανονίων ἔχομεν ἀρκεταῖς ἀπὸ τὸν κάμπον Ῥόμαντζοφ, καθὼς σὰς προσεῖπον ὅπου ἐκεῖ τὰς συνάζομεν. Ἐροδία πρέπει παντοῖα-

Δεν εδεδαιώθην, άραγε ή διάθεσις τῶν Βλαχῶν πῶς εἴκει, στοχάζομαι μήπως καί αὐτοί εἶναι ὅμοιοι μέ τοὺς Μολδο- θάνους, συμπεραίνων ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τοὺς ἀπὸ τὴν πόλιν τοὺς καί τὴν ἐπιστολὴν ὁποῦ ὁ Ἀρχιστράτηγος ἔγραψε πρὸς αὐτούς 28. Μαρτίου.

Μετὸν ἀρχηγὸν τῆς καραντίνας ζῶ φιλικώτατα. μ' εὐχολόγει εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀναγκαίων, καί μετὴν ἀπερασμένην παρσκευὴν ἐραπορτάριεν ὅλα τὰ κινήματα τῶν βροχάρων καὶ σκοτομῶς ἔκαμαν καί μετὴν πλέον ἐντύπωσιν. Ὁ Σταμελόπουλος μετὰ τὰ γράμματα δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἔτιω ἔρχεται ἐξοπίσω καί ἀναγκαῖον, καθὰ λέγετε, πρέπει νὰ πηγαίνουν συντροφευμένοι, μ' ἔλυν ὅτι οἱ Τούρκοι δὲν ξεμακρύνονται ἀπὸ τὸ Κάστρον ἀκόμα. Εἶδα τὸν μισευμὸν σας ἀπ' αὐτοῦ τὴν τετράδην, ἔχω εὐχαρίστητιν πραγματικῶς νὰ σᾶς ἀσπασθῶ, καὶ εὐρίσκομυ εἰς Ταμπάκι διὰ νὰ εἰπῶμεν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς μερικὰ, καὶ ἐπὶ πλέον ὅσα εἰς μετὰ λέγει ἐδῶ περὶ Σέρβων.

Ὁ Καπ. Γεωργάκης Πατρίκης, μετὰ εδεδαιώσεν ὁ καπετὰν Ἀλευράς, ὅτι ἀπέρριξε καὶ ἐν καιρῷ. ἔρθανε πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον· ἐγὼ χθές, μετὴν εἶδητιν μοι· λέγετε διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἔκαμα τῶ ὄντι Πάτχα.

Βεβαιωθῆτε, Κύριε, ὅα στιγμὴν δὲν ἀρίνω νὰ ἀπεράσῃ χωρὶς τὴν φραντίδα τοῦ ἐν Γαλατζίῳ στρατοῦ γράφοκτάς του, καὶ λαλῶντας τοσὸν ἰσχυροῦς καὶ ἐντυπώδεις λόγους, ὥστε χωρὶς νὰ σᾶς βαρύνω μακρύτερον. ἐάν ἦτον δυνατὸν πραγματικῶς νὰ τὰ ἀκούσετε, ἠθέλατε μετεἰπεῖ, ὅτι κάμνω ὁπωσοῦν τὸ χρέος μου.

Προφητευόμενον εἶναι αὐτῷ ὁποῦ μετὰ λαλεῖτε ἀγαθὲ μοι. « Εἰέλθετε εἰέλθετε ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου, φωνάζει ὁ Ἄγγελος ἐν τῇ ἀπηχαλύψει, ὅτι ἡ Βαβυλὼν ἡ πόλις μεγάλη » πυρὶ πυρποληθήσεται, ἀποδώσῃ τὸ ἀνταπόδωπα αὐτῆς τριπλασίως, καὶ πρὸς πάντων τῶν ἐχθρευσάντων εἰς αὐτὴν » Εὐρωπαϊκῶν θὰ ἀκούσῃ, ὅθαι ὑμῶν πόλις ἡ μεγάλη. κτλ.

Ὅφφικιάλοι εἰς τὰς βότας ἐδῶ ἔχουν προσταγὴν καὶ ἐδιώρισαν τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ χωρία, ὅτι εἰς τὴν πρώτην τριβή-

γαν ὁποῦ ἀκούσουν, χωρίς ἀναβολὴν νὰ ξεκινήσωμεν διὰ τὴν δ-
χθην τοῦ Προῦτου· μὲ λέγουσι γοῖς νὰ ᾔται προταγὴ νὰ γε-
νη τὸ γεφύρι εἰς Βαλένι, ὅπου πρότερον ἦτον ἐπὶ τὸν Προῦτον
ἔγραψα νὰ μὴ βεβαιώσουν· ἐν ταυτῷ νὰ ἔχουν οἱ στρατιῶται
διὰ ἑπτὰ ἡμέρας παξιμαδί, τὸ ὁποῖον νὰ μαζευθῇ εἰς Ταμπά-
κι. Χθὲς εἶδα οὐκ ἄξι εἰς τὴν Πολίτιζαν διορίζον φητῶς τὸ
Πραξιτελιστρον, ὅτι νὰ ᾔται εἰς καλὴν τάξιν τὰ γεφύρια τῶν
δρόμων καὶ καμομένα καλῶς, ὁποῦ νὰ ᾔται ἱκανὰ καὶ ἔτοιμα
διὰ τὰ στρατεύματα, ὁποῦ θέλει ἀπεράτουν.

Σὰς προσκυρῶ πανοικί ὑποσημειούμενος. κτλ.

Α. Εἰδούλης.

—0—

Στογ. Ν. Η.

Ἀριθ. 127.

Ξάνθε μου ἀγαπητέ.

Σήμερον καὶ κινῶ κατὰ τὴν παραγγελίαν σου ἰδού ὁποῦ σοὶ
γράφω. Ἡ χρηματικὴ μας κατὰστάσις οὕσα μικρὰ δὲν ἠμπο-
ρεσά νὰ σοὶ ἀφῆσω παρὰ 500. φλορία, τὰ ὅποια στοχαζομαι
νὰ ἐξαρκέσωσι διὰ τὸ ταξειδίόν σου. Σοὶ συμβουλεύω νὰ μὴν
ἀπεράσης ἀπὸ τὴν Βιέννην μήπως ὑποπέσης εἰς τοὺς ἐκεῖ κα-
τακτάπους. Σπεῦσον λαμβάνων ἐδῶ τοὺς παρὰ τοῦ Βαρθάκη
καὶ ἄλλοθεν πόθεν συναχθέντας παράδες νὰ μᾶς προφθάσης
εἰς τὸ Τριέστιον, ὅπου ἀφεύκτως θέλομεν σὲ προσμένει ἡ ἐκεῖ
θέλομεν δόσει τὰς παραγγελίας μας ποῦ νὰ μᾶς εὕρη. Τοὺς
παράδες δηλ. τὰ 500. φλορία θέλει σοὶ τὰ ἐγγειρήσει ὁ Μα-
ρίνος Στρατῆς. Ἐδῶ ἐστοχάσθην νὰ συστήσω τρεῖς ἑφόρους,
τὸν Ποῦρδαν, τὸν Λωάννην Μακρῆν, καὶ τὸν Μαρξίνον Στρατῆν,
καὶ δὲν ἀμφιβάλω, ὅτι θέλεις μὲ ἐπαινέσει διὰ τὴν σταθερὴν
ἐκλογὴν μου. Ἐν τοσούτῳ δὲ καταπαζόμενόμαστε μένω.

Οὗτος φίλος καὶ ἀδελφός.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

1821. Ἀρλλίου. 13. Κιτιόδι.

—0—

Στοιχ. 1. 6.

Ἀριθ. 128.

Σεβαστέ μοι κύριε Ἐ. Ξάνθε.

Ὑστερον ἀπὸ μίαν μεγάλην κακοπάθειαν, αἷτια τῆς κακοδρομίας, ἐρθάσαμεν εὐτυχῶς ἐδῶ, ἅπου ἐπαρεδόσαμεν τὰ ἐμάνετια σῶα, πλὴν γρόσια δὲν ἔλαβα, εἰμὴ μόνον τρεῖς χιλιάδας. Ἀγαθὴ τύχη εὐρέθη ὁ καλὸς Μοῦστος καὶ με εὐκόλυνεν ἐπτά χιλιάδας γρόσια, διὰ τὰ ἑπεὶ παρακαλῶ θερμῶς νὰ παρανταθῆτε εἰς τὸν Σεβαστὸν Καλὸν διὰ νὰ τὰ μετρήσῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸν Μοῦστον, ὁποῦ νὰ τὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς ὅθεν τὰ ἔλαβεν διὰ νὰ μὴ στενοχωρηθῇ καὶ ἡξεύρεῖς πόσον εἶναι φιλότιμος. Τὰ ἐδῶ τρέχοντα θέλετε τὰ μάθει ἀπὸ τὸν ἴδιον. Ἐγὼ αὖριον ἀναχωρῶ, καὶ μὴν ἔχοντας νεώτερον, σὲ ἀπκάζομαι σεβασμῶς καὶ μένω. Ὁ σὸς ἀδελφὸς καὶ δαῦλος.

Εὐαγγέλης Μαντζαράκης.

1821. Μαρτίου 16. Κωνσταντινούπολις.

Σ. Ἐτερον τοῦ Μοῦστου.

Ο.

Ἀριθ. 129.

Περιπόθητε καὶ ἀκριβέ μου φίλε κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῇ 9. Ἀπριλλίου 1821. Καρπνίνα Ῥενίου.

Χθὲς σὰς ἔγραψα διὰ τῆς πόστας εἰς Κωνσταντινὸν, ἥδη δὲ μαθὼν παρὰ τοῦ κυρίου Θεοδώλου τὸ φθάσιμόν σας εἰς Ἰσμαήλ δὲν λείπω νὰ σὰς εἰδοποιήσω τὸν ἐρχομόν μου εἰς τὰ ἐδῶ. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀρχισε νὰ καθταναγάζῃ ἐνῷ ἐγὼ ἐμίσειον ἐκεῖθεν εἰς τὰς 30. τοῦ λήξαντος. Δὲν σὰς ἐκτείνομαι περαιτέρω, ἐπειδὴ καὶ θέλετε τὰ μάθει καταλειπτῶς ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἐλθόντα κύριον Θεοδόσιον Κηλαδινόπουλον.

Ὁ κοινὸς φίλος Εὐαγγέλης Μαντζαράκης ἐμίσειτε πρὶν ἐμοῦ, ὅπου τὸ χρέος τὸν ἐπρόσχλπει, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἐρροὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν τῷ ἔδωσαν περισσότερον ἀπὸ γρ. τρεῖς χιλιάδας, ἐστάθην ἐγὼ νὰ τῷ ἀποπληρώσω τὴν ποσότητα τῶν δέκα χιλιάδων γροσίων, ἔγραψεν ὁ Πρίγκιψ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν, δίδοντάς με δύω γράμματα ἀνοικτὰ ἕνα πρὸς τὸν Πρίγκιπα

καὶ δεύτερον πρὸς τὴν τιμιότητά σας, διὰ νὰ λάβω αὐτὰ τὰ γρόσια. Διὸ σὰς παρακαλῶ, φίλε, νὰ κάμετέ κάθε τρόπον νὰ με δοθοῦν τὰ αὐτὰ μετρητά. Τὰ τοῦ Γαλατζίου εἶναι εἰς ἀκαταστάσιαν τὰ ἐμαίετια ἐγγείρητα ἀσφαλῶς καὶ ἀκινδύνως εἰς τοὺς Ἑφόρους. Νέον οὐδέν, εἰμὴ γλυκοσπαζόμενός σας μένω εἰς ἀπόκρισίν σας. Ὁ σὸς.

Δημήτριος Μόσχος.

— 0 —

Ἀριθ. 130.

Ἐπιμότατε Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 15. Ἀπριλίου 1821. Ἀπὸ Ἱεροσολ.

Παρανοούμενος ἀπὸ φιλογένειαν, κύριέ μου, μὲ εἵματα νὰ περιμένω εἰς τὸ Γαλατζι μετὸν Καπετᾶν Ἀνδρέαν. Διὰ ποῖον τέλος δὲν ἀγνώω ἔστω γνωστὸν, κύριέ μου, ὅτι ἔκχαμα σκέψιν τῆς ζωῆς μας ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ἀπεφάσισα τὸν θάνατον, νὰ ἀποθάνω ὅμως ἐνδύξας, νὰ σέλῃω εἰς τὸν ἄδην ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας πρὶν ὑπάγω-ἐγὼ. Λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν ἀπεφάσισα διὰ τὸ Βουκαρεῖστι νὰ συνευρεθῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅπου ὁ Ἀρχιστρατήγος, καὶ ἐγὼ ἐκεῖ νὰ ἀποθάνω καὶ ὅσθι μετ' ἐμοῦ ἠκολούθησαν με ἰδιά μου ἔξοδα (ὅσα ἡ πτωχή μου κατὰστάσις.) Λοιπὸν, ἀδελφε καὶ φίλε εἰλικρινέστατε ἀν' οἷ ἐδῶ Ἐφαρσί μας με προσδορίσθουν νὰ μείνω μετὸν Καπὶ Ἀνδρέαν, παρακοήν δὲν κάμω, ἀλλὰ πείθομαι εἰς τὰς προσταγὰς των, ἀλλέως ἐξακολουθῶ τὸν δρόμον μου, ὅπου καλὴ λήτεραν καιρὸν δὲν ἐκταυρίσκω νὰ συνταφρευθῶ με τοσούτῳ στρατιώτας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ δρόμου, καὶ οὕτως ἐκτελῶ τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου καὶ Ἀρχιστρατήγου τῆς Ἀρχῆς μας καὶ οὕτως ταπεινοπροσκυνῶντας σας.

Μένω.

Κωνσταντῖνος Βαντόρος.

— 0 —

Ἄριθ. 131.

Ἀγαπητέ κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῇ 16. Ἀπριλίου. 1821. Ἰσμήλ.

Ἀπὸ τὸν Γεώργιον Σγευρόφ ἔλαβον τὴν ἀδελφικὴν σας σημειωμένην ἀπὸ χθές· διὰ τὴν ὑγίαν σας καὶ γραφόμενά σας ἐχάρην. Ἐδῶ εἶναι γράμμα ἀπὸ τὸν Μωρέαν πρὸς τὸν Ἡγούμενον τοῦ Μετοχίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἀπὸ τὰς 15. Μαρτίου· δὲν λέγει ἄλλο τι, εἰμὴ ὅτι ἦσαν κατὰ πάντα ἔτοιμοι, καὶ τῆς Μάνης ὁ Μπέης ἐπερίμενε μετρητά· ὅλοι ὅσοι ἦτον μὲ ἀπόφασιν εἰς καραντίνα διὰ νὰ κινήσουν εἶναι ἔτοιμοι. Ἡμεῖς σήμερον τοὺς δίδομεν τὴν κόνην, ὅση εὐρίσκεται, καὶ τοὺς δίδω καὶ τὰ δύο κανόνια Καραβίου μας ἀπὸ λίτρας 7. τὸ καθ' ἓνα, καὶ μεθύριον ἴσως μισεύσουν. Θέλω ἀκολουθήσω, ὅσα γράφετε διὰ τὸν Γαϊτάνην· ἐνθυμηθῆτε ὅμως διὰ τὰς πρεκούρας μὲ ἐμιλήτατε· ἐπειδὴ χωρὶς αὐτὰς δὲν κάνομεν τίποτε.

Ἀπὸ Κωνς. δὲν ἦλθε καὶ νέον παρτίδον, διὰ τοῦτο καὶ δὲν εἴχομεν καὶ νέον ἀξιον ἀκοῆς. Ὁ ἐν Ὁδέσση κύριος Κουμπάρης μοὶ γράφει ἀπὸ τὰς 9. τούτου, ὅτι ἐστάθη ἀδύνατον μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους, ὅπου ἐπάσχισαν νὰ σταλθῶσιν ἀπὸ ἐκεῖ διὰ θαλάσσης τὰ ζητηθέντα ἐφόδια διὰ τὴν βοήθειαν τῶν εὐρισκομένων εἰς Προῦτον καὶ Γαλάτζι στρατιωτῶν, καὶ τάχα ὅτι ἐλπίζουν πῶς ἢ ἐδῶ ἀδελφότης νὰ ἔκαμε κάθε τρόπον νὰ ἐξοικονομηθῶσιν, ἕως νὰ συγχωρήσῃ ἡ περίστασις νὰ σταλθοῦν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἢ ἀπὸ ἄλλο μέρος. Δὲν τεργιάζουν αὐτὰ μὲ τὰ ὅσα ἔγραψαν μὲ τὴν σταφείαν, ὅπου ἔστειλαν.

Σὰς ἀσπάζομαι κτλ.

Μ. Φωκιανός.

—0—

Ἄριθ. 132.

Περίποθητε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῇ 18. Ἀπριλίου. 1821. Ῥένι.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας μὲ ἔφερεν ὁ κύριος Προκόπης τὴν εἰς Φορμόσαν προχθὲς γεγραμμένην φιλιτάτην μοὶ ἐπιστολήν σας. Εἶδον τὴν ἐπὶ τὴν κίνησιν τῶν πλοίων γνώμην σας, καθὼς χθὲς καὶ ἐγὼ σας ἐλάλησα εἰς πλάτος. Ὅλα αὐτὰ τὰ κινήματα ὀρθῶς ἀπαιτοῦνται

νά γένωσι καὶ μὲ ταχύτητα. Χθὲς ἀνέβη εἰς Γαλάτzion ὁ Καπ. Α. Σφαέλως, ἀφ' οὗ ὠμιλήσαμεν ἀρκετὰ τόσον δ.ὰ τὴν ὀγλήγορον ἐξαποστολὴν τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐφοδίων, καθὼς :α! διὰ τὴν κίνησιν τῶν πλοίων διὰ ἔξω εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ ἐτοιμάσῃ ὅσον παξιμάδι δυνηθῇ καὶ νὰ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τὰ παρτίδα καὶ τὰ πράγματα, καθὼς εἶχεν ὁδηγηθῇ, καὶ νὰ κατέβῃ εἰς τὸν Προῦτον, ὅπου πρέπει νὰ ἐφοδιασθοῦν ἀπὸ ἄρματα, καὶ οὐχί εἰς Ἰσμαήλ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Προῦτον νὰ κινήτωσιν διὰ τὸ πέλαγος. Αἱ βάρκαι μὲ τὰ ἐφόδια καὶ ἀνθρώπους ἀκόμη δὲν ἤλθον ἀπὸ τὸ Ἰσμαήλ, ἴσως αὖριον τὸ πρῶτ' φθίτωσι. Σήμερον ἀπ' αὐτοῦ ἔρθησαν δώδεκα ἄνθρωποι καὶ ξεκινοῦν μετὰ τέσσαρες ὥρας διὰ τὸν δρόμον τους.

Οἱ Κύριοι ἀπὸ Ἰσμαήλ εἶπον, ὅτι ἐν ἀποραχτισθῇ τὰ παρτίδια νὰ ἀρματώσων, νὰ σταθοῦν εἰς τὸν Προῦτον, καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν εἰς τὸ Ἰσμαήλ διὰ τὰ ἐνδεχόμενα, ὅταν ὁ στρατὸς τοῦ Γαλατζίου ξεκινήσῃ. Τὶ τάχα ἔπεται νὰ κάμωσιν ὅσοι στρατιῶται ἔλθουν καὶ δὲν πορρῆχτουν; Περικτὸς νὰ ἐτοιμασθῇ κίνημα δι' ἄλλο μέρος, καθὼς λέγετε μὲ τὰ παρτίδα, καὶ ἃς ἀπορατίσῃ τὸτον καὶ διὰ τὰ ἄτπρα τοῦ κυρ Μούτου, καὶ ξεκίνησιν ἀναγκαιοτάτην τοῦ Βατικιώτου, διότι αὐτὸς διὰ πολλὰ περιστότερα θέλει χρησιμεύει. Καὶ ἂν ἀπὸ τὰ πράγματα Γαλατζίου μοῦ ἔμβωσιν ἄτπρα, ἐγὼ ἀκολουθῶ, καὶ ὕστερα ἃς ἀπακριθῶμεν οἱ δύο μας εἰς τὰς ἐναντίας γνώμας. Ἄμποτε νὰ ἔρθησαν ἀπὸ Ὀδέτσαν ἡ Ταϊγάνροκ ἄρματα καὶ νὰ κινήθοῦν ὀγλήγορα τὰ παρτίδα (α). τὸν Σταματελόπουλον χθὲς ἔστειλα παρκινῶντας νὰ τὸν διευθύνωσιν ἀτραλῶς ὅσον τάχιστα μὲ προσήκην ὅσα εἰς τὴν σημείωσίν σας μοὶ λέγετε. Ἐν ὅτῳ καιρῷ εἴθε αὐτοῦ, παρκαλῶ, γράρετέ μοι πληροφοροῦντές με τὰ πάντα, καὶ ἐξηγηθῆτε εἰς τοὺς ἐν Ἰσμαήλ τὰ καθήκοντα. Συμπεραίνω, ὅτι ὁ καπετᾶν Ἀνδρέας θὰ ἀπαντήσῃ δυσκολίας ἕως νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τὸν στόλον

(α) Τὰ ἀπὸ Ὀδησσὸν περιμενόμενα πολεμικὰ ἐφόδια ἐστάλησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Ἰσμαήλ, καὶ ἐκεῖθεν διευθύνθησαν εἰς Προῦτον καὶ Γαλάτzi.

καὶ νὰ τοὺς ξεκινήσῃ ἀπὸ Γαλάτzion. Τὰ Τουρκικὰ γράμματα ἐποὺ ἐπιασαν, δὲν μοὶ ἔστειλαν ἀκόμη, αὐριον σὰς λέγω.

Ἐν τοσούτῳ σὰς προσκυνῶ κτλ.

A. Ξόδουλος

Ἰδοὺ ἡ Καταγραφή.

43. Κανόνια μὲ τὰ κρεβάτιάτων. »	463,300. Βέλια τουφεκίου.
425. Τουφέκια μὲ τὰ 55. μπα- »	737. Πούτια μπαρουτι.
χιονέτας. »	300. Φυσέκια.
99. Σπαθία. »	75. Βάλλες κανονίου.
40. Γιαταγάνια. »	5. Ὅμοιαις Ἀντζολίου.
99. Βάλλες κανονίων. »	42 Καρτούτζα σμιδράλια.
42. Μπαλτάδες. »	5000. Τζακμαχόπετρες.
6. Φτιάρια σιδηρένια. »	4. Καζάνι σιδηρ. μεγάλ.
2. Φανάρια »	2 $\frac{3}{4}$. Καρρία.
4. Τελατίνια »	9. Φούντια ἔτι.
44. Μοναράδες διὰ κανόνια. »	6. Φτιάρια.
4. Σεντοῦχι διὰ τὰ ἄρματα. »	40. Καβοστράτζους.
4. Λύμμας. »	400. Ῥοκέταις.
3. Φόρμαις διὰ βέλια του- »	3. Σίδηρα Κατζαβίδια.
φεκίων »	59. Καρτούτζα σμιδράλια.
6. Βελῶνες. Τζαγαράσκο.	
58. Πούτια σμιδράλια.	

Ὅλα ταῦτα δι' ἐπιμελείας καὶ συνεργίας τοῦ ἐκεῖ διατρίβοντος Σπύρου Κυπαρίση ἐστάλησαν.

Ἀριθ. 133.

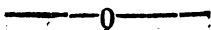
Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε καὶ Ἰω. Μακρῇ. Εἰς Κισνόβι.

Τῇ 26. Ἀπριλίου. 1821. Τζερναουτζί.

Ἄλλο δὲν ἔχω, εἰμὴ ὅτι ὑγιαίνωμεν, ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστήν τοῦ παρόντος τὴν τετάρτην περὶ τὰς δέκα ὥρας ἀπεράσαμεν ἀπὸ αὐτοῦ γράφοντάς σας τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμὴν, ὅτι ἀπεράταμεν καὶ ὅτι κατὰ τὴν εἰκοστήν τρίτην ἐφθάσαμεν

ἐδῶ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας· ἐπροσμέναμεν ἐδῶ ἕως σήμερον τὸν Κ. Τυπάλλον, πλὴν μὲ τὸ νὰ μὴν ἐφάνη ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας (ἀπορροῦντες εἰς τὸ αἷτιον τῆς ἀργοπορίας του εἰς παρομοίας περιστάσεις) σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα μισεύομεν ἐντεῦθεν διὰ τὸ Χέρμανστατ, ὅπου θέλει τὸν περιμένονεν. Ὁ κύριος Χαρίτος (Δ. Ὑψηλάντης) ὑγιαίνει, εἶναι πολλὰ εὐθυμος καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ εἰμὴ τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου μας. εἶπτε παρακαλῶ εἰς τὴν σεβαστὴν Μητέρα του τοὺς ἀνήκοντας προσκυνησμούς μου, εἶπτε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι νὰ μὴν ἔχη τὴν παραμικρὰν ἔνοian διὰ τὸν υἱόν της· ἄς στοχασθῇ ὅτι ὑπάγει εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θέλει ἀνοίξουν τὰς ἀγκάλας των νὰ τὸν δεχθοῦν μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην εἰλικρίνειαν, διὰ τὸ ὅποιον τοῦτο, θέλει εἶναι τῶν ὑποσχέσεων μας αἱ μέλλουσαι περιστάσεις· ὅθεν ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, εἰς μίαν ἐνάρετον μητέρα, δὲν μένει ἄλλο, παρὰ νὰ εὐχεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ὅλων ὅπου τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προδελέψεών μας νὰ σταθοῦν ἐπικερδῇ, σεῖς δὲ φίλοι μου εὐχομαι τὸ πρῶτον νὰ ὑγιαίνητε καὶ τὸ δεύτερον νὰ ἀξιωθῶ νὰ σᾶς ἰδῶ ὅπου καὶ ὅπως ἐπιθυμῶ. Πρὸς τὸν Κ. Τυπάλλον δὲν γράφω μὲ τὸ νὰ τὸν νομίζω κατ' ὁδόν, τὸ ὅποιον καὶ δὲν ἀμφιβάλλω· εἶπτε τῷ Κ. Φλογαίτῃ ὅτι ἀπεράταμεν ἐδῶ, καὶ ἄς ἀκολουθήτῃ τὰς διαταγὰς τοῦ Κυρίου του. Γράψτετέ μας εἰς Τριέστιον εἰς τὸν ἐκεῖ κύριον Προκόπιον Καρτζιώτην, παρὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνομεν τὸ γράμμα σας ἀσφαλῶς, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὅπου εὐκολονόμεθα θέλει σᾶς γράφομεν ἐν καιρῷ τὰ τοῦ δρόμου μας· τὸ ὅποιον τοῦτο ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ σᾶς. Τὸν εὐγενῆ Κύριον Α. Μποῦρδαν ἀσπάζομαι ἐκ ψυχῆς. Δὲν ἔχω ἄλλο εἰμὴ μένω μὲ ὅλην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ εἰλικρίνειαν διὰ βίου πρόθυμος πατριώτης.

Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.

Ἀριθ. 134.

Φίλιππὲ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Ρένι.

Τῇ 27 Ἀπριλίου 1821 Κισσόνεμι.

Τὴν παρῴσάν μου σὰς στέλλω ἐξεπίτηδες ἐλπίζων νὰ σὰς προφθάσῃ αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν θέλετε λάβει μέσον τοῦ Κ. Α. Ξοδύλου. Σήμερον μὲ ἐρώωνάξεν ὁ Νεμεσνικός (Πληρεξούσιος) Κ. Ίντζοφ καὶ μὲ ἠρώτησε διὰ τὴν τιμιότητά σας ἂν εἴθε ἐδῶ· ἐγὼ τὸν εἶπον ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐμιστεύσατε δι' αὐτοῦ. καὶ αὐθις με ἠρώτησεν λέγοντας τοῦ λόγου σου τί κάμνεις ἐδῶ τὸν ἀπεκρίθην ὅτι ἔχω δύο μαγαζία μὲ πραγματείας κα καταγίνομαι νὰ τὰς πωλήσω. Ἐκεῖνος πάλιν μὲ εἶπεν, ἐγὼ ἔμαθα ὅτι ἐπὶ καὶ ὁ Ξάνθος φερόμενοι ἐναντίον τῶν προσταγῶν μου, φυγαδεύετε ἀνθρώπους ἀπὸ κρυφὰ μέρη, οὕτως ἔρχονται κα-θήμερινῶς καὶ μὲ λέγουν· λοιπὸν κοιτάξετε καλὰ, μὴ φαίνεσθαι τόσον, ἐγὼ πάντοτε πτόρχουσα καὶ παρῶν διὰ λόγου σας, ὅθεν καὶ ἐτεῖς ἡτυχατάτε ὀλίγον. Ὁ Κύριος Ξάνθος, λέγει, ἃς μείνῃ ὅθεν εὐρίσκειται διὰ μερικάς ἡμέρας, καὶ ἃς μὴν ἔλθῃ ἐδῶ, ἐπὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃς. ὁμοίως καὶ τοῦ λόγου σου νὰ ἡτυχατῇς εἰς ἓν μέρος δι' ὀλίγον, ἄρευστα νὰ ξεκινήσῃς σταρέταν καὶ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃς, διότι δὲν ἡμπορῶ πλέον νὰ υπορέρω τὰ λόγια τινῶν καθ' ἡμῶν ἔρχονται καὶ μοι λέγουν· οὕτως μοι εἶπε νὰ σὰς εἰδοποιήσω. Μὲ ἠρώτησε καὶ διὰ τοὺς τόσους ἀνθρώπους ὅπου πρὸ ἡμερῶν ἦτον ἐδῶ, τί ἔγειναν, καὶ ποῦ ἐπῆγαν; ἐγὼ τὸν ἀπεκρίθην, ὅτι βλέποντες τὸν ἀμετάθετον σκοπὸν σας, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον διὰ νὰ τοῖς δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ εὗρουν ἔξω τοῦ στάτου, ἀπεράτισαν καὶ ἀναχωροῦν καθημερινῶς ὅθεν ἤλθον, διότι εἶναι ἄνθρωποι πτωχοὶ καὶ δὲν ἔχουν πῶς νὰ ζήσουν ἐδῶ. Οὕτως λοιπὸν τὰ πράγματα ἔχουν καὶ πρὸς διοίκησίν σας· μᾶς εἶπεν ὁ ἅγιος Σεραφὴμ νὰ σὰς γράψωμεν, ὅτι νὰ μὴ μισούσητε ἀπὸ αὐτοῦ πρὶν τῆς ἐνταμώσεώς σας μὲ αὐτὸν, ὅστις κατ' αὐτὰς κινεῖ καὶ ἔρχεται αὐτοῦ. Ἡμεῖς προσπαθοῦμεν ὅσον τάχιστα καὶ μυστικὰ δυνηθῶμεν διὰ νὰ στείλωμεν καὶ τοὺς

ἐδῶ ἐπιλοίπους ἀνθρώπους δι' ἐκεῖ κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον
νὰ ἐξακολουθήτωσι· σᾶς περικλείομεν καὶ ὅσα διάφορα γράμ-
ματά σας ἐκ διαφόρων μερῶν ἐλάβαμεν.

Μὲ ἐπηρεκάλεσεν ὁ ῥηθεὶς Ἰντζοφ νὰ μείνουν τὰ ὅσα με-
εῖπε κρυφώτατα. Λοιπὸν ἂς μὴ μάθῃ κἀνένας ἄλλος παρα-
καλοῦμεν τὰ αὐτὰ· ἀνάθεμα τὴν ὥραν ὅπου ὁ Πεταλᾶς ἐσηκώ-
θη καὶ ἔφυγε, καὶ ἄφησε τώρα καὶ τὸν Ναμέσνικον νὰ συλλο-
γῇται καὶ ἡμᾶς νὰ ἀνησυχῶμεν.

Σᾶς Ἀδελφικοασπάζομαι.

Μαρῖνος Στρατιῆς.

—0—

Ἀριθ. 135.

Ἀδελφὲ κύριε Ξάνθε, καὶ ἀδελ. κύριοι Ἐφοροί. Ἰσμ. καὶ Ῥενίου.

Τῇ 5. Μαΐου. 1821. Κισνόβι.

Τὰ πρὸ ὀλίγου ἐν Γαλατζίῳ γενόμενα, ὅσον ἀπέδειξαν τὴν
ἡρωϊκὴν καὶ ἀκαταμάχητον ἀνδρίαν τῶν ἀρίστων καὶ θαυμα-
στῶν ἀρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἐκεῖ πατριωτικοῦ στρατεύ-
ματος, καὶ ἀποκατέστησαν αὐτοὺς ὁμοίους μὲ τοὺς ἐνδόξους
προγόνους ἡμῶν, τόσον ἐλύπηταν καὶ κατεσπάραξαν τὰς ψυ-
χὰς καὶ ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν, διὰ τὴν ὑποχώρησιν
καὶ ἀποβολὴν τῆς ἐπωρελεστάτης καὶ ἀναγκαιοτάτης ἐκείνης
θέσεως. Ὅθεν καὶ θαυμάζοντες τὴν ἀρετὴν τῶν ἀγωνισαμέ-
νων, καὶ ἐπιλαφιδυόμενοι αὐτοῖς τοὺς δικαιοτάτους ἐπαίνους,
ἐπιθυμοῦμεν καὶ πόθον ἔχομεν ζέοντα πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῆς
δόξης, καὶ τῆς ἐν Γαλατζίῳ θέσεως, ὡς χρησιμωτάτης. Γι-
νώσκοντες δὲ ὅτι ἡ εὐγενεὶά σας ὡς γνήσιοι πατριῶται καὶ ζη-
λωταὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐκλείας τοῦ γένους, ἔχετε τὰ αὐ-
τὰ φρονήματα, καὶ συμπόνως ἤδη σκέπτεσθε περὶ τῶν ἀναγκαί-
ων μέσων εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ ποθουμένου, καὶ ἐξ᾽ ἀλκιψι-
νότητος ἐκ πρώτης ἀρετηρίας προσηρβεῖσθαι τῷ Γρηκιτικῷ ὀνόματι
ἀδοξίας, διὰ τὴν ἐξ ἀνάγκης γενομένην ἐκεῖθεν ὑποχώρησιν τῶν
ἡμετέρων. Μετὰ χαρῆς ἠθέλομεν ἔλθῃ αὐτόσε διὰ νὰ συνει-
σφέρωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ καθεαυτοῦς, καὶ κοινῶς ἐν ἀδελφότητι
συσχεψάμενοι, νὰ συνδιατρίβωμεν τὰ ἀπαιτούμενα μέσα καὶ

τοὺς συνταλαστικούς τρόπους, ὥστε καὶ οἱ ἐχθροὶ νὰ καταισχυ-
θῶσι καταισχύνην αἰώνίαν, καὶ νὰ ἀποδειχθῶσι κακῶς ἔχον-
τας, καὶ οἱ φίλοι νὰ ἐμψυχωθῶσιν ἐπὶ πλέον, καὶ τὰς θέσεις
τῶν τὰς προτέρας νὰ ἀναλαβῶσι, καὶ ὀχυρωθέντες ἀσφαλῶς,
καὶ προσθέντες εἰς τὴν φυσικὴν ἀνδρίαν τὴν ἐκ τέχνης καὶ
προμυθείας οἰκονομίαν, νὰ ᾗναι τοῦ λοιποῦ ἀκαταμάχητοι, καὶ
νὰ δείξωσι τοῖς ἐχθροῖς πόσον ὑπερτεροῦσιν οἱ ὑπὲρ πίστεως
καὶ πατρίδος μαχόμενοι. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν αὐτότε ἀφίξιν ἡ-
μῶν δὲν συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις, εὖρομεν κατ' εὐτυχίαν
τοὺς ἐπιφέροντας τὸ παρὸν ἡμῶν ἄρχοντα Πολυδόνηκον κύ-
ριον Ἰωάννην Κοντογόνην καὶ κύριον Γεώργιον Σοριανόν, (α)
ἀνθρώπους καὶ νοῆται τὰ δέοντα ἱκανοτάτους, καὶ πρᾶξι αὐ-
του βουλευθέντα προθυμοτάτους, ὡς καὶ φρονίμους, καὶ πείραν,
οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχοντας τῶν τοιούτων, καὶ ὁμογενεῖς, καὶ
ζηλωτὰς τῆς δόξης καὶ τιμῆς τοῦ γένους. Τούτους θέλοντας
νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἐν Τυρροδοσίῳ γενικὸν στρατόπεδον καὶ
νὰ συστρατεύωνται, παρεκινήσαμεν νὰ ἔλθωσι πρότερον αὐ-
τότε, καὶ εὖρωμεν προθύμους εἰς τὸ πρόβλημα. Δὲν ἀμφιβάλ-
λομεν λοιπόν, ὅτι καὶ ἡ εὐγενεία σας, ἐπαινοῦντες τὸν ὑπὲρ τῆς
πατρίδος ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν των θέλετε ὑποδεχθῆ αὐτοὺς
ὡς ἀδελφούς καὶ φίλους, καὶ πληροφορηθέντες τὴν φρόνησιν καὶ
ἐμπειρίαν, καὶ προθυμίαν αὐτῶν, θέλετε παραλάβει εἰς τὰς
ὑπὲρ κοινῇ συμφέροντα συνδιασκέψεις σας, καὶ κοινῇ γνώμῃ
περὶ τῶν ὠφελίμων τῷ γένει συμβουλευόμενοι, θέλετε βάλει
εἰς πρᾶξιν τὰς ἀξιεπαίνους σχέσεις, καὶ θέλετε κατορθώσαι
διὰ τάχους τὸ ποθοῦμενον, ἀποστέλλοντες, εἰ χρεῖα, καὶ τοὺς ἐ-
πιφέροντας εἰς τὸν ἀνιχνύοντα τόπον διὰ νὰ χρησιμεύσωσι καὶ
σωματικῶς εἰς τὰ πρέποντα. Ἐὶ προκείμενον εἶναι περὶ ἐ-
ξαλείψεως αἰτιμίας καὶ ἀνακτήσεως δόξης καὶ τόπου, καὶ ὀ-
χυρώσεως ἀσφαλοῦς καὶ ἀμετακινήτου τῶν ἡμετέρων, διὰ τοῦ-
το καὶ ἡμεῖς ὡς ἀδελφοὶ χρέος ἱερὸν ἐκπληροῦντες, καὶ πράτ-
τομεν καὶ λέγομεν ὅσα δυνάμεθα, καὶ οἱ ἐπιφέροντες ἔρχον-
ται διὰ νὰ συνεισενέγκωσι τὸ μέρος των εἰς τὸν καλὸν τοῦτου
ἀγῶνα. καὶ ἡ εὐγενεία σας πεποιθήμεν, ὅτι ἀποδεξάμενοι τὴν

(α) Οἱ ἐπ' αὐτῇ Κοντογόνης καὶ Σοριανὸς ἐκ τῆς νήσου Κέας ἀπέβησαν εἰς
τὴν μάχην Ἀρκαλοῦ Ἀνδρέου.

κτλν δύναμιν μὲ ὅσα πλοῖα εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν ἐκεῖ καὶ μ' ἄλλα κατόπιν, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, τότε θέλουν γένηι Κύριαι τοῦ Δουναβέως, καὶ Δουναβοκρατοῦντες, θέλουν ἐμποδίζει εἰς τὸ στόμιον τοῦ Σουλινᾶ τὴν διὰ πλοίων εἰσόδον ἐφοδίων πολεμικῶν καὶ τροφῶν εἰς τὰ παραδουναβεία φρούρια, εἰς τὰ ὅποια ἐπικρατεῖ ἤδη ἔλειψις τροφῶν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει γένηι αἰσθητικοτέρα ἡ ἔλειψις αὐτῇ, διότι δὲν ἔχουν τὴν Βλαχίαν καὶ τὴν Μολδαβίαν. Ὁ Δουναβικὸς στόλος τῶν ἐχθρῶν πιθανὸν νὰ προσβάλλῃ κατὰ τοῦ Γραικικοῦ στόλου· διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ προσέχῃ ὁ Ναύαρχος Γραικὸς μὴ τύχῃ τοποθετημένος εἰς μέρος, ὅπου δὲν θέλει ἡμπορεῖ νὰ κινῆται μὲ εὐστρόφιαν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν. Ὅθεν ἂν στοχασθῇ τὸν ἴδιον στόλον του ἀρκετὸν νὰ καταπολεμήσῃ τὸν ἐχθρικὸν στόλον, θέλει τὸν παρμονεύει διὰ νὰ τὸν καταναυμαχήσῃ εἰδ' οὐ, θέλει μένει εἰς τοποθεσίαν δεξιάν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν στόλον τῶν ἐχθρῶν ἀμυνόμενος· δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι οἱ Ναῦται Γραικοὶ καὶ ὡς ἀσυγκρίτως ἐπιτηδειότεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀσυγκρίτως εὐτολμότεροι, θέλουν ἀριστεύσει, καὶ θέλουν κατατροπῶσι τὸν ἐχθρικὸν στόλον, καὶ ἰδοὺ διὰ τί ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ἡ δύναμις τῶν εἰς Γαλάτζι Γραικῶν θέλει γένηι Κύρια τοῦ Δουναβέως.

Ἄν παρηκτιθῇ ἡ θέσις τοῦ Γαλατζίου, ἡ Ἰβραίλα ἔχουσα τὰ ὀπίσθιά της ἀσφαλῆ καὶ ἀνύποπτα, θέλει ἀναγκάζει τὸ Ἑλληνικὸν γενικὸν στρατόπεδον νὰ ῥῆσῃ σῶμα μεγάλον εἰς τὸ Ῥίμνικον διὰ νὰ ἀντιστέκεται εἰς τὰς ἐνδεχομένας προσβολὰς τῆς Ἰβραίλας, ἡ ὁποία συνυπακουομένη μὲ Σιλίστραν Γκίργιοβον, Ρουστζούκι, Νικόπολιν καὶ Βιδίνι, πυθανότατον νὰ κάμῃ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ γενικοῦ στρατοπέδου ἐξόδον συγχρόνως. διὰ νὰ τὸ κτυπήσουσι σφοδρῶς πανταχόθεν, γινομένης τῆς προσβολῆς ἀπὸ διάφορα μέρη. Προσθετέον ὅτι παραιτουμένου τοῦ Γαλατζίου, θέλει κοπεῖ πᾶσα κοινωνία μὲ Ἰσμαήλι, Ῥένι καὶ καθ' ἐξῆς, τὸ ὅποιον ἐπιβλαβέστατον. Ἡ θέσις τοῦ Γαλατζίου εἶναι ἀναγκαιοτάτη καὶ πολιτικῶς.

Ὅταν τὸ Γαλάτζι ἐξουσιάζεται ἀπὸ Γραικικὸν σῶμα, ἡ Ἰβραίλα ὅσον καὶ ἂν προσέχῃ διὰ λόγους πολιτικῶς (τοῦς

ὁποίους φυλάττει ἀκριβέστατα ἕως τώρα καθὼς τὸ βλέπομεν
 ὅσον καὶ ἂν προσέχη νὰ μὴ προσβάλλῃ εἰς τὴν Μολδοβαν,
 εἶναι ἀδύνατον τέλος πάντων νὰ χαλιναγωγῇ τὸ βάρβα-
 ρον καὶ φύσει αὐθάδες ἦθος τῶν ἀτάκτων σρατιωτῶν της,
 καὶ νὰ τοὺς κρατῇ σφαλισμένους εἰς τὸ Φρουρίον, καὶ λιμώτ-
 τώντας, φοβούμενος μὴ κατακερματισθῇ ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ θέ-
 λει τοὺς δίδει ἄδειαν νὰ ἐξέρχωνται εἰς σώματα μικρὰ ἀνά
 ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πενήντα ἰππεῖς διὰ συλλογὴν τροφῶν καὶ
 σφαγὴν ἐχθρῶν ἂν ἀπαντήσουν, αὐτοὶ δὲ ἐξερχόμενοι, θέλει
 τρέπονται βεβιάως εἰς λεηλασίας καὶ σφαγὴν τῶν ἡσυχῶν
 κατοίκων τῆς Μολδαβίας. Αἱ τοιαῦται σφαγαὶ καὶ λεηλασίαι
 θέλουν καταθροῦσι τὰ πρκακείμενα Καδιλίκια, καὶ ἐκεῖθεν θέ-
 λει διαδοθεῖ πανικὸς φόβος εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Μολδα-
 βίας, καὶ θέλει γένει ὅλη ἡ ἐπαρχία ἀνάτατος· ἂν ὅμως
 ἐξεναντίας πραιτιθῇ τὸ Γαλάτζι ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς ἀμέ-
 σως θέλει τοὺς διαδεχθεῖ σῶμα σρατιωτικὸν τῆς Ἰβραίλας.
 Ὁ Διοικητὴς τοῦ Φρουρίου αὐτοῦ εἶναι αὐστηρότατος πρὸς
 τοὺς σρατιώτας του ἐν ὅσῳ εὐδοκιμοῦν τὰ ὅπλα του, καὶ εἶναι
 ἐπιτηδιότατος εἰς τὸ νὰ συγκρατῇ τὸ σράτευμά του εἰς ἄκραν
 πειθαρχίαν καὶ εὐταξίαν, καθὼς ἐφάνη πρὸ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν
 Κρϊόβαν, ὅταν διωρίσθη ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ φυλάξῃ τὰ πέν-
 τε Καδιλίκια τῆς μικρᾶς Βλαχίας ἐναντίον τῶν ἀποστατῶν τοῦ
 Φρουρίου Ἀδᾶ. Κανένας σρατιώτης τοῦ Πασσᾶ τούτου εἰς ὅλον τὸ
 διάστημα τοῦ εἰς Κρχιόβαν διορισμοῦ του δέν ἐτόλμησε νὰ πρά-
 ξῃ τὴν μικροτέραν ἀταξίαν. Τοιαύτην αὐστηρότητα θέλει φυ-
 λάξῃ βέβαια καὶ εἰς τὸ Γαλάτζι, διότι θέλει εὐρίσκει ὑπα-
 κοὴν εἰς τοὺς σρατιώτας του, οἱ ὅποιοι ὅσον καταφρονοῦν τὸν
 Ἀρχηγόν των δυστυχοῦντα, τόσον τὸν φοβοῦνται, ὅταν τὸν βλέ-
 πουν κατορθοῦντά τι. Τοιαύτην αὐστηρότητα θέλει φυλάξῃ
 ἀναμφιβόλως εἰς τὸ Γαλάτζι. Τότε ἡ Μολδαβία ὅλη θέλει
 εἶναι εἰς ἡσυχίαν, καὶ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐπομένως εἰσβολῆς
 ξένης δυνάμεως σρατευμάτων θέλει ἐκλείψει, τὸ ὅποιον σύμ-
 φoron παντελῶς εἰς τὰς προόδους τῶν σκοπῶν τοῦ Γένους.
 Τότε ἡ Ἰβραίλα θέλει συνάξῃ ἀνέτως τροφὰς ἀπὸ τὴν Μολ-

δαβίαν καὶ τρέφουσιν ἑαυτήν, θέλει τρέφει καὶ τὴν σειρὰν τῶν λοιπῶν Φρουρίων. Οἱ Γραικοὶ θέλουν ἄσπει τὸν Δούναβιν, καὶ αὐτὸς ὁ Ποταμὸς θέλει δίδει ὅλας τὰς ὠφελείας του εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Ὅσον τὸ Γαλατζί, ὃν εἰς ἐξουσίαν τῶν Γραικῶν, θέλει δίδει ὑπόληψιν περὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, διότι ἡ φήμη πάντοτε πλαπασιάζει, καὶ μεγαλοποιεῖ τὰ πράγματα, τόσον ἂν ἐγκαταλειφθῇ, θέλει γένει ἀφορμὴ προλήψεων ἐναντίων, ὅτι δηλ: οἱ Γραικοὶ ἄρχισαν νὰ ἐξασθενοῦν, νὰ ὑποχωροῦν, καὶ ὅτι καθὼς ἄρῃσαν τὸ Γαλατζί, καὶ τὴν Μολδαβίαν, θέλουν ἀφήσει καὶ τὴν Βλαχίαν ἄλλος ἄλλου διασχορπισμένοι. Ἡ τοιαύτη φήμη θέλει διαδοθῇ παντοῦ, καὶ θέλει καταθρόσει τοὺς πανταχοῦ Γραικοὺς ἀποβλέποντας πρὸς τὴν σωτηρίαν, καὶ τὰς προόδους τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους· ἐξ ἐναντίας οἱ βίβραχοι θέλουν θρασυθεῖ, καὶ λάβουν τόλμην, ἐν ᾧ τώρα εἶναι τόσον ἐντρομοί, ὥστε κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀπὸ αὐτόπτας, ἡ φήμη τῆς εἰσβολῆς τοῦ Πρίγκιπος εἰς Μολδαβίαν τόσον κατεθρόσει τὴν Πόρταν ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ὁθωμανούς. Ὡς δὲν ἤθελον τρομάζει τόσον, ἂν ἤκουον ὅτι Ῥωσικὸν στρατεύμα ὑπερβάν τὰ Αἰμιωμόντεια ὅρη ἐπλησίασεν εἰς τὴν Ἀνδριανούπολιν. Ἀποστωπεῖται, ὅτι καὶ οἱ Βλάχοι καὶ οἱ Μολδαβοὶ ἀντιπαθοῦντες πρὸς τοὺς Γραικοὺς, θέλουν διασταλίσει τὴν παρὰ τὴν τῆς τοῦ Γαλατζίου, ὡς φυγὴν δι' ἀδυναμίαν καὶ ἀρχὴν πτώσεως τῶν Γραικικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦτο θέλει δώσει ἀφορμὴν αὐθαδείας εἰς τοὺς Βλάχους πάντοτε συναρπαζομένους, καὶ μὲ κούφότητα πιστεύοντας εἰς πᾶσαν φήμην, ὅταν αὐτὴ μάλιστα εἶναι κατ' εὐχαρίστησιν τοῦ πάθους των. Τὸ πεζικὸν σῶμα τοῦ Γαλατζίου, πρέπει νὰ ἔχη ἀρχηγὸν ἔμπειρον εἰς τὰ πολεμικὰ ὅσον ἐνδέχεται, φρόνιμον καὶ εἰδήμονα τῶν μερῶν ἐκείνων. Οἱ τοῦ Γαλατζίου στρατιῶται μὴν ἔχοντες ἕως τώρα κεφαλὴν, ἵσως ἔχασαν πολλὰς εὐκαιρίας, κατὰ τὰς ὁποίας ἠμποροῦσαν νὰ βλάψουν τὸν ἐχθρόν· ἂν λάβουν ἀρχηγὸν ἄξι-

ον τῆς ἀνδρείας των, τί δὲν θέλουν κατορθώσαι αὐτοὶ οἱ γενναῖοι Ἕλληνες; Ἀναγκαῖον ἄρα νὰ χειροτονηθῇ κατὰ ψήφον ἀρχηγὸς διὰ νὰ τοὺς τιμῇσθαι ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὰς νίκας, καὶ νὰ τιμηθῇ ἀπ' αὐτοὺς ἀμοιβαίως, καὶ ἐπειδὴ ὁ σκόπος τῶν Γραικῶν εἶναι διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία θέλει ἀποκτηθεῖ μετὰ τὴν κατάθραυσιν τῶν τυράννων, οἱ στρατιῶται τοῦ Γαλατζίου χρεωστοῦν νὰ κτυποῦν τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς δὲ κτοίκους τῆς Μολδαβίας ἀπὸ τοὺς ὁποίους φιλοξενίζονται, νὰ τοὺς ἀγαποῦν, καὶ νὰ τοὺς περιθάλπουν. Θέλουν ζητεῖ ἀπὸ τὴν Μολδοβανικὴν Διοίκησιν τροφάς, ἐνδυμασίας στρατιωτικὰς καὶ τὰς ἄλλας πρώτας των ἀνάγκας. (Διότι ὁ Γραικὸς στρατιώτης μῆτε ἐτρέφεται μῆτε θέλει ἀγαπήσει ποτὲ τὴν τρυφήν.) Ἄν εἴχον οἱ ἐλευθέριοι Γραικοὶ χρήματα, τὰ ἔχυναν ἀναμριβόλως εἰς τὴν Μολδαβίαν διὰ νὰ ἀγοράζουσιν τὰ χρειώδη αὐτῶν, ἐπειδὴ ὅμως ὑστεροῦνται χρήματα, θέλουν δίδει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Μολδαβίας ἀποδεικτικὰ των, ἐνυπόγραφα ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των διὰ νὰ πληρωθοῦν ὑστερον σὺν Θεῷ ἀπὸ τὸ Γένος.

Ἡ Μολδοβλαχία τόσα ἤδη ἔτη ἐπωλοῦσε τὰ προϊόντα τῆς εἰς τοὺς Τούρκους Ἐμπόρους τῶν Καπανίων λεγομένων, καὶ ἐλάμβανε τὴν τιμὴν ὑστερον ἀπὸ δύο καὶ τρία ἔτη· πολλάκις ἐζημιῶντο καὶ ὅλην τὴν τιμὴν. Διὰ τί νὰ μὴ δώσῃ εἰς τοὺς ὁμορρήσκους Γραικοὺς μετὰ λόγον δανείου, ὅσα ἔδιδε βιαζομένη, καὶ δυνάστευομένη πρότερον εἰς τοὺς βαρβάρους δεσπότης τῆς μετὰ ζῆμιαν τῆς αἰσθητοτάτης; ἢ μήπως ἐνδέχεται ἡ ὑποψία ὅτι θέλει χάσει ἡ Μολδαβία ὅσα θέλει δανείσει εἰς τοὺς Γραικοὺς ἢ εἰς τροφάς ἢ εἰς χρήματα; ὅχι μὰ τὴν φιλάτην ἐλευθερίαν. Ἡ Γραικία θέλει πληρώσει τὸ χρέος τῆς μ' εὐγνωμοσύνην· θέλει τὸ πληρώσει βέβαια, διότι βέβαια θέλει νικήσει καὶ θέλει κατατροπώσει τὸν βάρβαρον τύραννόν της.

Διὰ τὰς ἀνωτέρω θεωρίας ἡ κυρίστης τοῦ Γαλατζίου, ἐπειδὴ εἶναι σπουδαιότατη, καὶ ἐπειδὴ ἡ θέσις τῆς πόλεως αὐτῆς, εἶναι εὐφραστάτη τόσοι διὰ τὸ πεζικόν, ὅσον καὶ διὰ τὸ ναυτικόν τῶν Γραικῶν ἐν ὧν τὸ γενικόν αὐτῶν στρατόπεδον ἡ χρεία καὶ ἡ ἀνάγκη εἶναι κατὰ τὴν βίαν τοῦ Βασιλείου τοῦ Σουλτάνου μεγάλως τὸ νὰ

ἔχει ἐκπῆ δύναμις στρατεύματος Γραικικοῦ, θέλει συμβάλλει τάσιν, ὥστε οἱ στρατιῶται τοῦ Γαλατζίου θέλουν λογισθεῖ πρωταγωνισαί τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅσοι θέλουν βλέπει στρατιώτην ἀριστεύει εἰς τὸ Γαλάτζι, θέλουν λέγει δακτυλοδουκτοῦντές τον μὲ θαυμασμόν, ἰδοὺ αὐτὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ ἐκείνους ὅσοι ἐπολέμησαν καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν τοῦ Γαλατζίου.

Σ. Ὅταν, ὡς ὑπεσχέθην, εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν γράψω τὰ συμβάντα τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἀειμνήστου Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν, θέλει εἶπω διὰ πῶας αἰτίας τὸ Γαλάτζι κατεχόμενον ἀπὸ Ἑλληνικὸν στρατὸν μετὰ αἱματοδεσπάτην καὶ πεισματώδη μάχην κατὰ τὴν 4. Μαΐου τοῦ 1821 ἐναντίον 8 χιλ. Τούρκων ἐγκατελείφθη.

— 0 —

Ἀριθ. 136.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. Ἰσμαήλ.

Τῇ 6. Μαΐου 1821. Ῥένι.

Πρὸ δύο ὥρας σᾶς ἔγραφον μαζοὺς μὲ τὸν Μαρίνον, μετὰ τοῦτο ἔφθασεν ὁ Κομιζόπουλος ἀπὸ Κισνόβι φέρων μερικὰ μολίβια καὶ τὸ ἔσω πρὸς τὴν εὐγενείαν σας, ὅστις μοι εἶπεν ἡξέροντας τὴν ὕλην καὶ τὸ ἀνοιξα. Παρατηρήσατε λοιπὸν τί ἐκείθεν γράφωσι, καὶ ἐπάναγκες νὰ γένῃ εἰς αὐτὸ τὸ στράτευμα διοργανίσις σταθερά. Ἀναγκαῖον πρέπει νὰ δρίσατε ἐδῶ, καὶ ἐδώθεν μισεύετε ἀπὸ τὸν Καπετᾶν Γιάννην λαμβάνω εἰδήσεις ὅτι οἱ ἔχθροί βασιτοῦν τὰ χωρία, μαζοὺς μὲ ἤλθεν ἀπὸ Λέθαν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπῆγαν ἕως εἰς Πευρλάτι σφάζοντες πολλοὺς, καθὼς καὶ εἰς Φωξάρι 70· κινούνται διὰ τὸ Ἰάσιον, βεβαιοῦνται τὰ κινήματα τῶν Τούρκων διὰ τὴν Βλαχίαν ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου μας· ἡ περίστασις εἶναι κρίσιμος καὶ ἐγὼ στοχάζομαι ὅτι οἱ ἐδικοί μας νὰ ἐνδυναμωθοῦν καὶ νὰ κινήσουν κυπρόντες κατακέφαλα· οἱ κύριοι Ἐπίτροποι εἶναι καιρὸς νὰ κάμουν τὰς σχέσεις των συντηρητικῶς· εἰς τὰ καράβια ἡ γάρσασμεν κάμπρια ἀλεύρια διὰ τὰ ἐνδεχόμενα.

Ἄρκετοὶ στρατιῶται ἔφθασαν ἀπὸ Κισινόβι ἕως 100. στέκονται εἰς τὰ χωρία, τοῖς ἔδωκα σήμερον διὰ ἔξοδα, ἄρκετά· γράψατε νὰ σταλθῶσι μετρητά.

Σᾶς προσκυνῶ κ.τ.λ.

Α. Εἰδύλος.

—0—

Στοι. Ε.

Ἀριθ. 137.

Φίλτατέ μοι κύριε Ἐμμ. Ξάνθε. Εἰς Ῥένι.

Κισινόβι. Τῇ 8. Μαΐου. 1821.

Σήμερον γράφομεν τὸν Κύριον Εἰδύλον τὴν ἀπόκρισίν μας διὰ ἐκεῖνο τὸ χθεσινὸν σταφύτον ἐλάβαμεν, καὶ παρ' αὐτοῦ πληροφορεῖσθε τὰ πάντα.

Ὁ Στράτος Γκιούγιας πρὸ ἡμερῶν ἦτον μισευμένος ἀπὸ ἐδῶ καὶ τὸ γράμμα σας ὁποῦ μᾶς ἐλέγετε διὰ νὰ τὸν ζητήσωμεν νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ γρ. 392. δὲν τὸν ἔφθασεν ἐδῶ, διὸ κάμνετε τρόπον ἀσφαλισθεῖτε ἀπὸ τὸν εἰς Ἰσματλ Στασινόπουλον. Αἱ παραγγελίαι σας ὑπάρχουν σχεδὸν ὅλαι τελειωμέναι.

Εἰπέτε μας διὰ τὰς καμβιάλας σας 3. τῶν Φ. αὐγούστης 12,000. σχεδὸν, μᾶς ἔστειλαν ἀπὸ Ὀδέσσαν, νὰ τὰς κρατῶμεν ἕως νὰ ἔλθετε ἐδῶ σεῖς ὁ ἴδιος, ἢ νὰ κυττάξωμεν εἰς εὐρωμεν νὰ τὰς πωλήσωμεν;

Γράφετέ μας καὶ χαροποιῆτε μας μὲ νεωτέρας καὶ καλὰς εἰδήσεις.

Σᾶς ἀσπάζομαι καὶ εἰμί.

Ὅ ὡς ἀδελφός σας.

Μαρῖνος Στρατής.

—0—

Ἀριθ. 138.

Περιπόθητε καὶ σεβαστέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 10 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Χθὲς μὲ τὴν πόσταν καιρὸν δὲν ἔλαβον νὰ σᾶς γράψω, φθάσας εἰς τὸ ὁσπίτιον νύχτα ἀπὸ τὴν Καραντίναν. Ἀποκρίνομαι δὲ εἰς τὴν ἐφετὴν μοι τιμίαν σας τῶν 7. ἰδίου μηνός, ἣν ἀνέ-

γνωστα μέ μεγάλην δυταρέσκεσαν διὰ τὰ ὅσα οἱ ἀδελφοὶ κακῶς καὶ ἀχαρίστως, ἀναρμόστως καὶ φθονερῶς μεταχειρίζονται ἀκρίτως κακολογῶντες ἀθώους. Ἀδελφεὶ καὶ ἀκριβέ μου κύριε Ἐάνθε, μὴ παροξύνεσθε καὶ μὴ μνησικαχῆτε· αἱ περιστάσεις τοῦ Γένους καὶ τῆς φίλης Πατρίδος, οἱ ἕως τῶρα κόποι σας καὶ προσπάθειες, νὰ σᾶς κάμουν παραβλέποντας νὰ μὴ δυσχεστετηθῆτε εἰς τὰ πράγματα, καὶ νὰ παύσετε ἀπὸ τὴν ἱερὰν φροντίδα τῶν ὑποθέσεων τοῦ Γένους οὔτε στιγμὴν, ὅλα φωνάζουν τοῦ κάθε ἑνὸς μόνου του· τὰ πράγματα· δὲν σᾶς δίδω γνώμην (ἐλευθέρως σᾶς ὁμιλῶ) νὰ μεταβῇτε. Ὁ κύριος Σεραφὴμ σᾶς ἀσπάζεται, περὶ ὅλων τούτων ὠμιλήσαμεν πολλὰ, καὶ πρῶτον μόνος του μοὶ ἐπρόβαλεν, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ φέρσιμον τῶν Ἰσμηλιτῶν, καὶ ὅτι ἐδυταρεστήθη εἰς ὅσα ἐκεῖ εἶδε καὶ ἤκουσεν ὁποῦ δὲν εἴλπισεν, εἶναι εἰς ἄκρον ἀγανακτισμένος, καὶ ἐλυπεῖτο ὁποῦ δὲν σᾶς ἐντάμωσεν· ὅσα καὶ χθὲς τὸ ἐσπέρας ὠμιλήσαμεν τὰ ἀκούετε ἴσως ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ κυρ· Βλάστη, ὁκοῦ κατὰ περίστασιν εὑρεθῇ ἐμπρός. Ὑπομονή, ἀριστερεῖς μοι, καὶ ὁ σκοπὸς μας ἂς ᾔῃται ἀμετάβλητος.

Τὴν γνώμην σας διὰ τὴν ἐκστράτευσιν τῶν ἐν Προὔτω στρατιωτῶν εἶδον, καὶ αὐτὸ βάζεται εἰς πρᾶξιν, ἂν δὲν φανῇ ἕως αὖριον τίποτε ἄλλο περιστατικὸν μεταβάλλον τὰ πράγματα τῆς Μολδαβίας· διότι διὰ τὸ στρατόπεδον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ἔρχονται καλὰ εἰδήσεις. Διὰ τοῦτο τὰ πράγματα αἱ ὑποθέσεις τοῦ Γένους, ὁποῦ ἐπιζητοῦν τὴν ἐδῶθεν κοινωνίαν μας μέ τὸ στρατόπεδον, συνοδὰ θέλουν νὰ μὴ μᾶς λείψῃ ἡ κοινωνία διὰ τὸ συμφέρον, καὶ διὰ νὰ μὲν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀναποκτηθῇ ἡ Μολδαβία, τὸ ὅποῖον, ὅταν ξεκινήσωσι δύο τρεῖς χιλιάδες στράτευμα ἀπὸ τοῦ Ἀρχιστατήγου κατ' αὐτῆς εἶναι πολλὰ εὐκολον. Τοῦτο μοὶ γράφουν ἀπὸ Κισνόβη, τοῦτο ὁμιλοῦντες μέ τὴν πανοσιολογισότητά του εὐρίσκομεν ὀρθόν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ γένῃ ἀνάγκη πᾶσα νὰ εὑρεθῇ ὁ Κύριος Ἐάνθος εἰς τὸ στρατόπεδον, διὰ νὰ παραστήσῃ προσωπικῶς καὶ ἐμφαντικῶς τὰ πράγματα, ὡς οἶδε πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ καθὼς εἶπτε ἐπιθυμητὸς ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρό-

τητά του, καὶ ἀναγκαῖος διὰ πολλὰ καὶ ἄλλα αἷτια. Εἰς τοῦτο μένει στεραϊὸς ὁ Κύριος Σεραφὴμ, καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο σᾶς παρκαλεῖ, καὶ σᾶς ἐπιμένει εἰς Κισινόβιον χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ νὰ ἐνταμωθῇτε φθάνοντες ἐκεῖ, καὶ νὰ ξεκινήσετε μέσον τοῦ Βρχτοβοῦ, τὸ δὲ μακρινὸν σας ταξίδιον ἅς μένει καὶ μετὰ ταῦτα, διότι καιρὸν ἔχετε. Ἐπειτα διὰ πολλοὺς λόγους ἀπαιτεῖται νὰ εὐρεθῇτε εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ συγκατανεύσατε νὰ τὸ ἀποφασίσετε ἢ πανοσιολογιότης τοῦ αὐρίου ἢ μεθ' αὐρίον μιτεῖται ἐντεῦθεν. Οἱ Τοῦρκοι ἐξεστράτευσαν 4. χιλ: ἀπὸ τρία μέρη ἅμα τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς μάχης ἀπὸ Γαλάτζιον διὰ Ἰάσιον. Ὁ Πεντεδέκας εἰς τὰς 6. ἀνεχώρησε καὶ τὸ ἑσπέρας ἦτον εἰς τὴν Στίγκα εἰς τὸ ὀσπίτιον τοῦ Ῥασδοβάνου, δὲν ἦτον γνωστὸν ποῖον δρόμον θὰ πιάσῃ ἢ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Καραντίνα Σκουλενίου, ὅπου βεβαιότατα δὲν θὰ τὸν δεχθοῦν. Ὁδηγημένος ἦτον ἀπὸ τοὺς ἐν Κισνόβι νὰ πασχίσῃ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς ἐν Προύτω ἐδικοὺς μας, ἕως βράδι βέβαια θὰ ἔχωμεν πληροφόριαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ εἰς τὰς 6. ἔφθασαν εἰς τὴν Δουκουλίαν. Ἀπὸ Κισνόβι ὁ κύρ Μαρῖνος μοι λέγει, ὅπου εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβα τὰ γράμματα του, ὅτι ἀπὸ τὰς 22. τοῦ παρελθόντος, ἔφερεν ἕνας γράμματα πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην Δόμναν καὶ Δομνίτζαν Ῥαλλοῦ καὶ πρὸς τὸν Ἀρχ: Ποστέλνικον Ῥίζον, αὐτὸς εἶπεν ὅτι τὸ στρατόπεδον ἦτον φοβερὰ ἐνδυναμωμένον. Ὡρα τῇ ὥρα προσμένομεν ἄνθρωπον ὁποῦ πρὸ δύο ἡμέρας ἐστείλαμεν μακρύτερον διὰ νὰ μάθωμεν περὶ τῶν κινημάτων τῶν ἐχθρῶν ἐστειλαν ἀπὸ Κισνόβι Μολίβια καὶ φουσέκια, μετρίτᾳ ὅχι μοι λέγουν ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἀργήσουν νὰ λάβουν ἀπόκρισιν. Ἀπὸ τὸν Ναμέτνικον (Πληρεξούσιον). ἀπὸ Ὁδέσσαν ὅτι ἀκούσετε μνηστὲς μοι, καὶ τὸν μισευμόν σας ἀπὸ αὐτοῦ πότε.

Σᾶς προσκυνῶ κ.τ.λ.

Α. Ξόδουλος.

Ἀριθ. 139.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 11. Μαΐου 1821. Πέι.

Ἀφ' ὅσα χθές σᾶς ἐλάλησα πλέον τί δὲν ἔχω. Ὁ κύριος Σερραρῆ μετὰ ὀλίγας ὥρας μισεύει, ἐπιθυμῶ νὰ ἀνταμώσετε εἰς Κισνόβι, καὶ κάμετέ μοι τὴν χάριν νὰ τὸν ἀκούσετε. Ἐπάναγκες εἶναι, ἄριστέ μοι Ξάνθε, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁμογενεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς διάφορα μέρη τῆς Ῥωσσίας δευτέραν φορὰν νὰ ἐρεθισθῶσι εἰς τὴν συνδρομὴν διὰ νὰ προφθασιθῶσι μετρητὰ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀρχιστρατήγου, διότι ὁ καιρὸς θὰ φέρῃ ἐκεῖ τὴν ἀνάγκην των, καὶ πρὶν ὁ Σεβαστὸς Καλὸς μᾶς κράζει ἔπεται τὸ γένος νὰ στοχασθῇ, διὰ τοῦτο μὲ τὸν καιρὸν νὰ γένῃ πρόνοια. Καὶ φθάνοντας εἰς Κισνόβι νὰ κάμετε κοινῶς σκέψιν, καὶ παρεκτὸς τῶν προτρεπτικῶν γρχυμάτων εἰς τὰς πανταχοῦ ἐφορίας, νὰ στείλετε ἐν ὑπολείψει ἀνθρώπους καὶ μὲ πειθῶ νὰ λαλήσωσι προσωπικῶς καὶ ἐμφαντικῶς εἰς τοὺς ὁμογενεῖς τὴν ἀνάγκην καὶ ἀναπόφευκτον τοῦ Γένους χρέος. Καὶ κατὰ τοῦτο ἀνακρίνατε τὴν γνώμην μου, χωρὶς νὰ πετάξετε τὸ χθές πρόβλημά μου, διὰ νὰ πηρευρεθῇτε ὁ ἴδιος εἰς τὸ στρατόπεδον διὰ πολλὰς αἰτίας καὶ διὰ ὅσα σκεφθῇτε εἰς Κισνόβι μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἀκούσω· ἔχετε πᾶν δίκαιον, πλὴν καιρὸς ἀμνηστίας. Ἡ γενναϊότης σας μὲ τὴν ὑπομονὴν ἃς ἐπιπλήξῃ καθεὶ ἐνὸς ἀπειροκάλου τὴν συνείδησιν· ἐμὲ συγχωρήσατε διότι ἐπροχώρησα τόσον νὰ σᾶς λαλῶ, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι μήτε τὸ σιωπῶ ὅτι σᾶς σέβομαι σᾶς ἐπιθυμῶ υγείαν καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὸ ὅ,τι ἀναγκαῖος. Οἱ ἐν Πρωτῶν ἰδιόκοί μας ἀποφασιστικῶς θέλουν, οἱ μὲν διὰ ξηρᾶς νὰ ξεκινήσωσι, καὶ αὐρίον εἶναι ἐτοιμοί, οἱ δὲ διὰ τοῦ νεροῦ, καὶ οὗτοι ὀγλήγορα ἄλλῶς δὲν συμβιβάζονται.

Σᾶς ἀπαύζομαι. κ τ λ.

Α. Ξόδουλος.

Ἀριθ. 140.

Φίλιππε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόδι.

Τῇ 14. Μαΐου 1821. Ταμπάκι.

Παραβλέπων ὅλα τὰ ἄλλα ἦλθεν ἐδῶ νὰ ξεκάμω μὲ τὸν Κ. Μαγγιόρον. Μὰ ὅποια δυστυχία ! ἀδελφὲ ἕως σήμερον δὲν ἐφάνη καὶ ἐγὼ τηκομαι. Ἄν λοιπὸν διὰ μεγαλητέραν μου δυστυχίαν βιασθῇς νὰ κινήσης, τότε γράψε μου ἅν ποῖον δρόμον νὰ πιάσω, καὶ ἂν κρίνης δι' ἀντικρυ, (ἂν αἱ περιστάσεις οὕτως μὲ ὁδηγήσουν) πρόβλεψαί με μὲ ἐγγραφὸν σου πρὸς τὸν Πρίγκιπα καὶ ὅπως δύνασαι καὶ θέλεις ἐξηγήσου. Εἶδὲ καὶ θέλεις νὰ σ' ἀκολουθήσω πάλιν ἐξηγήσου μὲ τὸ πρὸς ὁδηγίαν μου. Περιμένω ἀποκρισίν σου.

Καὶ μένω.

Π. Ῥουμπίνης.

—0—

Ἀριθ. 141.

Περιπόθητέ μοι καὶ ἀξιοσέβαστε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισνόδι.

Τῇ 15. Μαΐου 1821. Ῥένι.

Ὅλα ὅσα ἐδῶ ἔτρεξαν τὰ ἀκούσατε ἀπὸ τὰ γράμματά μου πρὸς τὸν κύρ Μαρίνον, καὶ τῶρα πληροφορηθῆτε ὅσα τὸν γράφω διὰ τὰ τρέχοντα, τὰ ὅποια καὶ ὁ Κύριος Μακρὴς θέλει σᾶς διηγηθεῖ. Σχεδὸν ἦτον καμωμένον νὰ μᾶς γελάσωσι, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν τὸ ἐξεσκέπασα· ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἔκαμν ἄκοντες. Ὁ ἰσχυρὸς μου ὁμῶς τρόπος καὶ ἡ βεβαία ἀνθίστασις διὰ τὴν τιμὴν δὲν ἄρῃσε νὰ σκεπασθῇ ἐπὶ πολὺ τὸ λάθος. Ὅτι ἡ προσταγὴ ἦτον, ἂν μείνουν εὐκαιρα τὰ χαράδια, ἃς φωνάζουν τοὺς Τούρκους νὰ τὰ πάρουν. Αὐτὸς δὲ ποῦντος δὲν μᾶς ἀνεγνώσθη, κόπια δὲν μᾶς ἐδίδετο, καὶ ἔνεκα τούτου ἔγεινε ματαίως τόσον ἔξοδον καὶ σύγχησις. Ὁ κύριος Καλαματιανὸς εἶναι εἰσέτι ἐδῶ ἀπ' αὐτοῦ ἦλθεν ὁ Κύριος Κοντογώνης μὲ κύριον Σοφριανόν, οἱ ἀδελφοὶ τρέχουν διὰ τὴν δόξαν. Μηνύσατέ μου τὴν ἀπόφασίν σας περὶ μισευμοῦ καὶ κάμετε νὰ μοῦ ἐμβῶσι μετρητὰ διὰ νὰ ἀπαντήσω τὰ ἀναγκαῖα τοῦ στρατεύματος, διότι ἡ φωνή μου δὲν εἰσακούεται, καὶ νὰ μὴν εὐρεθῶ ἀναγκασμένος νὰ ἐπισθοδρομήσω. Χθὲς

τὴν νύκτα ἐπροχώρησαν δύο ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἕως εἰς τὸ Γαλάτζι· εἰς ταῖς μπαταρίαις εἶναι ἕως 500. Τοῦρκοι, οἱ λοιποὶ ἐτραβήχθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βαντινίου, ἄλλοι καὶ εἰ περισσώτεροι ἀπέρασαν ἀντικρυ φωναχθέντες ἀπὸ τὸν Πασᾶν τῆς Σουλιστρίας, καὶ ὅλοι τρέχουν κατὰ τὸ Βεδίνι. Τὰ Ῥωσικὰ καρὰδια δύο ἐκρατήθησαν εἰς τὴν Δουλιζαν, ἐλπίζομεν νὰ γένῃ ἐν ἀποτέλεσμα κακὸν διὰ τοὺς βερβάρους. Σᾶς πανακαλῶ γράρετέ μου, καὶ εἰς τί περίστατιν μένει τὸ Ἰάσιον, καὶ ἂν ὁ Πεντεδέκας ἐπέστρεψεν, ἥ ποῦ εἶναι στρατοπεδευμένος πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐδώθεν κινηθησομένων στρατιωτῶν.

Εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὥρα 11. τῆς νυκτὸς μετὰ μεσημερίαν μισοῦει ὁ κύριος Μακκῆς μὲ μιστὲ Γιάννην, ὅτε τὸ σταφέτο ἦλθεν διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ναρμένικου, καὶ θέλομεν κάμει τὰ καθήκοντα ὡς δεῖ, καὶ μένετε ἤτυχοι.

Σᾶς προκυνῶ κτλ.

Α. Εὐδουλός.

— 0 —

Αριθ. 142.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Κισνόβι.

Τῇ 17. Μαΐου. 1821. Ἰσμαήλ.

Εἰς τὰς 15. τοῦ παρόντος ἐρθασα ἐδῶ, δὲν ἔλειψα ἀπὸ τὸ νὰ ἐρευνήσω διὰ τὴν εὐγενείαν σας. Σήμερον βλέπω, ὅτι μὲ ἐκραξεν ὁ κύριος Μιχαήλ Φωκιανός, καὶ μετ' ἐδοσαν ἕνα τίμιον γράμμα σας καὶ εἶδα τὰ ὅσα μὲ λέγετε. Ἐμποδίζομαι διὰ ὀλίγας ἡμέρας διὰ τὰ ἡντιερέτα μου, ὅπου εὐθὺς ἔλαβον ἄλλην μορρὴν. Ἐστοχάσθησαν οἱ φίλοι, ὅτι θέλω χαθῶ. Διὰ ὀλίγας ἡμέρας τελειώνοντας θέλει ἀκολουθήσω τὸν σκοπόν μου. Τὰ γράμματα τοῦ Πρίγκιπος τὰ ἔδωσα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πεντεδέκα καὶ ὑπεσχέθησαν ἄνθρωποι τίμιοι διὰ νὰ τὰ πηγαίνουν, καὶ πρὸς ἡτυγίαν σας. Τὰ γενόμενα εἰς τὸ Σκουλένι, στοχάζομαι, ὅτι σᾶς εἶναι γνωστὰ διὰ τὸν Πεντεδέκα, ὅπου ἐζητοῦσε νὰ εὗρῃ εἰς τὴν Καραντιάναν καὶ μάλιστα τὸν ἐμ-

ποδίσαμεν, διάτι τὸν εἶχαν οἱ ἄρχοντες ὄργανον διὰ τὰ ἡν-
τερέρσα τους.

Μὴν ἔχοντα ἕτερον μὲ ὅλον τὸ σέβας σᾶς προσκυνῶ.

Κωνσταντῖνος Γκιάστας.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Εἰς Κισινόβι.

Τῇ 20. Μαΐου 1821. Ἰσμοήλ.

Ἡ παροῦσά μου εἶναι νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, ὅτι διὰ τὴν ὁμι-
λίαν ὅπου ἐκάμαμεν, ἐγὼ εἶμαι κατὰ πάντα πρόθυμος καὶ ἑ-
τοιμος καὶ ποτὲ ἀπὸ τὸν λόγον σου δὲν θέλω εὐγῶ ἕως εἰς
τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ στοχάζεσαι καὶ
ἐμένα ἕνα ἀπὸ τοὺς καλοθελητάς σας. Διὰ αὐτὸ τὸ ταξείδιον
χρειάζονται ἡντιζήρικα φλορία πεντακόσια 500. σᾶς εἶναι πολ-
λὰ καλὰ γνωστὸν, ὅτι ἡ κατάστασίς μου εἶναι λεπτή· ἀπὸ αὐ-
τὸ τὸ ταξείδιον δὲν τὸ καταδέχομαι νὰ θάλω εἰς τὸ πουγγί
μου ἕνα παρὰν, ὅμως θέλει φανῶ εἰς ἀνθρώπους καὶ μὴ θέ-
λοντας θέλω χάμει ἔξωδ'· καὶ ἂν τὸ στοχάζησθε καὶ τὸ ἀ-
ποφασίζετε, νὰ ἀγροικηθῆτε μὲ τοὺς ἐδῶ. Τὸ αἷτιον εἶναι εἰς
ἐμὲ ὅπου ἔχω τοὺς υἱοὺς μου ἐδῶ καὶ νὰ τοὺς προσέχουν·
καὶ ὅπως ἀποφασίζετε ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμος, καὶ νὰ ἀξιώθῃ εὐ-
γενικόν της.

Μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας κτλ.

Κωνσταντῖνος Γκιάστας.

Ἀριθ. 143.

Φιλογενέστατε καὶ σεβαστέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Κισινόβι.

Τῇ 23. Μαΐου. 1821. Ῥέμ.

Τὴν ἀπὸ 18. καὶ 21. γραφὴν σας ἔλαβον σήμερον μεσά-
νυχτα εἰς τὰς 12. ὥρας μὲ τὸ σταρέτον. ἐχάρην βεβαιούμε-
νος τὴν ὑγείαν σας. Διέτεινα, ἄριστέ μοι, τὰς φωνάς μου παν-
τοῦ διὰ χρήματα, καὶ τὰς ἀνάγκας ὁ κύριος Καρνεάδης (Κα-
λαματιανός) ἐβλεπεν ἡμέρας ὅπου ἐδῶ ἐκάθητεν. Ὑπὲρ τὰς
7 χιλιάδας γρότια εἶμαι σήμερον ἐλλιπὴς καὶ καθημερινῶς
αὐξάνουν, τὰ οἰκονομῶ μὲ δυσκολίαν καὶ ἐλπίζω ὥρα τῇ ὥ-
ρα ἀπὸ κἀνέναν μέρος νὰ μ' ἐμβουν. Ὁ ῥηθεὶς εἰς τὸν μισευ-

μόν του μ' ἄφητε γρόσια χίλια· περὶ τῶν ἄσπερῶν Γαίγα-
νίου ὠμιλοῦσαν ἐδῶ μέ κύριον Μακρῆν, ἡ σοφολογίης του ἄς
σᾶς εἴπῃ τί γνώμην ἔδωκα καὶ ἐγὼ περὶ τούτου, καὶ τί τῷ
ἰδίῳ κατὰ μόνας ὠμίλησα. Περὶ δὲ ἐκείνων ὅπου ληστρικῶς
ἤρπασαν τὰ λάφυρα, δίκαιον ἔχετε τοιοῦτοτρόπως νὰ ὠμιλήτε
καὶ κατὰ δίκαιον αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ μένουν ἀδιόρθωτοι, μά-
λιστα ὅταν τὰ καμώματά τους εὐγαίνουσιν εἰς φῶς. Ἀσχάλλον-
τες δικαίως ὅμως ἐναντίον τούτων, νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἄλλους
ἀθώους ἐνεκεν τούτου ὅπου εἶναι εἰς τον στρατὸν ἀνοικονομή-
τους καὶ ἀνεπισκέπτους, διότι εἶναι ἁμαρτία. Βεβαιωθῆτε, ὅ-
τι ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς ἐμβῆκεν εἰς Πειθαρχίαν καὶ καλὴν τά-
ξιν οἰκονομεῖται μέ τον πηγεμὸν τοῦ κυρίου Κοντογώνη ἐξαί-
ρετα, καὶ φαίνεται, ὅτι εἶναι στράτευμα, ἔκαμεν εὐθὺς ἐξαίρετα
ὀχυρώματα, καὶ οἱ στρατιῶται καταγίνονται εἰς τὸ ἔργον των.
Τὸ δὲ τῆς θαλάσσης μέ τὸ νὰ ἀδιαφοροῦν οἱ Διοικηταὶ εἶναι
εἰς τὰ ἴδια. Σήμερον μέ τὰς εἰδήσεις ὅπου τοῖς ἔδωκα εἰς τὸν
Προὔτον εἶναι ὅλοι ἐνθουσιόντες καὶ ζητοῦν νὰ κινήσουν εἰς
ἐκδίκησιν, περιμένουν ὅμως βοήθειαν ἀπὸ τὸ ἐν Ἰσμαήλ καὶ
νὰ ξεκινήσωσι, καὶ τώρα ὅπου σᾶς γράφω ἀναβαίνουν διὰ τὸν
Προὔτον δύο θάρκες μέ ἀνθρώπους καὶ εἶναι βίβαια ἐκεῖθεν.

Τῶν ἀθυροστομῶν τὴν κακίαν ἐναντίον τῆς ἀθωότητος βλέ-
πω· μὴ σᾶς συγχίζουν, φίλε ἀκριβέ, ἐὰ τοιαῦτα ποτέ, μόνοι
των αἰσχυρνήσονται, καὶ ὡς γενναῖος ἀμνηστικοχεῖτε. Ὁ ἀ-
γώνας, ὃν ἐτρέξατε καὶ τρέχετε ἐπαγγέλεται τοῦτο καὶ πύλας
ἄθου οὐ κατισχύτει κατὰ τῆς ἀληθείας. Ἐγὼ δὲ ταπεινῶς σᾶς
παρακαλῶ συγχωρήσατε ὅλους καὶ τὰ κακώματά των ἐπά-
ρετέ τα, ὅτι προέχονται ἀπὸ νηπιότητα. Ἐγὼ, Κύριε Ξάνθε,
σᾶς ὀμιλῶ εἰληκρινῶς, καὶ τῷ ὄντι σᾶς λέγω· διὰ τοὺς ἀδελ-
φούς μου· κακοφαίνεται νὰ φέρωνται τότε μὴ ἐλλόγως καὶ νὰ
μὴ διακρίνουν εἰς τί περίστασιν ἠξιώθημεν νὰ εὐρισκώμεθα καὶ
νὰ πνέωμεν ὅλοι ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἢ σκοπὸν. Πλὴν ἐ-
πειδὴ καὶ εἶναι ἀδύνατον, ὁ γενναιότερος, ὁ φρονιμότερος, ὁ
ναρτετώτερος καὶ ὁ πλέον τῶν ἄλλων ἄξιος καὶ δραστηκὸς ἀνά-
γκη νὰ ὑποφέρῃ, καὶ τοῦτο διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει αὐτὴ ἡ χά-

ρις, καὶ ἐν συντόμῳ ἄφες ἅπαντας χάριν τῆς φίλης πατρίδος. Μὴ μὲ ἀρῆσετε ὑστερημένον τῶν ποθητῶν μοι γραφῶν σας· κρινώσατε πάντα εἰς ἐμὲ τὰς χάριτας τῆς φιλίας σας, καὶ ἐγὼ καυχῶμαι εἶναι μὲ διὰ βίου κτλ.

Ἀ. Εὐδουλος.

—0—

Ἀριθ. 144.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. εἰς Κισνόβι.

Τῇ 23 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Μὲ τὴν παρελθούσαν πόσταν δι' ἔλλειψιν εὐκαιρίας δὲν σὰς ἔγραψα· ἤδη δὲ σὰς λέγω ὅτι μόλις ἐδυνήθην μὲ πολλοὺς λόγους νὰ καταπέσω τὸν Κύριον Π. Ῥουμπίνην, ὅτι ἀναγκαιεῖ νὰ στέκη αὐτοῦ, ὡς σὰς ἔγραψε, καὶ ὡς ἐγὼ ἐπαρτήρησα καὶ γνωρίζω εἶναι τῷ ὄντι. ἐπειδὴ ἡ σχέσις τοῦ καὶ ἀγάπη μὲ τὸν Μαγγιόρον τὸν κάμνει νὰ σκεπαζῇ πολλὰ ἄτακτα κινήματα, ἅτινα ἀκολουθοῦν εἰς τὴν Καλόνιαν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμετε νὰ τῷ σταλθοῦν ἀπὸ τὰς ἐφορίας τῆς Βεσσαραβίας τὰ μὲ τὴν ῥητρίσαν τοῦ ζητηθέντα γράμματα, ἐπειδὴ χωρὶς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν πείθετε νὰ μένη.

Ἐγὼ αὖριον χωρὶς τινος ἐμποδίου κινῶ δι' αὐτοῦ μὲ τὸ μαρτυρικόν μου.

Σὰς ἀσπάζομαι.

Δημήτριος Μουσοῦ.

—0—

Ἀριθ. 145.

Στοιγ. Ε. Α.

Κύριε Ξάνθε!

1821 Μαΐου 27 Ἰάσιον.

Τὸ ἀπὸ 24. γράμματός ἔλαβον. Ἦδον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, δέθεν ἅς ἀναγνώτῃ τὸ πρὸς τοὺς Ἐρβόρους γράμμα μου καὶ θέλει γνωρίσει πόσῃ ἀνάγκῃ μετρητῶν ἔχει εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἢ κατὰ τοῦ στρατοπέδου μας ἐν Μολδοβλαχίᾳ. Ὅσον ἄνευ τινός ἀναβολῆς νὰ μᾶς σταλῶσι διὰ νὰ προφθάσω τὰς ἐδῶ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κρισιώτεροι.

Π. Γ. Κατακουζινός.

Ἀριθ. 156.

Περιποθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. εἰς Κισνόδι.

Τῇ 30 Μαΐου 1821. Ῥένι.

Δέν ἔχω ξεχωριστὴν γραφὴν σας διὰ νὰ λάβω αἰτίαν μακρογραφίας, σὰς ἐξομολογοῦμαι ὅτι μ' ἔχετε βυθισμένον εἰς συλλογὰς διὰ τί ἄραγε νὰ μὲ ὑστερῇται ξεχωριστοῦ ποθητοῦ διτείχουσας. Σὰς παρακαλῶ εἰλικρινῶς λύσατέ μου τὴν ἀπορίαν· δέν μὲ ἀγαπᾶται, τοῦτο δὲν τὸ πιστεύω ἀπὸ ὅποιον δῆποτε ἤθελε τὸ ἀκούσω· εἶμαι εὐελπὶς καὶ σιωπῶ. Μεταβαίνω εἰς τὰ τρέχοντα· τὸ στράτευμα εἰς Προῦτον σήμερον τὸ ἐσπέρας ἀναχωρεῖ κατὰ τὸ Ἰάσιον, κατὰ τὴν διαταγὴν μοι ἐστείλατε τοῦ Πρίγκιπος Καντακουζινοῦ. Τὰ καράδια μένουν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τῶν Κεφαληνιτῶν. Ὁ καπ. Α. Σφαέλος μισεύει διὰ τὸ στρατόπεδον. Αὐτὰ μένουν δύο τρεῖς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυρίου Καλαματιανοῦ, ἵσως φθάσουν ἀποκριτικὰ γράμματα ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα Καντακουζινὸν εἰς ὅσα ὁ Κύριος Καλαματιανὸς τὸν ἔγραψε περὶ αὐτῶν, καὶ οὕτω μισεύουν διὰ τὸ Ἰσμαὴλ ἐπὶ σκοπῶ νὰ εὗγουν εἰς τὴν Μκύρην Θάλασσαν ὅταν τοὺς γένη βοήθεια καὶ ἐπαύξεις ἀπὸ Ὀδησσόν. Ἐγὼ σήμερον παρακινῶ τοὺς κυρίους Ἐφόρους αὐτοῦ διὰ νὰ ἤθελε διηγήτωσιν ὅπου στοχάζονται νὰ μοι ἐμβασθῶσι μετρητὰ διὰ νὰ πληρώσω ὅσα ἐξόδευτα καὶ ὅσα μὲ χρειασθῶσι δι' αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας καὶ πλοῖα σχεδὸν 15 χιλ. γρόσια. Σὰς παρακαλῶ θερμῶς κάμετε ὅπου ἡ φωνή μου νὰ εἰσ ακουστῇ εἰς κἀνένα μέρος· διότι δέν ἐπιθυμῶ πολλοὶ νὰ μὲ ζητοῦν, καὶ νὰ φαίνωμαι ὀχληρὸς ὕστερα ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐπόρρασιν.

Ὁ πρῶν Ἀνδριανουπόλεως Κύριος Δανιὴλ ὁ ἐδὼ εὐρισκόμενος Ἀρχιερεὺς, μὲ τὸν ἐρχομόν του ὁ Κ. Γ. Ἰντζοφ τὸν εἶπε διὰ νὰ παρευρεθῇ αὐτοῦ, καὶ ἀναγκασμένος ἐκ τῶν περιστάσεων του ἔρχεται. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἔμφυτόν σας καλκαγαθίαν δεχθῆτέ τον φιλοφρόνως, διηγήτατε εἰς βοήθειάν του ὅπου ἀκαρτερεῖ, δότατε καὶ ἐνὸς νὰ αἰτανθῇ, ὅτι εἶναι ἀρχιερεὺς μας καὶ συνδράμετέ τον τὸ κατὰ δύναμιν παρακινούντες τοὺς ἀδελφούς εἰς τοῦτο σκεπτόμενοι καὶ ὁδηγοῦντές τον· τὴν νὰ κάμη

διὰ νὰ ζήσῃ εἰς τοῦτα τὰ μέρη· ὁ λόγος σας ἤμπορεῖ νὰ τὸν ὠ-
φελήσῃ πολὺ. Ἐγὼ δὲ ἐνοῶντας χρέος μου νὰ σᾶς τὸν συστή-
σω, σᾶς προσκυνῶ ὑποσημειούμενος κ.τ.λ.

A. Εὐδύλος.

—0—

Ἀριθ. 147.

Φίλε Κύριε Ξάνθε. Κισινόβι.

Τῇ 31 Μαΐου 1821. Σκουλένι.

Χθὲς το ἑσπέρας διὰ σταφέτας σᾶς ἔγραψα· πρὸ μιᾶς ὥρας
ἔφθατεν ὁ μισὲ Γιάννης καὶ τώρα παραδίδω τὰ μετρητὰ. Τοῦ
ὠμίλητα καὶ θέλει τοῦ ὀμιλήσω τὰ δέοντα. Λάβετε τὰ ἔτωθεν
γράμματα, τὰ ὁποῖα τούτην τὴν στιγμὴν μ' ἔφερον ὁ Κύριος
Ἀμβροσιάδης· τὰ γράμματα ἀκόμη δὲν ἔγραψαν ἔχοντες πολ-
λὰς ὑποθέσεις, σήμερον εὐγένουν εἴω νὰ στρατοπεδεύσουν καὶ
λαμβάνουν εὐκαιρίαν νὰ τὰ γράψουν καὶ λαμβάνοντάς τα μι-
σεύω, διὰ δὲ τὰ γράμματα ἔφερον ὁ μισὲ Γιάννης τώρα τὰ ὑπά-
γουν καὶ μὲ τὸν ἴδιον σᾶς στέλνεται ἡ ἀπόκρισις.

Ὁ Κύριος Γ. Ἀρτινὸς σᾶς προσκυνεῖ, θέλει πασχίσει νὰ
ἐκτελέσῃ τὰς παραγγέλίας σας.

Σᾶς ἀσπάζομαι.

A. Κομιζόπουλος.

—0—

Ἀριθ. 148.

Στοιχ. Ε. Β.

Κύριε Ξάνθε εἰς Κισινόβιον.

Τῇ α. Ἰουνίου 1821. Ἰάπτιν.

Χθὲς ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου παρὰ τοῦ Κυρίου Κομιζο-
πούλου γραμμένην τὴν 30 Μαΐου, παρὰ τοῦ ἰδίου ἔλαβα καὶ
τὰ σταλλόμενα τρεῖς χιλιάδας φλωρία ὀλάνδικὰ καὶ 7000
γρ. ἥτοι ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια εἰς Μαχμουδιέδες. καθὼς γρά-
φεις ἔμειναν εἰς τοὺς ἐν Κισινόβιῳ Ἐφόρους βρύδλια χάρτινα
εἰκοσιπέντε χιλιάδες, αὐτὰ παραγγέλω νὰ ἀλλαχθῶσιν εἰς Ὀλαν-
δικὰ φλωρία καὶ νὰ μοι σταλλῶσι τὸ ὀγληγορώτερον. Προχθὲς
ἔγραψα πρὸς σὲ καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἐφόρους, ὅτι τῶν 12 Χ Φ.

αἱ συναλλαγματικαὶ νὰ πωληθῶσι καὶ τὰ μετρητὰ νὰ κατατε-
θῶσι: παρὰ τῷ ἐν Ὁδησσῷ κυρίῳ Ι. Ἀμβροσίῳ, διὰ νὰ τὰ με-
ταχειρισθῇ πρὸς ἐτοιμασίαν τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων στρατιωτῶν
ἂν αὐτῇ μου ἡ παραγγελία ἐβλῇ εἰς πράξιν γραφετέ μου, εἰ-
δὲ νὰ ταχύνετε τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἐγρῶσα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοὺς ἐν Ὁδησσῷ καὶ Ἰσμαήλ καὶ
ἐλπίζω νὰ μὴ κωφεύσωσιν. Ἀπορῶ, φίλε, πῶς εἰς τοὺς σημαν-
τικότερους τῶν ὁμογενῶν μας ἐμφωλεύει τὸ μικρὸν πάθος τῆς
διχονοίας. Ἀμποτε ὁ μέγας Δημιουργὸς καὶ προνοητὴς τοῦ
παντὸς νὰ μὴ παρίδῃ τὸ εἰς τὴν ἀναγέννησίν του διακινδυνεύον
ἔθνος μας. Ὑγίαινε.

Π. Σ. Ἐλαβον καὶ τὸ ἀπὸ 31. Μαΐου γράμμα σου καὶ
θέλει γράψω ὅπου πρέπει τὰ δέοντα.

Ὁ Στρατηγὸς Σωματάρχης.

Π. Γ. Καντακουζινός.

Ἐπιταγή.

Τῶν εἰς Βιέννην 12,000 Φ. αἱ συναλλαγματικαὶ νὰ πωλη-
θῶσι τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ τὰ μετρητὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν
εἰς τὸν ἐν Ὁδησσῷ Κύριον Ι. Ἀμβροσίῳ διὰ νὰ τὰ μεταχειρι-
σθῇ κατὰ τὴν δοθεισομένην αὐτῷ διαταγὴν μου.

Ἐκ τοῦ ἐν Ἰασίῳ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου.

Τῇ 30 Μαΐου 1821.

Ὁ Στρατηγὸς Σωματάρχης.

Π. Γ. Καντακουζινός.

Ἀριθ. 149.

Σεβαστέ μοι φίλε Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 3. Ἰουνίου 1821. Σκουλέν.

Ἐγὼ χθὲς τὸ ἐσπέρως μετὰ τοῦ κυρίου Πάνου, ἐφθάσα
ἐδῶ ὑγειῆς. Καταγίνομαι νὰ ξεμπερδεύσω τὰ μπερδεύματα,
καὶ νὰ ἔλθω εἰς Κισνόβι διὰ νὰ βάλω μεν εἰς πράξιν τὰ
ὁμιληθέντα ἴσως αὐρίον ἢ μεθαύριον ἔλθαι ἐδῶ καὶ ὁ Λι-

σγαράς, ὅς τις κατὰ τὴν εἰδήσιν ὁποῦ ἔφερεν ἓνας συνοδηπόρος του, ἔρχεται ἀφεύκτως μὲ καλὰς ἀγγελίας. Αὐτὸς ἀνταμώθη εἰς τὸ Λάϊμπαχ μὲ τὸν Ἱμπεράτορα καὶ Κ. Καποδίστριαν. τῷ ἐδόθη προσεκτικὴ ἀκρόασις εἰς τὰ παράπονά του, καὶ μοὶ φαίνεται, ὅτι ἔρχεται παρηγορημένος· εἶναι ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ ἀνταμωθῶμεν πρῶτον μὲ αὐτόν, καὶ ἔπειτα γίνεται τακτικότερον τὸ ταξίδι μας. Αὐτὸς ἐπαρήγγειλεν ἑοματικῶς διὰ τοῦ εἰρημένου συνοδηπόρου του, ὅτι νὰ ᾔῃναι ἐτοιμοὶ ὁ Αὐθέντης καὶ Ῥωζνοβάνος νὰ ἀπεράσουν εἰς Μολδαβίαν, τί σημαίνει τοῦτο, ὁ καιρὸς θὰ μᾶς τὸ διδάξῃ· ἄδεταί, ὅτι χθὲς ἀπέρασεν εἰς Μολδαβίαν καὶ ἓνας Γκενεράλης Ῥώσσοις μὲ δέκα ἀνθρώπους του. Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὁποῦ τοῦτο εἰπώθη, φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ψεῦμα, σημερὺριον τὸ βεβαιονόμεθα καλλίτερα· ἂν ᾔσθῃ σταθερὸς διὰ τὸ ταξίδι, γράψετε μοί το καὶ διὰ πόσας ἡμέρας ἡμπορεῖ νὰ ᾔῃναι ἡ ἀργοπορία μας, μὲ ὅλον ὁποῦ τὰ εἶπαμεν μίαν φορὰν ἀποφασιστικῶς. Ἄς εἶναι μυστικὰ τὰ γραφόμενά μου, ἕως νὰ ἰδῶμεν τί τέσσεται ἡ ἐπιούσα.

Σᾶς προσκυνῶ.

Φ. Ἡλιάδης.

— 0 —

Ἀριθ. 150.

Περιπόθητέ μοι Κύριε Ξάνθε. Εἰς Ἰσμαήλ.

Τῇ 8. Ἰουνίου 1821. Κισνόβι.

Προχθὲς ἔφθασα ἐδῶ ὁμοῦ μὲ τὸν κύρ Ἀδαμάντιον· εἰς Σκουλένι ἔλαβον τὸ γράμμα σας ἀπὸ τὸν κύρ Παναγιωτάκην τὸν Ἀμβροσιάδην ὠμίλησα τὰ δεόντα, ἀγκαλὰ καὶ μόλις μίαν φορὰν τὸν εἶδα, ὅτι δὲν ἔλαβεν εὐκαιρίαν νὰ ἔλθῃ ἐξ αἰτίας τῶν μεγάλων φροντίδων ἀπὸ τὰς ἀκαταστασίας τῶν στρατιωτῶν συνεργεία τοῦ Πεντεδέκα ὁποῦ δὲν ἤθελε νὰ ὑποταχθῇ. Ἀλλὰ καλῶς ἐσύστησε τὸ ὑποκείμενόν του καὶ ἐφάνη καθολικὸς κομπογενήτης, θέλει ἔλθῃ καιρὸς νὰ δόσῃ λογαριασμὸν τῆς διαγωγῆς του. Ὁ Πρίγκιψ (Γ. Καντακουζίνος) ἐτραβήχθη εἰς τὴν Στίγγαν μὲ σκοπὸν νὰ τραβήξῃ ἐκεῖ τοὺς στρατιώτας καὶ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς εὐταξίαν καὶ ὑπο-

ταγήν, καὶ τέλος ἀπεφάσισαν νὰ εὕγουν, καθὼς καὶ ὁ Πέντε-
δέκας, καὶ φθάνοντες καὶ οἱ ἐν Πρῶτῳ ἐμβαίνουν εἰς καλὴν
εὐταξίαν· εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνυποταγῆς των, ὁ Κρίτζος καὶ
Ζερμπάτης βλέποντες τὴν τόσῃ ἀκαταστασίαν, ἤλθον νὰ ἔμβουν
εἰς Καραντίναν, ἀλλ' ἐγὼ τοὺς ἐμπέδισα κάνωντας κάθε τρό-
πον, καὶ μόλις τοὺς ἐκατάπεισα νὰ μείνουν κοντὰ εἰς τὸν Πρί-
γκιπα, καὶ τὸν μὲν Ζερμπάτην διὰ λόγων, τοῦ δὲ Κρίτζου ἔ-
δωσα καὶ 50 γρόσια, καὶ οὕτως μὲ ὑπεσχέθησαν μὲ μάρ-
τυρα τὴν Ἱερὰν πατρίδα νὰ μὴ κάμουν παρόμοιον, εἰμὴ ἂν
ἰδῶσι μεγαλοτάτην χρεῖαν καὶ ἔμειναν ἡσυχάζοντες. Ὁ Πεν-
τεδέκας καθημέραν ἔστελνε καὶ μὲ ἐπροσκαλοῦσεν αὐτὸς καὶ
ὁ Θεοδώσιος νὰ μὴ κάθωμαι, ἀλλὰ νὰ ἀπεράσω, ὅτι εἶμαι
ἀναγκαῖος, καὶ καθὼς ἀπεράτω, πρῶτον νὰ ὑπάγω εἰς ἀντά-
μωσίν των κ' ἔπειτα νὰ παρευστασθῶ εἰς τὸν Πρίγκιπα, ἐγὼ
ἄλλην ἀπόκρισιν δὲν τοῖς ἔδωσα παρὰ νὰ ἔλθῃ ἓνας νὰ ὁμιλή-
σωμεν, ὅμως δὲν ἤλθεν, ἂν ἤρχοντο ἡξευρα τί νὰ τοὺς ὁμι-
λήσω, τώρα ὅμως ὁπωσοῦν ἐδείξαν ὑποταγήν. Ὁ Θεοδώσιος
ἐξώσθη ἀπὸ τὸ χρέος κομαντάντου καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐβαλον
τὸν Σουλτάνοβιτς. Ἐγὼ τὰ γράμματα ἔλαβον καὶ σή-
μερον ἂν λάβω τὴν ποδορόζνα μου μισεύω δι' Ὀδέσσαν καὶ
ἀπ' ἐκεῖ ἀκολουθῶ τὸ ταξειδιόν μου. Μαζὴ μου ἔχω καὶ τὸν
Ἀδαμάντιον, καὶ τελειώνωντας τὸ ταξειδί ἀπερνῶ εἰς τὸ στρα-
τόπεδον· εἶδον καὶ διὰ τὸν Φώτιον, ὅτι θέλει τὸν πάρετε μαζὴ
σας καὶ δὲν ἦτον ἀχαμνόν. Αὐτὸς καταγίνεται νὰ σφαλίσῃ τοὺς
λογαριασμοὺς τῆς Ἐρρορίας καὶ νὰ ἔλθῃ διὰ ἐδῶ, καὶ ὡς μὲ εἶπεν
τὸν ἐδώσατε δέκα ἡμέρας διωρίαν. Ὁ Ἀρχων Δειλιάρχος (ὁ Γ.
Γάτζος) ἐδαίμονίσθη ὁποῦ ἐγὼ ὑπάγω ἀντ' αὐτοῦ, τὸν εἶπον ὅ-
τι ὁ Πρίγκιψ ἐκλεξεν ἐμένα, καὶ ἄς πῇ ὀλίγον ξῦδι. Ἀπὸ ἐ-
δῶ ὅταν ἔλθῃς γράψε μου κἀνένα γράμμα ἂν τι νεώτερον μάθῃς.

Υἱάινε ἀδελφε περιπόθητε, μὴν ἀλησημονήσῃς τὸν φίλον σου
ὁποῦ σὲ ἔχει ὡς ἄλλον ἑαυτόν του· σοὶ ἐπιθυμῶ ἐκ ψυχῆς αἰ-
σιον εὐδῶδιον καὶ εὐτυχεῖς τὰς ἐπιχειρήσεις σας. Πρόσφερε τοὺς
προσκυνσμούς μου τῷ σεβαστῷ ἀδελφῷ Ἀρμούδιῳ (Γρηγ· Δι-
καίῳ Φλέσῃ) καὶ Ἰωαννίδῃ (Ἀναγνώστοπούλῳ).

Ἀριθ. 151.

Ποθητέ μοι κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Εἰς Φιοθμι.

Τῇ 22. Σεπτεμβρίου. 1821. Τριέστιον

Ταύτην τὴν στιγμήν ἔλαβον τὸ ἀγαπητὸν μοι γράμμα σου τῶν 21. λήγοντος, τὸ δὲ ἕτερον ἀπὸ τὸν κύριον Ἰωάννην Ἀνδρουλάκην ἀκόμη δὲν ἔλαβον. Τὰ δὲ φισρίνια ἑκατὸν Αὐγούστης ἔλαβον ἀπὸ τὸν κύριον Καρτζιώτην. Ἰδοὺ σὰς περικλείω καὶ ἐν γράμμα ὁποῦ ἐχθὲς εἰς τὴν πόσταν τῆρα καὶ λάβετέ το. Σήμερον ἔμαθον, ὅτι ὅσοι ἔχουν Ῥωσικὰ πασαπόρτια, ἢ μποροῦν νὰ πάρουν πασαπόρτι κατ' εὐθείαν διὰ Κορφούς. Ἀνυπομόνως προσμένω νὰ μὲ γράψετε τὴν δευτέραν σας ὁρδινίαν τί νὰ ἀκολουθήσω.

Σᾶς ἀσπάζομαι

Θεόδωρος Μαρκάκις.

—0—

Ἀριθ. 152.

Εὐγενῇ καὶ ἀγαπητέ μοι Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε.

Τῇ $\frac{12}{4}$. ἰουνίου. 1822. Βενετία.

Καὶ τὸ πρότερον μὲν καὶ τὸ ὕστερον γράμμα σας ἔλαβον. Ἡ αἰτία τῆς σιωπῆς μου ἐστάθη ἡ ἀρρώστια τῆς συζύγου μου, καὶ ἡ τοῦ μητράδελφου μου ἀποβίωσις, ἠναγκάσθη καὶ πολλὰκις νὰ ὀδοιπορήτω. Τώρα δὲ ὁποῦ εἰς κάποιον τρόπον ἠτύχασε τὸ πνεῦμά μου μὲ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς συμβίας μου, καὶ μὲ τὴν διάταξιν τῶν πραγμάτων τοῦ τεθνηκότος ἀγαπητοῦ μου θεοῦ, δὲν λείπω νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου πρὸς τὴν εὐγενεῖαν σας, μένων ὑπερευχάριστος καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλικὴν σας μνήμην, καὶ διὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ μοι ἐδόσατε, καὶ διὰ τὰς ἐπιστολάς ὁποῦ μοι ἐπέμψατε περικλεισμένας ἔσω τῶν γραμμάτων σας. Ἄμποτε ἡ θεία πρόνοια νὰ θεσπίσῃ τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀνεξάρτησιν τοῦ ἡμετέρου γένους, καὶ τότε δὲν θέλει μείνουν ἀπλήρωτοι οἱ κόποι σας, καὶ ἄδοξαι αἱ θυσίαι σας πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος.

Εἰς τὰ αὐτῶτε ἔρχεται ὁ κύριος Ἀγγελος Γιαννικέσης πρὸς ἀπάντησιν τοῦ καπ: Ἀναστασίου σὺταδέλφου του, καὶ μὲ αὐτὸν σὰς στέλλω τὴν παροῦσάν μου, ἐπειδὴ καὶ εἶναι πιστὸς ζηλωτὴς τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἔρχεται ὁμοῦ καὶ ὁ ἐκ Κρήτης κύριος

Ῥενιέρης, ὅστις εἶναι φίλος μου, ὡσαύτως διὰ τὰ ἐνάρτητα καὶ ἀγαθὰ του φρονήματα.

Σὰς περικλείω τὴν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν γνωστὸν σας φίλον ἀνοικτὴν διὰ νὰ τὴν ἀναγνώσῃτε καὶ νὰ γνωρίσετε πῶς τώρα φρονῶ κατὰ τὰ περιστατικὰ τῶν συμβάντων· ὁ ἄλλος μὲ ἔγραψεν ἀπὸ Σβίιτσερα τριπλασίως, καὶ μετὰ ταῦτα οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἔμαθον· θέλει τοῦ πέμψω τὴν ἐπιστολὴν ὅπου μοὶ περικλείσατε, ὅταν μάθω ποῦ ὑπάρχει. Σὰς ἀσπάζομαι.

Διονύσιος ὁ δὲ Ῥώμας.

— 0 —

Ἀριθ. 153.

Εὐγενέστατε Κύριε Ἐξίθε!

Τῇ $\frac{1}{2}$ Ἰουλίου 1822. Βενετία.

Τὴν τιμίαν σας ἀνέγνωσα καὶ καλῶς τὰ γραφόμενα ἔγνων τὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς πραχθέντα ἀλλαχόθεν μοὶ ἐγράφησαν καὶ πολὺ περὶ τούτου ἠγανάκτησα. Συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην σας, μήπως καὶ ταρχάς γενήτῃ αὐτὸ τὸ σκληρὸν ἐπιχείρημα. Θεωρῶ ὅτι τὰ ἐπόμενα τῆς πρώτης ἐποχῆς ἀνανεώνονται, ἐξ αἰτίας τῶν πανούργων, οἵτινες διὰ τὸ μερικὸν συμφέρον τῶν ἀγωνίζονται νὰ ξεσχίσουν τὴν τοῦ ἔθνους σωτηριώδη ἑνωσιν, καὶ νὰ τὸ διατρέσουν εἰς τόσας αἱματώδεις φαρτίας. Τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἔγραψα πολλὰ καὶ κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ σφαλερὰ φαντάσματα τοῦ Σ... τὸν Γιαννικέσην πολλὰ ἐσυμβούλευσα· ἀπ' ἄλλο μέρος ἔμαθον τὴν τοῦ Κ. Κ. ἀπόφασιν, ὅμως κατ' ἄλλον τρόπον αὐτὸ δεικνύει ἢ τὴν παραίτησίν του, ἢ κατὰ παιγνίδιον τῆς πολιτικῆς τοῦ αὐθεντοῦς του.

Ἄμποτε νὰ ᾔναι πρὸς ὠφέλειαν τῆς πατρίδος! Ἐγὼ δὲν ἀδιαφορῶ, βεβαιωθεῖτε εἰς οὐδὲν, καὶ θέλω γράψῃ τὰ ἀναγκαῖα ὅπου ἀπαιτεῖται· δὲν ἔχω ὅμως καιρὸν νὰ κάμω τὰς ἐπιστολάς, ἐπειδὴ καὶ ὁ νέος Μαρίνου ἀναχωρεῖ εἰς τὸ ἐξημέρωμα. Θέλω κάμει ὅμως τρόπον νὰ σὰς ἐγχειρισθῶ μετὰ ταῦτα. Μὲ ὄλον δὲ τὸ φιλικὸν αἶσθημα εὐκρινῶς μένω. κτλ.

Διονύσιος ὁ Δε — Ῥώμας.

— 0 —

Αριθ. 154.

Ἀγαπητέ μοι καὶ Εὐγενῇ κύριε Ξάνθε.

Τῇ $\frac{21}{3}$ Ἰουλίου 1821 Βενετία.

Τὴν ἀγαπητὴν μοι ἀπόκρισίν σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην θεω-
ρῶντας ὅτι ἡ γνώμη σας συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐδικήν μου· ἐγὼ ἔχω
χρηστὰς ἐλπίδας εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπάρθησαν εἰς τὴν
ὁδηγίαν τῶν κινηθέντων πραγμάτων. Αἱ ἀνωμαλῖαι δὲν μὲ
βάνουν εἰς ἀδημονίαν· ὡς τότεν ἔχομεν εἰδήσεις ὅτι πολλὰ
ἀνδραγαθήματα ἔγειναν εἰς Ἑπὴρον. Δὲν ἤμπορῶ νὰ ἐκταν-
θῶ περισσότερον· ὁ κομητὴς τῆς παρούσης μου θέλει σὰς εἰδο-
ποιήσῃ τὰ πάντα· ἡ ὄλεις τῆς Χίου θέλει φέρει πολὺν κρό-
τον εἰς τὰ βόρεια μέρη. Παρακαλῶ νὰ μὲ ἔχετε εἰς τὴν μνή-
μην καὶ ἀγάπην σας, καὶ νὰ μὲ μεταχειρίζεσθε ὅπου μὲ εὐ-
ρητε ἄξιον.

Σὰς ἀδελφικοασπάζομαι.

Διονύσιος ὁ δὲ — Ῥώμας.

— 0 —

Ἀριθ. 155.

Κύριε Ξάνθε.

Δρέστα τῇ 22. Αὐγούστου 1822.

Εἰς μάτην ἐπερίμενα μέχρι τοῦδε ἐπιστολήν της, ὑπέθεσα
ἕνεκα τούτο, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη εὕρεσκαται εἰς τὴν πατρίδα.
Ἐπληρωφρήθη δὲ ἐσχάτως ὅτι διατρίβει ἐτι εἰς Ἰταλίαν·
ἃς μὲ εἰδοποιήθη ὁ φίλος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐμπιστεύθη ἐπι-
στολάς τινας διὰ τὴν πατρίδα, ἂν τὰς ἐξεκίνησε καὶ ποίας
ἀποκρίσεις ἔλαβε· καθότι εἰς ἐμὲ δὲν ἔφθασε καμμία. Τὰ
πράγματα βλέπω ὀργανίσθησαν κατὰ τὸν τρόπον, σχεδόν, τὸν
ὁποῖον ἐπροβλάμεν· ὁ φίλος ὅς-τις ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψίν μου εἰς
Λιδόρνον, (α) ἔλαβεν ἴτως ἀπόκριτιν, ἀλλ' ἐμποδιζόμενος ἀπὸ
περιστάσεις δὲν μοι τὰς κοινολογεῖ· ἔγραψα καὶ αὐτῇς εἰς
τὸ ἴδιον μέρος μέσον Ματσαλίας· ἃς μὲ κοινοποιήσῃ, παρα-
καλῶ, πᾶν ὅ,τι ἤξούρει περὶ Χαρίτου (β) εἰς τὴν Βουλὴν δὲν.

(α) ὁ Κόμης Διονύσιος Ῥώμας. (β) Δημήτριος Ὑψηλάντης

τὸν βλέπω. Ἄν ἔχασε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐπιρροήν, ἄς εὐχαριστῇ τὸν σύμβουλον Ἄν...

Σκοπεύω νὰ διατρέψω ἔτι περὶ τὸν ἡμισυ ἢ δύο μῆνας, ἀναχωρῶ δι' ἑπειτα διὰ τὰ ἐκεῖ· ἐλπίζω λοιπὸν νὰ λάβω ἐδῶ τὴν ἀπόκρισίν της.

Ἄν ἔλαβε τὸ πορτοφόλιό μου εἰς τὸ ὁποῖον εὗρίσκοντο αἱ εἰκόνες τῶν παιδῶν μου, ἄς μὲ τὸ ξεκινήσῃ, παρακαλῶ, μὲ τὸν ἀτφαλέστερον καὶ ταχύτερον τρόπον πρὸς παρηγορίαν μου.

Ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενος αὐτὴν ἀδελφικῶς ὑποστημειοῦμαι τῆς εὐγενείας της.

Ὁ πατριώτης καὶ φίλος.

Π. Ἀλέξανδρος Καντακουζηνός.

—0—

Ἀριθ. 156.

Φιλογετέσ τατε μοι Κύριε Ξάνθε.

Τῇ 10. 8δρίου 1822 Δρέσδα

Ἐλαβον μετὰ μεγίστης χαρᾶς τὴν ἀπὸ 27 καὶ 30. Σεπτεμβρίου ἐπιστολήν σας καὶ τὰ ἴσα τῶν ἐπιστολῶν· ὁμολογῶ μυρίας ὅσας τὰς χάριτας, καὶ παρακαλῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀκολουθῆτε εἰδοποιῶν μὲ πᾶν ὅ,τι περὶ πατρίδος ἀκούσητε ἢ μάθῃτε· ἐλυπήθην εἰς τὸ ἄκρον διὰ τὰς διαφωνίας, αὐτὰς ἐφοβήθην καὶ φοβοῦμαι περισσότερόν, παρὰ τὸν ἐχθρικὸν σίδηρον. Ἄμπωτε νὰ ματαιωθῶσιν ἅπασαι αἱ διαβολαὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος!

Ἡ ἑλλειψὶς τῶν χρημάτων μ' ἠνάγκασε νὰ διατρέψω μέχρι τοῦδε εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Κατ' αὐτὰς περιμένω τὴν οἰκογένειάν μου ἅπασαν· καὶ ἀφ' οὗ διατρέψωμεν ἡγομένοι ὀλίγον τινα καιρὸν τὰ μὲν παιδιά μου ἀφίνω εἰς τινα τῶν ἐδῶ Ἀκαδημιῶν, ἣ δὲ Σύζυγός μου ἐπιστρέφει εἰς τὰ ὀπίτω, ἐγὼ κινῶ ἀμέσως διὰ τὰ μετημβρινὰ μέρη· ἀλλὰ δὲν ἀκολουθῶ τὸ ταξιδί· καὶ μέχρι Πατρίδος· τοῦτο κρέμαται ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ κάτω ἤθελον λάβει.

Πρὸ πολλοῦ συνέλαβον καὶ ἐκοινοποίησα εἰς τὰ διάφορα μέλει τῆς Βουλῆς ἐν σχέδιον διὰ μίαν ἱκανὴν ποσότητα δαγείων, μέτον τῶν λεγομένων Εὐρωπαϊκῶς actions. Τὸ σχέ-

διον τούτο, ἂν οὐδὲν κοστίζει σχεδὸν τίποτε εἰς τὴν Πατρίδα, μᾶς δίδει τὰ μέσα διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἓν σῶμα τακτικόν, τὸ ὁποῖον ἐξωτερικῶς νὰ πολέμῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος. ἐσωτερικῶς δὲ νὰ διδάσκη τὴν τακτικὴν εἰς τοὺς ἀνδρείους πατριώτας, μόνον μέπον δι' οὗ δύναται νὰ ἀνθέξῃ ὁ μικρότερος ἀριθμὸς τακτικῶν στρατιωτῶν εἰς μεγαλύτερον ἀτάκτων. Ἐγραψα λοιπὸν καὶ ἐκ Μασσαλίας καὶ περιμένω τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν. Τὴν ἀπόκρισιν τῶν γραμμάτων, τῶν ὁποίων σᾶς ἐνεπιστεύθη, δὲν ἔλαβον μέχρι τοῦδε, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὰ γράμματα τοῦ προρρήθέντος σχεδίου, μ' ὅλον ὅτι ἐξεκίνησαν ἐκ Μασσαλίας εἰς τὰς 3. τοῦ Ἰουλίου. εἶναι δὲ ἐξ Ἰσού ὑστερημένον ἀποκρίσεως καὶ τὸ Κομητάτον, τὸ ὁποῖον συγχρόνως καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἔγραψεν εἰς τὴν Διοίκησιν.

Ἐπεθύμουν (ἂν ἦτο τρόπος) νὰ ἐνταμωθῶμεν πρὶν τῆς ἀναχωρήσεώς σας διὰ τὴν Πατρίδα· εἰδοποιήσατέ με λοιπὸν παρακαλῶ, πότε κινεῖτε χωρὶς ἀμφιβολίαν, διὰ νὰ οἰκονομήτῃ, ἂν ᾖναι δυνατόν, τὸν καιρὸν. Κατὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ ἔχω, εἰς τὸ ἀκόλουθον Πανυγῆρι δὲν θέλει ὁμιληθῇ ἡ ἀποφασισθῇ τίποτε πορὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλίας· τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον σᾶς περιχλείω, παρακαλῶ, νὰ στείλετε ἀσφαλῶς, καὶ μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ταχίως, εἰς ὃ διευθύνεται μέρος.

Ὁ Γυπαλδός, ὅστις ἀδελφικῶς ἀσπάζεται τὸν Κύριον Ἐάνθον, εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς Δρέσδαν· περιμένει καὶ αὐτὸς χρηματικὴν βοήθειαν καὶ κινεῖ μετ' ἐμοῦ διὰ τὰ μεσημβρινὰ μέρη· παρακαλεῖ δὲ νὰ τῷ στείλλετε τὴν γραφὴν, ἥτις εὐρίσκεται εἰς χεῖράς σας.

Ἐν τοσούτῳ σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς.

Π. Αλ. Καντακουζηνός.

Ἀριθ. 157.

Κύριε.

Τῇ α. Μαΐου 1823. Δρέσδια.

Ἐλαβον περιγαρῶς τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλ. φιλικήν σας ἐπιστολήν, καὶ σὰς ὑπερευχαριστῶ διὰ τὰς περὶ τῶν ἡμετέρων εἰδήσεις. Ἀπορῶ μεγάλως πῶς ἕως τῆς ἐν ἡξέυρατε τὸ φθάσιμον εἰς τὰ αὐτοῦ τῶν δύω, τοὺς ὁποίους τῶρα καὶ εἶδατε καὶ ἐλαλήσατε. Τὸ περικλειόμενον γράμμα στείλατέ το ἀσφαλῶς πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται· προτοῦ ν' ἀναχωρήσητε εἰδοποιήσατέ με τὰ εὐτάξια περὶ τῶν ἡμετέρων.

Ὑγιαίνεινε, καὶ ἐνθυμεῖσθε καὶ ἀγαπᾶτε τὸν τιμῶντα καὶ ἀγαπῶντά σας.

Π. Ἀλ. Καντακουζινόβ.

—0—

Ἀριθ. 158.

Φίλιππε ἀδελφὲ Α. Θ. (Ξάνθε.)

Τριπολιτζά τῇ 16 Μαρτίου 1822.

Ἀρ' ἧς ὥρας ἀνεχωρήταμεν ἀπὸ τὸ Ἰσμαήλ, δὲν ἡξιώθην ἀδελφικῶς γράμματός σας, καὶ τί τὸ αἶτιον ἀγνοῶ. Ἐγὼ δὲν γνωρίζω νὰ παρεκτρέπη τῶν καθηκόντων τῆς φιλίας, μήτε εἰς τὸ ὁποῖον χρεὸς ἐδιωρίσθην παρὰ τῶν Κυρίων μου ἕκκα μι-κρὰν ἔλλειψιν. Ἀλλὰ τὸ ὑπόυργημά μου ἐτελείωσε μὲ τὸν θαυμαστόν τρόπον, καθὼς ἕως τῶρα δὲν ἀμυβίλλω, ὅτι οἱ Κύριοί μου ἐπληροφόρησαν. Καὶ διὰ νὰ μὴν ἐκταλῶ εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, ἀφίνω τὴν ὑπόθεσιν νὰ τὴν παραστήσῃ λεπτομερῶς ὁ ἐδικός της κύριος Θεόδωρος Μαρκάκης. Ἐδὼ εὕρισκεται ὁ Α. Ζ. (ὁ Ἀνθιμος Γαζής) ὁ Ἰωαννίδης. (Ἀναγνωστῆ-πoulos) ὁ ἀδελφὸς τοῦ Καλοῦ (Δημήτριος Ὑψηλάντης) οἱ δὲ αὐτῶ ἀδελφοὶ τοῦ Α. Κ. (τοῦ Παναγιώτου Σέκερη.) Ἐπιθυμοῦσα ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀρμεδίον (Γρηγ. Δικαῖον Φλέσαν) νὰ παρευρίσκηται καὶ ὁ Κύριος Θυμῆδης (Ξάνθος). Ὅθεν ἂς ἐκβάλῃ καὶ ἐν ἀμυβί-λίαν, καὶ ἂς ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον τοῦ διὰ ἐδῶ. Ὑγιαίνει.

Ὁ ἀδελφός σου Α. Μ.

(Γρηγόριος Δικαῖος Φλέσας.)

—0—

Στοιχ. Ο. Ἀριθ. 159.

Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν. Περίοδος β. Ἀριθ. 1101.

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸν Γερραῖον Καπετᾶν Γιαννάκην Κολοκοτρώνην καὶ πρὸς τοὺς Κυρίους Μαρουῆ, Ἐάνθορ καὶ Ἀθ. Τζακάλωφ.

Καταταραχθὲν τὸ σεβαστὸν βουλευτικὸν σῶμα διὰ τὴν μεγάλην ἀταξίαν ἐνεκα τινῶν ἀναιδῶν καὶ κακοήθων, ἐξ ὧν ὁ μὲν καπ: Γεώργιος μεθ' ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ εὗρίσκεται εἰς φυλακὴν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπτα συλληφθήσονται, καὶ διὰ τὰ ἀναίσχυτα κινήματα αὐτῶν κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Σεβαστοῦ ἀντιπροέδρου, ὑπ' ὅψιν τοῦ ἰδίου, καὶ τὴν ἀπειθείαν αὐτῶν καὶ δι' ἔπλων ἐναντιότητά πρὸς τὴν φρουράν τῆς Διοικήσεως, ἐξέδοτο ἐπίτηδες διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 161. διὰ νὰ συστηθῇ ἀνυπερθέτως Ἐπιτροπὴ, καὶ ἐξετάσασα νὰ θεωρήσῃ κατὰ νόμους τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάλογον αὐτοῦ ποινήν. Ὅθεν ἐκλεχθέντες ἐδιωρίσθητε ὑμεῖς εἰς τοῦτο, ὡς πείραν ἔχοντες καὶ ῥόνησιν, καὶ διατάττεσθε συνελθόντες εἰς ἓν νὰ ἐξετάσητε τὸ ἔγκλημα κατὰ τὸ εἶκος, καὶ νὰ κρίνητε καὶ νὰ ἀποφασίσῃτε τὴν δικαίαν παιδείαν ἀναφέροντες ἐγγράφως πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τὴν ἀπόφασίν σας.

Τριπολιτζᾷ τῇ 26 Ἰουνίου. αωκγ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.

(Τ Σ.) Γρηγόριος Δικαῖος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γεώργιος Γλαράκης.

Στοιχ: Π. Ἀριθ. 160.

Ὑπουργεῖον πολεμικῶν περίοδος Β. ἀριθ: 737.

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Πρὸς τὸν Γερραῖον Κ. Γιαννάκην Κολοκοτρώνην Κυρίους Ἐμμ: Ἐάνθορ καὶ Ἀθ. Τζακάλωφ.

Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν διαταγὴν τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος
 Ἀργολικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἱστορίας & Πολιτισμοῦ

ἔπ' ἀριθ: 169. τῇ 25. Ἰουνίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν, καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν κοινῇ γνώμη καὶ τῶν δύο ὑπουργείων, διὰ τὸ ἀδέκαστον καὶ ἀριλοπρῶσπον τῶν ὑποκειμένων σας διορίζεσθε, ἵνα συνελθόντες εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος προεδρεύοντος τοῦ Γενναϊοτάτου Κ. Γιαννάκη Κολοκοτρώνη, ἐξετάσῃτε ἀκριβῶς τὰ κακῶς παρχθέντα παρὰ τοῦ Καπ: Γεωργάκη μεθ' ἄλλων ὁκτὼ στρατιωτῶν του, κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Σεβαστοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῆς φρουρᾶς τῆς Διοικήσεως, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν Κ. Γεωργάκης μεθ' ἑνὸς ἀνθρώπου του εὐρίσκεται εἰς φυλακὴν, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θέλει φροντίσει νὰ πιασθῶν. Ὅθεν ἀφ' οὗ ἐρευνήσετε καλῶς καὶ ἀνακαλύψετε τὴν ἀλήθειαν, θέλετε κρίνει καὶ ἀπορασίσει τὴν παιδείαν τῶν εἰρημένων, ἀναφέροντες ἐγγράφως πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τὴν ἀπόρασίν σας διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν.

Τῇ 27. Ἰουνίου. 1823. ἐν Τριπολιτζᾷ.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν πολεμικῶν.

(Τ.Σ) Χρ. Περίαιδός

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Α. Παπᾶ Γεωργίου

ὁ Γεν: Γραμματεὺς

Δημήτριος Τομαρᾶς.

— 0 —

Ἀριθ. τοῦ 823.

330.

Ἀριθ. 161.

Τὴν ὑμετέραν πανευγένειαν ἀσπάζομαι ὀλοφύγως.

Ὁ ἐδικός μου κύριος Ἐμμανουὴλ Ξάνθος θέλει διαπεράσει ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας. Τὸν πατριώτην αὐτὸν ἂν δέν τὸν ἐγνωρίσατε προσωπικῶς, σᾶς τὸν παραδίδω διὰ τοῦ παρόντος μου, ὡς ἓνα φρόνιμον, ἐνάρετον, εἰδῆμονα πολλῶν πραγμάτων καὶ ὅλως ἐξηρητημένον τῆς Ὑψηλαντικῆς οἰκογενείας. Πρὸ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος ἠγωνίσθη μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προθυμίαν, σταθερότητα καὶ εἰλικρίνειαν, καὶ ἤδη δὲ δέν ἐπρόκριτε νὰ ἔσυχάζῃ, ἀλλ' ἤλθε διὰ νὰ προσφέρει καὶ τὴν ἐκ μέρους του ἐρα-

νον εἰς τὴν πολιτικὴν μας ἀνόρθωσιν· ὡς τοιοῦτον λοιπὸν καὶ ὅλως ἐδικόν μου συσταίνω αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀγάπην της, παρακαλῶν νὰ δώσῃ ἀκρόασιν ἀκριβῇ καὶ πίστιν εἰς ὅσα ἤθελε τῇ εἰπῇ διὰ ζώσης, τὰ ὅποια δὲν ἤμπορῶ νὰ τὰ γράφω. Θέλει δὲ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅλα τὰ ἐδῶ διατρέχοντα ἐν ἀκριβείᾳ, τὰ ὅποια καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὰ ἐκθέτω· ἤμπορεῖ δὲ νὰ ὁμιλήσῃ ἐλευθέρως εἰς τὸν πατριώτην αὐτὸν ὅ,τι ἤθελεν ὁμιλήσει εἰς τὴν παρουσίαν μου, καὶ ἄς μὴν ἀμφιβάλλῃς ὅτι θέλει μείνει εὐχαριστημένος καθ' ὅλα. Μὴν ἐκτεινόμενος περαιτέρω εἰς σύστάσιν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ φρονίμου αὐτοῦ πατριώτου, μένω ἐπευχόμενος τῇ πανευγενείᾳ της ὑγείαν καὶ τὰ λῶνα.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 31. Ἰουλίου. 1823.

Ὁ εἰλικρινὴς φίλος καὶ πατριώτης.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

—0—

Ἀριθ. τοῦ 823.

323.

Ἀριθ. 162.

Γενναιοτάτε στρατηγὲ κύριε Νικήτα Σ'. εἰς Κάζαν.

Ὁ ἐδικός μου κύριος Ἐμμανουὴλ Ξάνθος ὑπάγει εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ περιηγηθῇ τὰς ἐκεῖ ἀρχαιοτάτητας. Ἐρχεται δὲ καὶ πρὸς τὴν γενναιοτήτά σας διὰ νὰ σᾶς ἀνταμώσῃ· ἐδῶ ἀγκαλὰ καὶ νὰ τὸν ἐγνωρίσατε· μ' ὅλον τοῦτου δὲν λείπω νὰ σᾶς τὸν συστήσω ὡς ἓνα πατριώτην ἐνάρετον, πιστὸν τῆς οἰκογενείας, φρόνιμον καὶ εἰδῆμονα πολλῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἤμπορεῖται νὰ συνομιλήσεται ἐλευθέρως διὰ κάθε πρᾶγμ. Εἰς ὅσα θέλει σᾶς εἰπεῖ, παρακαλῶ νὰ δόσετε ἀκρόασιν καλὴν καὶ πίστιν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε εὐχαριστηθεῖ εἰς ἄκρον.

Ἀσπαζόμενος τὴν γενναιοτήτά σου ἐκ ψυχῆς μένω.

Ἐν τριπολιτζᾷ τὴν 1. Αὐγούστου. 1823.

Ὁ φίλος

Δ. Ὑψηλάντης.

—0—

Ἄριθ: 823.

827.

Ἄριθ. 163,

Εὐγενέστατε κύριε Ἐμμανουὴλ Ξάνθε.

Ἔλαβον τὸ γράμμα σας καὶ εἶδον τὰ ὅσα μοι σημειοῖτε. Τὸ περὶ τοῦ μοι φαίνεται ἀπίθανον, καὶ ἴσως νὰ ὑποκρίπτεται ἓνα ἄλλο τι, ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην ἀνωμαλίαν εἶναι ἀσυγχώρητοι αἱ ὑπανδερταί.

Ὁ ἐπ.φέρων τὸ παρόν μου κύριος Ν. Ν. θέλει σᾶς δμιλήσει πολλὰ διὰ στόματος, εἰς τὰ ὁποῖα παρακαλῶ νὰ δώσετε ἀκρόασιν ἀκριβῆ καὶ νὰ τὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν. Τὰ πράγματα τῆς Καριτένης ὑπάγουν κακῶς, καὶ ἐπαπειλεῖται ἐμφύλιος πόλεμος δεινός, ἀσύμφορος εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν τῶν πραγμάτων.

Σᾶς περικλείεται τὸ ἐσώκλειστον πρὸς τὸν —. τὸ ὁποῖον νὰ ἐγχειρίσητε ἰδιοχείρως καὶ νὰ τὸν δμιλήσητε καὶ διὰ ζώσης τὰ δεόντα, μὴ τύχη καὶ ἀποσπασθῇ πρὸς τὸ μέρος τῶν κακοφρονούντων καὶ ἡμπορεῖ νὰ προξενήσῃ μεγάλα δεινὰ· ἂν ἐξεναντίας ἐὰν ὁμοφρονῇ μὲ τὸ πατριωτικὸν μέρος, ἡμπορεῖ νὰ συνεργήσῃ εἰς πολλὰ ὠφέλιμα· ἡξεύρεις καὶ γνωρίζεις τὰ πράγματα καλῶς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σᾶς ἐκτείνομαι. Νὰ μοι γράψῃτε δὲ ἀμέσως τὰ φρονήματα τοῦ Ἀνδρός, καὶ ποῦ κλίνει εἰς ῥέγουλάν μου· ἐπευχόμενος τῇ εὐγενείᾳ σας ὑγείαν. μένω.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 4. Αὐγούστου 1828

Ὁ πατριώτης.

Δημ: Ὑψηλάντης.

— 0 —

Ἄριθ. 164.

Φίλε Ξάνθε.

Ὁ Ἰαννακὸς ἐπέστρεψεν ἀπὸ Καρίτενας μὲ κενὰς χεῖρας καὶ κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Κολιοπούλου δὲν μένει σχεδὸν ἐλπίς διὰ νὰ λάβω τὰ χρήματα ὅπου ἐπερίμενον. Τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον ὅπου ὁ Αὐγουστής ἐξοδεύει ἐξ ἰδίων τοῦ καὶ

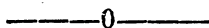
αὔριον βέβαια θέλει μοι εἰπῇ ὅτι δὲν ἔχει παράδες. Πάσχισον, φίλε, ἐκεῖθεν κινῶν πάντα κάλαμον, νὰ ἡμπορέσης νὰ δανεισθῇς ἐπ' ὀνόματί μου τοῦλάχιστον πεντακόσια γρόσια, ἢ ὅπως ἄλλως ἡξεύρεις, ἂν ἦναι τρόπος νὰ ὑποσχεθῇς ὅτι θέλεις τὰ ἐρβάσει ἐκ τῶν Νήσων, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν μου Ἰωάννης νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ ἄπρακτος, διὰ νὰ μὴν καταντήσω νὰ πωλήσω τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ τὴν ταμπακέραν μου, τὸ ὁποῖον θέλει μὲ λυπήσει τόσον, ὅσον καὶ θέλει πειράξῃ τὴν φιλοτιμίαν μου.

Ὁ πτωχὸς Θέμελης ἐξανακοίλησε ἀπὸ παροξυσμὸν, καὶ κύριος οἶδε πότε θέλει ἐπιχειρισθῇ τὸ εἰς Σάμον ταξιδιόν του. Ὁ Σταυράκης ἀσθενεῖ ἀπὸ τύφον, καὶ δὲν πιστεύω νὰ σὲ προρ-
θάσῃ εἰς τὴν Ζίαν διὰ ποίας ἀμαρτίας μου ἢ τόσῃ ἀτυχίᾳ; ἀπεφάσιστα νὰ γράψω εἰς Ζάκυνθον, ἵσως ἐκεῖθεν κατορθώσω τι.

Τῇ 29. Σεμπετερίου 1823. ἐν Ἑριπολιτζῇ.

Ὁ φίλος σοῦ

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

Ἀριθ. 165.

Εὐγενέστατε Κύριε Ξάνθε.

Τὸ ἀπὸ 17 Σεμπετερίου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν γράμμα σας ἔλαβον καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ἐν αἰσίοις ἄφειξίν σας εἰς ταύτην τὴν πόλιν. Κύριος οἶδεν ὁποία δειλιά σας κατεκυρίευσεν εὐρισκόμενος ἐκεῖ, βεβαίως τὸ κεφάλι σας ἀπὸ τὸ ἀμπάρι δὲν τὸ εὐγάλετε, μ' ἔλον τοῦτο καὶ ἡ ἀπόρασις τὸ νὰ διέλθετε ἐκεῖθεν ἀποδεικνύει κάποιαν γενναιοῦτητα. Εὐχομαι νὰ λάβετε τὴν παροῦσάν μου εἰς Ὁδηγσὸν, εὐχαριστῶ διὰ τὰς εἰδήσεις ὁποῦ μοι δίδετε ἐκεῖθεν περιμένω ὅμως πολλάς καὶ μεγάλας ἀπὸ Ῥωσσίαν τὰ καθ' ἡμᾶς θέλετε τὰ πληρορροηθῇ ἀπὸ τὸν κύριον Δημήτριον Παυλίδην, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ γράμμα περικλείω τὴν παροῦσάν μου.

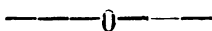
Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας, θέλετε ἀπαράτει εἰς τὸ μουλκι μας Κόνσταντζαν πρὸς ἐντάμωσιν τῆς φιλοστοργονότητος μου. Μητὸς διὰ νὰ τὴν διατκεδάσῃς διηγεύμε-

νος· με τὴν γνωστήν μοι εὐγλωττίαν σας, ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς·
 μετὰ ταῦτα μεταχειρισθῆτε ὅλα τὰ σχήματα τῆς ρητορικῆς
 νὰ τῇ ἐκθέσητε ὅλην τὴν γνωστήν σας πενίαν μου. ἀνάγκη πᾶ-
 σα ὅτι κατὰ τὸ παρὸν, ὡς σᾶς εἶπον καὶ ὡς τῇ ἔγραψα νὰ
 μοι ἐμβάτῃ χίλια φλορία διὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ βασιανιστήρια
 τῶν δανειστῶν μου, καὶ καθέκαστον χρόνον νὰ μοι ἐμβάτῃ
 πεντακόσια φλορία, τὰ ὅποια μάλιστα μ' ὅλην τὴν δυνατὴν οἰ-
 κονομίαν ἡμποροῦν νὰ μοι ἐξαρκέσουν. Ἐγὼ σωστὰς πληροφορο-
 ρίας, ὅτι τὸ πᾶν τῆς οἰκονομίας τῆς οἰκίας μας κρίνεται ἀπὸ
 τὴν φίλτατόν μοι γαμβρόν. Εἰς τὴν εὐγενείαν του ἡμπορεῖτε
 νὰ τῷ ὁμιλήσητε ὅλα τὰ δέοντα διὰ νὰ μὴ καταχρᾶται
 κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἀδελφικὸν φίλτρον, καὶ με ὅποιον τρό-
 πον γνωρίζετε νὰ τοῦ κινήσῃ τὴν φιλοτιμίαν· εἰς δὲ τὴν φιλο-
 στοργωτάτην μοι Μητέρα θέλετε τῇ εἰπῇ ἰδιαιτέρως ἀπὸ μέρους
 μου, ὅτι εἰς ὅσα ἀνήκουν τοὺς υἱούς της νὰ μὴ πολλὰ παρα-
 κούῃ τὸν γαμβρόν, ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθῇ τὸ μητρικόν της φίλ-
 τρον. Δὲν τῇ τὰ γράφω ὁ ἴδιος αὐτὰ, ἐπειδὴ ἤξεύρω, ὅτι τὰ
 γράμματά μου ἀναγινώσκονται καὶ ἀπὸ τὸν γαμβρόν μου, ὅστις
 ἐπειδὴ πολλὰ ὀλίγον μᾶς ἐγνώρισε, δὲν ὑποθέτω νὰ ἔχῃ ὅ-
 λην τὴν δέουσαν ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ πρὸς περισσοτέραν
 πιστοποίησίν της, θέλει τῇ δεῖξῃ τὸ παρὸν μου γράμμα διὰ
 νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι εἶναι ἰδικὰ μου παράπονα καὶ ὅχι ἐδικαῖς σας
 ἐφευρέσεις. Παρακαλῶ νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ κάμετε αὐτὸ
 τὸ ταξιδάκι, καὶ θέλετε με ὑποχρεώσῃ πολλὰ, ὡτὰν ὁποῦ ἐλ-
 πίζω μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὴν ἐπιτηδείότητά σας· εὐχόμε-
 νος δὲ ὑγείαν καὶ καλὴν ἐντάμωσιν, μένω.

Τῇ 6. Ὀκτωβρίου. 1827 ἐκ Ναυπλίου.

Ὁ πρόθυμος φίλος.

Δημήτριος Ὑψηλάντης.

Ἀρθ. 166.

Ἀγαπητέ μοι φίλε.

Τῇ 8 Αὐγούστου. 1832. ἐν Ὁδησσῷ.

Ἦστερον ἀπὸ τόσων χρόνων σιωπῆς μεταξὺ μας μαθὼν ποῦ
 εὐρίσκειται ὁ ἐπὶ γράφῳ ἰδικὰ τοῦ χῆν ἡρόχου, ἐντάμωσα τὸν μί-

αν φοράν δευλὲν σου Μανόλην, ὅστις μοι εἶπεν, ὅτι εὐ-
ρίσκεισαι εἰς Βουκουρέστιον κυνηγῶν εἰσέτι τὴν πολυθρήλητον
καίσιν τοῦ Σάββα· εἰς Ναύπλιον ἤξευρα τοῦτο καὶ ἀπὸ τὸν
Γερμανιστᾶν, ἀλλ' ἐπομένως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ἤξευρε
ποῦ ἦρουν, διότι καὶ ἀπὸ ἄλλων εἶχε πληροφορηθεῖ ὅτι δι-
ὰ τὴν Χολυόρραιαν εἶχες ἀναχωρήσει, μάλιστα ἦτον καὶ εἰς
ὑποψίαν περὶ τῆς ζωῆς σου· ὁ Μανόλης μοι εἶπεν νὰ συστή-
σω τὸ γράμμα μου εἰς κάποιον Ζαμάνην, διὰ νὰ τὸ λάβῃς
ἀσφαλῶς. Δὲν ἤξεύρω ἂν ἦναι ὁ Κ, Ζαμάνης, τὸν ὁποῖον
ἐγνώριζα μὴν φοράν, καὶ ἂν ὁ ἴδιος εἶναι, προσφέρετέ τον
τοὺς προσκυνητούς μου. Σοὶ στέλλω λοιπὸν τὸ παρὸν σύντο-
μον διὰ νὰ λάβω ἀπόκρισιν, νὰ σὲ γράψω πλεον ἐκτεταμένως
καὶ νὰ εἰπῶμεν τὰ πάθη μας ἀμοιβαίως. Ἀναμριβόλως θὰ
ἦσαι περίεργος νὰ μάθῃς τὰ κατ' ἐμέ, σοὶ λέγω εἰς ὀλίγα
λόγια, ὅτι τὸ Πάσχα ἀνεχώρησα ἀπὸ Ναύπλιον διὰ τὴν
Πόλιν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐδῶ. Πῶς ἀνεχώρησα καὶ διὰ ποῦ
καὶ ὁ ἴδιος τὸ ἀγνοῶ· ἔφυγα χωρὶς νὰ ἤξεύρω ποῦ ὑπάγω·
μὴν φοράν ἀπὸ Τριέστι σοὶ ἔγραφα εἰς Ἀνκῶνα κάποιος προ-
βλέψεις μου περὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος·
δι' ὀλίγον καιρὸν ἐνόμισα ὅτι τότε εἶχα ἀπατηθῇ, ἀλλ' ὅχι·
ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ· γράψε με ἀπ'
εὐθείας ἐδῶ εἰς ὄνομα μου.

Ὁ ἀδελφός

Ἀθανάσιος Τζακάλος.

Σ· Ὁ Τζακάλος μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδιστρίου
εἰς Ναύπλιον, ὅπου εὐρίσκετο, φορηθεὶς τὰ κακὰ ἀποτελέ-
σματα, ἀνεχώρησε καὶ διὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε ρθά-
σει εἰς Ὀδησσόν, ὅπου μαθὼν ὅτι ὁ Ξάνθος ζῇ καὶ εὐρί-
σκετο εἰς Βουκουρέστιον τῷ ἔγραψε τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν·
κατὰ τὸ παρὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν Μόσχαν παρὰ τῷ συνα-
δελφῷ Κομιζοπούλῳ, ὅχι βέβαια εὐχαριστημένος, διότι καὶ
αὐτὸς, ὡς εἰς τῶν πρωταρχηγῶν τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, δὲν
εἰλείρῃ ὑπ' ὄψιν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγοὶ αὐτῆς, Ξάνθος, Π. Σέ-
κερης, καὶ Κομιζόπουλος, καὶ λοιποί, παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-

νήσεως, ἐπειδὴ ὁ ὑπομνηματιστὴς τοῦ Ἱστορικῶν Δοκιμίου τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἔδωκεν ὅλην τὴν τιμὴν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς εἰς ἄλλον, ὅστις, τῇ ἀληθείᾳ, οὐδὲν, ἢ ὀλίγον ἐδυνήθη νὰ ἐνεργήσῃ.

— 0 —

Ἀριθ. 167.

Κύριε Ξάνθε ἀδελφικῶς σὰς ἀσπάζομαι.

Τῇ 11. Ἰουνίου 1836. Γαλάτζιον.

Ἡ ἐν παρβίστω μοναδικὴ ἡσυχία σας, μὲ δίδει πάντοτε πολλὰς ἀφορμὰς νὰ τεχνολογῶ τὸ γενναῖον τῆς ψυχῆς σας, καὶ νὰ μὴν ἡμπορῶ κατὰ τοῦτο νὰ αἰσθανθῶ τὸ ἕως πότε αὕτη ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ σας, καὶ τέλος ὁποῖον ἄραγε τὸ φρόνημά σας; ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω ἂν καὶ τοῦτο συγχωρημένον εἰς ἐμέ καὶ γνωστικόν τὸ νὰ σὰς ἐρωτῶ τοιοῦτῳ τρόπῳ μὲ μίαν μου πρῶτην ἐπιστολὴν πύτυν, ὕστερον ἀπὸ τόσους χρόνους τοῦ χωρισμοῦ ἀναμεταξύ μας προσωπικῶς καὶ οὐδέποτε ψυχικῶς, ἔνεκεν τοῦ ὅτι ἐγὼ σὰς ἐπόθουν, σὰς ἠγάπουν, καὶ σὰς ποθῶ, καὶ σὰς ἀγαπῶ, γνωρίζων τὰ καθ' αὐτὸ αἰσθημάτων σας καὶ τὰ ἔξοχα ψυχικὰ προτερήματά σας.

Αἱ! Ἀριστέ μοι καὶ ἀκριβέ! ἅς μὴ μελαγχολῶμεν, ἅς μὴ βαρυγνομῶμεν, καὶ οὐδόλως ἅς μὴ ἀσχάλλωμεν. Ἑλληνικὴ σημαία κυματτεῖ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, Ἑλλὰς ἤρχισε νὰ ὑπάρχῃ ἐν μέσῳ τῶν δεδοξασμένων λαῶν. Πρόσβεις τῆς εἰς ὅλας τὰς μεγάλας τοῦ κόσμου πόλεις. Πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι καὶ εἰς τοὺς παραμοκροτέρους τοῦ ἐχθροῦ λιμένας, ὁ Ποθητὸς εἰς Γαλάτζιον, ὁ Φωκιανὸς εἰς Βεσσαραβίαν καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ Ξάνθος εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Μαρτζινερίου! τὴν Τράπεζαν ἐτοίμασαν οἱ ὑπηρεταί, τὰ φαγητὰ ἀποθαμμένα, ἐκάρησαν εἰς βρῶσιν των, οἱ μὴ εἰς αὐτὰ κοπιάσαντες, συνήθεια φαίνεται παλαιὰ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ κύριος Λασάνης ὦν τῶρα εἰς αὐτὴν τὴν τράπεζαν εἷς τῶν δαιτημόνων, ἐλπίζω νὰ σὰς ἐνθυμηθῇ, ἂν ὅχι ὁ κύριος Πρίζος, τοὺς ὁποίους μὲ τὸ νὰ συγχίζῃ ἡ ἐλευθεροτυπία πολλὰ μὲ κακοφαίνεται.

Εἶδα ὅτι εἰς τὰ πιεστήρια τοῦ τύπου τῶν Ἀθηνῶν εἶναι

ἡ Ἱστορία τῶν τρεξάντων ἐν Βλαχοπογθανία ἐκδιδομένη ἀπὸ τινος, ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ πόθεν λαμβάνουν τὰς πηγὰς τούτων τῶν πραγμάτων νὰ τὰ ἱστορήσουν. Ἴσως πάλιν καθὼς ἄλλοτε ὁ Φιλήμων, οἰκιοποιήσῃ καὶ αὐτὸς πρὸς δεῖξιν τοῦ Βιβλίου του ἀντικείμενον ἄλλον Ἀχιλλέα θὰ τὸν ἰδῶμεν.

Εὐχαρεστηθεῖτε, κύριε Ξάνθε, νὰ μὲ γράψῃτε τὰ περὶ ὑμῶν προσθέσατέ μοι καὶ ὅσα γνωρίζετε πῶς ἐπιθυμῶ νὰ ἡξεύρω, τὸ Βουκουρέστιον ὅχι μακρὰν συλλογίζομαι πῶς σᾶς τυχαίνουν καμμίαν ὄρακα καὶ ἐκεῖθεν ἐρμερίδες διὰ νὰ παρατηρῇτε τὴν πρόοδον τῶν Ἑλλήνων, ἥ εἰς ποίαν διοικητικὴν περίστασιν εὐρίσκονται.

Δεχθεῖτε, ἀριστέ μοι, μετὰ τόσον καιρὸν τὸν εἰλικρινῆ ἀσπασμόν μου, καὶ καλοθελήσατε νὰ σᾶς ᾔμα.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Ἀθ: Εἰδδυλος.

—0—

Σ: Οὗτος ὁ φίλος ἦτον εἷς τῶν μεγαλεμπόρων Ἑλλήνων εἰς Βεσσαραβίαν Πελοποννήσιος, ἐν ὑπολήψει καὶ εὐνοίᾳ παρὰ τῇ Ῥωστικῇ ἐκεῖ Διοικήσει, εἷς τῶν ἐνθερμότερων ἀδελφῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ πολλὰ δαπανήσας καὶ ἐνεργήσας ἐν τῇ ἐπαναστάσει πρὸς ἐνθάρρυσιν τῶν ἐν Γαλατζίῳ καὶ Σκουλενίῳ Ἑλλήνων στρατιωτῶν ὡς ἐκ τῶν πρὸς τὸν Ξάνθον εὐρισκόμενων γραμμάτων του φαίνεται.

—0—

Ἀριθ. 168.

Κύριε Μ: Ξάνθε σὲ ἀσπάζομαι,

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 30. Αὐγούστου. 1839.

Ἐπληροφορήθην ὅτι καταγίνεσαι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἱστορίας μας· τολμῶ νὰ σοῦ προβάλλω, ὅτι νὰ μὴ τὴν δόσης εἰς τύπον πρὸ τοῦ νὰ τὴν ἰδῶ, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσης εἰς λάθη (παροργιζόμενος δικαίως κατὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου) ἐὰν δὲ καὶ δὲν θελήσης νὰ κάμῃς τὴν γνώμην μου, ἐνθυμῇ σου ὅτι τὸ ἔργον εἶναι σπουδαῖον κατὰ ἐνθυμῇ σου τέλος πάντων ὅτι θέλεις εὑρεῖ πολλοὺς αὐστηροὺς κριτὰς καὶ πρὸ πάντων τὸ

δημόσιον· μὴ παραλείψης, καθὼς ὁ ἀχάριστος Πεῖρραιθός, τοὺς ὅσους συνέδραμον. Δὲν ἀνήκει αὐτῇ ἡ τιμὴ (ἐὰν ᾦναι τιμὴ) εἰς τοὺς Ἀρχηγούς μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνεργάτας καὶ συντελέσαντας· μάθε ὅτι σώζονται καὶ εἰς χειρὰς μου ἀπομνημονεύματα καὶ διὰ τὰ γαίην τέλειον τὸ σύγγραμμα κρίνω εὐλογον τὰ συνενοηθῶμεν. Ἡ γνώμη μου ὑπαγορεύεται ἀπὸ εἰλικρίνειας, σὺ δὲ κάμε ὅτι σοῦ φανεῖ καλόν· ἐὰν δὲν εὐρισκώμεθα εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὅταν πλησιάσης εἰς τὸ τέλος ἐὰν εὐρεθῇς ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πολλοὺς κόπους καὶ δρόμους ξηρῶν καὶ θαλασσῶν καὶ ποταμῶν ἔκαμες, κάμε ἀκόμη ἓνα μικρόν, καὶ ἔλα τὰ με εὖρης, ἐὰν ᾦται εἰς ὑπηρεσίαν συνενοούμεθα ἥτε διὰ γραμμάτων ἢ ἔρχομαι ἐγώ. Αναμένω τὴν ἀπάντησιν· σὲ ἐναγκαλίζομαι καὶ σοῦ εὐχομαι ἀπὸ ψυχῆς κτλ.

Ὁ φίλος σου.

Π. Σέκερης.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΜΙΑΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Αι ἀνάγκαι τοῦ ἡμετέρου Γένους εἰσὶ πολλαὶ καὶ διάφοραι.

α.) Ἡ τελειοποιήσις τῶν ἤδη συσταθέντων σχολείων διὰ τῆς προσθήκης καὶ ἄλλων διδασκάλων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην ἀναγκαίων ὀργάνων.

β.) Ἡ σύστασις καὶ ἐτέρων σχολείων εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια ὑστεροῦνται τοῦ πρώτου τούτου καὶ ἀναγκαιοτάτου τῆς Παιδείας καλοῦ.

γ.) Ἡ ἔκδοσις κλασικῶν λεγομένων Βιβλίων, τόσον πρὸς Χρῆσιν τῶν τῆς Ἑλλάδος σχολείων, ὅσον καὶ διὰ νὰ πωλῶνται μὲ τιμὴν μετριωτέραν· διότι ἡ τιμὴ τῶν ὡς ὑπερόγκος, τὰ κατασταίνει δυσπρόσιτα καὶ πρὸς αὐτοὺς σχεδὸν τοὺς εὐποροῦντας.

δ.) Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Εὐρώπην Νέων ὁμογενῶν, φύσεως μὲν ἀγαθῆς, ἀλλ' ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων, διὰ νὰ τελειοποιῶνται εἰς τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα, νὰ γίνονται ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ὁμογενεῖς διὰ τῆς μεταδόσεως τῶν φώτων τῆς Παιδείας.

ε.) Ἡ ὑπανδρεία τιμίων καὶ πτωχῶν ὁμογενῶν κορασίων.

ς.) Πρὸς συνδρομὴν καὶ βοήθειαν πολλῶν ἐνδεῶν καὶ εἰς συμφορὰς περιπεσόντων ὁμογενῶν καὶ τῶν ὅσοι εὐρίσκονται κεκλεισμένοι ἐν φυλακαῖς δι' ἀπορίας νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη των ἐκ τυχερῶν περιστάσεων, καὶ ὅχι ἐκ κακῆς των διαγωγῆς·

Καθώς καὶ τῶν ὅσοι διὰ σωματικὰ ἀσθενήματα, ἢ διὰ γῆ-
ρας, δὲν ἤμποροῦν νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰ πρὸς τὸ ζῆν αὐτῶν
ἀναγκαῖα.

ζ'). Πρὸς βοήθειαν τῶν κατὰ διαφόρους τόπους τῆς Πα-
τρίδος ἐκκλησιῶν, καὶ διὰ τὴν καλλιτέρευσιν καὶ αὔξησιν τῶν
Νοσοκομείων.

Πρὸς ἐλάττωσιν ὁπωστοῦν τῶν διαληφθέντων ἀναγκῶν τοῦ
Γένους ἐπόμενον ἦτον, ἵνα ἕκαστος τῶν ἐν καταστάσει ὁ-
μογενῶν συνεισφέρει τὴν δυνατὴν βοήθειαν, καθὼς καὶ τῶ ὄν-
τι πολλοὶ τῶν τοιούτων δὲν ἔλλειψαν κατὰ καιροὺς, καὶ δὲν
λείπουν μέχρι τοῦ νῦν, πρὸς ἔπαινον καὶ δόξαν τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ὀνόματος νὰ δεικνύωσι πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν
εἰς τοῦτο εὐγενῆ προθυμίαν των, καὶ φιλάνθρωπον προαίρεσιν
των· μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ὧν
αἱ κοινοφελεῖς ἀγαθοεργίαι εἶναι μεγάλαι, θαυμασταί, καὶ οὐ-
τως ἐπάξιοι Ἑλληνικῶν καρδιῶν καὶ τῶν ὁποίων τὰ σεβά-
σμια ὀνόματα εἶναι ἤδη τόσον διευφημισμένα, καὶ τόσον βα-
θέως ἐντετυπομένα εἰς τὰς εὐγνωμόνους καρδίας τῶν εὐεργε-
τηθέντων καὶ ὁσημέραι παρ' αὐτῶν εὐεργετουμένων, ὥστε ἂν
ἐπιχειρισθῶμεν νὰ πλέξωμεν ἐνταῦθα τοὺς ἐγκωμιαστικούς
των στεφάνους, θέλομεν ἐπισπάσει ἀναμφιβόλως καὶ καθ' ἡ-
μῶν τὴν λέγουσαν παροιμίαν.

» Κωφὸς ἀνὴρ ὡς Ἑρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει « —
Ἰὰλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ αἱ τοῦ Γένους χρεῖαι ὡς μεγάλαι, καὶ
πολυειδεῖς, ὑπερβαίνουν ἐκ διαμέτρου τὰς Συνδρομάς τῶν με-
ρικῶν τούτων εὐεργετῶν καὶ καταντῶσιν ἐκ τούτου ἐνοχλη-
τικαί, καὶ φορτικαί πολλάκις, διὰ τὰς συχνάς, καὶ ἄλλεπαλ-
λήλους προσαιτήσεις, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν κατάχρησιν τῶν
ὅσοι ὑπὲρ τὸ οἰκτρὸν τῆς δυστυχίας πρόσχημα ἐξαπατῶσι τοὺς
συμπαθεῖς καὶ φιλοικτήρμονας, καὶ ὡς κηφῆνες ἀργοὶ καὶ ἄ-
χρηστοι καρποῦνται ἀνυποστόλως τὰς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς τῶ
ὄντι καὶ πάσχοντας ἀνηκούσας βοήθειας· διὰ τοῦτο ἀναγκαι-
ότατον εἶναι νὰ ἐπινοηθῇ καὶ ἐν συστηματικὸν μέσον, ἱκανὸν
νὰ προσχωρηθῇ προχείρους ἅμα καὶ διαρκεῖς τοὺς πόρους οὗ.

μόνον πρὸς ἀφθικωτέραν βοήθειαν τῶν ῥηθέντων τοῦ γένους χρεῖων, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν συχνῶν ἐνοχλήσεων καὶ ἀναχαίτησιν τῆς τῶν ἀπατεώνων αἰσχροκερδοῦς καταχρήσεως, ἣτις προστρίβει εἰς τὸ γένος ἡμῶν οὐ τὴν τυχοῦσαν αἰσχύνην.

Τὸ μέσον λοιπὸν τὸ μόνον ἱκανὸν νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ἀπλάνως καὶ βεβαίως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προκειμένου σκοποῦ, φαίνεται, καθ' ὅλους τοὺς ἐρθοὺς λόγους, ἡ σύστασις μιᾶς ἐμπορικῆς ἐταιρείας, ἐφοδιασμένης μὲ ἀρκετὴν ποσότητα κεφαλαίων, τῶν ὁποίων τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας ἐτήσια κέρδη νὰ μεταχειρίζονται πρὸς τὴν ἐπάρκειαν αὐτῶν τούτων τῶν τοῦ γένους χρεῖων, ἣτις καὶ νὰ ὀνομάζεται καὶ φιλάνθρωπος.

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΓΡΑΙΚΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ.

§ 1.

Κεφάλαιον, ἦτοι καπιτάλιον τῆς ἐταιρείας.

Ἡ τοιαύτη ἐταιρεία διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς εἰρημένας χρεῖας τοῦ γένους μὲ τὴν ἀποχρῶσαν διαψύλειαν. καὶ νὰ ἀπαντᾷ καὶ τὰ ἰδιά της ἐξόδα, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀφεύκτως ἐν κεφάλαιον (καπιτάλι) τοῦλάχιστον ἀπὸ δέκα μελλιούνια βρούβλια εἰς ἀσιγνάτζιαις τοῦ Βασιλικοῦ Βάνκου τῆς Ῥωσσίας.

§ 2.

Πορισμὸς τοῦ κεφαλαίου.

Ὁ Πορισμὸς τοῦ διαληφθέντος κεφαλαίου νὰ γείνη ἐκ συνεισφορᾶς ὁμογενῶν Γραικῶν (μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν φιλελλήνων ἄλλογενῶν) ἐν λόγῳ δανείων μὲ τόκον πρὸς ἑξ τὰ ἑκατὸν κατ' ἔτος τὸν ὁποῖον τόκον ἡ ἐταιρεία νὰ ᾔῃαι εἰς χρέος νὰ τὸν πληρώσῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ὅπου καὶ ὅπως θέλει ὁ καταβαλὼν. Οἱ δὲ συνεισφέροντες οὗτοι δανεισταὶ νὰ ὀνομάζονται μέλη τῆς Ἑταιρείας

§ 3.

Τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν κεφαλαίων.

Διὰ τὴν εὐχερεστεράν καταβολὴν τοῦ ῥηθέντος κεφαλαίου, νὰ διαιρεθῇ τὸ ὅλον εἰς εἴκοσι δύο χιλιάδας μερίδια, πρὸς πέντε

χιλιάδας ρούβλια εἰς Ῥωστικὰς ἀσιγνάτεις τὸ κάθε μερίδιον. Ἐκαστος δὲ τῶν συνεισφερόντων νὰ ἡμπορῇ νὰ λαμβάνῃ ὅσα μερίδια προαιρεῖται, ὅχι ὅμως ὀλιγώτερον ἀπὸ ἓν μερίδιον.

§ 4.

Τὰ χρεωστικὰ ἔγγραφα τῆς ἐταιρείας πρὸς τοὺς καταβάλλοντας νὰ προετοιμασθῶσι διὰ χαλκογραφίας εἰς ὅσα ἀναγκαῖα κατὰ τὸ σχέδιον Α. εἰς τὰ ὅποια νὰ μὴ ἐγγράφηται οὔτε περισσοτέρα οὔτε ὀλιγώτερα ποσότης τῶν πέντε χιλιάδων Ρούβλιων ἐνὸς μεριδίου, ὡς εἴρηται.

Σημείωσις.

Ἐξαίρουνται ἀπὸ τὸν ἄνωθεν προσδιορισμὸν, ὅσοι προαιροῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐταιρείαν ποσότητα τινα ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ λαμβάνωσιν αὐτοὶ τὸν ἐτήσιον τόκον, ἀλλὰ νὰ διανέμεται πρὸς ὠφελειάν τινα τοῦ γένους κατὰ τὴν θέλησιν τῶν παρὰ τῶν τοιούτων ἡ ἐταιρεία νὰ δέχεται καὶ ἕως πεντακόσια ρούβλια, ὑποχρεωμένη νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὴν θέλησιν τοῦ καταβαλόντος εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐτησίου τόκου.

§ 5.

Μεταχείρησις τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας.

Διὰ τὴν ὠφελίμον καὶ ἐπικερδῆ μεταχείρησιν τῶν κεφαλαίων τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐταιρείας, νὰ συστηθῶσι τέσσαρα γενικὰ ἐμπορικὰ ὀσπήτια, ἥτοι.

Εἰς Μόσχαν,

Εἰς Ὁδησσόν,

Εἰς Κωνσταντινούπολιν,

Εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας,

Καὶ τέσσαρα μερικὰ, ἡ Κομμοδίται.

Εἰς Ταϊγανρόγ — ἐξηρητημένον ἀπὸ τὸ τῆς Μόσχας

Εἰς Ἰσμαήλ — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Ὁδησσοῦ.

Εἰς Σμύρνην — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς Λιβόρνον — ὁμοίως ἀπὸ τὸ τῆς Βιέννης.

Αἱ ἐμπορικαὶ ἐνέργειαι καὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ῥηθέντων ὁσπητίων τῆς Ἑταιρείας νὰ συνίσταται.

α'. Εἰς κεφαλαιώδη εἶδη πραγματειῶν.

β'. Εἰς δάνεια ἐπάνω εἰς πραγματείας ἀγορᾶς τε καὶ πωλήσεως ἐκ διορισμοῦ ἐτέρων, ἥτοι κομμισιόνων.

γ'. Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν συναλλαγῶν, ἥτοι καμπίων μὲ διὰ ἀφόρους ἐμπορικὰς τῆς Εὐρώπης πόλεις.

δ'. Εἰς μερίδια Γραικικῶν ἐμπορικῶν καραβίων μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν.

ε'. Εἰς μαρίτιμα, ἥτοι δάνεια προσωρινὰ εἰς ἐμπορικὰ Γραικικὰ καράβια μέχρι τοῦ προσδιορισμένου αὐτῶν ἀπόπλου, ὡς ἡ συνήθεια.

ς'. Εἰς ἀσφαλισμὸν τῶν διὰ θαλάσσης στελλομένων πραγματειῶν.

ζ'. Εἰς κατασκευὴν ἰδίων τῆς ἑταιρείας ἐμπορικῶν καραβίων, ὡς τὸ καλέσει ἡ χρεία.

η'. Εἰς ἀποκατάστασιν μιᾶς τυπογραφίας τοῦ γένους, ὅπου κριθῇ εὐλογον, καὶ εἰς ὅ,τι ἄλλα ὠφέλιμα ἐπιχειρήματα.

§ 7.

Ἀπὸ τίνα ἄρθρα νὰ ἀπέχωσι τὰ ὁσπήτια τῆς Ἑταιρείας.

Τὰ ἐμπορικὰ τῆς ἑταιρείας ὁσπήτια ἀπὸ μὲν τὴν Μεταχείρησιν τινῶν ἄρθρων, εἰς τὰ ὁποῖα συνίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ θεμελιώδες τῶν ὁμογενῶν πραγμαστευτῶν ἐμπόριον νὰ ἀπέχουν μὲ τελειότητα, καὶ νὰ τὰ ἐνεργῶσι μόνον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὅσοι δώσουν εἰς αὐτὰ τὸν διορισμὸν (κομμίσια) καὶ ἄλλα πάλιν ἄρθρα δὴλον, ὅτι πρέπει, νὰ τὰ ἐμπορεύονται μὲ τὴν ἀπαιτουμένην μετρίοτητα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀκαίρου πλησμονῆς, ἥτις γενικῶς ἀποβαίνει ὀλεθριωτάτη εἰς τὸ ἐμπόριον.

§ 8.

Ἀπογραφὴ τῶν μελλῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν πρώτοις νὰ γίνωσιν βιβλιάρια τινὰ διαπερασμένα μὲ

κλωστήν, καὶ ἐσφραγισμένα, ὡς ἡ συνθήκη, μὲ ἐξεπίτηδες προετοιμασμένην σφραγίδα, καὶ μὲ ἐπιγραφὴν τοιαύτην.

Βιβλίον ἀπογραφῆς τῶν ὅσοι προαιροῦνται νὰ γείνωσι μέλη τῆς φιλομούστου καὶ φιλανθρώπου Γραικικῆς ἐμπορικῆς Ἑταιρείας.

Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν βιβλίων ἀπὸ ἓν εἰς τὰς διαληφθείσας πόλεις, καὶ εἰς ἄλλας, ὅπου κριθῇ ἀναγκαῖον πρὸς ἄνδρας ὁμογενεῖς διὰ νὰ ἐπιστατήσωσι μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν μελλῶν τῆς ἐταιρείας, οὗτοι δὲ θέλει καταγράφουν ἐν τῷ Βιβλίῳ τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ τὴν ποσότητα τῶν ὅσα μερίδια προαιροῦνται νὰ ἀγοράσουν.

§. 9.

Προδιορισμὸς τοῦ εἶδους τοῦ Νομίσματος.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῆς συγχύσεως τῆς προερχομένης ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ τόπους νομισμάτων (μονέδων) νὰ προσδιορισθῇ ἓν καὶ μόνον εἶδος, τόσον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κεφαλαίων,, ὅσον καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων. Τοῦτο δὲ τὸ προσδιωρισμένον εἶδος τοῦ Νομίσματος νὰ ᾖ αἱ ἀσυγνάτζαι τοῦ Βασιλικῷ Βάνκου τῆς Ῥωσσίας, καὶ δι' αὐτῶν νὰ γίνεται ἢτε καταβολὴ τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐτησίων τόκων, λογαριαζόμενα πάντα κατὰ τὴν τρέχουσαν συναλλαγὴν (κάμπιον).

§ 10.

Συμπληρωθεῖσης δὲ τῆς ἀπογραφῆς τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων κατὰ τὸν §. 3. καὶ §. 8. καὶ κοινοποιηθέντος τούτου παρὰ τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὴν ἀπογραφὴν δι' ἀμοibaίων εἰδήσεων, τότε νὰ γίνεται συνέλευσις ἀνὰ πᾶσαν τῶν εἰρημένων τεσσάρων πόλεων ὅλιν τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων μελλῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλέγονται διὰ ψηφφορίας πέντε ἄνθρωποι ἐφ' ὅλης ζωῆς των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἔχων τὰ περισσότερα μερίδια νὰ ἀναδείκνυται πρόεδρος. Ἐὰν δὲ τις τῶν ἐφόρων μετὰ τριαιτίαν θελήσῃ νὰ παραιτηθῇ, τότε νὰ ἐκλέγεται ἐκ τῶν ἐκεῖ μελλῶν τῆς ἐταιρείας καλὴν διὰ ψηφφορίας

ἄλλος εἰς τὸν τόπον του, διὰ νὰ ᾖ πάντοτε ἀνελλειπὴς ὁ ἀριθμὸς τῶν πέντε ἐφόρων.

§ 11.

Ἐκλογή τῶν διοικητῶν τῶν ἐμπορικῶν ὀσπιτίων

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφόρων νὰ γίνεται δευτέρα συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, καὶ διὰ ψηφιοφορίας τῶν νὰ ἐκλέγεται ὁ εἷς τῶν πέντε ἐφόρων, διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ ἐμπορικοῦ ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας· οὗτος δὲ νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον δέκα μερίδια εἰς τὴν ἐταιρίαν, νὰ ᾖ συγκροτημένος πρᾶξι καὶ θεωρία μὲ τὰς ἀναγκαίας ἐμπορικὰς γνώσεις, νὰ παραιτηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ὁποῖαν δὴποτε ἰδίαν του ἐμπορίαν, καὶ νὰ ἀφιερωθῇ δι' ὅλου εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἐπίμονον διοίκησιν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ τῆς ἐταιρίας ὀσπητίου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, νὰ ᾖ εἰς τὴν ἐξουσίαν του νὰ διαμένῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστάσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς του. Ἀνίσως ὅμως θελήσῃ νὰ παραιτηθῇ, νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ πρὸ τῆς διορίας πέντε ὁλοκλήρων χρόνων, ἐξαιρουμένης σωματικῆς τινος ἀσθενείας του. Ἀλλ' ὅταν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν θελήσῃ νὰ παραιτηθῇ ἀφεύκτως, τότε νὰ ἐκλέγεται ἐν τῷ ἅμα διὰ ψηφιοφορίας τῶν μελῶν διοικητὴς ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἷς τῶν τεσσάρων ἐφόρων, ὁ ἰκανότερος νὰ δεχθῇ τὴν τοιαύτην ἐπιστάσιν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ ἐκλέγεται ἄλλος ἔφορος κατὰ τὸν § 10.

§ 12.

Ἐκλογή τῶν ἐφόρων καὶ τοῦ πράκτορος τῶν μερικῶν ὀσπιτίων? ἐταιρίας.

Εἰς καθὲν δὲ μερικῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας νὰ ἐκλέγωνται ὁμοίως διὰ ψηφιοφορίας τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων μελλῶν τρεῖς ἔφοροι κατὰ τὸν § 10. καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐφόρων νὰ ἐκλέγεται ὁ πράκτωρ τοῦ μερικοῦ ὀσπητίου, ὅστις νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον πέντε μερίδια εἰς τὴν ἐταιρίαν, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐμπορικὰς γνώσεις ἀναλόγους μὲ τὴν ἐπιστάσιν του, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ περὶ τοῦ διοικητοῦ εἴρηται, § 11.

Ὑπουργοὶ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων.

Ἐκαστος τῶν διοικητῶν νὰ ἔχῃ ὑπουργούς.

• Ἐνα γραμματικὸν εἰδήμονα τῆς διπλογραφίας (δύοι-
σκριτούρας) διὰ νὰ κρατῇ τὰ κατὰστιχα εἰς τὴν ἡμετέραν
γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐμπορικὴν τάξιν.

• Ἐνα δεύτερον γραμματικόν, συμβοηθὸν τοῦ πρώτου.

• Ἐτερον διὰ τὴν Γραικικὴν ἀλληλογραφίαν.

• Ἐτερον διὰ τὴν εἰς τὰς ἀναγκαίας ξένας γλώσσας.

• Ἐνα πράκτην (κασιέρην.)

• Ἐνα ἐπιστάτην τῆς τῶν πραγματειῶν ἀποθήκης (μα-
γαζίου.)

• Καὶ ἓνα συμβοηθὸν αὐτοῦ τοῦ ἐπιστάτου.

Τῶν δὲ πρακτόρων ἕκαστος νὰ ἔχῃ ὑπουργούς

• Ἐνα Γραμματικὸν εἰδήμονα τῶν καταστίχων ὡς ἀνω-
τέρω εἴρηται.

• Ἐτερον διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν.

• Ἐνα ἐπιστάτην τῆς τῶν πραγματειῶν ἀποθήκης.

• Καὶ ἓνα βοηθὸν τοῦ αὐτοῦ ἐπιστάτου, ὅστις νὰ ἔχῃ
καὶ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ πράκτου.

§ 14.

Ἐτήσιος μισθὸς τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων καὶ
τὰ ἐξόδα τῶν ὀσπιτίων.

• Ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἐκάστου τῶν διοικητῶν νὰ προσδιορι-
σθῇ ἀνὰ δέκα χιλιάδαις βρούβλια εἰς ἀσιγνάτζιας, τῶν δὲ
πρακτόρων ἀνὰ πέντε χιλιάδες. Οἱ δὲ μισθοὶ τῶν ὑπουργῶν,
καὶ τῶν οἰκικῶν ὑπηρετῶν θέλει προσδιορίζονται παρὰ τε τῶν
διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων, καθὼς θέλει γίνονται κατὰ τὴν
διάταξιν τῶν αὐτῶν καὶ ἐξοικονόμησιν τὰ ἐξόδα τῆς ἐτησίου
ζωοτροφίας, ἐνοικίου ὀσπιτίων, μαγαζίων, καὶ λοιπῶν οἰκικ-
ῶν ἀναγκαιῶν.

§ 15.

Ἐμβάσις τῶν κεφαλαίων εἰς τὰ ἐμπορικὰ ὀσπίτια τῆς ἐταιρίας.

Γενομένης δὲ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφόρων, καὶ τῶν πρακτόρων μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν, τότε νὰ ἐνοικιάζεται ἀνυπερθέτως ἀγὰ πᾶσαν τῶν διαληθρυσῶν τεσσάρων πόλεων ἐν ἀρμόδιον εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου ὁσπῆτιον, προμυθευμένον μὲ τὰ ἐπιτηδεῖα πρὸς κατοικίαν τοῦ τε διοικητοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν του, καθὼς καὶ εἰς τὰς πόλεις τῶν κορμιοδῆτων καὶ ἐντ' αὐτῷ νὰ προσκαλῶνται δι' ἐγκυκλίου γράμματος ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἐφόρων, καὶ τοῦ διοικητοῦ ἐκάστου γενικοῦ ὁσπητίου, ὅλα τὰ ἐν τοῖς βιβλιαρίοις ὑπογραφέντα μέλη διὰ νὰ ἐμβάσῃ ἕκαστον εἰς ἐν τῶν γενικῶν ὁσπητίων τῆς ἐταιρίας τὸ ὑποσχεθὲν κεφάλαιόν του, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐμβάσεως τῶν κεφαλαίων, οἱ ἔφοροι νὰ συνέρχωνται καθημερινῶς εἰς τὸ ὁσπῆτιον τῆς ἐταιρίας ἐν μιᾷ προσδιωρισμένῃ ὥρᾳ μέχρι τῆς συμπληρώσεως.

§ 16.

Τρόπος τῆς ἐμβάσεως τῶν κεφαλαίων.

Ἐκαστον τῶν ἀπογραφέντων μελλῶν ἐμβάζον τὸ καπιτάλιόν του νὰ διευθύνεται εἰς τὸ πλησιέστερον τῶν τῆς ἐταιρίας γενικῶν ὁσπητίων, μὲ ἔγγραφον ἀναφορὰν του, διαλαμβάνουσαν κατὰ τὸ σχέδιον Β. Προσωπικῶς, ἢ δι' ἐπιτροπίας του, καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν συνάζονται τακτικῶς οἱ ἔφοροι εἰς τὸ ὁσπῆτιον τῆς ἐταιρίας, ὡς εἴρηται.

§ 17.

Παραλαβὴ τῶν κεφαλαίων.

Παῖρσις αὐτῆς δὲ τῆς ἀναφορᾶς εἰς τοὺς ἐφόρους, μετὰ τὴν κοινῶς αὐτῶν γενομένην ἀνάγνωσίν της, νὰ ἐπιγράφῃ ὁ Πρόεδρος ἰδιοχείρως ἀνωθεν αὐτῆς τὸν ἀνήκοντα ἀριθμὸν (νούμερον) καὶ τὴν τρέχουσαν ἡμέραν τοῦ Μηνός· ἔπειτα νὰ δίδεται ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν πράκτην διὰ νὰ παραλαμβάνῃ κατ' αὐτὴν τὴν προσφερομένην ποσότητα, τὴν ὁποίαν, ἀφ' οὗ παραλάβῃ καὶ ἀριθμήσῃ ἔμπροσθεν τοῦ προσφέροντος, καὶ καταγράψῃς αὐτὴν τε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καταβάλλοντος εἰς τὸ σῦνθετος κατὰστιχόν του, νὰ ὑπογράφεται καὶ κάτωθεν τῆς ἀνα-

φορᾶς, ὅτι παρέλαθεν ἀνελλιπεῖ τὴν ἐνδιαλαμβανομένην ποσότητα, καὶ εὖτω νὰ μεταδίδῃ τὴν ἀναφορὰν τῷ πρώτῳ γραμματικῷ· οὗτος δὲ, ἀφ' οὗ καταγράψῃ ὁμοίως εἰς τὸ καθημερινόν του τὸ ὄριο τοῦ καταβάλλοντος τὴν περιληψὶν τῆς ἀναφορᾶς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταβληθείσης ποσότητος, νὰ ἐτοιμάζῃ ἐν τῷ ἅμα τὸ ἐξ ὀνόματος τῆς ἐταιρίας χρεωστικὸν ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ διοικητοῦ τοῦ πρώτου Γραμματικοῦ, καὶ τελευταῖον τοῦ πράκτου, νὰ ἐγχειρήζηται εἰς τὸν προσενεχότα τὴν ἀναφορὰν καὶ τὰ χρήματα, ἣ δὲ ἀναφορὰ νὰ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὁσπητίου τῆς ἐταιρίας.

§ 18.

Ἐναρξίς τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρημάτων τῶν τῆς ἐταιρίας ὁσπητίων.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐμβασθῇ εἰς τὰ γενικὰ ὁσπήτια τῆς ἐταιρίας ὅλη ἡ ποσότης τοῦ διαληφθέντος κεφαλαίου, τότε ἕκαστον τῶν τεσσάρων γενικῶν ὁσπητίων νὰ ἀρχίζῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας του κατὰ τὸν § 6. καὶ ἐντ' αὐτῷ νὰ ἐκδίδωσιν ἐγκύκλιον γράμμα ὡς ἡ συνθήκη, πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν τε καὶ ἄλλογενῶν ἐμπορικὰ ὁσπήτια, μὲ τὰ ὁποῖα ἤθελε κριθῇ εὐλογον ὑπὸ τῶν διοικητῶν νὰ ἔχωσιν ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν. Καὶ τὰ τέσσαρα γενικὰ ὁσπήτια τῆς ἐταιρίας νὰ ἔχωσιν ἄμεσον μετὰ τῶν σχέσιν καὶ κρέδιτον ἀνοικτὸν καὶ ἀπεριόριστον τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ νὰ ᾔναι εἰς χρέος νὰ ἐκτελῶσι τοὺς ἀμοιβαίους διορισμοὺς ἀνυπερθέτους καὶ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν, ἐκτὸς ὅταν ἀκολουθήσῃ καὶ ἐν εὐλογον καὶ ἀποδεδειγμένον ἐμπόδιον, ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τινος προφανοῦς ζημίας, ἕκαστον δὲ τῶν αὐτῶν ὁσπητίων νὰ ἐνεργῇ πληρεξουσίως καὶ ἀνεξαρτήτως τὰς ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις, καθ' ὃν τρόπον κρίνει εὐλογον, καὶ ὡρελιμώτερον ὁ διοικητὴς αὐτοῦ τῇ συμβουλῇ καὶ ὁδηγίᾳ, χρείας τυχεύσης καὶ τῶν ἐφόρων, τὰ δὲ μερικὰ ὁσπήτια, ἣ κομμωδίται, νὰ ἀγροικῶνται κατὰ τὸ κρέδιτον τὸ καθ' ἐν μὲ μόνον τὸ γενικὸν ὁσπήτιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ ἐξήρτηται.

Σημείωσις α΄.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τεσσάρων γενικῶν ὁσπητίων καὶ τῶν κοιμοδίων, ὡς εἴρηται, εἶναι ἀρεύκως ἀναγκαία ἡ καταβολὴ τῆς διαληφθείσης ποσότητος τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων, ἃν ἐκ τοῦ ἐναντίου γείνη γνωστὸν ἐκ τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἐν ἐνυμπληρώθῃ ὅλον τὸ κεφάλαιον, τότε νὰ ὀργανίζονται μόνον τόσα ὁσπήτια, ὅσα χρειάζονται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀπογραφείσης ποσότητος, τὰ ὅποια ὁσπήτια νὰ ἀποκατασταίνωνται εἰς τὰς ἐμπορικότερας τῶν διαληφθέντων πόλεων, τρυτέστιν εἰς Μόσχαν, ἢ εἰς Ὀδησσόν, ἢ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θέλουν ἐμβάλλῃ τὰ ἀπογραφέντα μέλη, τὸ ὑποσχεθὲν καπητάλιον κατὰ λόγον δὲ ὅπου ἤθελεν αὐξάνῃ ἡ ἀπογραφή καὶ ἄλλον μελλῶν, καὶ συμπληρῶνται ἡ ποσότης τῶν ἀποχρόντων κεφαλαίων καὶ δι' ἄλλο γενικὸν ὁσπήτιον, τότε νὰ ὀργανίζεται καὶ εἰς ἄλλην ἀπὸ τὰς ρηθῆσας πόλεις.

Σημείωσις β΄.

Ἀνίσως δὲ μετὰ τὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅλης τῆς ποσότητος τῶν δύο χιλιάδων μεριδίων ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπογραφή καὶ περισσοτέρων μελλῶν, ἡ ἐταιρία νὰ τὰ δέχεται, καὶ νὰ αὐξάνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μεριδίων, καθὼς καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιχειρήματά της κατὰ ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων.

§ 19.

Καθίσκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐφόρων.

Οἱ ἔφοροι νὰ ᾖναι εἰς χρέος νὰ συνέρχωνται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς μίαν διωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸ ὁσπήτιο τῆς ἐταιρίας, ἵνα μετ' αὐτῶν ὁ διοικητὴς συσκέπτεται καὶ συμβουλεύεται περὶ πασῶν τῶν ἀναγκαίων ὑποθέσεων, κοινοποιῶν αὐτοῖς τὰς κεφαλαιωδεστέρας, καὶ οὐσιώδεις ἐμπορικὰς ἐργασίας του, καὶ δεχόμενος προθύμως τὴν ἀποδεδειγμένως ἐπιχρηστεύσαν καὶ ὠφελιμωτέραν αὐτῶν γνώμην εἰς τὰ ἀνήκοντα, αἱ δὲ ἔφοροι τότε γενικῶν καὶ μερικῶν ὁσπητίων τῆς ἐταιρίας νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτῶν ἐτευθέως, καὶ νὰ λαμβάνουν

βάνουν γνώσιν καὶ πληροφορίαν περὶ πάντων τῶν ἐμπορικῶν πράξεων τῶν τῆς ἐταιρίας ὀσπητίων.

§ 20

Καθήκοντα τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων

Οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ πράκτορες τῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας ὀφείλουσι νὰ ᾔναι ἄγρυπνοι, ἐπιμελεῖς καὶ προσεκτικοὶ νὰ ἐνεργῶσι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα καὶ κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς κανόνας τοῦ ἐμπορίου, οὐ μόνον τὰς ἰδιαζούσας ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαρισμὸς καὶ παραγγελίας παντὸς ἄλλου ἐμπορικοῦ ὀσπητίου, τὸ ὁποῖον ἤθελε διευθύνει εἰς αὐτοὺς καὶ ἐμπιστευθεῖ τὰς ὑποθέσεις του. Πρὸς ἐντελεστέραν δὲ γνώσιν τῶν καθηκόντων τῶν τε διοικητῶν καὶ τῶν πρακτόρων νὰ συντεθῇ ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἐκάστου ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας μία ἐγγραφὸς ἐπαρίθμησης αὐτῶν καθαρὰ καὶ ἀκριδῆς, εἰς εἶδος κώδικος ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν διὰ τοῦ ὁποῖου χειραγωγούμενοι εἴτε διοικηταὶ καὶ πράκτορες, νὰ ἐκτελῶσιν ἀπαραβάτως τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτοῖς ἱερὸν χρέος τῆς ἐπιστασίας των, καὶ εἰς κάθε ἀποδεδειγμένην παράβασιν τῶν τεθέντων κανόνων νὰ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐκ ταύτης προερχομένην ζημίαν.

Σημείωσις.

Ἐπειδὴ πᾶς ἔμπορος ἀγαπᾷ φυσικῶς τῷ λόγῳ νὰ λανθάνωσι τοὺς ἄλλους τὰ ἐπιχειρήματά του, διότι ἡ καλὴ ἐκβασίς των ἤρταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν μυστικότητα τῆς ἐνεργείας των, διὰ τοῦτο ἀναγκαίως ἔπεται, ἵνα, οἷτε διοικηταὶ καὶ οἱ πράκτορες ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν των, ὡς ἱερὸν καὶ ἀναθέτητον Νόμον τὸ νὰ συντηροῦν κατὰ πάντα μυστικοὺς καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐφόρους ἀκοινοποιήτους, τοὺς ξένους διορισμοὺς διὰ προβλέψεις πραγματιῶν, καθὼς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἀγορᾶς (φατούρας) τῶν οἷων δῆποτε πραγματιῶν στελομένων αὐτοῖς εἰς πώλησιν· ἡ δὲ ἀκριδὴς φυλακὴ τοιούτου καθήκοντος νὰ παραγγέληται αὐστηρῶς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὑπουρ-

γούς· καὶ ἡ παραβασίς του νὰ λογίζεται ὡς ἀξιοκατάκριτον καὶ ἄτιμον ἔργον.

§ 21.

Καθήκοντα τοῦ πράκτου καὶ τῶν γραμματικῶν τῶν καταστίχων.

‘Ο πράκτης ἐκάστου γενικοῦ καὶ μερικοῦ ὀσπητίου τῆς ἐταιρίας νὰ ᾔηται ὑπόχρεος καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν νὰ κάμῃ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κηροτίου τῶν μετρητῶν (Κάτσα) καὶ νὰ παραβάλλῃ ἀκριβῶς τὴν ἐμπορικὴν του δωτοληψίαν πρὸς ἀνέυρεσιν πρόχειρον καὶ ἀνυπέρθετον παντὸς λάθους, δυναμένου νὰ προσέλθῃ ἐκ παραδρομῆς ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ ἀλητσησιασμοῦ. Οἱ δὲ γραμματικοὶ τῶν καταστίχων νὰ ᾔηται καὶ αὐτοὶ ὑπόχρεοι νὰ κάμνωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἐν δοκίμιον ὅλων τῶν λογαριασμῶν, ἥτοι μηνιαῖον μπιλλάντζο, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λάθους· καὶ τὸ τοιοῦτον μηνιαῖον μπιλλάντζον νὰ θεωρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν ἐφόρων.

§ 22.

Κατάστρωσις τοῦ Γενικοῦ ἐνικοῦ μπιλλάντζου τῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας.

Κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἔχουν χρεὸς τὰ μερικὰ ὀσπήτια, ἢ κομμοδίται τῆς ἐταιρίας νὰ στέλλῃ τὸ καθ’ ἐν εἰς τὸ γενικὸν ὀσπήτιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤρταται τὸ ἐτήσιον μπιλλάντζον του. Κατὰ δὲ τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου τὰ γενικὰ ὀσπήτια νὰ σφαλῶσι τοὺς λογαριασμοὺς των, νὰ καταστρώσῃ τὸ καθ’ ἐν τὸ ἰδιόν του μπιλλάντζον, καὶ νὰ τὰ ἀποστέλλωσιν ἀμοιβαίως τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο. Μετὰ δὲ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν μπιλλάντζων ἕκαστος τῶν γενικῶν ὀσπητίων νὰ συνάπτῃ καὶ νὰ συγκολλησῇ τὰ πάντα εἰς ἐν γενικὸν μπιλλάντζον, καὶ ὑπογράφοντες ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν ἐφόρων, νὰ προσκαλῶνται ὅλα τὰ ἐκείσε εὐρισκόμενα μέλη τῆς ἐταιρίας διὰ νὰ κοινοποιῇται καὶ εἰς αὐτά. Καὶ ἐν ταυτῷ νὰ στέλλεται ἐν ἐνυπόγραφον ἔσον τοῦ γενικοῦ μπιλλάντζου καὶ εἰς καθ’ ἐν τῶν μερικῶν ὀσπητίων πρὸς κοινοποίησιν καὶ τῶν ἐκείσε μελῶν.

Διανομή τοῦ κέρδους τῆς εταιρίας.

Ἀφ' οὗ δὲ κατατρωθῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ γενικὸν μπιλ-
λάντζον, καὶ γίνουν ἐκ τούτου ἐμφανῆ τὰ ὅσα κέρδη ἐξαποστείλῃ
ὁ πλουσιόδωρος Κύριος καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς θεός,
τότε ν' ἀρχίσῃ καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν πρὸς βοήθειαν τῶν τοῦ
γένους χρεῶν. Ἀλλ' αὕται αἱ χρεῖαι πρέπει νὰ ἐρευνηθῶσι
προηγουμένως καὶ νὰ καταγραφῶσι διὰ νὰ ᾔναι κατὰ πάντα
καὶ ἀκριβῶς ἐγνωσμένα οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐφόρους τῆς ἐμ-
πορικῆς εταιρίας, ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ μέλη·
ἡ δὲ διανομὴ νὰ γίνεται δι' ἐπιστασίας τῶν τε ἐφόρων καὶ τοῦ
διοικητοῦ τοῦ πλησιεστέρου γενικοῦ ὀσπητίου τῆς εταιρίας,
καὶ νὰ λαμβάνεται ἔγγραφος ἀποδείξις ἀπὸ ἐκείνους, πρὸς τοὺς
ὁποίους διανέμῃται ἡ βοήθεια, καὶ αἱ τοιαῦται ἀποδείξεις νὰ
φυλάττωνται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς εταιρίας, κοινοποιούμενα τὰ
πάντα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὀσπήτια τῆς εταιρίας, καὶ δημοσιευό-
μενα κατ' ἔτος (ἂν χρῆθ' εὐλογον γενικῶς ὑπὸ τῶν ἐφόρων)
καὶ διὰ τῆς τοῦ λογείου Ἑρμοῦ ἐφημερίδος.

§ 24.

Παῖσι τῶν Νέων νὰ στέλλωνται ὑπὸ τῆς εταιρίας εἰς τὴν
Εὐρώπην πρὸς μαθήτευσιν.

Ὅταν οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι σχολείων ἴδωσι τι-
νάς τῶν μαθητῶν ἐπιδίδοντας εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, ἀγ-
χίνοας χρησιμοθηεῖς καὶ τὴν κατάστασιν ἐνδεεῖς, ἐπιθυμοῦντας
δὲ νὰ ὑπάγωσιν εἰς κανὲν τῶν τῆς Εὐρώπης Πανεπιστημίων
διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶσιν εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ στέργοντας ἐν-
ταυτῷ μετὰ τὴν τελειοποίησίν των νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πα-
τρίδα των διὰ νὰ ὠφελήσουν τοὺς ὁμογενεῖς των κατὰ τὴν
διάταξιν τοῦ Συστήματος τῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πηλείου
ὄρους εταιρίας, τότε οἱ διδάσκαλοι νὰ ἀναγγέλωσι τοῦτο πε-
ριστατικῶς εἰς τὸ πλησιέστερον γενικὸν ὀσπήτιον τῆς εταιρίας,
τὸ ὁποῖον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τῶν Νέων
ἐφοδιζόντάς τους μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τοῦ δρόμου, καὶ

προμυθεύοντάς τους τὴν ἐτήσιον δαπάνην εἰς ὅποιον μέρος τῆς εὐρώπης χρθεῖ εὖλογον νὰ ὑπάγουν, καθ' ὅλον τὸ ἀνήκον διάστημα τῆς ἐκεῖσε διατριβῆς των.

§ 25.

Περὶ τῶν περιφερομένων ὁμογενῶν πρὸς ζήτησιν ἐλέους.

Ὅταν φανῇ τις τῶν ὁμογενῶν περιερχόμενος, καὶ προβαλλόμενος ἔνδειαν, πτωχείαν, καὶ συμφορὰς, προσαιτεῖ τὴν τῶν ὁμογενῶν συνδρομὴν καὶ τὸ ἔλεος, τὸν τοιοῦτον κανεὶς κατὰ πρῶτον νὰ μὴ τὸν δέχεται, ἀλλὰ νὰ τὸν στέλλῃ εἰς τό ἐμπορικὸν ὁσπῆτιον τῆς ἐταιρίας, ὅπου ἀφ' οὗ ἐξετασθεῖ ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς ἐφόρους, ἂν εὐρεθῇ ἀληθῶς δυστυχὴς ἐκ περιστάσεων, καὶ ἄξιος ἐλέους, τότε νὰ τῷ γίνηται ἡ ἀνήκουσα βοήθεια ἀπὸ τὴν Κᾶσσαν τῆς ἐταιρίας, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἄδειαν νὰ προστρέχῃ καὶ εἰς τοὺς προαιρουμένους νὰ τὸν βοηθήσουν ἰδιαιτέρως, εὐρεθεὶς δὲ ἀπαταιῶν καὶ ψευδόμενος, νὰ κοινοποιῇται πρὸς πάντας ὡς τοιοῦτος, καὶ ἐφοδιαζόμενος μὲ μόνὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοπορείας του νὰ ἀποπέμπεται εἰς τὰ ὀπίσω.

§ 26.

Περὶ τοῦ νὰ δέχεται ἡ ἐταιρία ἐπιτροπίαν ἐκ διαθήκης.

Ἐκαστον τῶν γενικῶν ἐμπορικῶν ὁσπητίων τῆς ἐταιρίας νὰ δέχεται ἀπὸ κάθε Γραικὸν τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐκ διαθήκης του ἐπιτροπίαν εἰς τὴν περιουσίαν του, καὶ νὰ ᾔναι εἰς χρέος νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς, καὶ μέχρι λεπτοῦ τὰς ἐν τῇ διαθήκῃ διαταγὰς· ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς ἐκδουλεύσεως νὰ λαμβάνῃ ἡ ἐταιρία ἀπὸ ὅλην τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος διὰ μίαν καὶ μονὴν φορὰν πρὸς δύο τὰ ἑκατὸν, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, τῆς ὅπου τύχει νὰ ἀκολουθήσουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ.

§ 27.

Πῶς νὰ ὀνομάζωνται εὐσεργεταὶ τοῦ γένους.

Ὅσοι καταθέσωσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην ποσότητά τινα μὲ διορισμὸν νὰ διανέμῃτε ὁ ἐξ αὐτῆς ἐτήσιος τόκος πρὸς κοινὴν τινα τοῦ γένους ὠφελειαν κατὰ τὸν § 4. εἰς τὴν σημεί-

ωσιν οἱ τοιοῦτοι νὰ ὀνομάζωνται εὐεργέται τοῦ γένους, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν νὰ καταγράφωνται μὲ χρυσὰ κεφαλαιώδη γράμματα εἰς ξεχωριστὸν ἐπὶ τούτῳ προητοιμασμένον βιβλίον ἐπιγραφόμενον « ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ » οὗτοι δὲ οἱ εὐεργέται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς κλάσεις, διακρινόμεναι διὰ στοιχείων Α. Β. Γ. καὶ ἐν μὲν τῷ Α. νὰ καταγράφωνται τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι καταβαλλῶσι ἀπὸ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ρούβλια καὶ ἀνωτέρω· ἐν δὲ τῷ Β. τὰ τῶν καταβαλλόντων ἀπὸ τὰς εἰκοσιπέντε χιλιάδας μέχρι τῶν πεντήκοντα· ἐν δὲ τῷ Γ. τὰ τῶν καταβαλλόντων ἀπὸ τὰ πενταχόσια ρούβλια ἕως τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων· ἀκολουθῶς δὲ τοῦ καταγεγραμμένου ὀνόματος ἐνός ἐκάστου τῶν εὐεργετῶν νὰ σημειοῦται τὸ ἔτος τῆς καταβολῆς, ἡ ποσότης, καὶ ὁ διορισμὸς αὐτοῦ περὶ τῆς τόκου διανομῆς.

§ 28.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διὰ νὰ ἀπαρτισθῇ δὲ τὸ σύστημα τῆς κοινοφελοῦς ταύτης εταιρίας, γενόμενον ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον, πρέπον εἶναι νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα πᾶν μέλος αὐτῆς, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκηται, ὅταν στοχασθῇ τινὰ ἀναγκαίαν προσθήκην εἰς τὰ ἐκτεθέντα, ἢ ἀφαιρέσιν ἐξ αὐτῶν, τόσον κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βοθημάτων, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἢ ἄλλο τι ὠφελείας πρόξενον, νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφως τὴν τοιαύτην γνώμην του εἰς τὸ πλησιέστερον γενικὸν ἐμπορικὸν ὁσπήτιον τῆς εταιρίας. Τοῦτο δὲ νὰ στέλλῃ ἴσον αὐτοῦ τοῦ προβλήματος καὶ εἰς τὰ λοιπὰ γενικὰ ὁσπήτια τῆς εταιρίας μὲ προσθήκην τῆς τῶν ἐφόρων αὐτοῦ περὶ τούτου κρίσεως, Καὶ οὕτω ἀνακριθὲν καὶ ἐξετασθὲν ὑπὸ πάντων γενικῶς τῶν ἐφόρων, καὶ κριθὲν ὀρθὸν καὶ συμβάλλον, νὰ παραδέχεται, ἀποδοκιμασθὲν δὲ νὰ ἀποβάλλεται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

§ 1.

Ἀγκαλὰ καὶ ὁ φαινόμενος σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας τούτης συνίσταται εἰς τὸ νὰ μεταχειρίζωνται τὰ καθαρὰ αὐτῆς κέρδη πρὸς βοήθειαν τῶν χρειῶν τοῦ γένους κατὰ τὴν δημοσιευομένην ἐκθεσιν, ὁ κύριος ὅμως καὶ καθολικὸς σκοπὸς τῆς συστάσεώς της ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συναθροισθῇ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ ποσότης τῶν δέχα καὶ ἐπέκεινα μυλλιουνίων, καὶ νὰ ᾖναι ἑτοιμα διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Φιλτάτης Πατρίδος, καὶ τότε αὐτὸ τὸ χρέος θέλει εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον χρέος τοῦ Γένους, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ εἰς τοὺς καταβαλόντας ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

§ 2.

Οἱ ἔφοροι τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας πρέπει νὰ ᾖναι μέλη τῆς Ἑταιρίας τῶν φιλικῶν καὶ ἂν τις ἐξ αὐτῶν τύχη νὰ μὴ ᾖναι, πρέπει μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ οἱ λοιποὶ νὰ τὸν ἐμβάξωσιν εἰς αὐτὴν. Ὁμοίως δὲ νὰ ᾖναι μέλη τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας τῶν φιλικῶν καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐμπορικῶν ὀσπητίων τῆς ἐταιρίας ταύτης, δηλαδὴ οἷτε γραμματικοὶ τῶν καταστίχων, οἱ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ οἱ Πρᾶκται.

§ 3.

Εἷς τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ Γένους, μέλος ὧν ταύτης καὶ τῆς τῶν φιλικῶν ἐταιρίας ἐδιορίσθη παρὰ τῆς Σεβαστῆς ἀρχῆς τῶν φιλικῶν ἐταιρίαρχος, μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἔφοροι ἐκάστου γενικοῦ ἐμπορικοῦ ὀσπητίου θέλει εἰσακούονται διὰ τὴν ἐνέργειαν καθὲ ἐπιχειρήματος ἀποβλέποντος εἰς μόνον τὸν Κύριον σκοπὸν τῆς Ἑταιρίας τῶν φιλικῶν, καὶ δευμένου χρηματικῆς δα-

πάνης. Τὸ ὁποῖον τότε νὰ ἐνεργῇται ὅταν ὁ ἑταιρίαρχος ἐπικυρώσῃ αὐτὸ, εἰδὲ καὶ δὲν κριθῇ παρ' αὐτοῦ εὐλογον νὰ ἐπιστρέφεται ἡ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας ἐφόρους μὲ ἐπιγεγραμμένην τὴν αἰτίαν τῆς μὴ ἐπικυρώσεως.

Οὗτοι δὲ νὰ γνωστοποιῶσι τοῦτο καὶ τοῖς ἐφόροις τῶν λοιπῶν γενικῶν ὁσπητίων τῆς Ἑταιρίας.

§ 4.

Ὅταν δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν φιλικῶν κρίνῃ τὸν καιρὸν ἀρμόδιον πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ σκοποῦ, καὶ γίνῃ διὰ τοῦτο χρεία μεγάλης δαπάνης, καὶ ἐπομένως ἡ αὐτὴ ἀρχὴ τῶν φιλικῶν δώσῃ τῷ Ἑταιριάρχῳ τὸν διορισμὸν τῆς ἐνεργείας, οὗτος θέλει ἀναφέρεται πρὸς τοὺς ἐφόρους ὅλων τῶν γενικῶν ὁσπητίων τῆς ἐμπορικῆς ἑταιρίας, ἐπιστέλλων πρὸς αὐτοὺς τὴν τῆς ἀρχῆς διαταγὴν καὶ τοὺς συμφῶνως μὲ αὐτὴν ἰδίους τοῦ διορισμοῦ. Οἱ δὲ ἔφοροι νὰ ᾔναι εἰς χρέος νὰ ἐκτελῶσιν ἐν τῷ ἅμα καὶ ἀνυπερθέτως τοὺς διορισμοὺς τοῦ ἑταιριάρχου, ἐμβάζοντες ἀπὸ τὴν Κάσσαν τῆς ἑταιρίας τὰς ἀναγκαίας χρηματικὰς ποσότητας, ὅπως καὶ ὅπου ἤθελε τοὺς διορίσει ὁ Ἑταιρίαρχος.

Πρέπει λοιπόν, ὃ φίλτατοι Συμπατριῶται, ἀφ' οὗ μίαν φεραν ἀπεσείσαμεν τὴν Παχείαν ἀχλὺν τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαθείας, διηνοίξαμεν τέλος πάντων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἴδομεν τὴν ῥοδοδάκτυλον καὶ τερπνοτάτην αὐγὴν τῆς μεγάλης ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει ἀνατείλει ὁ λαμπρὸς καὶ ζωογονητικώτατος ἥλιος τῆς τοσοῦτον ἐπιθυμητῆς τοῦ γένους ἡμῶν ἀναγεννήσεως τε καὶ ἀναπλάσεως, πρέπει λέγω, νὰ ἐνθυμηθῶμεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νὰ αἰσθανθῶμεν μέχρι βάθους καρδίας, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἐποχὴ, ἥτις θέλει ἐπισφραγίσῃ ἢ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν δόξαν, ἢ προθυμοποιηθῶμεν, ἢ τὸ ἀνεξάλειπτον ὄνειδος καὶ τὴν παντοτεινὴν καταισχύνῃν μας, ἢ ῥαθυμῆσωμεν. Ἡ Μηχανὴ τοῦ Μεγάλου ἔργου ἐτεχνουργήθη τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ ἀντιλήφει κατὰ τὸν θαυμασιώτερον καὶ ἄριστον τρόπον, καὶ δὲν

χρειάζεται· ἄλλο παρὰ ἓνας καὶ μόνος μοχλὸς διὰ τὴν κινήτη καὶ τὴν βάλλη εἰς ἐνέργειαν· καὶ αὐτὸς ὁ μοχλὸς, αὐτὴ ἡ ἐμφύχωσις τῆς φεβεραῖς μηχανῆς ἤρτηται ἤδη ἀπὸ ἡμᾶς καὶ δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἡ πρόθυμος καὶ γενναία τῶν χρημάτων συνεισφορά, ὅτι ἄνευ τούτων, καθὼς καὶ ὁ Δημοσθένης εἶπε ποτὲ, τί ποτε, ἡ μικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια κατορθοῦνται. Ἄν λοιπὸν εἴμεθα ἀληθῆ τέκνα τῆς σεβαστῆς καὶ ἱερᾶς Ἑλλάδος, ὥς τὸ καυχόμεθα· ἂν σώζωμεν τῷ ὄντι εἰς τὴν καρδίαν μας τὸν θεῖον σπινθῆρα τοῦ πρὸς τοιαύτην εὐκλεεστάτην καὶ Ἀθάνατον Πατρίδα ἔρωτος· ἂν αἰσθανώμεθα τέλος πάντων τὸ βάρος τοῦ Πολιχρονωτάτου ζυγοῦ τῆς ἐπονειδίστου καὶ αἰσχροτάτης δουλείας, καὶ ἂν ἔχωμεν τὴν εὐγενῆ καὶ ὄντως Ἑλληνικὴν Μεγαλοφροσύνην νὰ τὸν ἐκτεινάζωμεν ἀπὸ τὸν τράχηλόν μας, ποίαν ἄλλην ἀρμυδιωτέραν προσμένομεν ἐποχὴν; ποία πρόφασις ὅπως οὐκ εὐλογόφανῃς ἡμπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀναβάλωμεν τὸν χρυσοῦν τοῦτον καιρὸν, τὸν ὁποῖον λαμπρότατα φαίνεται, ὅτι ἡ θεία Πρόνοια ὄντως ἐπροσδιόρισε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν προρρήσεων, ὅλων των χρησμών, ὅσον διαλαμβάνουσι περὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας, περὶ τῆς ἀναλάμψεως τῆς ὀρθοδοξίας; Βέβαια, ἀδελφοί, δὲν μᾶς μένει πλέον χάμμια πρόφασις, οὔτε εἶναι συνχωρημένον εἰς τὸν παρόντα καιρὸν, ἀλλ' οὔτε εἶναι δυνατόν, στοχάζομαι νὰ εὑρεθῇ τις μεταξὺ τῶν Ἀπογόνων τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου, Κίμωνος, Ἐπαμινώνδα, καὶ μυρίων ἄλλων εὐκλεεστάτων προγόνων μας, νὰ ἀμφιβάλλῃ πλέον διὰ μίαν καὶ μόνην στιγμὴν περὶ τῆς ἀφεύκτως εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Ἡ ἐναντία γνώμη μένει λοιπὸν ὁ κληρὸς τῶν νόθων ἐκείνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι θεμελιόνουσιν τὴν κακοδαίμονα εὐδαιμονίαν των εἰς τὸ νὰ ἀποταμιεύωσι μόνον τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, καὶ παραδεδομέναι δι' ὅλου εἰς τὴν μιταρὰν καὶ θεοστρυγὴν λατρεῖαν αὐτῶν τῶν μετὰλλων, κλείουσι τὴν ἀμάλακτόν τους καρδίαν ὥς καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἥδυστον, τὸ εὐγενέστατον, καὶ ἱερώτατον αἶσθημα τῆς πρὸς τὴν φιλάτην Πατρίδα ἀγάπης χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται, ὅτι ἡ ἄκαυτος φιλογρηματία κατασταίνει τὸν δεδου-

λωμένον ἀπὸ τοῦ ψυχροσωματοφθόρου αὐτοῦ πάθους, καὶ αὐτῶν
των ἀνδραπόδων ἀνδραποδέστατον. Ἄλλ' εἶθε, ὦ Παντοδύναμε
Κύριε, εἶθε, ὦ Πολιοῦχον Πνεῦμα τῆς Ταλαίνης καὶ πολυστε-
νάκτου Ἑλλάδος, εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ἐποχὴν, ἐν ᾗ μελ-
λει νὰ διαχωρισθῇ ὁ σῖτος ἀπὸ τὰ ἄχυρα, ὁ χρυσὸς ἀπὸ τῆς
σκωρίας, καὶ οἱ ἀληθεῖς ἀδάμαντες ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς καὶ πεπλα-
σμένους, εἶθε, λέγω, νὰ μὴν εὕρεθῇ κἀνεὶς μεταξὺ μας ἀνάξι-
ος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ κακοδαίμονος ἐκείνου καὶ
ἀγενεστᾶτου κόμματος, ἀλλ' ἅπαντες οἱ κλητοὶ εὐρεθέντες χω-
ρὶς ἐξαίρεσιν ἐκλεκτὸν, ἃς συνδράμωμεν ὁμοθυμαδὸν ὅλη ψυχῇ
ὅλαις δινάμεσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ στέψιν αὐτοῦ τοῦ μεγά-
λου σκοποῦ, ὃς τις φαίνεται καθαρὰ, ὅτι εἶναι εὐδοκία τῆς θεί-
ας προνοίας, καὶ ἃς ἀνοίξωμεν γενναίαν καὶ θαυσιλὴν χεῖρα πρὸς
ἐκείνους ὁποῦ προσφέρουσι κεφαλὴν, στήθος, καρδίαν, καὶ βρα-
χίονας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους.

. . . Ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται ἙΛΛΑΣ ἐφορμῇ

Ἡ κατηφείην, ἥ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι,

Διὰ ἀπαράλακτον τοῦ πρωτοτύπου βεβαιῶ:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

. Σελ. 2 ς. 6 γράφε Ἰωαννίτας.σελ. 5 ς. 32 λαβόντα. σελ. 6ς.
 1 συστήσει.σελ. 10 ς. 28 αὐτόν. σελ. 12 ς. 4 ἐταιρείας. σελ. 17 ς.
 3 ὅστις.σελ. 19 ς. 34 ἐφόρους. σελ. 20 ς. 17 Τζακάλωφ. σελ. 20
 ς. 19. Κισνόβιον. σελ. 21 ς. 12 εἰς τοὺς. σελ. 21 ς. 17 Σ. Μαύρου
 Κ Κουμπάρη. σελ. 22 ς. 5 Γοσποδάρον. σελ. 22 ς. 7 Τζακάλωφ.
 σελ. 22 ς. 29 γνωσθήσεται. σελ. 25 ς. 5 ὑποστάς. σελ. 25 ς.
 10 ἀπολέσας. σελ. 25 ς. 29 κινήθῃ. σελ. 27 ς. 19 ἔμαθον.
 σελ. 27 ς. 30 τοὺς. σελ. 28 ς. 14 ἔμβασεν. σελ. 28 ς. 24 καὶ
 τὴν ἀλληλογραφία. σελ. 33 ς. 29 τὴν. σελ. 42 ς. 9 ἤοιξεν
 σελ. 44 ς. 4 Σκουφᾶ σολ. 45 ς. 21 Ἄργεος.σελ. 46 ς. 20
 κάμωσι. σελ. 48 ς. 36 ζεστός σελ. 48 ς. 2 Μαμούνης. σελ.
 48 ς. 10 κρεδιτάρω. σελ. 48 ς. 20 Νικόλαοι. σελ 48 ς. 34
 ὄρεξις. σελ. 48 ς. 34 παραιῶς σελ. 48 ς. 35 πλεονέκται.
 σελ 55 ς. 7 ἐπέκτινε. σελ. 57 ς. 30 ἔφερον. σελ. 59 ς. 18
 ἡλίνσκη. σελ. 60 ς. 17 ἀπευκταῖαν. σελ. 63 ς. 20 ἐπιτυχίαν.
 σελ. 63 ς. 22 ἦν σελ. 68 ς. 12 ἄγιον. σελ. 69 ς. 24 νὰ ἀναφέρετε
 εἰς τὸν ἐκλ. σελ. 70 ς. 6 ἀναφέρης. σελ. 70 ς. 7 ἀναγινώσκοντάς
 τα. σελ. 70 ς. 17 Γεωργαντόπουλος. σελ. 71 ς. 1 κομισι-
 ονέρου. σελ. 71 ς. 15 σκέψις. σελ. 71 ς. 27 ἐπῆραν. σελ. 73
 ς. 21 ταχυδρόμον. σελ. 76 ς. 17 προγίεχ του. σελ. 78 ς. 34
 ἄλλως. σελ. 78 ς. 35 (Δεβέντης.) σελ. 80 ς. 16 ἔλαβε. σελ. 86
 ς. 18 ἀνάγκη σελ. 87 ς. 16 ἀπευκαῖον. σελ. 96 ς. 22 ἔλαβα.
 σελ. 110 ς. 6 νὰ. σελ. 110 ς. 28 ἐμποριόνμας. σελ. 112
 ς. 28 γράφειν. σελ. 115 ς. 2 τοὺς.σελ. 115 ς. 19 δὲν. σελ.
 125 ς. 16 Ψαλῖδας. σελ 126 ς. 6 εἶψαν. σελ. 149 ς. 10
 Τά. σελ. 158 ς. 19 ἤμπορεῖ. σελ. 162 ς. 17 καὶ οἱ ἄλλοι.
 σελ. 163 ς. 7 ὁ ἀδελφός σου. σελ. 169 ς. 9 διὰ τὰ αὐτόθι.
 σελ. 174 ς. 13 κινῶ, καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν σας. σελ. 176
 ς. 10 εἶπατε. σελ. 178 ς. 17 προφθάσουν. σελ. 186 ς. 32
 ἀσμίφορον σελ. 195 ς. 1 νύκτα. σελ. 197 ς. 24. πύλαι. σελ.
 198 ς. 22 γράμμα της. σελ. 206 ς. 18 τούτου. σελ. 209
 ς. 8 ὠταξία. σελ. 225 ς. 9 ἐταιρίας. σελ. 226 ς. 23
 μερικῶν. σελ. 229 ς. 12 ἐμπορικῶν. σελ. 230 ς. 30 τῶν τε. σελ.
 230 ς. 34 ἐλευθέρως σελ. 238 ς. 23 Λεωνίδα. σελ. 339 ς.
 10 ἐκλεκτοί.

